

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

من چيم سه گي بيلالم يا مووچه ممه
له عيشقى تو هيلالم يا مووچه ممه
مه دحي تو مه گهر خودا بيكا ههر بو خوئي
نهك من كه زمان لالم يا مووچه ممه

رسکان

(دیوانی شیعر)

عہ بدولخالق پھرہیزی

پرهیزی، عبدالخالق، ۱۳۴۱ -

رسکان (دیوانی شیعر) / عه‌بدولخالق پرهیزی.

بۆکان: عبدالخالق پرهیزی، ۱۳۸۹

۳۵۰ ص isbn: ۹۷۸-۹۶۴-۰۶-۹۲۲۷-۱

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیپا (فهرست‌نویسی پیش از انتشار)

کردی - شعر سورانی - قرن ۱۴.

۱۳۸۹ ۳۶۳ پ ۷۴۳ س / PIR۳۲۵۶ ۸۹ف۹/۲۱

کتابخانه‌ی ملی ایران ۲۰۸۷۲۴۷

تاریخ ثبت: ۱۳۸۹/۵/۹

رسکان

نوسەر: عه‌بدولخالق پرهیزی

بلاوکهره‌وه: نوسەر

چاپی یه‌که‌م: بۆکان ۱۳۸۹ ک.ه. (۲۰۱۰ ز)

گه‌لله‌ی رووبه‌رگ: سۆراب ره‌شیدزاده

ئه‌ژمار: ۳۰۰ دانه

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۰۶-۹۲۲۷-۱

چاپ و به‌رگ‌گرتن: چاپ‌اندیشه، بۆکان ۶۲۲۱۸۱۰-۰۴۸۲

ناومەرۆك

۷	ناومەرۆك
۱۱	«پیشەكى»
۲۱	له كومه لاهی «فریشتەى كۆلیل»
۲۲	«شارى ئاوات»
۲۶	«لیپران»
۲۷	«كۆچ»
۳۲	«هەلفرینه گەشت»
۳۸	«بنى ریگا»
۴۳	«فریشتە كۆلیل» *
۵۹	«ساتى گىژەن» *
۶۲	«له بهر تیشكى رهشى هەتاوى ئەمپۆكهەدا»
۶۹	له كومه لاهی «مەرگی سۆراب»
۷۰	«بیداد»
۷۱	«تاسە» *
۷۷	«ژوان»
۸۱	«حهوته»
۹۵	«مەرگی سۆراب» *
۱۲۷	«لێت گەرام و نەمدیتیهوه»
۱۳۵	له كومه لاهی «خولیای بیناوى و فهرامۆشى»

- ۱۳۶..... «چوار خشته کی»
- ۱۳۷..... «به ندیک له شیعریکی نه نووسراو»
- ۱۳۸..... «سکاڼا ۱»
- ۱۳۹..... «سکاڼا ۲»
- ۱۴۰..... «سکاڼا ۳»
- ۱۴۱..... «سکاڼا ۴»
- ۱۴۲..... «ژوانگه»
- ۱۴۵..... «مه نزل»
- ۱۴۷..... «به هه شت»
- ۱۵۰..... «گوم بوون»
- ۱۵۳..... «دهریای داگر» *
- ۱۵۷..... «دهریا» (شیعریکی ناته واو)
- ۱۶۱..... «نوور»
- ۱۶۳..... «نایه تیک بو عاله میان»
- ۱۷۶..... «سهروه سیټ»
- ۱۸۰..... «چاره»
- ۱۸۲..... «له تو نه گه پیم»
- ۱۸۵..... «چوار خشته کی»
- ۱۸۶..... «چوار خشته کی»
- ۱۸۷..... «ستایشی ماموستا»
- ۱۸۹..... «دول و دمره کان»
- ۱۹۱..... «مه له کووت»

«چریه» ۱۹۳.....

«شادی» ۲۰۴.....

«شی کردنه وه» ۲۱۵.....

«فه رهنگی کورد» ۲۱۶.....

«سێ پیلان* ، سێ گری کویره ، سێ دهرد» ۲۱۸.....

بخش فارسی ۲۳۱.....

«آتش جهان سوز» ۲۳۲.....

«کاروانی» ۲۳۴.....

«دویتی» ۲۳۷.....

«غصه ی دریا» ۲۳۸.....

«ای کاش ترا دیده بودم» ۲۴۰.....

«فراسو» ۲۴۳.....

«جلوه» ۲۴۴.....

«تحت نظر» ۲۴۶.....

«فسقلی» ۲۵۰.....

«فریاد» ۲۵۹.....

چه ند وهرگیران ۲۶۹.....

«زستان» ۲۷۰.....

«چلچلی» ۲۷۳.....

«قسه ی تازه» ۲۷۸.....

«ئاکامی جوانی» ۲۸۰.....

- ۲۸۳ له کومه لّهي «باخچه‌ی موحه‌ممه‌دی»
- ۳۰۲ فهره‌نگوګ

«پیشہ کی»

شیعر گوزارشتہ، گوزارشتی دہروونی شاعیر. راستہ شیوہی دہرپرین و بہیان لہ شیعرا خہیالاویہ، راستہ شیعر تیکلاوہ بہ سۆز و کول و ہست و ہلچوون بہ لام ناوہروکی شیعر خہیال و گومان نیہ. ناوہروکی شیعر فکر و باوہرہ. شاعیریک کہ شیعرى خۆى بلاو ئہکاتہوہ، یانی پھیغامیکی پیئہ بۆ خوینەر. یانی ہست و خوست فکر و بۆ چوون و مہنزوور و مہبہستیکی ہہیہ کہ ئہیہوئ سہرنجی خوینہری بۆ رابکیشی. یانی ئہیہوئ خۆشہویستی یان بیزاری، لایہنگری یان نہفرت، شادی یان خہمی خۆی بہرانبہر بہ دیاردہییکی دہور و بہری خۆی لہگہل خوینەر بہش بکا و خوینەر لہگہل خۆی رئ بخا و خۆی لہ چنگ تہنیایی رزگار کا. ئہگہر پھیغام نہبی، ئہگہر مہبہستی شاعیر و نووسہر ہەر کایہ کردن بہ واژہ بی، ئہگہر شاعیر لہ مہبہستہکەى خۆی نہگا کہ چی ووتوہ، پیویتی چیہ کہ شیعرہکەى چاپ و بلاو بکاتہوہ؟ با ہەر بۆ خۆی بہ تاقی تہنیا کایہی پیوہ بکا و پیوہی سہرگہرم بی و تہواو.

ئا لیرہدایہ کہ بہرپرسی و دہروہسى شاعیر دیتہ ناو. شاعیریک کہ شیعریک ئہلئ و چاپ و بلاوی ئہکاتہوہ و بہو

شيئعره خوښه ويستى يان نه فره تى خه لكى به رانېهر به
 ديارده يېك نه هارووژيښى يان هزر* و باوهږ و بو چوونېك له
 خه لك نه گهيښى، نه بى بزاني داخوا نه و خوښه ويستيه يان
 نه و نه فره ته رهوايه يان نارېوا؟ نه و هزر و باوهږ و بوچوونه
 راسته يان هه له؟ خو لى له سهرى سووره يان نه مړوكه نه يلى
 و سبه يښى لى په شيمان نه بېته وه؟ به تى فكرين و قوول
 بوونه وه و رهنج دان پى گه يوه يان ههر هه وه سيكه و ئان و
 ساتيك به سهرى دا هاتووه؟ خو لى بهش به حالى خو لى
 ئاماده يه هه تا سهر داكوكى* له و هزر و باوهږ بكا و رهنجى
 له پيناوا بكيشى و خهرج و تاوانه كهى* به نه ستو بگرى يان
 نا؟ قهت به و هزر و باوهږ وه ژياوه هه تاكوو كه م و كوورپى و
 ناته واويه كانى به چاو بېښى يان نا؟ قهت به كرده وه له سهر
 نه و هزر و باوهږ به جواب هاتووه و داكوكى لى كرده وه يان
 نا؟

ئيسا واى دابنئين كه شاعير و نوسهر په يغاميكى پى
 بوو بو خوښهر و بهرپرس و دهره سيش بوو و خهرج و
 تاوانى ووته كانى خوښى به نه ستو گرت به لام كار به ونه
 كوتايى نايى. شاعير مړوه. مړوه هه ميشه له حالى ئال و
 گوږايه و نه زقهزا ههرچى بهرپرسى و دهره سيه كهى زياتر
 بى، ههرچى تى فكرين و قوول بوونه وهى پتر بى، ههرچى بو
 نه وهى له جيهان بگا و ماناى ژيان بزاني زياتر رهنج

بکیش، ٹال و گۆپی زووتر و زیاتر به سہرا دی. وای دابننین شاعیریک له تہمہنی بیست سالانہ وہ دەس ئەکا به شیعر ووتن و حەفتا سالیس ئەژی، تۆ بلایی ئەو مرۆوہ له تہمہنی حەفتا سالانا ہەر ئەو مرۆوہی تہمہنی بیست سالانہ کہہ بی؟ دیارہ وانہ. له بەر ئەمہیہ کہہ خوینہری شیعر ئەبی ھۆشیار بی. ئەبی بزانی کہہ شیعر شیعرہ و وەحیی ئاسمانی نیہ. ئەبی بزانی کہہ شیعر ہەر گوزارشتہ و بەس، گوزارشتی دەروونی شاعیر. گوزارشتی دەروونی مرۆوکیہ _جا چاک بی یان خراب_ له ھەل و مەرجیکی تایبەتا و لە قوئاغیکی دیاری ژیانیا. ئەبی بہم چاوہ شیعر ھەل بەسەنگینی و بزانی ئاخۆ شتیکی بہکەلکی لی ھەل ئەکری* یان نا.

ئەمہیہ کہہ خوداوەند تەعالا ئەفرمى: «وَالشَّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ* أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ* وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ*»^۱ واتە: «شاعیران تەنیا گومپرایان دوايان ئەکەوون. نەتدیون کہہ لە ھەموو دۆل و دەرہ و بیرییکا سەر پیوہ ئەنن؟ وە بە راستی ئەوان شتیکی ئەلین کہہ خۆیان نایکەن.»

دەردی شیعر و ئەدەب ئەم دوو دەردەہیہ. یەکەم ئەوہی کہہ شاعیر و نووسەر چاوی ئەقووچینی و دەمی بەرەللا ئەکا؛ ھەرچی بە دەمی داھات نایگیریتەوہ و کاری بەوہ نیہ کہہ

ئەۋەى ئەيلى بەرى بە كۆيۈەيە و سەر لە چ سنوور و
 كەۋشەنىك* ئەدا و چ نانېك ئەنېتە كۆشى خوينەرەكەى.
 دووھەم ئەۋەى كە لە نووسىنا كەسىكە و لە كىردەۋە و ژيانى
 رۆژانەدا كەسىكى تر. شتىك بە خەلك ئەلى كە خۇى قەتى
 باۋەر پى نەبوۋە و قەتى نەكىردەۋە و قەتېشى ناكە. چەنى
 زۆرن ئەو شاعىر و نووسەرەنەى كە لە شىعر و
 نووسراۋەكانىانا ھەزار فر و فېشال ئەكەن كەچى خۇشيان
 لە كىردەۋەدا پەيرەۋى لە يەكەن ناكەن. لە شىعر و
 نووسراۋەدا ئازادىخۋازن، شۆرشىگىرن، خۇ بەخت ئەكەن،
 خوينى خۇيان ئەپىژن لە پىناۋ مۇۋاىيەتىدا، لە پىناۋ
 عەدالەت و يەكسانىدا، لە پىناۋ راستى و ھەقىقەتا، لە
 پىناۋ سەداقەت و پاكىدا، كەچى لە كىردەۋەدا مۇۋاىيەتى بە
 تەنېك ئەفرۇشن. سەرۋەت و سامان و ناۋ و شۆرەت و پلە
 و پاىەى دنياىى بە جىى خۇى كە چى نامىنى بۇى نەكەن،
 زۆر نالىم، ھەر بۇ ئەۋەى دوو دىر نووسراۋەيان لە
 گۇۋارىكا چاپ بى يان لە كۆپىكا بخويندريتەۋە و پىان
 بووترى شاعىر و نووسەر، حازرن خوينى سەد كەس لە
 پىالە كەن. بۇ خوينى سەرى كەسىك ئەگەرپىن كە ئەتۋانى
 دىپىك لەۋان جۋانتر بنووسى. زالىم، دالەرەق و بىرەحمەن،
 دىزن، درۆزنن، رىابازن، فىلاۋى و پىلانگىر و فېتنەن،
 خوپىرى و چىرووك و خۇفرۇشن، خۇ بە زل زان و لووت

بہ رزن، بہ غیل و بہرچاو تہ نغن، بی وہ فا و بی ئەمەگن... بہ کورتی، ہەر گہورہیی و کەر امەت و فەزیلەت و ئەخلاق و ئینسانەتییەک کہ لە شیعەر و نووسراوەکانیاندا پیا ھەڵ ئەلێن و بانگەوازی بو ئەکەن، بوی بگہرئ، دەقاودەق پیچەوانەکەیی لە ووجودی خۆیاندا ئەدۆزیەوہ. نالیم ھەموو شاعیر و نووسەرێک وان. نالیم شیعەر سەرپاکی گومراییہ، سەرپاکی بیکەلکە. پیغەمبەری خودا (دروودی خودا لە سەر خوی و بنەمالەیی پاکی) ئەفەرمی: «إِنَّ مِنَ الشَّعْرِ لِحِكْمَةٍ وَإِنَّ مِنَ الْكَلَامِ لَسِحْرٌ»، واتە: «بە راستی شیعری وا ھەییە حیکمەت و زاناییە و ووتە و کەلامی وا ھەییە کە سیحەر». راستیەکەیی ئەوہیە کە گوزارشتی دەروونی ھەموو مرۆویک، ئەگەر لە رووی راستیەوہ ھاتبێتە دەربرێن و ئەگەر ئەو مرۆوہ تەنیا شتیک بلی کە خوی ئەیکا، بە کەلکە. کە ئەلیم دەروون مەبەستم ھەر ئەو شتە نیە کە بە تاییبەت مەوزووعی باسەکانی دەروونناسیہ، مەبەستم ھەموو بوونی دەروونی مرۆوہ، رۆحی مرۆو بە ھەموو لایەنەکانیەوہ کە ژیان و جیھانی دەروہ رەنگی تیا ئەداتەوہ. ئەگەر ئیمە ئاگامان لە دەروونی مرۆویکی تر ببی و بزانی چۆن فکر ئەکاتەوہ و چۆن ھەست ئەکا و جیھانی لە بەر چاو چۆنە و مانای ژیان بە چی ئەزانی، ئاوە زۆر بە کەلکە، زۆرمان یارمەتی ئەدا کە

ووردتر و قوولتر له جيهانى دهور و بهرى خومان برپوانين و
 ئەم جيهانه بناسين و سەر له ژيانى خومان دەر كهين. شيعر
 يارمه تيمان ئەدا كه خۆشه ويستی و نه فرەت و باوهر و بۆ
 چوونى خومان له باره‌ى ديارده‌كانى جيهانى دهور و
 بهرمانه‌وه جوانتر و ره‌وانتر دەر بېرين و چاكثر له خومان
 بگه‌ين و خومان له خه‌لك بگه‌يښين. شيعر يارمه تيمان ئەدا
 كه له‌گه‌ل مړووى‌تر به هاودلئ و هاوېروايى بگه‌ين و له هزر
 و باوهر و خه‌م و شادى و ئەزموونه‌كانيانا به‌شدار بين.
 شيعر يارمه تيمان ئەدا كه ژيانمان خه‌نى‌تر و ره‌نگين‌تر بئ.

ليږدها ديڤه سەر ئەو مەبه‌سته‌ى كه ئەمه‌وى باسى
 بكه‌م: شيعر بۆ من خه‌يال و گومان نيه، هه‌وا و هه‌وه‌سى ئان
 و ساتى نيه، كايه كردن به‌ واژه و قسه‌ى بئ سەر و بن نيه.
 گوزارشته، گوزارشتى دهر وونى خۆم، گوزارشتى هزر و
 باوهر و هه‌ست و خوست و بۆچوونى خۆم، گوزارشتى
 خۆشه‌ويستى يان بيزارى خۆم به‌رانبه‌ر به‌ ديارده‌كانى
 جيهانى دهور و به‌رم. گوزارشتى ئەو شتانه‌يه كه پيانه‌وه
 ئەژيم و ئەيان كه‌م. گوزارشتى ئەزموونى ژيانى خۆمه،
 گوزارشتى كرده‌وه و ره‌وشت و ره‌فتارى خۆمه. شيعر بۆ من
 سه‌ير و سلووكه.

ره‌نگه ئەم چه‌ند پارچه شيعره بۆ كه‌سيكى وه‌ك من كه
 هه‌ر له سه‌ره‌تاي لاويمه‌وه ژيانى خۆم ته‌رخان كرده‌وه* بۆ

شیعر و ئەدەب ، هیڤدیکی کەم و قەبارەییکی* بچووک بێ .
 بەلام من وەک ئەو شاعیر و نووسەرانی نیم کە هەموو
 کاریک ئەکەن _ تەنانەت بەنگ و حەشیش ئەخۆن _ بۆ
 ئەوەی دێرێک زیاتر بنووسن . ئەگەر وەک هیڤدی کەس هەر
 چی بە دەمما ئەهات بمووتایە ، سەد هیڤدی ئەم ئەووت .
 کەم ووتووە و لەوەشی کە ووتوومە زۆر کەمتری رێگای چاپ
 و بڵاو بوونەوم پێ داوە . لام وایە ئەم چەند پارچە
 هەڵبژاردەییە بەسە بۆ ئەوەی کە خوینەر بزانی کێم و لە
 کوێو هاتووم و بە کوێ گەیشتووم . بە خوینەر سەرنجی
 برواری داوینی شیعرەکان بدا و پلە بە پلە بە پای زەمان و
 کات لەگەڵم بێتە پێشەووە تا دوایین شیعر . ئەمە چەند
 قۆناغە لە ژيانی مژووێک . ئەزموونیکە لە ژینی بەشەری .
 دوور نیە خوینەر لە ژيانی خۆیا کەلکی لێ وەرگری و
 ئاسۆی روانینی پی فرەوانتر و رووناکتر بێ و وای لێ بکا کە
 قوولتر و ووردتر فکر بکاتەووە و لەم ئەزموونانەى منا
 بەشدار بێ و کەمتر خۆی بە تەنیا بزانی .

بە ئەمەش بلییم: من کە هەر لە سەرەتای لاویەووە ژینی
 خۆم بە تەواوی تەرخان کردبوو* بۆ شیعر و ئەدەب ، لە
 سالی ۱۳۷۷ دا ، لە تەمەنی ۳۶ سالانا ، دواى رەنجی بێ-
 ئامانى چەند سالە تازە پیگەیبووم و گەیشتبوومە دوندی
 توانای داھینەری هونەری خۆم و کاتی ئەوم بوو کە بنووسم

كه كارهسات تىكيهوه پىچام و ژيانم سهر و بن بوو. له سهر
 ئيشى ماموستايى زانستگه* هه لديرام و كه وتمه دهر به دهرى و
 هه لوه دايى* و عه ودالى*. هاوكات له گه ل ئهم قهيرانه* ئال و
 گوڤىكى فكرى سه ختم به سهر هات كه بناغهى هزرهكان و
 باوه په كانمى گوڤى؛ ئاياتى ره بىبانى دهسى گرتم و له
 ئه نجاما دهسم له دوودلى هه لگرت و به كردهوه پام نا ناو
 ريگهى سهير و سلووكى عيرفانى و ژيانى دهر ووشيم
 هه لىژارد. ئه وه بوو كه ئه وه فرهه نكهى كه پيشتر داهينهري
 هونهري خوّم له سهر بنياد نابوو، رووخا و هه لوه شاوه.
 بهم جوړه چوومه وه نووك و له سيفره وه دهسم پى كردهوه
 كه وورده وورده خوّم را بىنم بو ئه وهى كه له سهر بناغهى*
 ئهم جيهان بينيه تازه دهس بدهمه وه داهينهري هونهري.
 بهرهمه پيشوه كانيشم بهم نيگا تازه خسته ژير زهره بين.
 زور شيعرى له بارى هونه ريه وه بهرز و به نرخم لى فري دان
 له بهر ئه وهى ليږه و له وي به ندئ يان وينه خه يالى يان
 ووته ييكي وايان تيا هاتبوو كه له گه ل باوه پى ئه مړكه م
 نه ئه هاته وه. هيند يكي شيانم بژار كرد. ئه ونه لى ماوته وه
 كه ئه يبينن. با به پا داگرتن يشه وه بلّيم، هه رچى له دووتوى
 ئهم ديوانه دا نه هاتبى، مه گهر به دهسى خوّم بلاوى كه مه وه
 يان له مه و دوا بيلّيم، ئه گينا هى من نيه و كهس بوى نيه بوى
 بگه پى و له سهرى بپوا.

له کاتی دەر به دهریشما قولّه ریکخراوه ییکی چه تهی به ناو کوردی ئیرانی رووتی کرم و ویرای چاویلکه کهی چاوم و ئالقه کهی قامکم و ههرچی له گیرفانما بوو، چهن پارچه شیعر و کۆمه لیک یادداشتی لی داگیر کرم که بۆیان به داخه وم. ئەو شیعرانه که هیندیکیان شیعی دلداری بوون جیگیان لهم دیوانه دا خالیه.

خالیکی تر ههیه که رهنگه سهرنجی خوینهر راکیشی و بۆی بیته پرسیار، ئەویش ئەمهیه که دوو کۆمه لهی «فریشتهی کۆلیل» و «مه رگی سۆراب» به شیوه زمانی موکریان ووتراون به لام باقی شیعرهکانی ئەم دیوانه به شیوه زمانی سۆرانین. ئەلبهت هیندی تایبهتمهندی بن زاراوهی موکریم له گهڵ سۆرانیه که لیک داوه. راستیه کهی من که له سهرهتای چالاکی نووسینمه وه که وتمه دواي ئەو رچهی که مامۆستا هیمنی رحمهتی له بهر کۆمه لی ئەدهبی کوردی نا و ههرچی نووسیم به بن زاراوهی موکری نووسیم، پاشتر دواي لی کۆلینه وه و فکر کردنه وه ییکی زۆر هاتمه سهر ئەم باوه ره که زمانی یه کگرتووی ئەدهبی کوردی (زاراوهی کرمانجی ناوه پراست یان سۆرانی) که له سهرهتاوه له سهر بناغه ی* بن زاراوهی بابان، یانی زمانی نالی و سالم و کوردی، زمانی هه زه رتهی مه ولانا خالیدی نه قشبهندی (قُدس سرّه الشریف) رچه شکین و بناغه دانه ری شیعر و ئەدهبی

سۆرانى، دامه زراوه، چاكتىر وايه كه ههه له سهه ئهه رچه
بروا. ئهوه بوو كه له پاش ئهه دوو كۆمه له هاتمهوه سهه
ئهم شيوه زمانه.

۱۳۸۸/۱۲/۲۵

رهيهه

^۱ سوورپهه پيرۆزى «شعرا»، ئايه تهكانى ۲۲۴ تا ۲۲۶

لە کومە لّەهێ «فریشتەهێ کۆ لیل»

چاپی یەكەم ۱۳۷۴ ک.ه. (۱۹۹۵ ز)

به يادى پيرەمىرد
پيشكهشه به منالانى لادى

«شارى ئاوات»

كىژان! كوران! منالان
با خۇمان مانوو بكهين
له دهورى ئاو و كانى
به باخ برارزىته وه
وهك كويستانان سهوز و پاك
هيچ كارىك نيه دژوار
سهره و ژوور و سهره و خوار
بووره* و بهيار* نه هيلين
كارى راست و بى فيله
گهنمه شامى و جو رهشه
ماش و كونجى و سياوله
باميه و بىبار و پونگه
دهيان دوورين بهر به بهر
خواردنيان تا پاييزه
خوراكى كات و ساته
سيوك* و پياز و چه وهندهر
شيويهان وهكوو روژه

هه والان! هه والان!
وهرن با خانوو بكهين
له جي ييكي نه رمانى
مال دروست كهين بيكه وه
دلگير و خووش و رووناك
به گهل كار بكهين نه مجار
ته راكتور بخهينه كار
دهورى مالان بكيلين
داجينين دانه ويله*
گهنم و جو سپى و په رشه
نيسك و نوک له گهل پاقله
ته ره كارى* سهد رهنكه
جه عفهرى و شويت وكه وهر
ريحانه و ته ره تيزه
باينجان و ته ماته
توور و تربجه و گيزهر
قاخلى* و گوله به روژه

قەد قەد كۈۈلەكە و كەدوۋ
كالەك و شوۋى و كاليار
بۆنى پىر بكا دەراۋ
ھىچكەس باخى واى نەبى
ھەلۈۋچەى گەۋرە و بچوۋك
قەيسى و قۇخ و سىۋ و توو
گۈيژ و بادام و تىرى
سەنجوۋ لە دەۋرى باخان

كىژان! كوران! منالان!
لە سەر پەيمان دەۋەستىن
مفتەخۇران تار دەكەين
گەۋرەى لاسار* مان ناۋى
كى ئازا و بە ھەلمەتە
لە كاراندا دەكا پرس
جا پىشتى دەگرين يەكسەر
با بۇ ھىچ دانەمىنن
دەرد ناھىلن كەم و زور
دېنى كەرەستەى تەيار*
شەقام و شارپى و مەيدان
بۇ تياتر و سىنەما
بۇ كايە و گەمە و ۋەرزىش

بىستان لامالە و كەردوۋ
خىرچە و تىرۋى و خەيار
گىر كە دىمى خۇرەتاۋ
باخى پىر لە ميوە بى
گىلاس لە گەل بىلۈۋك*
ئالۋو زەرد و سوور ئالۋو
ھەرمى و ھەنجىر و بەھى
دارنارنجى چىراخان

ھەۋالان! ھەۋالان!
ۋەرن پەيمان دەبەستىن
ھەموۋ ۋەك يەك كار دەكەين
ئاغا و سەركارمان ناۋى
كى زانا و بلىمەتە*
پارىزگارە و لە خواتىرس
ئەۋە دەكەين بە رىبەر
ھەموۋ دە - رس دەخوينن
يەكمان دەبىن بە دوكتۇر
يەك دەبى بە ئەندازىار*
دروست دەكا رىگا و بان
كۆشك و تەلار ساز دەكا
گۆرپەپانى بەئەرزىش

خانوى سەد قاتى بەردىن
پەيكەرتاشى پېھونەر
حەوز و كفارەى* لى دەنى
كاك ئەندازىارى مېعمار
سەيرانگە و باغى گشتى
باخچە بۇ كايەى مندا
فېرگە و راھىنگەى زەوەند*
زانستگە و كۆپى تۆۋەر*
ھەموو جۆرە كارخانى
مەكىنەى* وورد و گەورە
گورە گوپ و تەقە تەق
قەتارى تىژرەو وەك با
ھەر بخشى و بھوۋىنى
ئەوسا تەلى كارەبا
بە گولۇپ و چراى بلوور
وەكوو سىحر و مووجىزات
دەست بەرى بۇ دوگمەى

ھەوالان! ھەوالان!
كە شارمان رازاندەو
نىوى دەنيىن كوردستان
زلھىزى* ئىستىعمارگەر

وەكوو شانەى مېش ھەنگوين
بۆمەيدان دەكا پەيكەر
بە سەد جۆر ئاو بنوۋىنى
ئەمجار ساز دەكا بۇ شار
لە ھەر چووار تەنىشتى
جىى سرەوتى كۆنەسال
كتىبخانەى دەولەمەند
مووزەى ئەنتىكە* و ھونەر
عەمبارى ساز، بارخانى
ھەلبسوورپىن بە دەورە
نەرە نەر و شەقە شەق
لە بن ھەرد* و لە ھەوا
مسافىر دانەمىنى
دەكىشىن بۇ ھەموو لا
وولات دەكەين نوقمى نوور
وەك جادووى نىو حىكايات
ھەرچى پىت خۇش بى بى

كىژان! كوران! منالان!
نىوى بۇ بدۆزنەو
دلىرستان، مەردستان
ھىرشان بىنىتە سەر

بە فىل تىك بدا حالمان
خراپ تيمان پروانى
ئەم دىيىلىق تار دەكەين
لە جەنگا دەيبەزىنەين

كىژان! كورپان! منالان!
ھەر بە خويندن دىتە دى
سەنگەرى نەبەردمانە
ھەر بە تەنيا بەسمانە
ھەرگىز شەكەست ناھىيى
زانا ناكاسەرنەگوم
بە زانست دەتويىتەوۈ
مىرۋى خاۋەن زانىيىرى

تەماح بىكاتە مالمان
يان بە كەممان بزانى
كەللەي بۇ تىمار دەكەين
بە گوللە دەيتەزىنەين

ھەۋالان! ھەۋالان!
ئەمانە و سەد ھىندە دى
خويندن دەۋاي دەردمانە
خويندن دارى دەسمانە*
ھەر مىللەتتى بخويىنى
تەنانەت بومباي ئەتوم
كام داگىر كەر كە پتەۋە
ھەر بژى خويندەۋارى

«لَیْبِران»

دیسان زستان دوايي پي هات ،
هه تاوی هیوام گه - رم بوو ،
وهک دهنکه تووی نیو چالی ته پ
له گوپی دهر د و هسره تدا
چه که رم کرد ؛
وه ختیه تی که بر ویمه وه !

خاکه لیو هی ۱۳۷۰
تاران

بۇ كۆچە خويناويەكەي كوردستانى ئىراق

«كۆچ»

با دى، با دى، رەشەبايە!

خىۋى * زەۋى شىتتى رە،

ئاخۇ دىسان لە چ شوئىنى

گولنمىك باران باريو،

لاويچىك ئاو

بە قرچە قرچى نىۋ جەرگى

كامە بىروون* دا رۆچوۋ،

ھەرىمى ئاگر بارانى كام دىۋزە

بە شىنەي فىنكايى ھەژيوە*.

با دى، با دى، رەشەبايە!

خىۋى زەۋى ۋەك ھارى دې دەبلىمىنى*،

دىارە دىسان

نزاي لەم مەلەندە كر دوۋ؛

بروانن ھا...

خىۋى ھەموو دىرەگە* رەشەكان

سەيرمان دەكەن!

مه حتهل مه بن ،
به رگی چی و په نا ده لئ چی ،
دار و به ردیش داده تو لئینی* ...
ئاخو له کوئ
لاوچیک خوین
خوی به کووره ی جه هه ندمی
لانی دیو یکدا کردووه ،
وا گشت زهوی راته کاندووه .
ده غیلتان بم ،
ئا زای ئه ندامم هه لوهری!
روو له کوئ کهین؟ ...
له درگای ئهم سنووره ده ،
گهرچی سوور سوور
ئه هریمه نی له پشت دایه ...^۱

پی له ته رمان بیاریزن ،
هیشتا زوریان ده تانناسن ،
نهک به بزه بتاندوینن ،
بلین: «بروون با ئیوه بمینن!»
ده نا چوکتان ده چیته به ست.*

روو له كوئى كهين؟...
بهري پيم تواتوايه!
ئاخ رۆله ،
هر ته نيا دهمه كه وچكيكم
له و سه دهقه بو وهر بگره
بشكوو نيو سكم گهرم كا ،
گهرچى ده زانم ئهو سوورفله*
دهستى له گهال خيوى بايه .
رۆژ هه لئه هات ؛
دياره ئه هريمه ن له كاره و
ئاسو له دهستى ئه ودايه ...
با دئ ، با دئ ، ره شه بايه !
ئيتير پيم له شوينم نايه ...
رۆله كوئر بم
وا گونا ناسكه كانى تو
شين هه لگه ران .
لفكهى ده سماله كهت ته پ كه
_ به فرمى سك
با به ژه هرى دوژمن نه مرم _
له سه ر ليوه كانمى دانئ ،

کَلپه‌ی * دَلَم وه‌کوو نیلّهی * ته‌نوور وایه...

له من گه‌پَین، به‌شکوو ده‌رچن!

روو له‌و به‌ره،

گه‌رچی ده‌زانم

سه‌د پیلانی له نیودایه...

روو سووره‌که‌م! دل‌به‌رین * به،

ته‌رمی برا خونچیله‌که‌ت

له باووشتا هه‌لمه‌هیینه؛

فریشته خه‌فه‌تباره‌کان

چاویان له به‌ر

ئهم دیمه‌نانه هه‌لنایه...

نزا له‌م خا‌که‌ کراوه؛

بروانن ها...

گه‌وره‌ی دیوان – ره‌ش و سوور و نزیک و دوور –

سه‌ریان له بن گوئی یه‌ک‌دایه،

له سه‌ر ساباتی دوو‌که‌ل را

مشقه‌ مشقیان * به‌ ئیمه‌ دی.

ده‌غیلتان بم

به‌شکوو ئیوه...

ئی... وه...

ئى...

۱۳۷۰/۱/۱۴

تاران

۱ ئامازەيە بۆ سنوورى ئەو وولتانهى كه له جياتى پهنا دان به پهنا بهره
بى دهره تانه كان، دهستيان كرد به كوشت و برپان.

«هه‌لفرینه گه‌شت»

زه‌رده‌ی خۆر هات*.

هه‌لیک‌ده‌ شنه‌ییکی نه‌رم.

زه‌وی وه‌کوو

مندالکی تیر و پری بزۆزی* شوخ

له‌ خه‌و هه‌ستا.

شار له‌ گوینی* گۆزه‌ هه‌نگیک

گفهی* سپری به‌ره‌ به‌ره‌ تیژتر ده‌بوو.

دیواره‌کانی چه‌وشه‌که‌م

شان و ملیان ره‌قاندمه‌وه*،

پشووم سوار بوو.

له‌ خشتی عه‌بووس ده‌رباز بووم.

بالێ ماندوویی و تینوه‌تیم

وه‌ک ده‌ستی بێ هه‌لپه‌* و ترسی مه‌له‌وانیک

خسته‌ سه‌ر شه‌پۆلی زه‌ردی تاو،

ئارام، شه‌یدا، دلفه‌ریج*، خاو.

ده‌شت له‌ دوا‌ی ده‌شت، به‌رین*، رووناک،

تێکڵاوی بەحری بی بنی ئاسمانی پاک.

کەرویشکەیی* مەخمەرێکی سەوز

شەپۆل شەپۆل

لە نیۆ شینیکی ئاوداردا دەتوێتەو.

پڕشنگی زەرد تا بی سنوور

دەگەرێتەو.

دالم وەکوو سیی* بالداریک

لە دەشت و هەوراز هەلپیکا*؛

لە دەلاقەیی ئەوینەو

سەرنجم دا ، سەرنجم دا:

بەرخۆلەییکیان گەستبوو،

وەک درندە

لە بن دەستی خۆی دەچیری.

جوانەمەرگیك

لە گۆرەکەیی شین ببووەو ،

گاشە بەرد*ی توند توند لە باووشی دەگرت

چەشنی یاری سالان نەدیو.

بە خاکی ووشکدا دەنووسا* ،

دهتكوت ئاوى زولالى لى دهخواته وه.

ببوو به گيژه لووکه شيټيک
هه مووى زهوى به سه ماى مه ستانه دگه را.

پاله واننيک
هات له دايک بى ،
ناسيانه وه ؛
ره گى نيوکيان هه لپه رتاوت * .
به دهورى خوى دا لوولى خوارد ،
به پاشماوهى خوینی دلى ژيوار بکا * ؛
سه نگ و بهردى مندا دانی دايکيان نا .
سه رى له بهر خوى دهرهينا ،
به پاشماوهى شهوقى ميشكى قنيات بکا * ؛
زلگو ييکيان *

له نيو دلى دايكى چه قاند ،
گوپال به دهست
ئهم شانه و شانى راويستان ،
زه لاميكيان له پشت دانا .

له مه لبه نديک *

سەرانسەر گرمە ی دەھۆل بوو ،
زیرە ی زورپنا ،
گەر ی* ھەلپەرکی گە - رم بوو ،
سێ بازەکی دەیان کوتا* ،
شادیانە بوو ،
مندالێک ھاتبووە دنیا .
بەندبێژ بەستەیان رێک دەخست ،
سەر بەندیان بۆ وەردەگیرا :
«ئۆخە ی مەترسی بە سەر چوو ،
ئەوہ ی ئەمجارەش لە دایک بوو ،
خێچە ، خوارە ،
وہک ئێمە پڕ عەیب و عارە .
سپاس بۆ خودا
کە ئەمجارەش نەشکاینەوہ ،
لە سەر تەختی شانازی خۆمان ماینەوہ!»
شار بە دەریکی* دەروون کەیل*
پالی دابوو بە تەنیشتی کیوێکەوہ ،
بازەلێنی بە قاشووی* مانگ و روژ دەکرد .

کارمازمیک دایک جیی هیشتبوو ،
لانی گورگی له بهر چاو ببووہ میږغوزار* ،
پلنگی زهردی نیو نابوو
مامزی خالدار...

گه لیک مه لبه ند ،
گه لیک روانگه* ...
پیلی چاوم گیرایه خوی.
چیشته نگاوه* ،
ته نووری مالان ده - گری.
کۆله که ی دوو که لیک رهش
ئاوایی و ئاوایی ، دی به دی ،
سینگی گهرمی ئاسمان ده بری.
هه نیهم* شه لالی* ئاره قه .
خۆم لوول ده کهم
به ره مو نشیو* ،
به شکوو دل و لهش و سه رم
له سیبه ری بهر دیواری هه وشه کهم دا
ئارام بگری.

۱۳۷۰/۸/۲

بۆکان

١ گەستن لێرەدا مانایێکی تایبەتی ھەیە، واتە: گەستنی چوارپیتی ھار کە شتیکی تر دەگەزێ. یەكەم نیشانە ی ئازەلی ھاریش ئەو ھەیه کە بن دەستی خۆی دەخوا.

«بنی ریگا»

ناھومییدی

دووکه لیکه له کلی * کویره بووی *
بن ته نووریک به که وان هه لدهستی.
دهرک و بان داده - گری بی ئامان.
رۆ - شنایی گومه.
ته قه لا و حه ول له هه ناسه ده - بری.

من گه لی بيشه م * شهق کردوو
چر * و تار * بی مله ما *.
پهل بزیویم له زه لا کردوو ئاسۆی نه - دیار.
باووشم کردوو به کۆله که تیشکا به ره و ئه سمان.
کویستانم به گه لی گورگیه وه پیواوه * به ته نیا
که هه تاو نه یدیوه.
من گیانی

ئا - گر و ئاو و هه لۆم ناسیوه.

ململانیی * کاتم کردووه تا هه ناسه ی چنراوه.
بنه بپ * بووم و وه ریوم به سهدان جار ، وهک بی
له په لی ووشکه لقی خۆمه وه ریشه م داوه.
به شه لاوی * ئینووکی شه – وق
که وه پرووبه ندی * سه وادی * شه به قم * لاداوه.
من بریسکه ی ده – نکى ئیشقم*
له دلّی شه مشه مه کویره یی که دا دۆزیوه ته وه.
به ر له هه ستانی مه لا ئیک
زوقمى سه ر گۆنای مانگم
به له پی دهستم مال یوه ته وه.

به مده ی * عومرم ئه من
به ره و ئه م دونه ده هاتم.
چه نده ها خولیا ی شه وق ، چه ند حالّی شیّت.
چه نده ها گێژه نی * ئیش ، چوک و ره وه ز.
چه نده ها زه ردی * ترس ، کۆلی ئومید.
شوینه پیی ئه م رچه یه م تال تال شی کردووه ته وه.
دیمه نی یه ک به یه کی کوچک * و گ – یای
هه ر وه کوو بیره وه ری ژوانی هه وه ل

له دلى خوځ دا جيم كړدووه ته وه.

كوټه بارېكه د - ياريم
له خهوانى به شهواره* ،
له سرېشكانى* توندى قه تيس* ،
له ونهنياننه كه په نكاوه* له رهگ ،
له هه لوى* نه - ديارى ناخ* ،
له په چه ي* دزرواى شاژنى* شار ،
له قوته ي* سهر له مپه رى* باخ ،
له گه لاله ي* خولقانى مه ،
له قومى سهرچاوه جريوه ،
له به سهرهاتى نه زهل ،
له دهقى* كارى نه به د.

من ده هاتم بگه مه نه و بهرى ژان.
من ده هاتم بگه مه بانى جيهان.
كه فچرېنه* چوماوى په گم.
به رزه روانگه ي نه زهرم.
نيه باكيكم له چهوسان* .
چ بترسم له كه ن و كو سپ!

من ده کارم* رابکه‌م تا بنی هەرد*.
ده‌توانم بفرم تا بەری رۆژ.
ئە‌ی مخابن*، ئە‌ی ئە‌فسووس،
نە‌مدە‌زانی سە‌ری دوند
تووشی گولییکە* چە‌توون*!

رۆژ درە‌نگە و تاریکی
رۆ‌ده‌نیشتی له‌ وولات
وە‌ک خە‌ونیکی زال،
وە‌ک زە‌ردی خە‌زان،
وە‌ک مقە‌ددەر بی‌چرکە، نە‌چار.

نا‌هومی‌دی
دوو‌کە‌لیکە له‌ کلێ کو‌یرە‌وه بووی
بن تە‌نووریک بە‌ کە‌وان هە‌ل‌دە‌ستی.
بی‌ئە‌مان مال‌ دە - خنی.
نیە‌ پە‌یژی کە‌ سە‌رم خا‌ بۆ بان.

چ جريوهم نايه ته گوى.^١

١٣٧٠/٩/١٣

بوكان

^١ ئەم شیعەرە لە هاوینی ساڵی ١٣٧١ دا لە کەناری کۆنگرەى مەولهوى کورد دا لە سەقز، هەر وهها لە شهوى شیعریک دا لە زانستگهى ئەمیر کەبیری تاران خويندراوه تهوه.

«فریشتە كۆلیل»*

له سهیری گولشهنی* عهپشا ،
له تافی* شادی بیخهوشا* ،
له کۆری مهستی مهی دا بوو؛
له دۆزهخگای زهوی روانی:
گژه گژ* ، خۆله پۆتی* ، گهرده لوولی* خاک ،
تهم و دووی* ئاهی سینە ، ناله نالی بیووجان؛ خه مناک.
تلاوتل راکیشانی پر له جهوری چۆله مه* و نیر* ،
له گهردن دا پهتی خوینینی نان و ئاو ،
چه قهلا ئاسا* چه ق و لوور و شه په چرنووکى سه ر لاک*...
زه لیلی گل ته ره ی به ستبوو* گله خۆرکه* ، بی چاو و گوئ.
له خاک بانتر نه بوو ری...

مچووپکیک وهک بلیسهی* گر دهماری دهرزی ئاژن کرد.
له دا - یک بوو له ناخی دا هه سیکی چنگنی نامۆ.
به ری دنیای سه - وزبۆشی خه و به ستهی له چاو وون کرد.

دروویکی چه تون* پیکای دلی شادی ،

نه ته گبیری فریشتان نه عیلاجی پیری ریگازان ،
 نه هیچ سهرخویشی ، لاوان - دنی جوانی ،
 نه هیچ رامن* و تی پروانی ،
 ههقی پی کرد* ...
 زوویر* و گیژ و بی ئوقره ،
 تهریک و شیت و مهینه تبار ،
 غهریبی رابوارده و حال
 سه ری هه لگرت

به دواى سه رتالی ئازاردا به ره و عهرزی .

به پاریز* هاته سه ر دوندی .
 پهروشی خورپه و ئاوات بوو ، ملی ری گرت .
 سروودیکی به تین دهنگی له تالاری په رستنگه ی* دلایدا
 ده زینگاهه :

«عه - پش پاک ، ئا - سمان شینه؛ جیهانی بوون چ شیرینه!
 سه رم سووړ ماوه له م خاکه ، له رای ئه م تاقمه خه مناکه ،
 له سوپی* ئه م گشته ئازاره ، له گه ند ئه م شوینه خو لینه .
 دل م بریانی* دلسوژی ، سه رم سه ودای خه یالاته ؛
 چه رامم بی نه شه ی مهستی هه تا ئیره رکه ی* ژینه .
 له سهریان لاده به م تا پوی سه وه ی* گیلی ،

كهوهى* بىخهوشى ئاسمانيان پى دەنوينم.
دهكەم پردىك له نىوانى زهوين و عالهەمى ژووروو؛
ئەمانە هان دەدم بىكەن بە رىباز پرده بەردینه.»

له گەل زەردەى هەتاودا بوو
كه پهيدا بوو له ئاسمانى عەبووسى شار؛
سە - یر ، نامۆ ، فیتنە ئاکار* ...
شەقام ویتا ، هەناسەى بېردا باژێر* .
له گۆ چوو پێى جم و جوول ، نیشە له روخسارى تەماشای
رەنگى سەر سوور مان .
له بیرهو چوو زەنا* و هەلپە* و پەلامار...
بە له نگەر* راخوشى ئەو پەیکەرى جوانى .
سیرەى بالى هەوالى قافى* سیمورغى* ،
سریوہى* ها - تنى گيانى بەهاری سەوز .
هیمای* بیزارى گل بوو دیمى* رۆحانى ،
هەرای* راها - تنى کيوى .
بە - رزتر شوینى شارى کرد بە جى و رۆنیشە
(ستوونى مەرەپ و مەیدانىكى بەشکۆ) .
جمەى* بۆرە و کەلە* جمیا* ، جەماوەر رووى زهوى هەلگرت*
-نەیار و پەرت* و دېدۆنگ و عەلەم دەرھین* ،

دهمى تاق* و دوو چاوى زرت* _...

له گوښى* دهردهدارى كه بلاوښن به په نجه شوښى نازارى
 فريشتهى مات دلى ئه سپارد به سوکنا و كه يفى تيمارى:
 «دهبا بښ و ببينن هه يکه لى مه عنا.
 دهبا تير دهست بهښن به و په لانه لى دا كه هو لى بال گرتن و
 هه ستانن ،

بکه ن بون و بهرامه لى ئه و بهر لى ، دلان
 بپشکو لى به شنه لى کوښتاني ئوستووره .
 بلا* گيانم هه وښيک بى ، بتاو لى و خوښ بکا دهر لى هه س و
 هوښيان ،

مرازیک* بى نهښنيم بو ته ره بوون* و برينى ريگه لى ئه و
 دووره...

دروويک* سا بل لى پهيدا نه کهم بتکيمه نيو دلان؟
 بل لى مه شغل بسووت لى و که س نه لى نووره؟...»
 ووت و ويره لى* ده کرد بيده نگ و هه سيا بوو* هه مو به ند
 به ند لى ئه ندامى ،

دلى ده تواوه هيدي له کول و سوژدا ،
 ده بوو به سه د چه م و دهر ژا به نارامى...

سمیل بۆزىكى سەر قورسى گران و مۆن*
كه رىزى تاوه ترسیك* بوو به سەر كۆمه لگه‌دا بارى ،
به ده‌عیه ده‌ستى رادپرا و له سەر تا پای فریشتەى بى‌سه‌دا
نوای* :

«موباره‌ك بى ، هەر ئەم ده‌عبا* یه‌مان كه‌م بوو!
چ مه‌كرىكى له بن سه‌ردایه ته‌پلۆسه*؟
چوو هه‌لنیشتوو هه‌و به‌رزه ، ده‌لێى ئیمه‌ منالین و
مه‌لامانه* .

كه‌سىكى نابه‌له‌د بى واده‌زانى كه‌س نیه تاي ئەو بكا* لیڤه .
ته‌ماشای له‌خت و لاری كه ، كوت و مت* عه‌ینی مالۆسه* .»
تریقه‌ى پێكه‌نین هه‌ستا...

تیتالی* و تیز* له چاو و ده‌ست و دم بارى ؛
قیامه‌ت بوو فریشتەى بى‌په‌ناى قووت دا...
روواله‌ت هیدییكى گیلی سه‌رمردوو* ، بزه‌ى ژیری له سەر
لیوی ،

به‌ئه‌سپایی چوو پێش و په‌لیكى لى فریشته‌ هه‌لپساند* ،
ده‌يكوت :
«ته‌مasha كه ، كورپه‌ ئەم پیسه‌ ئائهم شاپه‌ره‌ جوانه‌ى له‌ كوێ بوو ؟
حه‌یف نیه تو‌غا ؟

ئهمه‌ بۆ لاسه‌رى ئەو كيژه‌ خونجیلانه‌كه‌م جوانه‌

-دهزانی، تازه پيی گرتووه-...»

ته نیشته شې سهری بزواند:

«ئهری، کاکه! هه وای ئهم باله یه ئاوا هه لی گرتووه!»

ئه ووه بهس بوو؛

پهر و پوی لق به لق رنرا* و بنه بر* بوو.

هه را و بگره هه و یقه ی* ئا - سمانی گرت،

جنيو و تهوسی جوراجور که وانه ی کرد.*

فریشته گوئی دلی دانی.

ته کانیکی له بهر چاو گوم نه بوو، بگره

ته نانه ت هیچ شه پولي رهنگی روخساری.

دهیانکوت: «ئیوه بروانن له رهنگی مردووه ئازای

دلی پیاو هه لده شیوینی*؛

له لا ویستانیشی شوومه، به لاییکمان به سهر دینی...

چما* تاغات و نویژی ریکه ئهم لووسکه*؟

دهزانی بو مه چیان جی هیشت هه کیمی مه زنی پیشین و

مه لای سانی؟

له بهر دهیلی کتیبی پیشه کی و ئه نجام؟

ده نا هیچ بایه خیک دهریته سامانی؟

له کامه کوومه له و پارتی هه یه نیوی؟

کوپی کییه؟ مرووی چی، بلی کیوی!»

به سەر رووی تەنگزە* جاپى قسەى رەقدا دلى دەخشی ،
له گۆمى ناھومىدى دا پەلى دەكوتا به ناکامى
که پەیدا بوو له ناکاو شۆرە لاوى تازە پىگەشتوو .
غەریب رەنگى ، منال رەفتارىكى سەر مەست ،
چ لاوى! ئادەمیزاد نا ، له جوانى دا لى* خۆى بوو .
به خۆى كوت: «بۆنى ناسیاو هات ، بهرى گرت دارى ئاواتم؛
موحاله ئەم پەرى شىو به گيانى جوانى نەگرى خوو...»
به بى دەنگى خزایە نىو جەماعەت ، هات جەوانى شۆخ
هەتاکوو روو به رووی وىستا .
بلى جامىكى* بىگەرد بوو که راگیرا...
فریشتە له فریشتە شىو روانى و ئەو له ئەم راما* ،
رژانە یەك دوو رووبارى ژيان و هۆگرى و جوانى .
و هە بى هۆش و حەیران بوو تۆ دەكوت رۆحى ئەسپاردوو ،
ترووكەى لى نەكرد* تاوى ، هەتاکوو نووچى دا* و رۆچوو:
له چەشنى پەیکەرىكى مەر مەرى به شکۆ
له ناخى دا شەقى برد هاتە سەر ئەژنۆ جەوانى مەست .
به خۆى كوت: «من دەزانم عومرى خۆشى بى دەوامه ، ها...
به سەر چوو دەورى دلشادیم .
به هیوا بووم بنیر مە خواس – تنى نەشمیل سبەینى و دووى ،

ئەوا دەرکەوت نیشانەى تالى نامرادىم...
 لە عالەم ئاشکرا و روونە
 کە نەشمیلی پەرى ئاسایە سەرتۆپى ھەموو کىژانى ئەم شارە.
 کچان گەر گیانى ئەندامى سەرى شارن،
 ئەوان ئەندامىکن بىگيان، ئەمیش گیانە.
 ئەگەر گشت تاقمى نازداران سە – وز بن وەک چەمەن،
 نەشمیل

لە چىمن بە تەنى سەروىكى نازدارە...
 گریم* نازدارى دلپەرور نەکا زویرم*،
 بە رادانى* رەقىب مۆر کا بەلەین و بەینەتیکى* نوئ،
 ھەموو رۆژى بنى بونیاد لە باخى ئیشقى خەملىومان*
 نەمامیکى گەشى تازە،
 بە سەروى وەسل بلاوینى دل و گیان و ھەس و رۆحم؛
 نە یارى دەغەز* و مەکرم، نە ئەھلى سەر کزى و ژیریم،
 فریوى خۆم چ پى نادری، ئەمن ژیرم:
 شیاوى شوخى بىھاوشان غەریبەى قۆزى* جوانچاکە نە ھى
 وەک من!«
 لە خورپە و عەزەرەتا* تاوى وەکوو مارگەستە گرژ ھەلبوو*،
 کەساس* و پى پەژارە ھاتە دەر پاشان رەوى* سل* بوو.

له جهزبهی لاوه رزگار بوو فریشته هاته وه سهر خوی،
له جیی تهوس و جنیو بهرد و پلار* بوو دادهباری بوی.
شه لال* و ئال* زامار بوو لهش و ئەندامی نازپهروهر،
سه‌ری کرد ئایه‌ره‌ی* تاقهت، کولی سه‌ند ئەو دلە‌ی پرسۆ*؛
هه‌لی گرت کۆلی خه‌مباری به‌ره‌و لای دوندی ته‌نیایی،
له تالاوێ زه‌لی بی‌ئاوه‌زی* ده‌رچوو...
چرک‌ه‌* ئەو چیا ئامان، نه‌بینی دوژمنیش چۆلی!
جه‌-رگ هه‌یروون ده‌کا* سام* و په‌ژاره‌ی نیو دهر و دۆلی!

گه لئ روژان هه‌لی کرد بیکه‌س و ته‌نیا.
 گه‌لئ هاژی و ته‌نووره‌ی کرد* ده‌روونی که‌یلی پر‌خوینی.
 گه‌لئ وه‌ک کووپه‌له‌ی مه‌ی رشتی جو‌ش و کو‌ل.
 جیهان ته‌نگ بوو له به‌ر چاوی له سو‌پئ* ناسو‌ری* زامی دل.
 سه‌ری هه‌لدا نیشانه‌ی بی‌فه‌ری تی‌ک چوون.
 چ جیئ تیماره ئه‌م ده‌رده! له کو‌ی تاو‌ی ستار ده‌گری*!
 هه‌دا دان* و شفای چی بی ئه‌وی بی‌گری!—

ههزاران جاری دی هات و
ملی نا بهر شه پۆلی قورسی ئەشکه نجه.
ههزاران باری سهركۆنه و جنيو و له عهنتی هه لگرت.
چ مهيدانی و ستوونی مه رمه پینی چی؛

نهما شوين و كه لين و قوژبنى دژوين*
سهري پيدا نه كا سه د جار.
نه كيوى ما كه نه يدويني
نه چنگن* و شه مشه مه كويره
كه پيوانه ي كوته ي خويني* نه كا تومار* ،
كه چي هه رگيز نه بوو تووشى تنووكيك رو - شنايي
دابمركيني گري تاسه ي.
پتر ليل بوو هه موو ساتي بهري چاوى.
دلي هيوانه ماو قالبىكي بي گيان بوو كه ده يكيشا كه نه فت* و
كز
به دواي ئامانجى به رباددا.
گه مه* و ريژ و بهزه و ئازار
يه كي بوون له دهرووني زيزى ناشاددا.
دههات و راده برد شيواو؛
سه دان نه نگوستي ئيشارهت به كه يف خوشي ده يانپيكا*
گو ناو و روخساري ژاكاوى ،
سه دان شمشيري زهرده ي* خو به ژير زاني
ده كيشران بو بريني جه رگي خوينايى.
فره* بي دهرده يان دا باري دلسوزى و

به سەر شانيان دهكيشا دهستی په‌ند دادان؛
دهيانكرده نيشانه‌ى تيرى خۆنوینی و فيشال لی‌دان*.
چيها جه‌ورى ووزه هه‌لنه‌گرى* بى‌ئه‌نداز؛
چزان‌دن* و جه‌ه‌زربه دانی كه وه‌ك مه‌ره‌هم
ده‌يان له برینی نا – ديار و ده‌ردى بى‌ده‌رمان.

په‌ل و پۆى دل‌پفینی زینه‌تى سينگ و به‌رۆك و لاسه‌رى شار
بوو.

ببوو به په‌رجه‌م و نيشانى ته‌پۆشى،
به بالى تيرى شه‌پ، جوو‌قه‌ى* ك‌لاو و تاجى سه‌رناسى*،
درۆشمى* كۆمه‌له و تاقمه‌ى رى نيشان ده‌ر.
له ده‌ريای فكرى ره‌شدا رۆ ده‌چوو يه‌كجار
كه رۆژى له په‌سيو* ي‌ك‌دا به‌رى پى‌گرت
زه‌لامىكى قه‌به‌ى* چاوهارى سه‌د تۆك‌ل*،
رواله‌ت ساده‌يىكى شي‌وه‌ماخولياى جيهان بى‌زار،
ده‌مارى* سه‌د به‌سه‌زمانى* له چاره‌ى دا ده‌يان دا چ‌ل.
فریشتەى توند له با‌ووش گرت و رايمووسى هه‌موو ئازاى،
سه‌رى هه‌ل‌دا له چاوى دا دنه‌ى فرمى‌سك*.
به بالى هه‌ل‌گوت و لا‌لاوه وه‌ك يه‌خسير:
»له كویم دیوى ئه‌ونده هۆگرى تۆيه د‌لم ئه‌ى هاوه‌لى گيانى!

دهلئى رۆحىك بو - وىن و چووينه ته دوو له ش ،
 له خهودا يان ئهتۆم ديوه و بو - وم خووگير .
 دهزانم چى دهكيشى له جهفای نائههلى ئهم ساره .
 مهگهر من؛ شاعيرى خه مبار ، چيه حالم ؟
 سهزاي وايه ئهوى سهر دانه خا بۆ رهسمى بى تهگير * .
 چه نئى لهم حاله پاكانه * ، چه نئى خاكه سهرى * كردن ،
 ئهونده كورنوشى برد بۆ فريشته ، خۆى گهيانده حاله تى
 مردن ...

له دواى ئه و رۆژه قهت نهيدا له دهست قازانجى ديدارى .
 زهرووئاسا * ههلى دهمژى له دهرياي عيلم و هوښى ژير .
 - به هاى * گيان و بهرى * خوڤن بوو ،
 خه زينه يىكى غه نيمه تبابه تى دهسكهوته ههر جوابيىكى
 پرسيارى .

فريشته تى دهفكرى به و دوو چاوانى نيهان بينى ،
 دللى وهك شووشه چاويلكهى منالۆچكان
 دهدا بهر خۆرى هاوينى .
 به زه يىكى به سام بوو پاكي ئاكارى * .

ووته داكهوت *؛ ده يانكوت شاعيرى دلئاسكى بيچاره

گەرەكیە ئەو حەلاماتە* بەعاملینى* .
هەژارە ئەو دلەى ئاخرى بەلایىكى بە سەر دىنى.

نفووسى* پاکی راهینى
نواندى زوو بە زوو ئاسارى پرسیحری؛
مەرام مەیسەر* ، سەقامگیر* بوو ھەموو کارى.
لە پەر تاجىكى کرد و نایە سەر ئەوسا
لە خۆرئاوا ھەتاكوو خۆرھەلات رۆیى سەداى شیئەرى.
چ فیرەونى! چ شەددادى!
ئەگەر دەستى بدابا کەم ھەتا کورتیک بە کەیفى بوو
لە سەر تەختىكى ئالتوون دابنیشنى و رووت و برسى بۆی
بکەن نۆیژى.

لکەى بەرچاوى* بوو راهینى* ئوستادى:
«بلى... ئاخ!... رۆژى بى بمرى و بە ئەو دەستانە بینىژى؟!»
کەپووى* لى گنج دەکرد چەشنى کەلاک و لاترازکەى لى
دەبەست* ، دەیکوت:
«هەژارە ناشمرى رزگار ببى... راستە دەلین شیئە؛
بزانه ئەو ھەموو گەنجەى چ مفت ھینا و لە چنگمى کرد؛
رەجال و بینەوا* ماوہ بە خۆی و رەنجى بەربادى!
بلىمەت* گەر ببى خۆمم؛

به كارى چم دىٰ ئهو عيلمىٰ نه بئته باعيسىٰ شادىٰ!
به لام ترسم هه يه گه لحو* شتيكى دىٰ له لا بىٰ و پيم
نه زانيبىٰ،

م - فت بىكا ته دهستىٰ رۆله يىكى دىٰ.
ده ترسم من ببينىٰ چم به دىٰ هينا له كالى* عيلم،
كزىٰ و ساويلكه يى* خوى بئته وه يادىٰ؛
ده سا با خوم سه رىٰ يه كجار بچه قينم*.»

فريشته يٰ دل بريندار، ئهو جه فاكيشىٰ غه ريب ديدار،
گولىٰ سه ر توپىٰ عهرش و زينه تىٰ لوونكه يٰ ته ماوىٰ قاف،
شكا و تىك چوو...

نه ئامانجىٰ به پيو بهر،
نه ئاوات و دنه يٰ ژيوار*،
نه ئوقره يٰ بوو له هيچ شوينىٰ،
نه بو ربيك ده بوو ربيوار.
نه تابشتىٰ* چياى سامناكى ته نيايى،
نه تواناى چۆلىٰ خوليايى،
بيزارىٰ هه ستىٰ گوىٰ و چاوىٰ؛
به رىٰ دا دهست!...
شليؤا عالمىٰ مه ندىٰ فريشتان و

گەرا ئاسمان لە باى باڵى.
زەوى چرزا* لە ترپەى پىي.
سەرت راکە*!!

دەبى كوى وا بەرىن* بى بتگرىتە خوى؟!
منالانى نەگووراوى محالى* نوور
كە باڵغ بوون،
لەوانەن ھەلگرن شوینت...

لەگەل كازیویدا كاتى دەبوو پەنھان،
پەرۆشى* دى - تنى لاویكى جوانچاك بوو
كە چۆك بۆ گیانی جوانى دایدا و، شەیدا،
قەدى شازى* بكاتە دارى ئالا بۆ درۆشمى* رۆژ!
بەلام ئەفسووس،
خەوى ئالۆز بوو یان وا بوو،
ئەوھى رۆژىكى ئەو دىبووى؟
ئەگەر وا بوو، بۆ جارێ تر نە پەیدا بوو؟
نەینىك* بوو نە پەى پى برد:
دایىرى لاو ھەر ئەو رۆژە بە تیغى جەرگى خوى شەق كرد.^۳

۱. چه کیمی مه زنی پیشین و مه لای سانی: مه به ست که سانیکی تاییه ت نین،
واته فلانه چه کیم و فیساره مه لا.

۲. کتییی پیشه کی و ئه نجام: مه به ست کتییگه لیک کی تاییه ت نین. له هه موو
زانستیک دا، به تاییه ت له زوودا، کتییگه لیک به م ئیوانه بووه. (مقدمه و
منتهی)

۳. ئه م شیعره پیشتر له گوواری ئاوینه، ژماره ۱۲، سالی ۱۳۷۲ دا بلآو
کراوه ته وه.

«عومرىكە چاۋەرۋانى دەكەم كە ھەناسەيىك بىدەم
بە دىزى دىلمەۋە و دىلم ئاگى لى نەبى؛ بۆم ناكى.»
(شىبىلى)

«ساتى گىژەن»*

بەرانبەرى ئاۋىنەنى خۇرئىۋا وىستام،
ۋەك مىنالىم گەشكە نەبووم؛

ماسىيىكى بەستەزمانى پىشۋوبراۋ
لە سەر توۋىژىك سەھۋالى رەق
ھەلدەبەزى و
ژىرەكەنى ئاۋى رەۋان بوو.

سۆفلىكەيىكى نوۋرانى
بە بىۋاى دىل
ئامۇژگارى سىخوار* و كىيۋەنى دەكرد،
لە نىۋەنى رى بگەپىنەۋە.

كارۋان كارۋان
سەماكەرى بىپەردەنى مەست تى دەپەپى و

حه مائىكى برسى كه نهفت*
كۆپانه كەي* دەدا ژيړ دارى پردەكان؛
نه كوو ريگاكه تىك بچى...

ئەي من كوانىم؟!...

بەرانبەرى ئاوينەي خۆرەلەت ويىستام،
شۆرباوى پىزەردە چيۆەي دل تۆرىن* بوو
كه هەلدەچوو.

چوومه ژيړ سيپەرى سەروىك،
سىنگم دايە بەر شەنەبا،
سەرم نا بە گولزارەو،
گويم بۆ جريوەي مەل راگرت،
لە ئاسمانى بيگەردى شەوگارىم روانى،
وەك مناليم گەشكە نەبووم.
ئەي من كوانىم؟!
لە كوي بوو جوانيم بە جى هيشت؟
لە كوي بوو خۆمم لى گوم بوو؟

سه دان سهف بووين
ئو روڙهي كه بهرانبهري
تراويلكهى* ئهوين ويستين؛
هر له من دا بوو به گولي و بهري نه دام!
زور له ميڙه وهك مناليم گهشكه نابم.
ليم گهري با له گهل دلي خوم بم و بهس،
چاك دهزانم له كوي بوو كه خوم به جي هيشته!

١٣٧١/١٢/٢٣

تاران

«لە بەر تیشكى رهشى ههتاوى ئەمرۆكهەدا»

پاییزه و سه‌رما بزوونه ،

ديسان

هه‌وړيكي رهش دايجرتووه ده‌وران ده‌ورى ئاسۆى كورتى

ئەم مالۆچكه* روت و چۆله.

پاییزه و سه‌رما بزوونه ،

ديسان

ره‌وه‌زى* سارد و سپرم خۆش ده‌وى ،

ده‌ره‌ى بێده‌نگ ،

په‌له جارى خشه و چركه تیدا نه‌ماو ،

شيوه‌ردى به‌رفره‌ى* بى‌بوار ،*

ته‌په‌ى سوورى به‌يارى* پرگوينى* و دپوو ،

شاخى خه‌وتووى رهش داگرساو ،

سام و رازى له سه‌ر نيشتوو ،

كو‌له بالته‌يىكى* بى‌پيز*

كه بى‌پيچم له خۆمه‌وه

هه‌ر دم به ئاره‌زوويىكى

تيژتر له ده‌مه‌كه‌ى پيشوو.

پاییزە و تاو تاو دادەکا

خوناوەی ساردی چەند وەرزم

بە سەر هەردی ئەم مالاوچکە تار*ەدا و من

دوور کەوتنەوهم خۆش دەوێ

لە ئاوايي،

لە سەرنجی هەموو چاوی.

زریانکی پشوودریژی بێ چاو و روو

هەڵیکردوو

لە سنووری خانووچکەو،

لە دەم کەلی ئەو مەلەبەندە رەنگینەو

کە کەس سلی

لە سەرنجی دانیشتوانی نەدەکرد،

ئێرەیی* ریی پێ نەبردبوو،

سیریژ* و رۆن

پێخۆری هەرە خۆشیان بوو،

بە تریفەي مانگ گەشکە دەبوون

تا پلەي شیتی.

یەخسیرەکەي

دەستی ھۆزی ئەشکەوت نشین!

ده غيلت بم ،
چ حه زياييك له دهر وونی تودا ده ژی
وا نابەزی؟!

جه رگت کام لووتکه ی دنیا یه
که بر به ندی * هیچ مهینه تی
ته نکى ناکا؟!
به سه پرسه پری *
هیچ کویره وهریى ناخری؟!

پایزه و لوورە ی
زریانیکى نه سره وتی در
له پشتی چه ند قوناغه وه
رووم تی ده کا .
له شم وه کوو ژیکه وانه * ویک دیته وه و
گهرمی له دهر وونما نیه ،
نهرمه یاوی * تووانه وه ی دلم نه بی .

دیواری ئەم گۆنگه * ره شه
په راسووم گۆره وشار ددا ،
شان و پیلیم سست ده کات و

دەخواتەوہ.

ئەرى لە كۆي كۆتايى دى؟!

ئەى ھەتاوى ئاسۆى بىتەم!

ئەى پشووى ھەوارگەى كوستان!

زستانى جووتيارى پۆشتە!

كۆپى بەرخۆلەى زاووماك*!

تۆپى پىپى سەر گۆرەپانى*

رېبازى بى گەرانەوہ!

ئەستىزەبارانى تافى* چووزەرە* و ئارەقى لاسوور!

خولى مەستانەى نۆ ئالاقەى

نويژى كەوناراي* باپيران!

تىزانى رۆژ

لە باخ و كونجى نەديودا!

پۆلە ئاسكى ئەكادمياكەى ئەفلاتوون!

ئاسمانى پيشپرکى و جەنگى

سەدگەلاويژى پرچەسرەت

لە دەورى رۆچنەى ھۆدەكەم*!

ئەى ئەو سەدان كۆترە سوورەى

بە نەينى* بۆم بەرى کران

كەچى ھەرگيز نەچوونەوہ و

پييان وابوو كه نامگه نى!

ههستانى چۆمهكهى پيرۆز

له تاڭگهى نيوان سه رچاوه و

دهرياي خاموش

كه خنكىنراي

له پشت ديوارى ته پيوى

به ندى كۆندا!

من نه ژياوم!

من نه-ژياوم و ناشمرم!!

مردن هه رگيز پيمه وه نانووسى*،

هيچ گۆرپك نامگريته خوئى،

تۆزم له گهـ

هه ر خاكيك دا تيكهـل ببيـ

هه لدهستى ده كه ويته رى،

سه د قوناغ پاشى مه رگيش بيـ

هه ر ديمه وه.

من نه ژياوم!

من نه-ژياوم و ناشمرم!!

پاييزه و گه لارپيزانه.

دالم بە ئاستەم لئ دەدا.

بەرە بەرە*

ووشک دەبم و زەرد هەلەگەپریم؛

لەوانەیه سەریوەیی*

جۆلانیم پێ بخا و بمبا.

پیم وا نیە

بتوانم بەر لە ئیوارە

ئەم کۆلە بگەییئمە جی.

ئاواتی دی - تنی هەتاو

تەنانت لەم دەم ئاسۆشدا،

مەیلی پشووییکی ئازاد

لەم دەشتە خەزان لئ داوێ

بێ رەنگ و بۆنە ئەمپۆشدا،

دەترسم بۆ ئەبەد نوقمی

دەریای تاریکایی شەو بێ.

پاییزە و سەری ئاسمانی

ئەم مالمۆچکەم لئ ویک هاتوو.

لەرزیک لە ناخمەووە دیت و

دەم لەگەڵ دەم

توندتر لە خۆمی دەپیچم

ئاته گى * كوله بالته كه م.
له گهل خوناوهى * چهنده وهرزدا
خوم بو په ناييك ده كوت م.*
خوم بو په ناييك ده كوت م!!

١٣٧٤/٦/٢٩

نيو قه تارى مه راغه _ تاران

لە کۆمەڵە «مەرگی سۆراب»

چاپی یەکەم ۱۳۸۷ ک.ه. (۲۰۰۸ ز)

«بَيِّدِل»

له شَم وهك كۆته ييكي ته پ
جن جن ده كه م
به ده مي ته وري په نجه كه م ،
ده بخه م به گه رووي كووره ي خه يا لما
تا ئا گريكي لي به رپا كه م ،
ئه ي هاوار ئيره چ سارده !

به هاري ۱۳۷۲
تاران

«تاسە»*

پېيىكم لەنيو شەقامەو يەكم لە نالەشكىنە* .
ئەم لووتكانەش ئەوندە لەگەلم خۆيىن
كە ناسياوانى دىرينە.

لەگەل گشتيان ،
بەردەزەرد ھەتە تەرەغە و
بېژنگ بەسەر و كەلتەگە و
تۆلەكە و ئەوانى ديكە ،*

ھەموو پۆژى
بەگەرمى لىك دەپرسىن و
دىسان لىك دەپرسىنەو .
كە زەردەپەرى* سەر لووتكەى
بەفراوى و تازەى ئەم شاخە

دەورو بەرم دەپەنگىنى و
ماندوويەتى جەستەى كفت* و چاوەكانم
لە پانايى پرگرددولكەى*
پىدەشتەكاندا رادەخەم ،

پوانگەى شارى ئەفسانەيى
شازادەى شوخ و دلپاكى گۆرغەرىبىم

کهسک* و ئال* و گەش و پاراو*
له تۆی پەردەى
تەم و دووکه‌ئى چلکندا
دەم بە دەمى خۆى دەنوینى و
دیسان بزپ* دەبیته‌وه.

بەم دیمەنە
دەبم بە دلۆپیک فرمیسک ،
له پۆچنەى دلمە‌وه دەتکیم.
خلتەى بە‌هاری پابوردوو
وهک ژانە‌سه‌رى دواى مەستی
جەزەبە‌و ئازارم دەدا.
تاپۆى* پەشى چارە‌نووسى دیارى‌کراو
لاى دەستمە‌وه هە‌لە‌کۆرمى* و
دل‌ره‌قانه بزەى دیتى.

چ بە‌زمیکى گریانای پ‌هە‌نيسک بوو!
چە‌ندە ماندووم!
بیر له خە‌ویکى دل‌ووریای
دریژ‌خایەن دە‌که‌مه‌وه.
بیر له سەر لووتکە‌ى بە‌ردین و

تازەى شاخى.

رەنگە ئاۋا
لەم قولىنچكە * تەنگەبەرە پزگارېم بى ۋ
بكەومە سەر شارپى ھەتاۋ؛
بچمەۋە نىۋ تاريكانى
پۇخى * پووبارى كاكىشان*.
رەنگە ئاۋا ئەم لووتكانە
تەلىسمى بەزمى بەردىنى
خۇيانم لا بدركىنن و
لەگەل رەۋتى شا - دمانى
كاروانى بى ۋوچانىاندا
فەرامۆشى تەنيايىم بى.
بروسكە ۋ گزىنگ ،
بەفر و باران
لە سەر دوندى ئەم شاخانە
پووناكتر و تازەترن.
ئاۋونكى * بەيانى بەھار
پووتپووت لە پىستم دەنىشى.
شەنى چالاك
نەرم و نىان* ۋ فىنك ۋ پۇحسووك*

قاوه لٲوونان*

له نٲو ناخى سروشته وه

په ٲغامى ئاسووده ٲه كى رٲسته ٲٲم*

بو دهٲنئ.

هه تا جه نكهى ته نكه نه فه سى نيوه رٲو

له نٲو شٲناى بئ بنى ئا - سمان دا

سه ٲرى سه ماى جو رٲه ٲو ٲنهى قه شمه ر* ده كه م.

گوئ له هه وى كو ركو ر* ده گرم.

بوئى هه ناسهى گيا ده كه م.

به جريوهى مه لى ئئ - سك سووكى* رٲٲوار

خه تى رٲه نكٲن دٲنم به سه ر

مٲناى* بئ گهر دى دلم دا.

خرمهى ٲوٲٲن له لام هه سٲئ ٲان گرمهى هه ور،

خٲرا گوٲقو لاختى* ده بم؛

خه لكى ئٲرم!...

رٲه نكه ئه وسا بو م ده ركه وئ

ئاوى خو شى هه وزه گه وه

له كوٲوه دئ.

رهنگه بکری

نه به ردی دوازده پالەوان

له دەمی شەنگە * ببیستم.

لیی دەپرسم: «ئەو شەووەی که

له شکری تیک شکاوتان له

شەبیخوونی * ئەفرا - سیاو * پزگاردەکرد،

بۆ نەتاندا له گەردنی

ترسەنۆکانی پاکردوو»

لیی دەپرسم:

«ئەری تۆ ئەهوورامەزدا؛

کێ بۆ مەرگی حەفتا و هەشت گۆدەرزى * گریا؟»

پێی دەلێم که باسی فەرپ و شکۆی سیاوەخشی کۆلیل

باسی داد و دلئاوایی و فریشتەخوویی که یخوسرەو

بۆ من بکا.

رهنگه دیاکو ببی - نم و داوای لی بکەم،

بەسەرھاتی ژوانگەى ئاشوور و بابلەم

بۆ وەگێڕی.

رهنگه ئاوا ئەم لووتکانه

به دريژايي شهوي بهردين
خوشخوش دلم بدهنهوه و
پهړه سيلكه ي په لئاگرين
نه ورؤزان بيڼ
له هه سره تي ميناي* دلم بخونهوه
تا سه رئه نجام
فه را موشيم دي و دهره وم.

۱۳۷۴/۱۰/۳۰

يوكان

«ژوان»

به چ نیوی بانگت بکهه؟
به چ چاوی تیت بروانم؟
تو دلبره که ی جاران نیت
یان دلی منه مردووه؟
ئهم سه رما چه توونه چیه
که وان که وان تیم ده ئالی؟

چ نزارییکه* ئیشقی تو ،
چ دیوی جادووی لی کردووی
وا ئه نجامی ئه وینداریت
جهرگی گهرمی خۆله می شه؟

چاوه پروانی لاواندیم له تو نیه؛
خۆلیشت لی به با ناکهه* .
به خیسسه وه تیم مه پروانه؛
تانهت هه ناوم* رهش ده کا .
که ی من ماندووم؟

من و كۆل دان؟
كئيه له من نه بهرد* تره؟
فيزيش* ئەندازەى بۆ هەيه!
پيٽ وانەبى ئاگادار نيم
كه رهونهقى بازارپى سەر كۆلانى تۆ
هەر جەرگى شەقارى* منە.
لووت بهرزەكه!
ئالەم دەمى گەرانەوهى هەتاوهدا
كه گۆل به باووش سىس دەبى و
گەرمى و بزاو*
به تالووكە* له هەرد و ديار* دەتارى،
نامۆيى* گەمارۆم دەدا*؛
نەچيرى رهوهكى* شادى
سل* له داوى سپيم دەكا.
مەرگم به لاوه شيرينه،
گۆران و تىك چوون دەمكوژى!
تۆ پيم بلئ،
سەرم چۆن به – رز رابگرم؟
سكهى جوانى به چ رهنگى*
هەتا ليوارى گۆر بهرم؟

کى لاوى منى دیتووه؟

کى دهرانى له پيى تودا

من چيم کيشا؟

چه ند وولات گه رام به شادی ،

چه ند نازداران گه گل هاتنه سهیری بالام ،

به لينيک بوو به توم دابوو ،

هه رگيز سه رم

له سه ر قاشی زين هه لنه گرت .

ته لی - سم بوو یان خه ونی تال

به ره و ئاکامی * خوی ده چی .

لاویم وه کوو شه پۆ لیکى توو په ی زه ریا

له په وه زی * پۆخی * کویره وه ری تودا

شکایه وه و

ئوا به سه ر به دب به ختیت دا

هیدی هیدی

به ره و نیړینه ی * ئاوه که

ده کشیته وه .

ده زمانم سه ر ئه نجام که لکم *

ده که ویته وه سای بالات .

پیّم وا نیه

ئەوسا كەش بىتپە رڭى دال دەى *

ئەم دله شەكە تەم * بەى.

خاترى شۆخىت *

بە لام خۆزگە

لەم گىژە لووكەى نامۆى و تىك چوونەدا ،

لەم سووك بوونە بىچوونەدا * ،

دەھاتى فىرت دەكرىم ،

لانكەى دالم چۆن راژەنم.^۱

۱۳۷۴/۱۱/۵

بۆكان

^۱ ئەم شىعەرە پىشتىر بە دەستكارىيىكى نارەواوۋە لە ھەوتە نامەى "ئاۋىەر"،
ژمارەى ۱۴، سالى ئەوۋەل، شەمبە ۲۹ سەرماۋەزى ۱۳۷۶، لاپەرەى ۱۰ دا
چاپ كراۋە.

بۆ حەوتە مەین سالى شەھىد بوونى ھەلەبجە

«حەوتە»

لەبەر بلىسەي* ئا - گرى
ئىوارانى كۆلە چوار شەممە و نەورۇزدا ،
بە ھاناي* ئامىزى شەمال ،
بە ب - رىسكەي ئا - سمانى پىرۇزەي* و
گەشەگەشى سەوزى زەوى ،
بە قىرۋەي كۆپى كايەي
بالىدە ووردىلەكان و

سىرەي* بالى باز و ھەلۆ ،
ھاوړپى شىنەي دارستان و
خورپەي ئەوينىكى تازە
لە دلى گەردوونى* كۆندا ،
بەستەلەكى* دوندى سەرم
ھىدى ھىدى دەيكاتەوہ و
چۆماوى چاوم سەر دەكا...

- پرووى حەوت سال بوو
ئەم سەھۆلجەندانە چرە

له گهل هه تاو و شه مال دا
 شه پى ده كرد؛
 شل نه ده بوو و نه ده چوو ده . -
 دلې پيكر اوې هه وت سالهم
 كه وتوو ده ته وه داره داره * .
 مه لى بال شك اوې شاديم
 ها تو وه ته وه هه لفرين و
 ووچان ووچان له هه ناووم دا بال ده گري.

هه وت نه وروز به سهر كوچت دا تيپه پيوه و
 كه چى گل كوټ * هه ر تازه يه؛
 هه ر تازه يه و له نيو ئهم ده شته سه وزه دا
 قو- رس قو- رس
 له چاو ده دا و
 پاكي ده شته كه پر ده كا .
 ته نانه ت * به رى ئاسمانيش
 له چاوې بينه ر ده ته نى .
 له ژير خاكي گل كوټ ده دا
 به هار يه كجار گوم ده بيت و
 پشتى گهردوون چه وتى دينى .

چ دڭ رهق بوون
ئەو شاعیرانەى یەكەم پوژ
به بالای تۆیاندا هەلگوت.
بارى خەمیان چەندە سووک بوو
ئەو چاوانەى كە یەكەم پوژ
لە بەرانبەر تەرمى تۆدا
فرمیسکیان رشت.
ئەو دەمانە
شیعر کراسیک بوو حەریر
دەیانکرده بەر بلێسه ،
پەرژینیکی ریحانە بوو
لە بەر پەوهیهک گا و کەردا ،
قنەقنى* گری مۆمیکى باریک بوو
لە هەتاوی نیوهرۆی مانگی پووشپەردا ،
لایە لایەى پرشیرین بوو
بو خەواندنى
کۆرپەیهکی داپلۆخاو* به سووتانەوهی کیمیایی.
ئەو دەمانە
فرمیسک بەر لە جیپهیش - تنی ئاسمانی هەست
پچی دەدا* و لە جیگهی خویدا دەمەیی* ...

له گه ل گه - رم داها - تنى سه رى چيا و
 هه ستانى دهنگى زايه لهى* چوماوان دا ،
 له حه وته تا ،
 ئارام ئارام ته مى سه رساميم* ده رپه وى و
 فرميسكم ده ته قيتته وه .
 ئاى دلم چه نده له كوله !
 پووى حه وت ساله لاواندنه وه ت
 له گيژاوى* ده روونم دا
 په نگ ده خواته وه و خولده دا و پى ده رناكا ...
 ده بى نه زموونى سه رپاكى كه له شاعيرانى ميژوو
 كو كه مه وه ،
 ده بى بچم له گوندى سه ر كوستانان و
 لاپه ركه انى ئاويستا
 واژه بچنم ،
 ده بى بچم هه گبه يه ك* له
 شريخه ي شيتى برووسكه و
 لووره ي پر به ئه وكى* زريان ،
 هه گبه يه ك له

گورپەى شىرى نىو گەمارۇ و
كارپەى بەرخى جىماو لە ۋان،
هەگبەيەك لە ھەوت مۇسقىي
دەندۇكى سىحراوى قەقنەس*،
هەگبەيەك لە
ھۆرەى سەوزى شاخەوان و
ئاھەنگى چەمەرئى* دوايىن
سەردارانى شەھىدكراو
كۆكەمەو؛
لەگەل سۆزى بەيت-بىژاننى چەرخى كۆندە
لەككىيان دەم و
لاۋاندنەوھى سوورى تۆى پى بھۆنمەوھ ...

ھەى لۆ... گەلۆ...
ھەى لۆ... گەلۆ...
گەلى ھاوخوین و ۋەگەزان!
شەوگارى ۋەرزى زىستانى
ئەم ۋولتە زۆر درىژە؛
بىت و بچنە تۆى جىگاۋە
قەت رۆژتان لى نايىتەوھ.
لەم شەوگارى تۈۋشانەدا*

فكريكى دلّه ژين * بينن ،
 ههستيكي خهوتارين هه لکهن ،
 درگاو باننان داخه ن له سه ر
 په وهی ئه و بيبيجانانهی *
 له هه واوه هيرش دينن ،
 ئاسوی بيستنتان سامال کهن ،
 ئه وسا بينن ، گوئی له سوژی
 ئه م هوره پر خه مه بگرن :
 پادشايه کی به سال اچوو
 جه رگی رزی .
 پزیشکان لیی ناھومید بوون .
 جادوو گهری لیی پهیدا بوو ،
 کوتی : « چاره ت
 گوشتی دلی کورپکی ههشت نو سالانه ،
 کاکول زهرد و چاوکه ژال و په زاسووک * بی ،
 ژيان وه کوو چاوگه ی گرکان
 له چاوه کانی هه لقولئی و
 هه ر جوار دهوری ئاسوی نیگای
 پر بی له په لکه زیږینه ی خوشه ویستی . »
 شا لیی سوار بوو ؛

به پهوه يهك توله و تانجى و
نوكر و كاسه لیسسه وه
كهوته وولات.
گهړا ... گهړا ...
مه لېبند به مه لېبند ، شار به شار ، هه موو سنوور؛
بېهووده بوو ،
هه تا هات گه يشته شاره زوور.
چېشته نگاوانیكى فى - نك
له نه كاو له بهر به پوچكه ى*
كه نارى خانه قاييكددا
نه چيره كه ى خوى ناسيه وه؛
به چكه جووتيارى بوو برسى ،
به بهرگيكي شروله وه
كزكه ى كردبوو هه لده له رزى.
دلى پادشا پيى خه نى بوو؛
گه شكه ى* لى هات.
چوار پينج كيسه زيړ و زيوى
بهم لاولادا دابه شيه وه؛
ولات كړ بوو.
هه ر لهو شوينه
هه لى واسى به كارپته ى

قه لاييكي لارووخاودا و
دلى به گهرمى دهرهينا.

هه ي لو ... گه لو ...

هه ي لو ... گه لو ...

گه لى بلاو ، گه لى بى پو !

بيگانه دوست و دوژمنى نه بو هه يه ؛

پاك و پيسىان به يه كه وه هيرش دين .

هه وداى * ره ودى نه هريمه نى

بيبيجانگه لى بيسيئن

كه له وبهرى زه رياهو دين ،

له مه ليه ندى بيگانانه وه هه لدهستن ؛

دلستان راست كه ن ،

ئه وسا ئاميزى بيستنتان

له بالاي به سستم وهرين .

ئه م شيونه به رى دووره ؛

ئه و دهمه ي گهر دوون داده نرا ،

له هه رچى كه دهبوو نه بى

بو نموونه يه كيان ساز كرد .

بو بهرگرى له فهوتانى

تیره گهلی گیان له بهران
ده بوايه هيچ گيان له بهرې
هاوتيره يانی خوی نه خوا؛
ته نیا دوو جوړ
له م قانونه هه لاويزران*:
گورگ و مروو.

له گهلی گورگان دا باوه ،
له سه هو لېبه ندانی تووش* دا
که نه چير سهخت دهست دهکه وې و
برسيه تی هورووژم دینې* ،
ئو گورگه ی بونی خوین بدا
ئوانی دی به هه موویان
له ت له تی دهکه ن و دهیخون.
نازانم که گهلی مروو
له چ دؤخ دا* و بهرانبه ری چ قانونی
یهک هه لده دپن ،
به لام ئه ونده دوزانم
له ساله کانی کو تایي سه دهی بیست دا
له شی سواوی شاره زوور
بونی نه وتی لی هه لده ستا؛

به بهرچاوی گشت مرؤوی سهرزهویهوه
له چه‌ند لاوه ده‌میان تیژده‌ند* ،
له‌ت له‌تیا‌ن کرد و خلیان دا* ...

هه‌ی لۆ... گه‌لۆ...
هه‌ی لۆ... گه‌لۆ...
گه‌لی خافل، گه‌لی خه‌وتوو!
گه‌لی گیرۆده به داوی
سه‌دان ته‌لیسمی یه‌ک‌گرتوو!
کات و ساتتان به‌چیه‌وه تیپه‌ر ده‌که‌ن؟
شه‌پۆلی ئەم بیبیجانە نامۆیانە
وه‌کوو ره‌وه‌ی جندۆکه‌ وان؛
هه‌تا به‌خۆتان ده‌زانن،
له‌ خوینتان‌دا گه‌را* ده‌خه‌ن،
له‌ دڵتان‌دا بنج ده‌که‌ن و
وه‌کوو می‌شی که‌ جال‌جالوو‌که‌ خوار‌دی‌تی،
بێ تیک‌دانی پ‌واله‌تتان
هه‌موو هه‌شیای سه‌ر و سینگتان
به‌تال ده‌که‌ن.
وه‌رن گۆی به‌ من بسپێرن.

ئەم ھاوارەم
بۆنى سۆزى بەيتبىژانى كۆنى لى دى.
هەواى سەردەمى بەھارى پىسكانى* ئۆۋەى لەگەلە.
ئەم ھاوارەم دووعايىكە*
دېو و درىج دەتارىنى .
وهرن لە پشت ئەم بەستەيەم
شىرى دەنگتان
لە كىلانى حەپەساويتان دەرگىشن.
سەرەپۆيى* سەرئەنجامى سەر پۆيشتنە!
ئەم تەلىسمە يەك لەسەر يەك تەنراوانە
هەر يەكەى بەسەرھاتىكى ھەيە بۆ خۆى:
سەردەمانى دەستەيىك دېو
پىيان كەوتە ئەم وولاتە.
بە شاخاندا ھەلىيان پوانى ،
گشت لووتكەيان لە ھەوردا بوو.
لە دەشتەكان مۆن بوونەوہ ،
بژوین* بژوین ، پىر بوون لە چۆماو و كانى.
چى گيان لەبەر و بالندە و مرؤویش بوو ،
پاك نوینگە* بوون بۆ ژيان و شادى و جوانى.
دالىان داخوريا و سەرسام* بوون.
بە سەرسووپى لە نىوچاوى يەكتەر پامان.

پاش مشت ومړيكي سهرپيښي
 گه - يشتن ئابهم ئه نجامه
 كه ئه گهر بښت و باي نه وروژ
 لهم وولاته دا هه لښكا ،
 ده بښته بنكه ي ئه هوورا* و
 تازه هه رگيز
 بو باري ئه وان ده ست نادا .
 هيښايان بو دابين كړني
 پاشه پوژي دووري خو يان
 تووي داريكي ناپاكيان تيدا چه قاند .
 داريكي وا
 بوڼي گول و تامي ميوه ي هه ر لقيكي
 بوغز و كينه ي هو - گراني لقاني دي
 له دلي پياوډا ده خولقاند .
 سال هات و پوي ؛
 داري شوومي ئه هر يمه ني
 وهك فريزوو*
 سهر له بهري ئه مخاكه پيروژه ي ته ني .
 پاش ده يان سال
 لقي گه وره ي

لە شارەزوور ھاتە بەر و
دییو گولییکی پەشی کرد
کە بە بۆنی ژەھراوی خۆی
ھەرچی پووگەیی ژیان و پووناکایی بوو ،
چی بەرز و ئەھوورایی بوو ،
خاپووری کرد* .

ھەیی لۆ ... گەلۆ ...
ھەیی لۆ ... گەلۆ ...
تاقانەکەیی ھەموو گەلان ،
دەروونم چەند کەیلە* بۆ تۆ!
لە ھەوتەتدا
ھیدی ھیدی
تەمی سەرسامیم دەپەوی و
بەستەلەکی دوندی سەرم دەیکاتەوہ .
فرمیسکم دەتەقیتەوہ و
دەرەیی چاوانم سەر دەکا .
گەمی شیعرم خۆل دەخوات و نو – قم دەبی .
لاواندەوہی سووری تۆ چۆن بەۆنمەوہ؟
خاکی تەپری گڵکۆکەیی تۆ
بەھار یەکجار دادەپۆشی و

پشتى گەردوون دەنەوینى.
شەھیدە سەرفەرازەكەم!
سەدان سالە چى بەلگەى بوونى ئىمەيه
دەيد - زن و دەيسر نه وه؛
تۆ بەلگەى هەبوونى ئىمەى
- ئەگەر نه بواین ،
بۆ چەسپان - دنى * نه بوونمان
ناچار نه بوون بمانكوژن.-
تۆ خوینەكەى سیاوه خشى؛
هەموو سالى
لەگەل هەتاو و شەمالدا دەژيیتە وه.
بەرە لە دواى بەرەمان و پشتاوپشتمان
سەر لەنوئ دەتدۆزینە وه ،
سەر لەنوئ دەتھۆنینە وه ...^۱

۱۳۷۵/۱/۱۵

بۆكان

^۱ ئەم شیعەرە پيشتەر لە گۆوارى "ئاوینە" ژمارەى ۲۹- ۲۸، سالى ۱۳۷۵،
لاپەرەى ۱۶- ۱۴ دا چاپ کراوه.

«کجا گنجده او در جهان فراخ
بدان فرو آن بُرز و آن یال و شاخ»
(فردوسی)

«مەرگی سۆراب»*

۱

کهه بگه پئی؟
زه وی ههست به بوونت نهکا!
خۆت چه شار ده؛
ئا - سمان نه کوو بتهینی!
چاوی پیست لی به دوور بی،
ده سالان و ئهم بالایه؟
ئیره - گیانه - گوگه پۆکی* کۆیله یانه،
کی تاقه تی
دیداری هه ره پیاویکی* وهک تۆی ههیه؟
لیم سوور سووره،
پیته بزانه،
له ده ریاییکی فریودا

دەتخنىڭ يېنى!

۲

زەنگ زىراۋە:

دنياى كۆيلەيان ھەژيۋە*:

مقۇمقۇ* داكەۋتوۋە:

«بىسوۋتىنن!»

«بەزىندوۋىي پېستى بگورون*!»

«جن جنى كەن!»

«لەكى دەچى ئەم بى فەرە؟»

بىت و ئائىمە خۇي داپىژى*،

كى دەۋىرى بلى من ھەم؟»

كۆيلەي ترسەنۆكى خويپى،

چ تاجدار چ تەپلە* لە سەر،

چ لە بەرگى رۇحانى دا چ زىيى* شەپ،

ۋەكوۋ پۇلە چۆلەكەيىك

كە سىبەرى ۋاشەيان بەسەر كشابى،

دەكوتى و گەندەئارەق و جىقەجىق؛

پەشۋكاۋ و پشۋوسۋارن.

چەكى كۆنەى كۆيلەتيان ھەلگيشاۋە؛

پان دەبنەۋە ،

كوپنووش دەبنەن.

سەدان دەھۆل و زورپانيان ھەلگرتوۋە ،

ھەلدەپەپن؛

خول دەخۆن و دەورە دەكەن و

دەيژەنن.

سەگ خاۋەنى خۆى ناناسى*!

بە سەد زمان

بەسەر بالاي دا ھەلدەلئىن.

پيشبركى و شانەچركيئە؛

ھيئندى كال و ھيئندى ليژان؛

كەس مافى خۆى بۆ ديتران جى ناھيلى.

كاروانى دى.

پالەۋانى سەربەدەرەۋەى لەگەلن.

خەلاتى ئەفرا – سياويان بۆ ھيئاۋە.

نامەيەكە پىرپىرە لە جامەلووسكى* و لالانەۋە*؛

ۋەعدە و بەلئىن:

«ھەر كەيكاۋوسم بۆ رام كە ،

كارت نەبى.

خۆم دەزانم چۆن پاداشتت بدمەو.ه
لەم پۆكەو
تۆ پادشايت و من پيشكارت!
ئەمرى كردوو بە فەرماندەرانى لەشكر:
«هەر مەيەن لە راستەقینەكە بگا ،
كار تەواو!»

كاووس ھۆشى لە لا نىه .
كەف دەچىنى* و دەنەپىنى .
جەنگوز* و شەر ھەلگرسىن و
پەرىشانە .

چى پووى داوہ؟
بۆچى دوو كۆلەكەى جىهان ،
تەختى شای ئىران و تووران ،
لەسەر جىگەى خۆى خزاوہ؟
ھەرەپياوۆ!
لە دەريايەكى فريودا
دەتخنكىن!

۳

دوو له شکر بهرانبهري يهک
ريزيان بهستووه و راويستاون.
بهروالته دژی يهکن و بۆ شهپ هاتوون
بهلام يهکران* و يهکدللن.
بهیي راوپرس* ، بهیي دووان ،
ههر به پهپهوي سروشتي کۆيلايهتي
لهسهه ئامانجیک پیکهاتوون؛
بۆ مه بهستیک ليپراون.
چی به هوومان سپيردراوه ،
هوجيريش ههر ئهوه دهلي.
چی له ئه فراسياو قهوماوه ،
کاووسيش ئهوه دهبينی:
«ههر مه يه لن له راسته قينه که بگا ،
کار ته واره!»

نيگايان دهکهن به مار و
کونا و کون ليی دهشارنه وه.
پوخساريان کولۆيیک ژههره و
له شهکری بزهدي وهردهدن.

مشقه مشق* و سيمر سيمر*

له په نای يه کتر ده خزین و

چاو له يه کتر داده – گرن و

برویان هه لده ته کینن ،

یانى: «نه کهى

شتى بدهى به ده ستيه وه!»

چپه و سرته:

«به ندی ئەم شپږه سه رکه شه

هه ر ته نیا ئەم نهینیه یه* .

بیټ و خوی له

ئالقه ی که مه ندی ئەم رازه

ده رباز بکا ،

هاواره له ئیمه ی کولل! ...»

هه ره پیاوؤ!

سه د مخابه ند* بؤ بالای تو!

لووتکه ی هه وارگه ی زه مه ندی*

گومانی تو

هه تا زه لکاوی مه ییوی*

راسته قینه ی ئەم کویلانه

مه وداى* دووری ژین و مه رگه!

دەغیلت بىم ،
بە ئەسپایی پى ھەلگرە ،
ھىشتا لاوى!
ئىرە - گيانە - گوگەرۆكى كۆيلەيانە!

«زەوى دىمەلىكى * مۆرە* ،
تازە ئاودىزى كىرەوۋە* .
دەشتى بايەقوش * دەخوئىنى و
ھەر دلى من
بولبولىكە ، بىۋادە گرۋوى گرتوۋە .
لە بن ھەر بەردى چەقەلى ھەلتووتاۋە* و
قەپۇزى * دىلىسىتەۋە .
ئەم چىراخانە لە دەورى
ئەم تەختە رازاۋە بۆچى
ھىندە سىرە؟
ئەم شەرابە پاللاۋتەيە
بۆچى تامى ئاۋى كوۋلەكە دەبەخشى؟
پىكەنىنى ھوومان و بارمان لەبەر چى
لە بزەى قە - بركەن دەچى؟
دەبى شتى ناتەۋاۋ بى .

دەبى ھوجير درۆ بكا .
چۆنە رۆستەم نەھاتووە؟
باوەر بەم قسەيە ناكەم.
ئەو پالەوانە چينيە وا ھوجير دەلى ،
بە نيونيشانى داىكمدا
خۆيەتى ... بەلى ، رۆستەمە!

تويكى ھەموو رەگەكانم
دەلى لولەيىكى مسە.
بۆچى خوينم وا سەنگين دەگەرئ؟
دلم بيەجمان* ھاوارى
رۆستەم دەكا.
ئەم كۆيلە نامۆيانە* چەند
شووم دەنووين!

بۆرەپياوى* ئەم دوو بەرە
چەندە شيوەى يەكتر دەدەن!
تينووى خوينم!
رۆژ بىتەوہ ، ئابەم شيرەم
ئەستۆيان دادەگرسيئم* ؛
با ئەوندە تاريك نەبن!

وہختہ شیئت بم! ...»

سروشئت ئاویتہ ییکہ
لہ شیلہی تفتی* زہوین و
کاکۆلی زہردباوی* ہہتاو.
چہپۆکانی رہوہیہک ئہسیپی سیپی تۆر*
لہ ریگا رۆیشئتتا دیارہ و
زایہ لہی* ہہزاران کانہی
لہ بزاوندا* زنہ دہکا*.
شہونمی سہوزہی کویشئتانت
لی دہچۆری.

دیدارت چہندہ ئاستہمہ!
میچی گومبہزی کۆترخان لہگہ لتایہ و
دیواری بیدرۆی قہفہس بہدہستہوہ.
ئاسمانی تہسک*
یہکپارچہ دہکەہی بہ قورقوشم*.
دالی بینەر مہ لیکی ئی - سک باریکە ،
دہیدہیتہ بہر دوو گاشہ بہرد*.
لہ بہر تیشکی جادوویی دیداری تۆدا
چی کانزایہ* دہتوویتہوہ و

چى خەوشە دەكەوئىتە سەر.
لە قوولايى ناخى* كۆيلەيان ھەلدەستى
ھاوارى سەختى جاپز بوون*
لە بەشى بەسەردابراو.
نىگات پەيكەرى نازداران
دەكا بە زىر.

لە بەردەمتا
دللى گراوى* سەوداسەر*
لە كورپەحەيران* دەتورى و
گرى ئاوات
يادى ئەوين يەكجار دەكا بە خۆلەمىش .
بە كىت كوتوۋە كە دەرکەوتى
مەچەكى پالەوانانى لەشكرشكىن
بادا و بىنووشتىنئىتەو؟
كىت لەگەلە وا تووس و گىو بە دى - تننت
تەرىقى* لە دەست و باسكيان دەكى - شن و
لە زەينى پەشۇكاوياندا
بۆ حەشارگەيىك دەگەرپىن؟
دەغىلت بم ،
ئەمانە چاۋى مروون تىت دەپوانن

يان بزمارن و به جهرگتدا دادهكوترين؟
نيگاي كۆيله يان له حاست تۆ
بۆچي ئهوندە چلكنه؟
كات له گهران ماندوو دهبي و
كويره ماري ئهم گۆلكاوه لي - خانه*
له ههرهشه ي ئهندامي تۆ
ماندوو نابن!

ووريا به كۆ*

لهو چاوه جوانانهت نهدا!
ئاوا بيپاريز* مهگهري؛
ئيره - گيانه - گۆگه پۆكي كۆيله يانه!
ليم سوور سووره ،
له نيو دهر يايكي خويندا
دهتخنكينن!

۴

به سواري دي؛
نيژه به شان.
راست ههر دهليي پهيكهريكه و
سهرياك له نهبهردى* پهتي

داپڙ راوه.

ئەسپە ئەمە لە ژیری دا

یان ئا - سنه؟

پلینگانی نا - دیاری هه موو سروشت

نوقمی تۆقین و مه ترسی

مه لاز* ده بن و دینه سه ر چنگ ،

کیو وه کوو له نگه ر دهنووینن.

دهشت مه یدانچه یه کی ته سکه ،

چی دی به به ره وه نیه.

نیزه که ی راست ده کاته وه و

ئەسپه که ی دیته سه ر پاشوو و؛

وهک بروسکه ده شریخینی و

داوای هاونه به ردی* دهکا.

کی دهویری تی ی پروانی!

کات له جیی خوی راویستاوه.

پالنه وانان یه کجار میشکیان داته کیوه*.

یهک له سه ر یهک

کاووس شا نیو برده دهکا* و

پاشان وهک شیر

دهنیته نیو ره وهی سپا.

سپا رانی گورگ لیڊاوه؛
پەرەم پەرەم* و بە لەسە* .
جەنگاوەری لەتە قەلغانیکی* کۆنە ،
کەس نازانی لە کەنگیو
لەو سووچی دەشتە کەوتوو .
سەربزیوی* و مەیدان داری
نەخشی جاجمی تاو بردوو .
هاوار دەبەن بۆ پۆستەم و
پالەوانان تێدەووروکین
رەخش زین دەکەن .

پۆستەم واقعی ووپ دەمیڤی* :
«کەسیک و ئەم قیامەتە؟
ئەمە کاری ئەهریمەنە!»
دەردەکەوی
بە خۆی و بەبری بەیان* و
رەخش و گورزی گاسەرەو .
دەریای پرجۆش لەنگەر دەگری* و
لەشکرگا دەحەسیتەو .

«سەری زۆر دیوی مەزنم

به گۆپال پان كردهووتهوه.
چيها شير و پلنگم دوولت كردهوه!
كۆپه‌ي* گه‌لى فيلى تۆرم*
له خۆلى مه‌يدان وهرداوه.
پروم له شه‌رى نه‌كردهوه،
به سه‌ربه‌رزى نه‌ييمه‌وه.
بۆنى شيرت له زارى دى*؛
ئه‌جه‌له هه‌لتى گرتووه*!»

«ئوهۆ پيره‌!
چه‌ندى بلّى فيله‌ته‌ن* و كه‌له‌گه‌تى.
پشتويته‌ باريك و سينگ‌پانى؛
شيوه‌شيري.

پاله‌وانيكي به - شكۆى
مه‌يدان ديوى.
به‌لام رۆژگار سواندووتى؛
به‌يه‌كجارى تيك‌ته‌پيوى*.
له‌به‌ر زه‌برم ده‌بى راكه‌ي؛
به‌شى مشتىكى من ناكه‌ي!»

بەم جۆرە دنیای کۆیلەیان
رۆستەمیان ناردە مەیدانت.
پیاوی پیاوان ،
رۆستەمی جیهان پالەوان ،
هەرە پیاوی
کە وەکوو قاف*
دەروانی بە سەر جیهانی کۆیلەیان دا.
هەرەپیاوی
کە گونجاو لە دنیای بۆرەپیاوان دا.

لێکدان لافاوی ئاستەمە.
ئەسپ و سواران دینە سەما.
چەکی پیاویتی دەکیشری ،
گورز و شیر و تیر و نێزە
هەموو پرزۆل پرزۆل* دەبن.

کار دەگا بە چەرمی پشتوین؛
دوو لەتە کیۆن لە ئاسن.
کیۆ دەبزوی و دەستی یەکیان
ئەوی دی لەسەر خوانی زین*
نابزوینى ...

ئەسپ و سواران

له خۆل و ئاره قدا گومن.

چارز دهبن*؛

يهك له يهكتر دهبه – زن و

پوو وهرده گيرن به ره و دهشت.

د – ريژايي پوژ و هكوو مؤم

له مؤمداني خوږاگري هريفان دا

دهتويته وه و

تاريكي نيوجيبي دهكا*؛

نه به رد بي ئه نجام دهيني.

نه ديوي سپيه ، نه شيره ،

نه ههژديها و جادووگه ره ،

راسته قينه ييكي تاله و

پيوانه ي پياوه تي روسته م.

پياوي پياوان ،

جيهان پالهواني مه زن ،

يه كه م جار ه

نيوي خوي له ههريفه كه ي شار دو وه ته وه .

مهستي و دلنيايي ههريف

ههشته ريكه كه له جهرگي ئه و رو ده چي .

یەكەم جارە
وا لیۆبەبار و پەنگزەردە؛
شەكەت و مات و جارزە*.
وہسیٔ دەكا و
زەوارە دلدارى دەدا و
لە دواى شیو سەر دەنیٔتەوہ*.

لەشكر كۆیە وەكوو بۆلئى ترئ پەشە؛
بلاوہ وەك ج - ریوہى ووردەئەستیرەى
ئاسمانى سامالى* بئى مانگ.
هەركەس لە جیگەى خۆیەوہ
قروقه‌پى* لئى كردووە و
لە قوولایى تاریكىدا
بیرەوہرى كفن و دفن
بۆ خۆى دەورە دەكاتەوہ.
ئاسمان و زەوى گزیرن*،
لە كەوشكەنى بەزى شەرابى سۆرابدا
دانیشتوون و مشەیان لە خۆ بریوہ،
چاوہرپى فەرمانى ئەون.

پوڭ كورته نيزه هه لداوى و
سینگى ئاسۆ هه لده - دپى.
خوین به رهو ئاسمان هه لده چى.
پۆسته م به بهرگى شه پوه
پوو ده كاته وه له مه يدان.
پهنگى مردوو له سه ر پوخسارى نيش - تووه و
مه وداى نىگای
به ئه ندازه ی دريژى نيزه كه يه تى.
پياوى پياوان ،
جيهان پاله وانى مه زن ،
هه ره پياوى شان نه ديو ،
يه كه م جاره پياوه تى خو
به م چه شنه له
بوته ی * مه ترسى شان دا به دى ده كا ،
بوته ی مه - رگ!

«ئوهۆ پيره!
به لىنى دوينيمان له سه ر زوران بووه.
پاله وانىكى به فه پرى* ،
به لام پوژت به سه ره چوووه* .

بەزەييم دى بە بالالتا؛

بچۆ لەسەر جيگە بمرە ،

با نەبى بە

خۆراكى دړنده يانى ئەم شەپگەيە .

دلەم لێدەدا* پۆستەم بى ،

واش نەبى هەر

دەبى لە بەرەى نەيرەم بى .

دەست لەم بەدخوويە هەلگرە .

کۆتا کە ئەم دلپەرە - ق - يە .

وەرە بەزمى ساز و مەيى پێکبەينين .

يەك دوو جامى بە شادى يەك بخۆينەووە و

خەوش و كينه بشۆين لە دل .»

«دوينى باسماں لە زۆران بوو

نەك ساز و مەي .

گەزەم مەدە* ، خۆ منداڵ نيم .

ئەگەر كەيفت لە شەپ نيه بيدركينه ،

با لات بۆ شل كەم* تا ڤاكەي .»

ئەسپان دوور دەبەس - تەنەووە و

داوینى زرى* هه لده كه ن.
زۆران پهوهى كه له كيوى په شوكاوه؛
تيك ئالاون، گيژ دهخون و پى دهرناكه ن.
پۆسته م تا چاو دهكاته وه
تهختى پشتى نركه له زهويه وه دينى.
بلوورى ئاسمان خپه ي كرد
يان ته به قى* زهوى بوو كه هه لگه راوه؟!
پۆلى كهوى ئه ساتيرى
قريوه ي كرد و هه لكشا
به ره و سووچه نامۆكانى
گه ردوونى* بى سنوورى به رز.
«تهقه ي چى بوو، سه رمى ليكه وت؟
نه مزانيبوو ئه م جيها نه ش ميچى هه يه!
ديوى سپى و ئه و فيل و شير و هه ژديها و
ئه و هه موو هاونه به رده به دهسته لات
بو تا ئيستا خويان پى نه ناساندبووم؟
خۆزگه دهكرا
جاريكى دى له مه يدان دا ده مدينه وه و
پر به دل پيژم دهگرتن!»
تهنيا له چاو ليك نانيكدا،

به‌لێ راست هه‌ر ته‌نیا له‌ چاو لی‌کنانی‌کدا،
له‌ نیوانی ئاسمان و زه‌وی دا پووی دا،
ده‌رکه‌و - تنی

سنووری ئه‌م جیهانه‌ به‌رته‌سکه‌* ده‌لیم،
هه‌ست کردنی تاریکی نامۆ
له‌ پشت موحیتی نووره‌وه.
هه‌ر ته‌نیا چاو لی‌کنانی‌ک بوو؛
ماوه‌ی بیرکردنه‌وه نه‌بوو؛
ده‌ستی زāl و بی‌خه‌م و ئاسووده‌ی هه‌ریف
خنجیری خۆی هه‌لکێشابوو.
ماوه‌ی بیرکردنه‌وه نه‌بوو؛
ئه‌گه‌ر ماوه‌ی بیرکر - دنه‌وه ببوایه ...
به‌لام ئیستا ماوه‌ی بیرکردنه‌وه نه‌بوو.
ته‌نیا له‌ چاو لی‌کنانی‌کدا
هه‌رچی شی‌عر و گۆرانی بوو
بۆ ئه‌به‌د خامۆشی پیهات.

به‌ خۆدا هه‌لگوتنی به‌رزی مه‌یدانی شه‌پ
بوو به‌ خۆ هه‌لکێشانی‌کی* بی‌ز لی‌ کراو.
قه‌د و بالای ته‌همینه‌ و گشت
نازدارانی سه‌ر پووی زه‌وی
بوو به‌ په‌یکه‌ری گلینه‌ی گۆشه‌شکاو.

جيهانى نوور و ئهستيره
بوو به چوارديواريكى قور.
بهزى شهرباب و مووسيقا
جيى خوى دا به سفرهه چه - ور.
بازى سبي ئالودهه سهرانى ههوران
له تهپولكهيهك* نيشتهوه.
پياوى پياوان ،
جيهان پالئوانى مهن ،
ههرهپياوى شان نهديو ،
رؤسته مى زال ،
بو ههميشه هات به چوكدا و
سهرى داخست.

تهنيا له چاو ليكنانىكدا
به كویره پي سهدان سالهه
دهرونى خوى دا داگهرا و
له نيو قالبيكى تازهدا
خوى دۆزيهوه.
خوى دۆزيهوه و چهكى كويلهتى ههلكيشا و
خوى دهرباز كردا!

هوومان غار دەدا و دەیگاتی:

«چ بوو؟ چت کرد؟ ...»

چت به خۆت کرد! ...»

نیگای هوومان

ئەنجامی نەبەردی دوایی دەنەخشینی.

بەداخیكەوێ مات دەبی و

لێدەدا دەگەپێتەوێ.

هەر ئەوساتە یەكجار دەستی لی دادەشوا* ...

هەرەپیاوۆ!

لووتكە ی هەوارگە ی زەمەندی

گومانی تۆ

هەتا زەلکاوی مەییوی

پاستەقینە ی ئەم كۆیلانە ،

مەودای دووری ژین و مەرگ بوو.

لێم سوور سوور بوو ،

چەکی گلاوی كۆیلەتی

بالی هەلۆی بەرز ی پیاوێت دەشکینی ...

بليسه كان* داده مرکين.
مار و ميروو سهر دهردينن.
ترسه نوکان
به پاريز* و بي باوهري
له بهري ئاسمان دهروانن.
دهشتي تاساو پشوو دها و
له له زهتي بيدهنگي دا پهل هه لده خا*.
له سهر به ستيني بهريني* بي بزاوي
دهنگي بانگ و پو هه لدهستي و
تا دي گه وره ده بيته وه.
ئاهه نكيكه* و به ريا ده بي؛
قورپيوان و شين گيري ه.
كويله تهرمي پياوانيان چهنده خوش دهوي!
به لي، كويله
تهرمي پياوانيان خوش دهوي و
كاتي مهرگيان
له ناخه وه شيوهن ده كه ن؛
له ناخه وه!
بنيره شوين پاله وانان.
به تووس و گيو بلي با بين.

بلى پۇلە ھەلۋى تووپە
لە يەك يەكى ئەندامى ئەو كۆچيان كىر دووہ.
بلى ئەو ئەسپە بى ئۆقرە يال پەخشانەى
كە چەپۆكيان لە ھەور دەدا ،
ماندوو و مەلوول
ھەموو لووتيان داژەندووہ*.
بلى پى بە جەرگی خۆتان دا بنين* و
وہرن چاك لە نزيكەوہ
تیی پروانن ،
بەشكوو نەختى غيرەت بىتەوہ بەر دالتان؛
با بۆ ھەميشە نەدۆرپين!

مەرگیكى قورس
لەسەر سينگی پەپۆكەى خوار دووہ*.
ژەهرى توندی مەرگ و تەنيایى و بيكەسى
تیی ئالاوہ و
لە گيژاويكى* بى بن دا نوقمى كىر دووہ.
ليئاوى ئالەى بيگانەى
ئەم شيوہرۆستەمە لە كوى
دەتوانى دى* بەم دەريای غوربەتە بدا؟
ھەنيسكى* گەرمى شين گيڤى

نيه ، ساتي
ئەو لۆ لۆ پەردە ناديارە
سارد و سىرانه لابدا
كە بەرى ھەواى گرتوو و
نايەلئ دەست و دەنگ و سۆز
بگا بە پەيكەرى سۆراب.
نيه دەستئ - ھاوارەكەم! -
بئاو بە قائمەي*
ئەم شين گيڤانە كە دەنگيان
شەپۆلى كاي نئو چەرخى گيژەلۆوكەيه!
گريانى ئەم شين گيڤە دوورەدلانە
گري خۆيى* مۆمى نيه ،
بەرەوينئ ئەو تاريكە زا - لمانەي
چين چين لە دەورى تەرمەكەي رۆدەنيشن.
شنەيەكى ئازاد نيه ، بشەكيئ
ئەو گەلأسەوزانەي مەيلەو ھەلۆەرينن.
ئەم گابۆرە
خورووى قەتماغە بەس - تنى*
چاوانەي برينى* پيسە؛
ئاسوودەيى ھەلكراندنى* لووى* نەگريسە*.

هاوارەكەم!
ئەم دەشتی دۆزەخە خنكا
لە غوبار و لە گەرمادا؛
ئای بۆ رێژنە بارانیکی ھەمیشەیی
خۆش بباری و
نەھیلی سیس بێ ئەم سەرۆه
كە رەشەبای ناوادمە بالای خستووہ!
من سەرسوورم* ،
ئەگەر باووشی بێ پیاو سەروشت نەبێ ،
ھەرەپیاوی
كی دی بیلاوینتەوہ؟
فریشتەییکی بەھێز ئاواتمە
ئەم پەیکەرە بە - شكۆیە
لەگەڵ خۆی ھەلگرتی و بیبا
ھەتا چەشنی ئەو لووتكانە
كە بۆ كۆبەرانی* دەست نادەن
لە ھەور و مژدا گوم دەبێ .
تابووتی ساجی* بۆچیە؟
ئەمە بەزەمی بەدەعیە* شایانەییە یان
شین گیرپیە؟!
موشك و عەنبەر مەكەن بەسەر

ئەو گۇنا ناسك و گەشەى دا
دەيشەمزىنى!
سووراوۋەكەى رەنگى مىسى لى نىشتوۋە.
لىۋەكانى ۋەكوو پۇژان
پاراو و گەش نانووېنن.
بىزەى مەستى و دلىيايان لەسەر نىە.
مەگەر شەكەتى نەبەردە*؟
مەگەر حەرىف
تاۋى زياتر خۇى راگرتوۋە...؟

دلىرۇ! لاۋۇ! غەرىبۇ!
چەندە سەخت و جە – رگبىرە
كە كۆيلەيان
گەۋرەبى تۇ
لە پىشت چەند پەردەى نادىارى
بى ھەستىەۋە
لە تەرمەكەت دا رېزدەگرن!
ھەرەبىاۋۇ!
تۇ لە دلى زەۋىنەۋە ھەلت دابوو*.
ئا – سمان بە جىۋەى كاكىشانەۋە*

لە سەرتا بوو.

چ خۆی* بووی

لەگەڵ زایەلەى چۆماوان!

کەشم و نەشمی*

شنەبات چەند جوان ھەست دەکرد!

خۆشەویست و نازدارى گەورەى تۆ بوون

ئەو تۆوانەى کە لە دلى گەرمى خاکدا

بە بىخەمى

چەكەرەیان* دەکرد و پەلیان دەھاویشت.

قاپوورپى* ووشك

بە ھەیبەتى نىوت دەشكان.

لە ئارامى و ئاسايشتى بوونى تۆدا

بەھار وەچى دەردەکرد و

زریان ھەژگلى* پايىزى راپيچ دەدا.

د - رىژى سالت لە بەينى

باران و تاو و شەختەدا

دادگەرەنە دابەش دەکرد.

لووتكەت بۆ ھەلۆ دەويست و

شيوەلە بۆ قەلەرەشە؛

زەل بۆ بۆق و

بىشە بۆ شىر!...

چەندە زولال و پۇچ سووك بووى
لەگەل كۆمەلى كۆيلەيان؛
كۆيلەيان چەند پرخەش و دل رەق لەگەل تۆ!
ئىرە - گيانە - گۆگەپۇكى كۆيلەيانە؛
لەكۆى ھەرەپياوى وەك تۆ
لەم جىھانەدا دەگونجا؟ ...

۷

بەم جۆرە زەلى كۆيلەيان
خۆى پزگار كرد
لە تۆفانى بەرى چيا.
بېشە دراوہ بە چەقەل؛
لووتكەى ھەور بە قەلەرەشە.
پۆستەمى زال،
ھەرەپياوى گونجاو لە نىو بۆرە*ياندا،
نىوہى پياو و نىوہى كۆيلە،
لەم نەبەرد*ەشىدا سەرکەوت.
ھەرەپياوۆ!
لووتكەى كوستانى زەمەندى ئامانجى تۆ

هەتا زەلکاوی مەییوی

ژیانی ئەم کۆیلەیانە

مەودای دووری ژین و مەرگ بوو!

ئەتۆلف* بووی لەگەڵ مەرگ و

سەرئەنجام لەپاڵ مە – رگدا

حەسایتەو.

بۆ ھەمیشە پزگاریت ھات

لە ئازاری ئەو کۆیلە چاوچلکناھی*

بە دی – تنت

دەبوون بە تۆپەنەوتینە ی گرتی بەربوو و

خۆیان دەدا بە بالات دا.

پزگار بوویت و حەسایتەو!

ئارام بگرە! بنوو*! شاد بە!

جیاوازی چیه یەک دوو پۆژ

زووتر بێ یان خو درەنگتر؟!^۲

گەلاوێژی ۱۳۷۵

تاران ، سنە ، بۆکان

۱ كەسپكى كە چىرۇكى رۇستەم و سۇرابى نەيىستى، لەم شىئەرە ناگا.
تكاىە ئەو ەل كورتەى ئەم چىرۇكە لە فەرھەنگۈگ دا، لە ژىر ووشەى
سۇراب دا، بخوئىننەو؛ پاشان وەرنەو سەر شىئەرە كە.
۲ ئەم شىئەرە پىشتەر لە گۇوارى "ئاوئىنە"، ژمارەى ۴۸-۴۵، سالى ۱۳۷۸،
لاپەرەى ۶۶-۶۰ دا چاپ كراو.

«لَيْت گه پرام و نه مدیتیه وه»

چ ته لیسمیکی؟ چ رازی؟
گیانی پاکی یان فریشته ی؟
خه ونی، خه یالی، گومانی،
یان شیعر ی پرووت؟
شاژنی* قه لای ئه فسانه ی
یان کچی پادشای زه ریاکان؟
لَيْت گه پرام و نه مدیتیه وه.

له پوخساری چهندها که سدا به دیم کردی!
له چهند جیگه ی ئاسته مدا شوینم هه لگرتی!
چهندها شهو و رۆژ و ههفته و مانگ و سالان،
چهندها جاران،
به دهردی ئه وینی تۆوه

هه لچۆقام* و تلامه وه؛
که چی پاشان تی گه- یشتم که تۆ نه بوویت!
له بوونی گشت ئهم ئه وینه شی تانه دا
له تۆ گه پرام.
لَيْت گه پرام و نه مدیتیه وه!

من دهردی دلّیکم ههیه ،
له گه‌ل دلی سهرگه‌ردانم؛

که پاییز هات ،
چیه جیاوازی نیوانی
گوله‌باخ و درکی ته‌نگز*؟
شاباز که بالی هه‌لوه‌ری ،
با جی په‌نجه‌ی به‌سهر لووتکه‌ی
سه‌دان چیا‌ی سهر به ته‌میشه‌وه مابی ،
له مریشکی به‌کر* ده‌چی .
کام تاریکان
پشووگر و دلته‌نگ‌تره
له به‌سهرهاتی نه‌و سهر وه شوخ و شه‌نگه‌ی
که له دهره‌یه‌کی گوم بووی بی ری‌بواردا
بالا ده‌کات و هه‌لده‌چی؟
بی تویی چه‌نده ئاسته‌مه!
لیت‌گه‌رام و نه‌مدیتیه‌وه!

ههر غه‌مزیه‌کت* له چاوی ،
ههر نازیکت له غه‌مزهی نازداریک‌دایه .

لۆمهم ده كه ن ده لئین عومری به خه سار دا؛
نازداره كه م! لۆمهم مه كه ،
عومری خۆم به خه سار نادم ،
ده تبینم و ناتبینمه وه!

سه خته ئهم ئه سپه سهركه شه بی هه وساره
كه چه پۆك له ئاسۆ دها ،
له په رژینیك دا بسره وئ.
شبابازی پوژینی دالم
پووی له مه لبه ندی ئاواته ،
دوور ده بینم ، تازه سه ری
بو دانی ئهم خاكه دانه وئ.
من هه والیكم گه ره كه كه ته واو بی؛
كام ته واوه
تازه دلی بهم شكه سته یه * داكه وئ؟
ته واوه كه م!
ته واوی عومری ته واویم
لیت گه پام و نه مدیتیه وه!

تۆ ده ستکاری چ ده ستیکی
ئه ی گری پووچكه ی * عومری من؟

تاسه‌ی سه‌ختی يان به‌رزه‌فري نه‌به‌جي؟
سه‌زاي ئيست و ئاوور دانه‌وه‌ی نيؤ خولى
بي ووجاني

يان توّله‌ی مل نه‌کردن به
به‌شى بيّدادى گه‌ردوون‌دا؟
ئاهوي* نيؤ لانكه‌ی ئهم شاخه
پر خه‌مه‌ سه‌ر به‌ته‌مانه‌يت

يان شوومي ته‌ماحي خاوي
جه‌رده‌ياني لانكه‌دزي*؟
سه‌ره‌ئهنجامي عومري ناچاري غوربه‌تي
يان په‌يوه‌ندی

پيشه‌ی سيس و ووشك و كزي؟
شيّتي و خولياي جوان په‌رستيت
يان ته‌قينه‌وه و هه‌لچووني
گركاني ژيان و شاديت؟

بي ده‌سته‌لّاتي يه‌خسيريت
يان بيانوو و گرووي ئازاديت؟
ده‌پيم بلّی،
تو كيّيت، تو چيت؟
له‌تينووي تو

سیم وو- شک بوو* ، سویم هاته وه* .
نیوه گیانیکم پی ماوه ،
خوم نیشان ده ،
با بیهینم به پاته وه .

ئاسکۆله ی چیمه نی ئاسمان!
عه تری جوانیه کانی زهوی!
بینایی چاوی مانگ و پوژ!
په یامی سریوه ی* زه مان!
هانی* بوون و
پاسای* سه خله تی رابواردن!
په ر و بالی خو دهر کردن
له نشیوی هه ناسه چن*!
تامی تالی دوا هه مین کوچ!
ده نگ دانه وه ی رسکانی* گیان
له قو لینچکه ناموکانی

پیروژه ی* گهر دوونی بی بن!
مه نزلگات کام
هه وارگه ی* نه دوزراوه یه ،
سا ئه ی هاوار؟

خيز نه ماوه لهه خاكه دا ،
شه هينى * نيكام نهى بيژى .
په رسي لكه يه كى س - رگ *
بهه ناوه دا رانه بوور دووه ،
په نجهه خه وشى خوى به گر- تنى نه ريژى * .
لوو تكه يه كى ده ست نه دهرم پى شك نايى ،
مولگه ي * جى هيشتووى خوم نه بى .
له په لكه زيړينه ي سيحري
نيگاي سه دته رزى چاوان دا
خه تى نيه كه نيگاي من
واتا * و مه به ستى نه ييژى .
من سه دان جار
وهك هه لوييكي بى حه ريف
به سه ر شنه ي ميړگى دلان دا گه راوم .
من سه دان جار
وهكوو شابازيكي لووت به رز
به سه ر ده رايى شه پولى نيگاي سه وزدا
تى په ريوم .
له جه نكه له ئوستووره ييه كانى ئه ولاى
مه لبه ندى خوشه ويستى دا

لَيْت گه پام... / ۱۳۳

ئەم چل بۆ ئەو چل فریوم.
نەچیری تۆر!
لەیت دردۆنگم* خودی مەرگ بی؛
لە کونج بە کونجی جوانی دا
لەیت گه پام و نەمدیتیەو.

۷۵/۱۰/۱۴

سنه

له کومه لّهي «خولياي بيّناوي و فهراموښي»

(ئيجازهي چاپ ۱۳۸۶)

له گهّل چهند پارچهي تازه

«چوارخشته کی»

بروانه قولینچک* به شمه له بهر ژانی دلم
خه م سووک ئه بی گهر برژی رق و داخ و کولم
ئه فسووس که له بن گله خه نیمی* دله که م
ریشه ی له عه زدايه ، به لئى ، داره زولم

پایزی ۱۳۷۲

تاران

«به نديک له شيعريکي نه نووسراو»

قوول بوومه وه ، قوول بوومه وه تا گه يستمه سه ر پشتي
موتله ق

پياو بي پوول بي ، دايمه له موتله ق نه گه پي .
موتله ق نه بي ، هه ل نه خليسکي .
موتله ق نه بي ، پشووي له سينگي ده ر نايي .

پوشپه پي ۱۳۷۲

تاران

«سكال ۱»

پيشتم سه گه ،
پشتم سه گه ،
ته نيشتي راستم هر سه گه ،
ته نيشتي چه پم هر سه گه ،
سه گ گه مارۆيان داداوم* ،
وه خته بمخۆن.

ته نيای ته نيام
جار جاره يه ک رۆحی باوکم له گه لّمايه و
جار جار چاوم له ئاويه ره*
وا به ينيکه

هاتوومه ته سه ر باوه پړيک:

پيڊم وايه که
شاعيري ئهم وولاته شيوه ويړانه
تاقه يه کی به دهردي خۆی نه مردووه.

«سکال ۲»

شارى كولۆل

گۆمىكە مەند ،

بۆمباكانى ھىروشىما و ناكازاكى بخە ناوى ،

نايىزوئىنى

تەرمى ھەموو شەھىدەكانى ھەلەبجەى تيا بشۆرە ،

شلوئى* نابى .

ئاسمانى ئەستىرەى جوانەمەرگ

بەسەريا داببارىنە ،

شەپۆل شەپۆلى ناگەزى* .

كەچى تەنيا بە فسولەى

مەلەكەرىكى پىشوسوار

— بە سكالائى ھەشىشىيىك —

ئەشلەقى و قەلبەزە ئەكا* .

«سكال ۳»

شارى كولۆل خنجير يكه
خۆش دەس و دە - سىك پىر بەمشت
هەر كاتى ئارەزوو بكەى
لە دەستايە.
بەلام ئەفسووس
كە دەستت بۆ برد ، تىئەگەى
دەسكەكەشى وەك دەمەكەى
بىرندەيە*.

ئىلھام ۱۳۷۷/۲/۲۷
نووسىن ۱۳۷۹/۱۰/۲۵
قەلەندەر

«سکائ ۴»

شارى كولۆل
گراوييکه* ئامۆزاي خۆت.
جوان نيه به لام دلگره.
دهلال* نيه و ههست بزوينه.
خۆشت ئهوي و ئهوينداری نيت.
پيئت خۆشه دووری لی بکهی
به لام سۆزی ئهوينداریتی رابردوو و
غيرهتی کورده نامووسی
ليئت ناگه پي.

ئيلهام ۱۳۷۷/۲/۲۷

نووسين ۱۳۷۹/ ۱۰/۲۵

قهله ندمر

«ژوانگه»

لږرهكانه ، له شارهكهى گوږه و سهيوان ،
 له شارهكهى مامه ياره و سليمان پاشا ،
 به ناسياوى گوران و پيره ميړدوه رووم تى كړدوو ،
 شيخ ما- رف و كاك ئه حمهد و مهولانا خاليدم بينى .
 لږرهكانه به بونى بهر درگاكهى سهراوه هاتبووم ،
 باخهكهى حهسيب سا- لحم دؤ- زيهوه؛
 خلوهتگهى ئونسى شهو و روژ ،
 بههشتى خونجيلهى زهوى .
 لږرهكانه به تهماى سهرچنار هاتبووم ،
 مزگهوتهكانى نابلاخ و شيخ سهلام و
 كاك ئه حمهد و هو مهركوړ بوون به ژوانگه .
 لږرهكانه به ئاواتى به هارى سهوزدوه هاتبووم ،
 نوقمى پاينيكى زيرين بووم؛
 وهرزيكى غهريبي تازه ،
 شهوانى دريژ خايهنى پر راز و نياز .
 ئاخ له بارانى ئهو شهوهى حهسيب سالح
 روژم كردهوه له ژيريا !

مانای ره‌حمه‌تی لی‌ک‌داوه بو دلی پر کول و دهریم.
لی‌ره‌کانه ، له شار‌ه‌که‌ی مامه‌پیشه ،
به هیوای کوردایه‌تی بووم ،
مرؤوایه‌تی بوو که هات به‌ره‌وپیریم.
له کویره‌ری‌یک ئه‌گه‌پام کورد رزگار کهم ،
جاده‌ی رزگاری مرؤویان پی‌نیشان دام.
لی‌ره‌کانه خۆم ئه‌کو‌تا بو ئه‌وه‌ی که تۆز‌کال‌یک به‌سه‌یمه‌وه ،
داوی به‌سامی ده‌سه‌لات‌سی‌ینه جیهان‌خۆره‌کان.
خه‌بات‌یک‌ی ئالۆز‌تریان فی‌ری من کرد.
لی‌ره‌کانه خه‌می ته‌نیایی هه‌ره‌شه‌ی تی‌ک‌ش‌کان‌دن‌ی لی ئه‌کریم
ئه‌وینی تۆ گه‌یشه‌ فریام ،
دۆستی خۆم ، ئه‌ی جوانی بی‌چوون!
ته‌واوتری گشت ته‌واوان!

رووت کراوم لی‌ره‌کانه ،
ئا له‌م مله‌ی جه‌رده‌یانه ،
کۆ به‌ کۆ* و شه‌قام به‌ شه‌قام ،
چیم هه‌یه بیکه‌م به‌ دیاری
جگه‌د له‌ گیانی خه‌سته‌ی خۆم؟
ده‌س هه‌لگره‌ له‌ که‌م لو‌تفی ،
گۆشه‌ی نی‌گای‌یکم پی به‌.
غه‌ری - بم و خه‌فه‌تبارم ،

چاك نيه دالم بشكىنى.
گه يشتوومه ته دهمه دهمى چل ساله يى ،
دوندى بلووغ ،
له مه و دوا به ته ماي چى بم ؟
بيهووده نه بوو نه ديدة به خوځم ئه ووت :
سليمانى به هه شتى سهر رووى زه - وييه .

١٩٩٩/١٢/١٧

سليمانى ، ميوانخانه ي ئاوات

«مه نزل»

ئەو تانى!...

ئارمانجە بەرزەكەم ئەللىم.

ئەو ەى كەوا ساللە ھايە تامەزۆيم.

لە ئاسمانى ساوى پر لە ئەستىرەيا ،

لە خەرمانەى سەوزى مانگا ،

لە چاوەشوشەيەكانى پەنجىرەكەو

چوارچىۆە ئاسنىنەكەيا ،

لە تان و پۆى پەردە پەرۆيىنەكەيا ،

لە مېچەكەى بانى سەرما ،

لە ديوارەكانى دەورما ،

لە گولۆپە نيۆنەكە و

ئاوينەكە و جلەكانا ،

لە تەختەكان و دۆشەكە و پەتوەكانا ،

لە لەشى لاوہ شەلەكەى ھاوژوورمدا؛

حەيى و حازرا!

نەك وەكوو ئەو ەى لە مەو پيش من بۆى ئەچووم ، شىو ەى

مەرگ با ،

ژيانە ، ژيانى پەتى؛

ژٲٲٲٲ ئٲزٲٲٲ و ئٲٲٲٲٲٲ.
چاوى ٲرٲٲٲٲٲ چاوم
ٲٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ و ٲٲ ٲٲٲ خٲٲ.
ئارام ٲٲ ئٲٲٲ دٲٲٲ كٲٲٲٲ!
ئٲم كٲمٲٲٲٲ ٲر چاٲمٲ و نٲٲ ٲچرٲٲٲٲ.
ئٲ و دٲر دٲ كاروانٲٲٲ سالٲا ئٲمٲ ٲٲٲٲٲ* ،
ئٲٲٲٲٲ ئٲم مٲٲٲٲ ٲوٲ؛
خٲم ئٲمزانٲٲ.

١٩٩٩/١٢/١٧

سٲٲٲٲٲٲٲٲ ، مٲوانخانٲٲٲ ئاوات

«بەھەشت»

بېروانە ئەو كۆترەبارىكە قەشمەرە*
چۆن ئاسوودە و تېر و تەسەل
كايە ئەكا و ئەتريقتەو* بە بىخەم
لە سەر ئەو بانەى بەرانبەر
لەگەل جووتەكەى و لە ناو يار و ھاوسەرەكانى دا ،
بىئاگا و سەرخۆش و ھىمن ،
لە ناو دەريای ئاسايشتى بىسنوورا ،
نوقمى لوتف و بەزەى بىخەوش!
تۆ ئەللى ئەو زىنووترە يان ئەم دارتېلەى كارەبا
يان گيانى من؟

يان ئەو ديوار و گويسوانە؟
يان ئەم شىنيە بىغوبارەى ئاسمانەكە؟
يان زەردىيە كال و گەشەكەى ئەم خۆرى دەمى بەيانە؟
يان ئەو دارە سەوز و زەرد و كەلەگەت و كورتەبنانەى
تاك تاك و بە كۆر ويستاون
لە ناو خانووەكانى شارا
ئەو خانووانەى كە ھەر كاميان
خۆى قەسرىكى پې لە رازە؟

-ئاي له نهينى ژيانى ناو ئەم كۆشكه رازدارانه!-

له بېرمه كاتى منال بووم ،
بريسكه ي كيوى سامالى* به فر له كازيوه و بوومه ليلى
ئيوارانا

دلمى ته ژى* ئە كرد له سام*:
خوريه و ساميكي پرشيرين
شيريني خو دهرباز كردن له قا- لبي جهسته ي وهره:
به زاندنى ئە بهدى ته نيائي.

له بېرمه كاتى منال بووم ،
جار جاريك
جړيوه ي پوله چوله كه له سهر داران ،
به يه كا ها- تن و گه شتى دهيان په پرسيلكه ي تيژبال
له ئاسمانى لاي ئيواره ي ئاوايي دا ،
خهرمانه ي مانگى ئاسمانى ساف و بى گهره ،
چوللى مه زراكان له عهسرى روژانى پايزى درهنگا ،
گيزه ي سه ماوهره زهرده خه لووزيه كه و
هات و چوى به شه وقي دايكم له به يانى روژى جه ژنا ،
له ببه يك له ببه يكي ناو ريزى نوژى جه ژن و

ئەللاھ و ئەكبەر كر- دنى سەر لاشەى دەيان قوربانى
لە مەيدانى بەر مزگەوتا ،
كار و كوورپى مەرى سەر پەچە* و زايەلەى دەيان بىرى
چراپە دەس ،
سەفەر كردن بۆ دىيەكەى مالى خالم و بۆ شارەكەى مالى
مامم ،
دەس پى كرىنى سالى تازەى دەرس خوین - دن و
وەرگرتنى كىتىبى تازە ،
قريوہى* سەماى بەردەم بووك ،
بەزمى دەھۆل ژەنى گەپۆك*
بە خۆيان و شانۆگەرى ببىجان* و ورچ و عەمتەريانەوہ ،
ئەمانە و گەلى شتى تر
پىرپى سەرخوشيان ئەكرىم .
بەلام هيجيان وەك سەرخوشى پىرئەينى ئەم بەھەشتە
زەوى-ئىيە
بەردەوام و بى سنوور و جىگەى دلىنايىم نەبوون .
ئەم مەس - تىيە داگرى* گشت ئەو سەرخوشىە كاتيانەيە و
ئەكەويىتە ئەولای ھەمووى ئەوانەوہ .

۱۹۹۹/۱۲/۲۰

سلىمانى ، ميوانخانەى ئاوات

«گوم بوون»

شهو به رهشانی ئهخهوم ،
بهیانی چاو ئهکه مهوه به فره و به فره و به فره و به- فر .
شهقام به فره ، کۆلان به فره ، سهری بانهکان گشت به فره ،
دهشت و کیو و بهرز و نهوی
ئهوهی که بهر چاو ئهکهوئیت ، سپیه و سپی .
هموو یه کهرن - گن و نادیار ،
گومن و گومن و گومن و گومن .
ههتا چاوم ههتهر ئهکا* ، یهکسا- نییه و یه کپارچهیی .
رهشانیهکانیش ههر سپین ،
ئهوانیش بهر چاو ناکهون .
ریبوارهکان
به میژه و چهتر و بالتهو شال گهردنهوه ،
حاشا یهکیکیان ببینرین .
ماشینهکان بهو پرتهپرت و خزین و ئاگر و دووکهل
کردنه شهوه ،
مهعازه لالا* له چاو نادهن .
تهنانهت قالاوهکانیش بهو هموو رهشیه یانهوه

بهو هه موو قارپه قارپه وه
ههر وه کوو خانوو و گويسوانه و
وه کوو دارتيل و درهخت و
وه کوو هه موو گيانداريكي نهو به يانيه
سپي ديارن.

عاسمان شينه ، سامال سامال
به لام نه ویش هه روا سپيه.
خوشت سپيت ، خوشت گومي.
تا چهند چرکه ، تا چهند دهقيقه ، چهند سهعات ،
تا نيوهرو ، تا ئيواره ،
لهوانه شه هه تا چهند روژ دواي نهو روژه
هه روا گوم بي و هوشت نه ييته وه به بهرتا.

به ياني بيست و پينجه مي ره مهزان بوو ،
له دواي پارشيئو به چواردهوري خو ما پروانيم ،
شه قامه كان ، سهر سهربان و گويسوانه كان
گشت ديوار و گشت بهنجيره و گشت درهخت و دارتيله كان
دهشت و دهر و شاخ و كيئو و عهرز و عاسمان
ئه ندام به ئه ندامي لهش و جل و بهرگ و پيلاوي خو م ،
يهك به يه كي نهو ره شانهي تي ئه پهرين ،
چولهكه و كو تره باريكه ي سهحه رخيژ و

كه له شيرى سه لاکەر و
پشيلهى دز و سه گى ووريا و
کوانووى رهشى ئاگرى شهوانهى پاسهوان ،
پاکى سپى بوون و گوم بوون.
يه کپارچه گوم ، يه ک دهريا گوم.
به- فر نه بوو به لام گوم بوون.
خوشم گوم بووم.
سه رخوش نه بووم ، ئه غيار* ئه غيار ،
له دوندى هوشيارى خوما بووم ،
كه چى گوم بووم.
گومى رۆژ و سات و کات نا
گومى بى سنوور ، بى هاوتا.

۲۰۰۰/۱/۲

سلیمانى ، بهردهركى سهرا

«دەریای داگر»*

شەو بوو ، شەوێکی تاریکی بێ مانگ .
ئەزانی چ شەوێ ئەلێم؟
شەوی بیست و حەوتەمی رەمەزان .
لە سلیمانی ، لە پال مەیدانی سەرادا
لە قولینچکیکا پیاسەم ئەکرد .
رێژیک چاخانە و چێشتخانە کراوە بوون؛
بێ کارەبا و کارەبادار .
چوار پێنج تاکسی ویسابوون و
چەند فەقیر لە گۆشەیی شەقام خەو-تبوون و
بە- ین بە- ین گۆشت برژێن و قەیماخ فرۆش؛
لە پشت مەنقەل و مەجوعمە دانیش - تبوون؛
کاریان هەبوو و کاریان نەبوو؛
دەوران دەوری مەیدانەکە
دیوارەکان و تەنەکە و تابلۆکانی سەردەرگانی دووکانەکان
لە بەر نووری گلۆپی ناو مەیدانەکە
برقیان ئەدا و سپی دیار بوون؛
سپی ، سپی؛
ئێتر ئەولای دریاێکی بێ سنووری تاریکی بوو ،

تاريكى و بهس؛
چهند جار و وتم: يا نوور! يا نوور!
ئەوسا روانيم؛ وولات روون بوو.
ئەو تاريكيه بئسنوورەش روونی روون بوو،
رۆشنتر لە رۆشنایی ناو مەیدانەكە.
سپیتر لە سپییتی ئەو سپیدەى كە
بەفر ئەباری و دنیا ئەگرى و
هەموو شتە لە سپییتی یەكپارچەدا
بزر* ئەبى و ئەتویتەوه.

خۆشم روون بووم.
خۆشم سپى بووم و بز
دوژمن! دوژمن!
پيگر! پيگر!
ئۆقروم ئەما و رووم كرده ناو چاخانهكان.
چاخانه ييكم هەل بژارد بئكارەبا.
پياو كاتى كە دەستى پرە،
ئاساييه كە ترسى پيگر هەلى بگرى و بۆ پەنا و پەسيو*
بگەرێ.

مەجبوور كرام كە پاش ساليك
گۆشتى برژاو بەدم بە نەفس

سی شیش برژاوم داوا کرد:
شیشی گوشت و شیشی چهوری و ته ماته ییک.
چه ند جار و وتم: یا ره حمان! یا ره حمان!
چه ند جار و وتم: یا ره زقاق! یا ره زقاق!
چه ند جار و وتم: یا هه مید! یا هه مید!
گوشت و دووگ و ته ماته که
کهل و پهلی چاخانه که و
سووچه تاریکه کانیشی
گشتی روون بوون، سپی، سپی.
سپی وهک شه وه زهنگه که و وهکوو عاسمان،
وهکوو سیگاره کهی دهستم.
له گهل خوار دنی خوار دنه که ما
ئه م سنو و قه م له که ره سهی شیعر دارشت و
چیم دهست که وتبوو تیاما داشارد.
سنو و قه که م دانه خستبوو که کاره با پهیدا بووه و
شاخه شاخی ته له فزیونی سه ته لایت
بی ده نگیه کهی پاک شله قاند.
چاخانه که وورده وورده
به ره و قه ره بالغی نه چوو و
منیش له بهر روونا کایی ئه م ساته دا
گه پامه وه به ره و روژگاری رابوردوو...

رؤڙيڪيان له كه لاسيكا
له زانستگه‌ي ئازادي سنه ،
هاويني پيراره‌كه بوو ،
كه به خوينكاره‌كانم ووت:
ئ‌گه‌ر راست بئ‌ كه دؤستانى حه‌ق ته‌عالا
له نيعمه‌تى كه‌رامات به‌شدار بووييټن
ئ‌وا شيعره‌كانى حافز
يه‌كيكن له كه‌راماته مه‌ - زنه‌كان...
يا نوور! يا نوور!
يا عه‌زيم! يا حه‌يى! يا قه‌ييووم!
يا ... يا عه‌لييى!

۲۰۰۰/۱/۳

سلېمانى ، به‌رده‌ركى سه‌را

«دەريا» (شەئىرىيىكى ناتەواو)

بەيانى كە دەرنەكەوم
ئەبىنم كە گەردالى بە- فر بارىو.
كزەى نەحتى تووپەى دوى شەو
هەوالى ئەمەى پىدابووم.
لە كىوكان
بە- فر دەستى كەوتووئە سەر رەشانىەو و
لە ناو شارا
ئەونە نەبى كە شەقامە قىرەتاو نەكراوكانى
پىر كىدوو لە قور و لىئاو
زۆر كەم ديارە.
پىشتى دەسم لە گىرفانى كۆتەكەما
بە سەرماكە كزەكزىە و
دەسم خىرا خەرىكە كە لە گۆ ئەچى.
ماشىنەكان وەكوو ئەوەى كە سەرما پەشۆكانىيىتى
بىرىعايەت و بە تاوتر لە رۆژانى هەواخۆشى
تىئەپەرن و
قور و چلپاو ئاراستەى دەور و بەر ئەكەن.
دلم وەكوو ك بەيانىي لە حەولايە

كه خۆى رېك و پېك كا و زال بى.
 به سهرماكه له چاو رۆژان زينووتره و
 به بهفركه سهرخوشتتر و گهشكهتره*.
 باله پرشيى ئهوهيهتى كه بپوا بۆ دهرهوهى شار؛
 ئاخر ئه مړو رۆژى ئهوه ،
 رۆژى مه له ، رۆژى دهر يا ،
 رۆژى ههست و شيعر و بپوا ،
 رۆژى ياد و رۆژى زيكړ و
 رۆژى مونا جات و دووعا .
 لهشم هيشتا له گه ل سهرما و له گه ل ئهم عاسمانه گرژه و
 له گه ل قورپى كۆلانه كانى دهورى شار
 قسه ي ته واو نه كړدوه ،
 مه يلى لييه و مه يلى لي نيه .
 سكم له گه ل ديناره كانى گيرفانما مشت و مريه ؛
 گۆشتى برژاو و كه باب گرانه و ؛
 شله و برنج و شيرينيش
 لوقمه قازى و باميه و زولوبيا و بيسكويت
 له م رۆژانه دا خواردومه .
 ئه مړوكه رۆژى خورمايه ،
 رۆژى وهرزش و چالاكيه ،

رۆژى تىن و تاو و گۆرە ،
رۆژى لەش سووکی و توانایە .
لوتفی حەق فریام ئەکەوئ و
بئ ئەوەی زۆر وورد بمەو و سئ و دوو بکەم*
خورما ئەکړم .
کیلۆيک بە سئ دینارە
چارەکی بە قورسەو بە دینارئ .
بەستوویەتی و دهنکەکانی بە ئاسان لیک ناکرینهو و
و هکوو جارەن بە دەم رپو و لەشە قامەکانا بۆم ناخوری ،
تاقەتی لچ هەلقور تاندن و خیس بوونەو و زرتەزرتی
بیکارانی چاخانه کانیشم نیە ،
بە دەم خورما خوار- دهنو و پئی دەری شار ئەگرمە بەر :
تەنیا یی و بی دەنگی و زستان .
هیدی ، هیدی
دلم بە سەر قورسی قوری کەوشەکانم و
کسپە کسپی* پەنجە ی دەستم و
خواردنە کەما سەر ئەکەوئ و
تامە زرویی خوی ئەسپیری
بە یە کەرەنگی و دلتاویی دەشتەکان و
بە پروانینیک
لە داوینى کۆری هیمن و پرهه یبەتی کیو هکانا

«نوور»

مانگ تہواوہ و ئاسمان بیگہرد
ہہوا بوومہ لیلیکی زیوینی ماتہ و
شنہیہ کی پایزین ئەشنی.
جیہان رەوزہیہ کی گردی سیحراویہ.
ئارام گرتن
پاراس - تنی ئامانہ تیکہ لە دالما
کە بەندە بە بی ئارامی نہ پساوہوی زمانمەوہ و
فہرامۆشیکی رۆ - شنی رزگاری دەر
ئەبەخشی بە ھەموو بوونم.
لە مەستی سەر سپاردەیی
تەنانەت ئەو چرا سروشتیہی کە جارجار
ئەمرم پی ئەکەن ھەلی کەم و
ئەو شەھەنش پڕ ھەیبەت و نوورانیا نەش
کە ھەتا ساتیک لەوہ و بہر
بە زەلیلی
پەنام ئەبردە بہر درگای بارەگایان،
لە بوونما جییان نہماوہ و
ئازاری بی ئەنوااییم و

هه‌په‌شه‌ی دوژم‌نی خوین‌پ‌ژ
که له بن گشت دار و به‌رد و ده‌وه‌ن‌یک
چو‌ارده‌ورما خو‌ی مه‌لان داوه*،
پووش‌یک بایه‌خی نه‌ماوه و
وه‌کوو قنگه‌لاش‌کی* دم‌با
رینگ‌ای خاک‌ینی چۆم تا د‌ی
به ژ‌یر پاما ت‌ی ئه‌په‌ر‌ی.
به‌لام مه‌نزل
نه ئاوا‌ییه و نه ئه‌نوا‌یه* و
نه ت‌یک‌شکان‌دنی دوژم‌نه،
گه‌یان – دنی ئامانه‌ته و
ئارام گرتنه به ب‌ی ب‌ی‌قه‌راری زمان.

۱۳۷۹/۶/۲۱

قه‌له‌ندەر

«ئايەتتەك بۇ عالمىيان»

لەيم ئەپرسى: «تۆ كىت؟ چۆنى؟»

سىزىف* چۆن بوو؟

– گەرچى سىزىف ئەفسانە بوو –

مايداس* چۆن بوو؟

– گەرچى مايداس ئەفسانە بوو –

سەگى بگرى

ئالقه يىكى جەواھىركارى پىنوورى

لە مل كەيت و

بەرەللى ناو سەگەلى كەي،

نوورى گەوھەر سەگەل بىننەتە خورۇش و

بە كەلپە و چىنگ تى وورۇكىن،

ئەوہ چۆنە؟

پلە گۆشتى

بە حەوت چىنى جەھەننما بىرواتە خوار

عەزابى ھەر چىنىكى كە تەواو كىشا،

بچىتە ناو چىنىكى بەتەووژمتر*،

ئەو چۆنە؟
مەحكومىك بىت
مەرگىيان بە ژەر
بېيىتەو و لەباتى*
پىالەيەك ژەر كە بە يەكجار
هەلى دەيت و بىخۆيتەو ،
داتنىن چل سال
قوم قوم لەو ژەر بچەشى ،
ئەو چۆنە؟
منىش ئاوام

□

لە ناو كۆپەي* بىئاراميا لوول ئە-بم و
دژاوارىك* لە ناخى دالم هەل ئەسى
كە: پەرودەگارى عالم!
من سەر سوورم* ،
چ حىكمەتى لە خىلقەتى منا هەيە؟
چاوى پىسى چلكنانە
ئاخو كارى لى كردووم و
ئاوا دىيائى لى تار* كردووم؟
سىحر و جادووى خوڤىلكە و دىوسروشتانە
مەوداى خۆشى لى بېيوم و

ئارام و ئوقردى لى سەندووم؟
يان كەمەندى ھىممەتى ھىممەت بەرزىكە
وا چل سالە لە ملمايە و
دەرە بە دەرە و كۆ بە كۆ*
رام ئەكىشى؟
بو كەسى نىيە پىم بلى
ئەم دەرەدە چۆن راقە ئەكرى*؟

سامان داران بە تىر كردنى
چاوى تەماحى چنۆكان
لە بەغىليان رزگار ئەبن؛
سامانى من ھەر ھونەر بوو و ھەر زانست بوو ،
ھەرگىز دەورەم نەدا بۇ خۆم ،
ھەرگىز لەرووى خوازيارىكا ،
پىاو و ناپىاو ،
دۆست و دوژمن ،
چىن و پەرژىنم بۇ نەكرد
كەچى بەغىلى و ھەسوودى
چاۋنەتتىرانى بىنمەك*
وەك گورگى ھار
ھەمىشە بە دوامەودىيە و

دايمه كه لڀه چيرهيه تي و
 بهرده وام دهمي تي ژه ندووم*؛
 ساتي چيه هه دا نادا و مانوو نابي و
 دهس هه لا ناگري.
 كه ناوداري سپهري* فرداو مه يداني
 بهر بهر هكانني* به جي هيشت ،
 ئه وهي خاوه ن ئيدديعايه
 دهسي له كول ئه كاته وه؛
 من سه هله كه ئيدديعام هه نه ناسيبوو ،
 له دهرياي سه سامي* سه ختي
 چاره نووسي تالي خوما
 به بي هوشي په لم ئه كوتا
 كه بي ناواني زه بووني ريوي سفته ،
 ئه وانهي كه هه ته نيا به زه بري كلكيان
 ئيسكيان ئه شكاند* ،
 به گه له بهر وكيان پي گرتم.
 كه دهيرنشين تهركي ئازاري غهير ئه كا ،
 ته نانهت درنده و كيويش
 تهركي ئازاري ئه وه ئه كه ن؛
 من ئه ونده بي ئازار بووم

كە خاوەن جەورانى تۆخى * دېندەخوش
لە ئەشكەنجەى دل و رۆحم
دوودلى لە گلینەى * چاوەكانيانا
بريقەى ئەدا ،
تەنانەت لە قۇناغ بە قۇناغى ژينما
ديومه لە گەلى بىيانوو دوژمنانم
كە زەقە زەق چاويان بېر يودە چاوم و
ووتوويانە :
"دەبرۆ ئيتەر لەمەودا چۆنت پىخۆشە
ئاوا بژى و
مەبەست و مەرامت چيە
خوامان ئەكرد پييشى ئەگەيشتى ،
ئيمە بەش بە حالى خۆمان
چى دەرد و بوغز
لە دلمانا خر ببوووە
بە زيرەكى و دۆزەخ زمانى و مىمەكرى * و
غەدرەئازارى * بىووجان
پيمان رشتى ."
كەچى ھەر ئەم ديوسەرانە
دواتر و دواتريش ديسان
لەگەل فەوج فەوج چەقەلى دې

يەك كەوتنەو و گەمارۆيان دادامەو* .
 فيل بۆ عاجەكەى ئەكوژرى ،
 تاووس لەبەر جوانى پەل و پۆى گىرۆدەى
 دەسى سوودپەرستان ئەبى؛
 بولبول بە ھەواى ئاوازى
 ئەخرىتە ناو قەفەزەو؛
 ھەر گيان لە بەرى ئەكوژرى يان بەند ئەكرى ،
 كەلكى ھەيە لەكوشتنيا ،
 قازانجى لە بەند كردنەكەى وەرئەگىرى؛
 من كوش - تن و بەند كردنم سوودى بۆ ھىچ كەسى نەبوو
 كەچى سەدان كەس لىپران*
 بۆ كوش-تنم لە گيانى خوشيان ببوورن .
 كە بالاي دارىكى دەلال*
 داي لە دلى رىبوارىكى خو بە زل زان
 بەوندە وازى لى دىنى
 كە خەلفىكى لى ھەلبرى و
 لە ناو باخچە و گولدانى بەر پەنجىرەيا
 داگىرى كا؛
 بنجىگەون لە رەقانى
 لاپالى كەژىكا ئەروى ،

كەتتيرەبىر* تووشى ئەبى،
چەقۇ ئەنئەتە ريشەى و
شىلەى بوونى لى ئەسنى و
ئىتر دەس بەردارى ئەبى؛
كەر ئەيىنى
پرژ و بالەكەى ئەخوات و
بە جى دىلى؛
من لە ترسى بى ئابرووى
كەرنەفسانىك كە ئەيانويست
لە ناو باخچە و گولدانى بەر پەنجىرەيا،
—زمانم لال—
تەنانت لە پشتى پەردەى نامووسيانا
خەلفىكم لى بگرنەوہ
لە تاريكخانەى خەلوہتا
يەكجار بووم بە بنجى گەون
كە چى هيشتا برهم برهم*
خويان ئەكوتا* و خويان ئەكوشت
بۇ ئەوہى كە لە ريشەوہ هەلم كەنن.
□
ئەى پەروەردگارى عالم!
بۇ كەسى نيه پيم بلى

له چاره نووسی كی ئه چی ئهم مهینه ته؟
ئهیووب ههوت سال دهر د و ئازار هه لی پیجا
له پاشانا شفات پی دا و
ماوهی ته مه نی هه تا سهر
به ناز و نیعمه ت رابوارد؛
یوسف چه ند سال له به ندیخانه دا گیرا ،
كه ئازاد بوو
چوار بالشتی عه زیزی میسری پی پرا؛
یه عقووب پیریکی كامپه وای پایه به رز بوو
كه خه فته تۆپی تاریکی
به سهر چاوه كانیا کیشا و
دواییش چاوی
به بۆنی مزگینی ئازیر روشن بووه وه؛
یونس کاتی كه گرانی باری ته علیم
له ووزه* و توانایا نه ما و
تۆراو رای کرد،
ته نیا بۆ کلاو چه رخانئ
خسته ته گه رووی نه هه نگه وه ،
ههر كه داوای لی بووردنی کرد،
گه یانته قه راغی نه جات؛

كە فيرەون و قەومەكانى عاد و سەموود
مليان لە بەندەييت بادا ،
لافاوى غەزەب و تۆلەت
رايمالين و رەوانەى دۆزەخى كردن .
من لە كاتىكەوہ چاوم
بەم دنيادا ھەليناوہ* ،
وا چل سالە ،
كرمى عەزاب سەرى كردووہتە ھەناوم* و
شفای نيه ؛
گيرۆدەى زيندان و بەندى
دوژمنايەتى ھەزاران جەفاكارم و
رزگار نابم ؛
تەمى خەفەت ھەردوو چاومى ليلا كردووہ و
قەت ناپەوى ؛
گرانى بارى ئاستەمى
تەقدىرى خو پراھيئان و تۆژينەوہ*
نەھەنگىكە جەرگم ئەكرۆژى ؛
كەوانەى* سەپسەپى* بەلا و رووداوى سەخت
بى ئەوہى تاوانم ديار بى ،
ھەر روژى راپيچم ئەدا
بۇ تەختى دۆزەخىكىتر

له حەسرەت و بێ ئوقرەیی.
ئەوا ئیساس
له درگانهی پیر بوون و تیک شکاوی دا
بێ واسیتە له غەیبەوه
هەوساری مەنع له غاوم ئەکا،
ئەمر و فەرمان ئەمپەتینی* و
رئی زیللەت و کویرەوهریم پی ئەپیوی.
هەرەشه و وادەیی ناخۆشت
هەموو دەمی ئەم تەزینی* و
داهاتووم یەكجار لەبەر چاو
ئەکا بە کۆی ئاور و دووکهڵ.
تەکلیدی ئی-سکسوینی ئاوەزسووتین*
پشتم ئەچەمینیتهوه و
وێک شەقەمشار* دامدینی*.

□

ئەهێ باشە من
لەم تاریکیە چر* و ئەنگوستە چاوه دا
له بەر کامە روژنایی دا
هەنگاو بنیم؟
کەلاکی ئەم کولانە سەگە کە سەهله
حاشا له هەشت چینی جەننەت.

ئاۋاتى پلە و سەرکەۋتن
ھېچ كە نايىتە بەرچاۋم ،
تف لە ئارام بەخشى تۆلەش.
تەنانەت نەبەردى * شىلگىر*
بۇ سەر خستنى
پەيامى ئەنجامىن رىبەر
رىزەيىك لە
بارى خەمى من سوۋك ناكا.
ئەى ئىتر ھىوام بە چى بى؟
ئارامى مەرگ
يان بىناۋى و فەرامۆشى؟
بەلام چى بكەم
دەريايىكى بىئارامە و تىايا نوقمە ،
پەل نەكۈتم و خۆم داھىلەم* ، تاۋانبارم.
لە ناۋ گىژى با و بۆرانى
چولگەيىكى بىدەرەتانا* دامام و
گو - رگ چۈرەدەرەيان داوم ،
ھەنگاۋ نەنىم و لەسەر خۆم نەكەمەۋە
ئەمرم و بىئىمانىشم.
ئاھۇ* يىكە و تۆفانىكە تاين بوۋە* و
ھەموو ووللاتى لىگرتووم ،

له خه لوه تی هه زار توشا خۆم داشارم،
له دهسی رزگاریم نایئ و
ئەبئ بهرگری* لی بکهه.

□

فهرمووته رحمه تم ههیه؛
من تا ئیسا هه رچی دیومه
هه ر هه یبه ته و
هه ر برووسکه ی کیریا یه و
جیلوه ی جه لال.

ئە ی نووری جه مالت کوانی؟
شنه ی که ره م و رحمه تت
که ی هه ل ئە کا؟

هه زار و هه زار جار شوکور
که سینه مه ت

به نووری رینوینی خۆت فراوان کرد.
وده ده ت فهرمووه و دووپاتیش ت کردووه ته وه
که: "تووشی خۆشی له گه له."
ده سا بلایی زنجیری له م دنیا یه دا
ده س که وئ ئەم

هه ژدیها هه وسه ره رام کا
که ده م و سات له دهروونما

ئايەتتەك بۇ عالميان / ۱۷۵

ئەھاروۋىي و سەر ھەل دىنى؟

پايزى ۱۳۷۹

قەلەندەر

«سەرودىيىت»

ئايى ... پاسەوانانى راستى!
ئەمەيى ئاسوودە بمرم
بەلام ئەفسووس
ھەر كوتىكى رۆحم لە دەم سەگىكايە.
ئەمەيى كۆيان كەمەوہ و
لە گورپچەي فەرامۆشيا
بيان نيمە چال.
مەبەستم ئەو كۆگا ئاورانە نيه كە
لە كەنارى چوارپىكانا بەرپام كردن.
مەبەستم ئەو يزووسكانە* نيه كە وا
پەريون و ھەر يەك بۆخۆيان
لە كەنارى شارپىيكا
بو - ون بە كۆگايىك ئاوور.
مەبەستم ئەو پولوانەيە*
كە عەمتەر برديان و كۆپى
خۆيان پى گە - رم كرمەوہ.
ئەو چرايانە ناليم كە

له چوار سووچی
بازارهکانا دامناون،
ئەو فانۆسانە ئەلیم وا
کەوتنە دەس جەردە و ریگران.
له و گۆچانانە گەپین کە
بۆ شەلانی بێناونیشانم کر- دوو،
ئەو داردەسانە له کیس چوون*
کە کەوتنە دەس شەپلاتانان.
ئەو خنجیرانە هەر خۆش بن
کە خەباتگیرانی حەق خوازم
پێ چەکدار کرد،
ئەوانە یانم مەبەستە
کە دەم و دەس*
له پشتهوه خۆمیان پیکا*.
ئەو رووبارە سەر کەشانە با هەر باژوین*
کە هیممەتی شاهەنشایانی نوورانی
کوێستانەکانی هەورامان
بۆیان رام کردم و هەلم بەست
بۆ لادی و شارەکانی سەر پێدەشتهکان،
بۆ بیروون* و قاقەرەکانی چوار قورنە
ئەم جیهانە،

ئەوانەيان

كە شەيتان شوينى گۆرپىن و

لافاوئىكى قورپاوى وولات ھەلگىرى

لى ساز كىردن و ھەللى كىردن*

بۆ تىك دانى ئاۋەدانى و

بۆ ويران كىردنى مەزاركان.

چى لە بەر و بۆى رەنجى من

لە ئاكامى چەوسانەۋەدى بىئامانى

چل سالما

لەم سەردەمى

لىلى و گىران و رزىوى و داپچىراوى

چاۋ و گۆى و دل و رۆحەدا

بوو بە تووتيا* و بە مەرھەم* و بە ھەتوان* بۆ

خاۋىيارانى راستەقىنە

جىيى خۆى گرتوۋە ،

ھاۋارم بۆ

ئەۋ ئىكسىر* و مەعجۋومانەيە* لە جەنگەى

بەر بەرەكانىيى* شەيتانا

كەۋتنە ژىر دەس

دوۋروۋيانى دىۋباۋەر و

سووراو و سپیاو و کله و
عه تریان پی کرد
بۆ ئه و قاحبانه ی که بۆیان
ئه چوونه تاریخانه کان.

ئا ای ی په یجو گهرانی راستی!
من دلم بوو
به هه زار کوت و ههر کوته ی
به دهم سه گیکه وه رۆیی.
ده غیلتان بم
ئه گهر له شم بی دل و رۆح
چووه ژیر گل
بیان دۆزنه وه و بیان دهنه وه
بهو میرا تبه رانه ی به ره سمی
وه سیتم بۆیان کردووه.

۱۳۷۹/۱۱/۲۰

قه له ندهر

«چاره»

كۆيله يىننه!

سهخت ژياوم ، سهختيش ئەمرم ،
لېم ئەيانە* .

بەلام ھەرگىز گومان مەكەن
كە بتوانن ھەستى ترس و پەشىمانى
لە دالما جى بكنەنەوہ .

ئەودەمەى كە مەست ئەبم بە
ھەستى ھىز و فەرپ و ئەوين ،
بەستە* ئەلېم

بۆ جوانى رۈوت ، بۆ بەرتەرى* ،
بۆ ئەويندارىتى راستى ، بۆ سەرۈەرى .

بۆ ھەلپەركىي ھەرە پياويك
لە سەر كلى* ژان و غوربەت ،

بۆ چۆلى سەر دوندى كىوان ،
بۆ تەنبايى و بۆ كۆلىلى* و خاكەسەرى* .

بۆ لىلايى* بۆرە پياوان ،

بۆ بىقەرارى شۆرەژن ،

بۆ خۆ كوشتنى حۆر و پەرى .

بۆ پەناپسكىي * منالان ،
بۆ ئاۋاتى بىپەنايان ،
بۆ ئارەزوۋى ھەلدانەۋەي گۈلى سىس و مەزراي سوۋتاو ،
بۆ ھەز و تاسەي ئەۋانەي كە گىرۋدەن
بە داۋى مەكر و بەدەفەپى .

كۆيلەيىنە!
كاتى دەنگتان * ئەخەنە سەر كۆگاي دەنگان * ،
كاتى كۆتان * لە ھەزاران تى ئەپەپى ،
كاتى زانا و بلىمەتتان * دەس ئەكەن بە
سكال * لە
دەرھىنانى ھەزاران چاۋ ،
سكال لە قەلاتەي * سەرانى بپاۋ ،
پىمخۇشە زەق بپاۋ – نەمە ناۋچاۋتان و
پىتان بلىم:
تەنيا چارەي ئىرەيى * كۆيلە ئەۋەيە
ھەر دوۋ چاۋى دەرېھىنى .

«له تۆ ئەگەر پېم»

له تۆ ئەگەر پېم و له بېرە وەر يە كانما
خېلى كۆيله وەك سەگى ھار رووم تى ئەكا.
له تۆ ئەگەر پېم و له بېرە وەر يە كانما
شاعيرە كۆيله كان
له بەر تەوژمى* ھزما*
وہچى شيعر دەرئەكەن.
له تۆ ئەگەر پېم و له يادى
چەندا ئەوينى ناكاما نو – قم ئەبم؛
ئاوى ئەم دەريا وەك چەقۇ لەشم ئەم بېرى.
له تۆ ئەگەر پېم و ژيانم
مۆمكى* روو له خاموشىيە
بەگرى بېرە وەرى ئەسووتى.
له تۆ ئەگەر پېم و ديوارى
ئەم كۆخە* پرووتە بە ديانى
خستەكانى رىچەم لى ئەكا*.
له تۆ ئەگەر پېم و له كەواى
وورە بەرداوى* تەنيايىدا

كزكه ئەكەم.

لە تۆ ئەگەپریم و لە ئاسۆی بەرتەسكى لیڵ و چلکنا

چاوەروانی هەلها - تنی هیچ رۆژیک نیم.

لە تۆ ئەگەپریم و شەفەق*

ئالای شەپکی خویناویە

کە پاش تیکشکان کەوتوو.

لە تۆ ئەگەپریم و ژیان بە سەرمدا رووخاوە،

هەر ئەرۆم و تاتکەم دئ*.

لە تۆ ئەگەپریم و ئاسۆی رۆژەهلاتم

بە شەوقی بەلینیکی دوورەدەس

نە - خەش ئەگرئ.

لە تۆ ئەگەپریم و بووکی ئاواتی من

بیز لە قۆزی* سەردەمی لاویتییم ئەکا؛

بیز لە تین و گور و پاراوی.

لە تۆ ئەگەپریم و شوغلی گ ساتیکم

گۆرانییکی کۆنە بە بالای تۆدا.

لە تۆ ئەگەپریم و خۆراکی تالی سە - بر

قەت لە دەمم داناكەوئ.

لە تۆ ئەگەپریم و لەزەت

چۆرئ ئاوە و کولیرەییکی ووشک

کە سوال ئەکرئ.

لە تۆئەگريم و تۆم لى ديار نيت؛
تۆقۆزى*، بە پۆزى*،
دلبەرىكى زۆر جيهان ئالۆزى*.

۱۳۸۲/۹/۲۷

رەبەت

«چوار خشته کی»

خه ونیکه ژيان ئالۆز و پر نه خش و نیگار
خافلان - دمی بۆ ماوهیی ئه و بی ئیختیار
تا رایچله کانم ده سی بی ره حمی مه - رگ
فاتیحا داده بۆ منی مه سته خه سار^۱*

۱۳۸۴/۶/۲۳

ره به ت

^۱ ئه م چوار خشته کیه م بۆ سه ر کتلی گۆری ناسیاویک ووتوه .

«چوارخشته کی»

ئەم دوو دانە چوارخشته کیەم بۆ سەر کیلی گۆری خۆم
نووسیوه:

بە ناوی حەق

تۆژیمەوه*، روانیم، بە درێژی تەمەنم
مانای جیهانم خستە ژێر کەمەنم*
هەرچی هەیه دەسکاری ئەوه، مل کەچ کە
لوتفی حەق و فاتیحەیه پردی جەهەنم

دەریایە جیهان، شەپۆلە کە ی سامناکە
گەمیکی چکۆلانیە عەقڵت کاکە
کەشتیت گەرە کە مەممەدە و ئالی ئەو
فریا کەوی خۆت دەرباز کە ی وا چاکە

۱۳۸۴/۶/۲۴

رەبەت

«ستایشی مامۆستا»

تاجی سهرم مامۆستا	ئەى واریسى* ئەنبیا
من سهر کویر* و نه زانم	تۆ ریبه‌ر و ری‌نوما*
جوگه‌ییکی بچووکم	تۆ من ئەکەى به‌ ده‌ریا
چاو و گوچکهم بکه‌وه	پی‌م بناسیننه‌ دنیا

په‌ر و با‌لم پی‌ بده

رۆحی بکه‌ به‌ به‌رما

به‌ گرمه‌ی هه‌وری به‌هار	گول‌ ئەپشکوئ له‌ گولزار
به‌ ئاوی کانی و زناو*	با‌ا ئەکا سپیدار*
به‌ لی‌شاوی* شه‌تاوان*	پردار ئەبئ لی‌ره‌وار*
به‌ نفووسی* پی‌رۆزت	من ئەبم ژیر و هۆشیار

په‌ر و با‌لم پی‌ بده

رۆحی بکه‌ به‌ به‌رما

زولمات* و شه‌وه‌زەنگه‌*	سیاسه‌ت هه‌زار په‌نگه‌
له‌ حاستی مافی مروق	سه‌ده‌ی ئەتوم بی‌ده‌نگه‌
ژینی گه‌لانی بن‌ده‌س	یه‌کجار سووک و بی‌سه‌نگه‌*
ته‌یارم که‌* به‌ زانست	بچه‌ کو‌ری ئەم جه‌نگه‌

په‌ر و با‌لم پی‌ بده

رۆحی بکه‌ به‌ به‌رما

له‌م سه‌رده‌مه‌ به‌دناوه	مه‌عنه‌وییه‌ت نه‌ماوه
--------------------------	-----------------------

له وهران و جنسيهت ته نيا شتيكه باوه*
سه رمايه ئه پهرستن خودا له بير كراوه*
بلي ئه من زورداری چۆن نه هيلم لهم ناوه
په و بالم پي بده
رؤحي بكه به بهرما
ماموستا بينايي چاو ئه ي بهندي دل و هه ناو
نوور و گهرما دابهش كه بدرهوشيوه* وهك هه تاو
بگرمينه وهكوو هه ور داباري به گورم* و تاو*
غيان ببه خشه وهك به هار ب - خرؤشي وهك شه تاو*
په و بالم پي بده
رؤحي بكه به بهرما^۱

۱۳۸۵/۱/۱۵

ره بهت

^۱ ئه م شيعره م به شيوه ييكي سه رپايي بۆ قوتايياني شاري ره بهت ووتوو ه كه وهك سروود و به سته ي رۆزي ماموستا بيخويننه وه.

«دۆل و دەرەکان»

گوناه و خافلان وهکوو لارییه
که ههیران بوویت و له ریگهت لادا ،
دەرە به دەرە و دهشت به دهشت ئه‌پۆی
نازانی کوئییه .

له دواى ههر دەرە دەرەییکی تره
که ته‌ی کر - دنی له دەرە‌ی ئه‌وه‌ل
گه‌لئ ز - یاتر
پر سام و ترس و پر دهرد و سوئییه* .

سه‌لاح و چاکه‌ش دهشت له دواى دهشته ،
که تیى کهوتیت و هه‌نگاوت تی نا
بست به بست زیاتر
سه‌فا و سه‌یران و خوشبه‌ختی لییه .

ده‌سا ئه‌ی هادی ، ریبه‌ر ، ری‌نوما*!
ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که چاره ئه‌نووسی و
هه‌وساری نه‌فسی خه‌لکانت پییه!
بمان پارێزه له هه‌له‌ بوون و

۱۹۰ / رسكان

به ريبازيكا بمان ئاڭووينه*
كه خۆت ئەزانی ئەوه شارپيه.

۱۳۸۵/۴/۵

رهبەت

«مه‌له‌کووت»

پام له سهر زه‌ویه ، سهرم له هه‌وا
چ شنه‌ییکی خو‌ش دی له سهر‌پا
ئه‌مه مه‌له‌کووتی ئاسمان و زه‌ویه.
چ زینووم ، چ سووک ، چ راده رووناک!
زه‌پر‌ه‌ییک چیه زه‌وی هه‌ست ناکه‌م
له ژیری پاما.

چی دی پئو‌یستیم نه‌ماوه سا به خو‌راکی زه‌وی
خو‌راکم ته‌نیا له جنسی نووره.
بوومه‌لی‌ئیکی ته‌نک و رووناکه ،
وه‌کوو کازیوه‌ی به‌ری به‌یانی ،
وه‌کوو ئی‌واره هه‌و‌ریکی به‌هار.
نه‌رمه بارانی‌ک بل‌ئی ئه‌باری و بل‌ئی ناباری ،
خوناوه‌ی‌یک له ره‌حمه‌تی یه‌زدان ،
نه‌ک له سهر له‌شم ، له ناخی گیانما.
چه‌نی بی‌نه‌قسه جه‌ریانی ژیان!
چه‌نی بی‌عه‌یبه بنیادی گه‌ردوون!
ههر کو‌یره‌وه‌ری و دهر د و ئازاریک ده‌رووی ره‌حمه‌ته.
هه‌نگاو هه‌لتا‌گرم مه‌گه‌ر به‌فه‌رمان.

من ليّره ئه پۆم.
چ كورته دهرهت له بۆ مانهوه!
چ ناگرينگه بارى رابواردن!
تيّپه پرينيکه بهس رووه وهه وراز.
به رجه وهنى* بهر چاوم چه ند خوشه!
هه موو شت نوقمى ره حمه ته وهه موو*.
ئه بى تيّپه پرم به بى دهنگ ، ئارام.
چه نى ناحهزه شله قان – دنى ئهم ئاراميه.
هه موو شت زينوو وهه ههسته وهه شيار.
ده خيلتم نه كهى كه ترپه ي پات بى ، هه ر بفره بى بال.
روو له لاي هه وراز ، روو له لاي هه وراز!!!
شو – كر له دواى شوكر ، ديسانيش شو – كر!

هاوينى ۱۳۸۶

بۆكان

«چرپە»

ئازىزەكەم
چۆن ئەتوانم بانگىشتىنت كەم
بۇ تەماشى گۈللىكى ووشك
من كە رۇژىك فەرمانىرەۋاى زەرىياكان بووم!

بە چ شتىك مىواندارى لە تۆ بكەم؟
كامە شادىت لەگەل بەش كەم؟
بە كام ھىز و كام تىن و گور
لەگەل خۇما بىتبەمە سەر تپۆپكەكان
بۇ سەيران و بۇ تەماشى؟

ئازىزەكەم درەنگ ھاتى.
بەھار رۆيى
بە خۇى و بە ئاسمانىك خەيالى سەۋزەۋە،
بە خۇى و بە شىنەى خۇشى بلاۋىن و
خوناۋەى* پى لە ئارەق و
ھەل قولىنى بىئامانى زولال و رووناكى كانى و
گرم و ھۆرى شەتاۋان و

له شى ياو* کردووی دارستان
به هوالمى* شهونمى تازه
له ژیر گهرمای چیشته نگاوا.

هاوین رۆیى
به له ززه تی گهینی دهنک و
پوخته بوون و شیرین بوونی
میوهی کال له
تاوی سووری گهلاویژا ،
به له ززه تی
مې بردنه وه و قوول بوونه وه
له خاوی و مهندي* سیبهری بن دارانا.
مه زرا چۆل بوو.
باخه کان گشت رووتانه وه.
شهخته كهوت و
دهمی سروشت رچی دا* له نه غمه خوانی* .

درهنگ هاتی!
ئای چه نم چاوه پێ کردی ،
چه ن لیّت گه پام!

سوام سوام بە دەردى ئىنتىزارى تۆ!
ئەم چاودەروانىيە زا - لئە
بۆ ھەر رۆيشت و كۆتايى ھەر پىئ نەھات و پىئ نەھات
نەھات؟!

رېگەيىكى پى ئاستەم بوو كە من بېرىم؛
ئاسان نيە
كە تۆ نان و جوانى و خودا
لە نيزامىكى رۆ - شنا
بە يەكەوہ ئاشت كە يەوہ.

نان ئاسان بوو
بەلام من پى بېزم ئەكرد لە ژيانى گلە خۆركە*.
بۆم نەئەكرا و دالم رېگاي پىئ نەئەدام
كە ژيانم تەرخان بكەم* بۆ لەوران؛
ژيانى مەر، ژينى بەراز!...
چى بكەم پشووم پى سوار ئەبوو.
ترسام، ترسام!
لە ھەلە بوون، لە لارپى بوون،
لە دامانى ناو دەر بەند* ئەترسام.
نەمويرا پا بنيمە ناو ئەم رچە يە*.

نه فره تم ئه كرد ، نه فره تم ئه كرد
له ژيانى ئهم رهوه چنوكه*
كه به ههر شتيك ئه گه يشتن ههر ئه يانخوارد ، ههر
ئه يانخوارد.

گ شتيكيان ههر مهسرهف ئه كرد.
جوانيشيان ههر مهسرهف ئه كرد.
خوداشيان ههر مهسرهف ئه كرد.
پيوانه بو هموو شتيك ههر خواردن بوو.
گ شتيكيان ههر داگير ئه كرد.
ئهم ميرووانه
به ههر شتيكا ئه گه يشتن
كيشه وهيان ئه كرد* بو ناو كوني خويان.
ههر زهخيره ، ههر زهخيره!
هموو شتيكيان به تهنيا بو خويان زهخيره ئه كرد.

جوانيش ههر وا ئاستهم نه بوو
به لام ئه ويش ئالوده بوو ،
ئه ويشم ههر وهك لاري ئه هاته بهرچاو.
خيلى كويله
جوانيه كانيان چلكن ئه كرد؛

گەنیو ، رزیو ، بۆگەن ، دزیو .
خۆیان بیان وابوو جوانی بوو!
من جوانیم ھەر تەنیا لە سەر شارێ ئەویست
لە ناو نیزامیکی رۆشنا .
ئەوان جەستەى ژنیان ئەویست ،
لەگەڵ ژنا نەئە - ژیان .
ئەوان ژنیان مەسڕەف ئەکرد .
ھەر جەستە بوو ،
ھەر ئەونە بوو جەستەى ژنیان
لە جەستەى کەر پێ چاکتر بوو ،
جەستەى ژن لە مائشتى ئەندامى خۆیان لەزیزتر بوو .
ھەزار ئەفسوون* لە ریمما بوو...
ھەرگیز رووم لە بەرێک نەکرد
کە بە باوشى ئاوالەو پێشواز نەکریم
بەلام ئەمن قەت قەت ھەوسارم بەر نەدا .
چی بکەم لە گوم بوون ئەترسام ، لە لاپێ بوون .
ئەترسام دلم ژەنگ بینى و
تازە ھەرگیز نەتوانم تیفتیفەى* بەدم
بۆ نواندنى وینەى ئەوین .
نەفرەتم ئەکرد ، نەفرەتم ئەکرد
لە نیگای دپدۆنگ* و خیسى

منالانی پاکی مه زلووم.
نه فره تم نه کرد
له و کرمانه ی که به بی ده نگ
ئه خزی نه ناو جه سته ی ژینی پیاویکی زه حمه تکیشه وه.
نه فره تم نه کرد
له و بوشاییانه ی* ئه خنران
به ههستی تاریک و تالی
خه یانه ت و بیزاری و سه رشکه سته یی که سانیک که
هه وای ژینیان
به دامرکانی ئاووری ئان و ساتی خواستیکی پیسی هه یوانی
ئالوده نه بوو.

رهنگه خوداش به وجوره ئاسته م نه بووبی
به لام ئاخ له سه رگه ردانی ئه م چه رخه خو گوم کردوو
بی نیرک* و بی ناوه روکه!

ئاخ له م هه موو چره و گوپه ی
ئه م خیلای کوت و کویرانه ی* که ئیددیعی بیغه مبه رایه تی
ئه که ن!

ئاخ له زه په ی ئه م ئایینه درۆزنه ناره سه نانه ی
که سه رپاکیان نا قی – سن و خوار و خپچ و ناهه موارن!

ئاخ لەو ھەموو دەمارگرژی* و تەپ و تۆز و کوشت و بڕە!
ئاخ لە قاوی

شەیتانی جیننی و ئینسی
کە ھەر یەکە ی بانگیش - تنی لاریگە و بیڕییەک ئەکەن!

رەنگە خودا و نان و جوانی ھیچکامیان ئاستەم نەبوائین
ئەگەر کینە و دوژمنایەتی کوێلەیان لێم گەرای
بەلام چی بکەم،
کێم بکوشتبا؟!

یەک نەبوون و دوو نەبوون و ھەزار نەبوون،
دییەک نەبوون، شارێک نەبوون،
ناوچەیەک و مەڵبەندیک و وولاتیک نەبوون،
وا ئیسا تازە ئەزانم جیھانیک بوون!
دلی کێم بە دەس ھینابا؟!

ھیچ سووچ* و ھیچ خەتاییکم بەرانبەر بە ھیچیان نەبوو.
خۆم لە کامیان بپاراستبا؟!

رێزەییکیش ھیچ زەرپریکم* بۆ مافی ھیچکامیان نەبوو.
ئەوان تەنیا

لەگەڵ بوونی من دوژمن بوون،
لەگەڵ بەشی سروشتی من ناتەبا* بوون.

پیان وا بوو کە بەشی ئەوانم خواردوو و نەشم خواردبوو.

كوا بۆم ئەكرا...؟ تېكىيان دەم و سەر لە نوێ دروستيان
كەمەوہ؟!

دەلمەندى *بى دادگەرى گەردوون بوون ،
تۆلەيان لە منى كولۆل ئەكردهوہ.
بە بەشى خوا ناپازى بوون ،
كىنەيان لە من ئەكىشا.
ئەوان تەنيا
رق ئەستوورى بارسووكى و بە – رز روانين و
ئەويندارى دلى من بوون؛

ئەيانويست كە بە جەزەبەم
تۆلەى رزگارى رۆحمم لى بکەنەوہ.
ئەيانويست بىمگۆرپنە خۆيان.
چ جەورىكى ئى – سىك سوینی بى ئامان بوو
كۆتايى ھەر پى نەھات و
دەسيان لە كۆل نەكردمەوہ و
پەنايىكم ھەر دەس نەكەوت.
سەردەمىك پىم وابوو ئەكرى
ھەر بە ھىزى دەس و بازو بئاويان كەم.
زەمانىك پىم وابوو ئەكرى
بە ھىزى مېشك و فكرى خۆم دريان پى بەم.*

به لام پاشان... تۆقیم ، تۆقیم!
تئگه ییشتم که به غه زه بی خودا نه بی
به هیچ باشاریان نه ئه کرا*
به لام نه فسووس
محهممه که دوایین پیغهمبه ری خوا بوو
نزا* و نه فرینی لهم خه لکه نه کر - دبوو
که برووسکه ی غه زه بی خودا لیان بدا و
وه کوو قهومی عاد و سه موود بیان فهوتینی.
چ شه پیکی جه - رگ بری دالته زین بوو
شه ری ئالۆزی ئاوینه چه وته خه یانه تکاره کان ،
ئاوینه کینه به ره کان ،
ئاوینه گه لی داخ و دیق!
قهت نه یانه ییشت روخساری خۆم راست ببینم ،
وینه که میان هه ر شکاند و هه ر گۆ - ریان.
چه نی پی چوو هه تا توانیم
له سه ر شه پۆلی ره نج و دهر د
له سه ر تا پای خۆم بروانم!...

هه تا توانیم له سه ر شاری
له ناو نیزامیکی رۆشنا
جوانی و خودا بدۆزمه وه؛

پاييز داهات ،
سپيداري ليڙهوارهكان وو - شك بوون ،
كاني كړ بوو ،
شهتاو له قهلبهزه* كه - وت ،
زهيني ئاسمان
له خهياي سوز بهتال بوو ،
مهزرا چول بوون ،
گهرمي و بزاو* له كي و دهشت و دهر تارا.

بهلام نان ، ئاخ...
خيلى كويله
نانيان هر لي تهريك كړم* .
نانيان هر لي داگير كړم .
نانم لي چووه سهر پشتي شير...

ئازيزهكهم درهنگ هاتي!
به چي ميوانداريت بكهم؟!
كوا ووزه* و تاقهتي سهيرانگا؟
كوا هه لچوون و كوا توفان و كواني چيا؟
كوا رسكان* و كوا هه لدان* و كواني گهرما؟

ئەو ئامپىرەي لى دانى دل تۆمار ئەكا ،
ھا ... بېروانە لە ژوور سەرم
ھىلىكى راست نیشان ئەدا .
دەور و بەرم ھەتاكوو چاو ھەتەر ئەكا*
بېروونىكە* بىبزاو و چۆل
كە وا لە ژىر توپىژى زوقما* رچى داوہ* .
دەردە و دەردە و دەردە و دەردە ،
سەبرە و سەبرە و سەبرە و سە - بر!
ئازىزەكەم ئەگەر ھاتى
زوھد و سەبر لەگەل خۆت ھەلگرە .
سەيرانگاكت
ليوارى گۆلىكى ووشكە!

«شادی»

وا به هاره.
وولات سهوزه.
ئاسمانی بی گهردی سامال
وهکوو چاوی تافی* لاوی،
وهک خه یالی ئه وینداران،
رووناک و پاک ئه نووینی، کال و که ژال*.
لهشی سروشت وهک ئه ندامی تازه بالغیک
به هانای* گهرمای دهرروونی یاوی* کردوه؛
به شنه ییکی فینک و ئاودار
به نازه وه روخساری خوی خه ریکه باوهشین ئه کا.
مه یلم لییه جاریکی تر
له سهر ئهم به ستینه* خوشه
گیانی شادی رهسه د بکه م*.
من هه میشه له دووره وه گیانی شادیم رهسه د کردوه.
هه رگیز شادیم له باوشی خۆم نه گرتووه.
شادی بۆ من دایم و قایم* به رجه وهنی* روانگه بووه

وهكوو وينه ی گۆ* ییکی ئاسمانی ،
وهكوو نه خشی ئه ستیره ییك .
مه قسه دیک بووه دووره دهس
که بی ووچان به ره و لای ئه و ئاژواوم* و رووم لی بووه .
هه ر کاتیکیش لیم گوم بووه ،
سه ر له نوێ ره سه دم کردوه .

کاتی لاو بووم ،
هه ر که شادیم لی گوم ئه بوو ،
به یارمه تی ئه و گرکانه ی*
له ده روونم هه ل ئه قولاً ،
به پشت ئه ستووری رۆ - ژگار که دریژ بوو ،
به شه وقی ئه و ئاسۆیانه ی که له ئیسا رووناکتر بوون ،
خیرا ئه که وتمه سۆراغی و
دانا که وتم تا نه خشیکم بۆ ئه نه خشان .

هه ر چه ند ئه وده م
نه خشی جوانی تار و لیڵ بوو ؛
تا پۆییك* بوو ، تارماییك* بوو ؛
ئان و ساتی* و که وشه ن ته نگ* و بی ده وام بوو .
ئه وده مانه هه ر چیم ئه کرد بۆم نه ئه کرا
که ئهم نه خشه په یوه ند به م به ئاسمانه وه ،

پەيوەند بەم بە ماوەراوە* .
دنيای ئەودەم زەمینی بوو .
دنيای ئەودەم بچووک و خۆلین بوو .
ئەو دەمانە
هەوای دەورم ئاخرا بوو
بە تەم و دووی* پیس و خەفە*
ئاوات و ئارمانجی کەرنەفسان .
ئای لە شادی ئەم کۆمەلە کوت و کوێرە*!
ئای لەو شادیە چلکەنە چووکەنە
کە وەک نارنجۆکی دەس ساز
لە پریکا ئەیانکوتا بە زەوی دا و ئەیانتهقان؛
ئەیانتهقان و جا خوشیان هەل ئەتۆقین
بە شریخە و تەپ و تۆز و چرەدووکەلی بۆگەنی .
ئای لەو گۆلۆلە شادیانە
کە شیوەی ئەو تۆپەوانە* پەرۆییانەیان ئەدا
بۆ خنینی گونجە* ئاوەرۆ بە کار دین .
ئای لەو شادیە خاکینانە
کە ریزەییەک پەيوەندیان نەبوو لەگەڵ
ئاسمان و گزینگ و باران ،
کە هەر وەکوو هەلفرینی شیاکە گلین*

رئزەيىك پەيوەندييان نەبوو
لەگەل ئاسۆ و لەگەل شەبەق*.
شادی دەسکردى* فریودەر.
شادی بەرتەسكى بىدەوام.
شادی فیئكى توئژکالى ماست
لە سەر پیسی ئەندامیكى داپلۆخاو*.
شادی هەلئینجانەوہى دلى پر
بە زۆردارى و قامک پیکان*.
ئاسوودەيى بەتال کردنى
سكى ماسیو بە ناپاریزی لەوہران.
ئای لە شادی ئەم کۆمەلە چارەپەشە
کە ھەر وەکوو
گئژەلووکەى جەنگەى نیوہپۆى گەلاوئژ
لە پریکا تى ھەل ئەبوو و لوولى ئەخوارد و
قەف قەف ھەل ئەکشا گژە گژ*،
ھەموو شتیکی تیك ئەدا و ھەموو شتیکی ئەپرووخان.
ئای شیتانە شادیان ئەکرد! مەئیووسانە شادیان ئەکرد!
ھەر لە تۆفانیك ئەگەران
کە گئژیان دا و رایانیچی و سەریان مەنگ کا
وابى خویان فەرامۆش کەن.
لە تەقینەوہيىك ئەگەران

گوڻيان ڪپ ڪا و هيچ نه بيسن.
پاروويان له زووخ و ڪيمي بريني هه ٿار وەر ٿدا و
شاديان ٿه ڪرد.
خويني داويني ڪيڙوولهي نابالغيان به فته تي شادي ٿه زاني.
له باووشي پيره قاحبه ي فهرزند ڪوڙا ٿه خه و - تن و
شاديان ٿه ڪرد.
ڪا به يان به شيتاني خه مبار ٿه ڪرد و پي ٿه ڪه نين.
منالان يان ٿه ٽوقان و ٿه گريان و تريقه تريقه ٿه تريقه انه وه*.
هيچ ني عمه ت و ڪامڙه واييڪ*
به ٿه اندزه ي ته ماشاي رهنج و ٿازاري چاره ڀر شان
ههستي خوشي و به خته وهري پي نابه خشين.
هه زاران پرسيا ري زه قيان
له ته ختي روحي خويانا ٿه نا چال و
ٿابه مه ٿاراميان ٿه گرت.
ڪه لين و قه لاهشي روحي ساردي خويان
به ڪاگلي بي ڊهر به سي ماله سواخ ٿه ڪرد و خويان
به ساغ و ٽوڪمه* ٿه زاني.
له ناو زيره ي ٿاميران ي موسيقادا
هاواري ٿيشي ڊهرونيان ٿه شارده وه و
پيان وابوو ڪه رزگار بو - ون.

چواردیواری پەناگەى عەقلى خۆيانيان
بە لافاوى ئەلكول يەكجار تىك ئەرمان* و
پىيان وابوو كە پەيوەنديان بە ئاسۆى دوورەو بەستە.
سواری تۆفانى شەھوت ئەبوون و پر بە پىسيان ھەل
ئەپەرين ،

پيان وابوو كە ئەم رۆچوون و نوغرۆ بوونە*
رسكان* و گەشە كر - دنە .
بە نىگای خىس و مۆنى مەرگ زالەتەرەك* بوون و كەچى
بە ھىرشى درندانە و بە كوشت و بر
بە ھەو ھەوى دزى و تالان
بە زەخىرەى مال و سامان
چاوى مەرگيان ئەشاردەو و پيان وابوو كە بەختەوەرن .
شادی ئەم قەومە پووجەلە بىئامانجە
چلتىكەيىكى* نەخشىن بوو
كە كىژوولەيىكى لادىيى
بۆ سەرگەرمى سازى كردبوو
ھەر كوتىكى پەپۆى سەر تەپۆلكەيىك* بوو ،
ناونافەك و پزووى دەرپى دژوئىك* بوو ،
بۆنى گەلى سۆزانيكى لى ھەل ئەسا .

كاتى لاو بووم

ههردم شاديم رهسه دئه كرد
زووتر نه متواني نه خشي كه
به لام نه ودم نه خشي شادي
رووناك و توكمه* و توخ* نه بوو.
ئه وده مانه وهك ئه مړكه ئه زمووني خه لوه تم نه بوو.
ئه وده مانه شه يتان زياتر
دهسي ئه رويشت به سهرمدا.

ئه مړ له سهر ئه م به ستينه
كه سروشت وهك بووكي تازه رازاوايه و
له خورپه و مهراقا* له شي نه رمه ياويكي كردوه و
ئاره قي شه ونمي تازه له سهر گوڼاي داگرساوي
به شنه باي چيشته نكاوي خه ريكه باوه شين ئه كا ،
مهيلم ليه جاريكي تر
شادي بو خوم رهسه د بكه م.
هه رچه ند ئيسا له شم وهكوو داربييكي هه ل پرووكاو
بي نه شه يه ،
هه رچه ند كه روژ چي به به ره وه نه ماوه و
ئاسوي روانينم تاريكه .

پرسیک وهک کوتک له سهرم ئەدا:

«لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ»^۱

بەلێ شادی راسه قینه

له سهه رووی ئەم گو* خوڵینه

له بنه پەتدا ههه گونجاو بی؟!...

ئەگەر چی لێم سووره که خوا

خه می بهندهی له شادی ئەو خوشتەر ئەوی،

ئەگەر چی لێم سووره که خهه

له شادی سهلامهت تره،

نابی بێلێم که خهه یه کجار بهیده سم کا*:

نابی یه کجار رابوه ستیم،

نابی رۆچم.

«لَا يَأْسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ»^۲

به لێ راسه «که بهد» ههیه،

به لێ راسه ئەم دنیا سهه رای* ئەزمونه،

هیچ گومانیکێ تیا نیه که خوداوهند

زیاتر ههه به مهحه ککی سهه بر

ناتهواوی یان تهواوی ئیمانی بهنده دهر ئەخا،

راسه که خهوش و خالی دل

ههه به سه – بر ئەپالێوری،

به لئی راسه که سريوهی* سه مه ديههت و کيبريا

جهرگی بهنده ئه - پزینئی

به لام ئاخر ره حمیش ههیه ، لو تفیش ههیه ،

که رهم و به ندلاوینیش سوکنا و سه کینه ئه به خشی.

«فَانَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا،

اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا»^۳

به لئی راسه ئه ییووب هه بوو ، یه عقووب هه بوو ، مه سیح

هه بوو

به لام سوله یمانیش هه بوو ، یوسفی نازداریش هه بوو.

به لئی راسه عه لی هه بوو که ئازاری دهروونی خۆی

ته نیا له گه ل چاوانه ی چادا ئه درکان ،

که سه ره ئه نجام ریشی سپی به خوینی ته ویلی پاکی

ره نگین کرا.

به لئی راسه سه سه ن هه بوو ، حوسه ین هه بوو ،

راسه که ئیمامی سه ججاد

له شیوه نی شه هیدانی که ره به لادا ئه و نه گریا

فرمیسک روومه تی نازداری بریندار کرد ،

به لام ئاخر مووسای کازم و مووسای عیمرانیشمان هه بوو.

ئه ی نه تدیوه شای ئه نبیا ، محهممه ده سه روهری مه خلوقات

به پیری تازه ژیاوه و به خۆیا هات؟

ئەي نەتدیوہ ژن و عەتری
پەيوەند دا بە ئاسمان و بە ماوہ پراوہ ،
پەيوەندی دان بە مشتووی * شیر* ی شەپرەوہ؟!
بەلئ راسە حەللەج ھەبوو
بەلام مەولانا خالید و شاھی سیراجەددینیش بوون
کە ماوہی عومری ئازیزیان لە ئاسا - یشا بردە سەر.

ھەر وا لە گەل جەریانی ئەم ووت و ویرە*
ئەگەریم و گیانی شادی رەسەد ئەکەم
لە ئاسمانا ، لە رووبەری دەشتی سەوزا ،
لە تاو و یاوی بەھارا ،
لە ناو دیھاتی بلاو و لە ئەم شار و لە ئەو شار ،
لە وولاتانی نزیک و دوور ،
لە رابوردوو ، لە داھاتوو ،
لە تاریکی شەوی مەندا
لە ژێر تیشکی سەرچاوہی نوور.

سەرئەنجام کردەم کۆ ئەگرئ* و
گۆی خاکینی رازاوہ بە گیانی بەھار
پەيوەند ئەدەم بە ئاسمان و ماوہ پراوہ ،
بە خوداوہ ،

رۆحى جوانى و خلتەى لاوى لىك ئەدەم تا
تىن و گورېكم دىتە بەر
چاوى مە - رگ ماچ ئەكەم و
هەست و خوستم ھەوین ئەكەم
بە شىلاوكى* سەبر و رەزا،
رۆحم ئەبەمە ژېر مېحرابى پېرۆزەى* پەسەند* و نوپۇز،
ئەوساكە بە دوو بالى ئەوین ئەفېرم و
لە فەزای لایەتەناھیا
گیانى شادى ئەدۆزمەوہ.

۱۳۸۹/۱/۱۶

رەبەت

^۱ ئايەتى ۴ لە سوورپەى پېرۆزى «بلد»، واتە: بە راستى ئىمە ئىنسانمان لە رەنج و دەردا خولقاند.

^۲ ئايەتى ۸۷ لە سوورپەى پېرۆزى «يوسف»، واتە: جگەد لە قەومى كافران كەس لە رەحمەتى خودا ناھومىد نابى.

^۳ ئايەتى ۵ و ۶ لە سوورپەى پېرۆزى «شرح»، واتە: بە راستى تووشى و سەختى خوشى لەگەلە.

«شى كىرەنەۋە»

ھەر كاتى كە دەردەكانت شى ۋە ئەكەي ،
ھەر تەننەت
ئەگەر ژانى دىيانىكى ناخوراۋە بوو ،
ئەگەر خەمى
سەر ھەلدانى تالە موۋىكى سىپى بوو ،
دەغىلت بىم ، ھەرگىز ، ھەرگىز
ئەۋ پىلان ۋ دەۋيانەي*
كە لە ۋ بەرى دەرياۋە دىن ،
لە تەرەفى رۇژئاۋاۋە تى ھەل ئەكەن ،
ۋەكۈۋ ھۋىيىكى سەرەكى
لە بىر نەكەي!

«فه ره نگی کورد»

سه رده مانئ میریکی گه ردنکەشی کورد
ئاماده بوو که هه موو جیهان داگیر کا.
شیر* دهکی و ئه سپه کهی و نوکه ره کان و سه که کهی
که بهم هه واله یان زانی
هه موو شیت بوون.

هه موو تیگرا بایان داوه و
په لاماریان برده سه ر میر.

میر په شوکا و شیرزه* بوو.
له و حاله دا دوژمن هات و گه یشته سه ری.
دهسیک و لاقیکیان په ران.
میر تیک شکا و مجرؤ* ماوه و له پاشان که و ته سوال کردن.
شیر چه ماوه و بوو به گوچان.
ئه سپی سه ر کهش بوو به که ریکی رام و نه رم.
سه گی هار دامر کایه وه و ده سه مو بوو و
که و ته شوینی.

نوکه ره کان ملیان له کار و کاسپی نا و
به خێو کردنی میری خو یان گرتە ئه ستۆ.

فهرههنگی کورد / ۲۱۷

نَیمه ئاواين:

به ئهمهگ و خێرهو مهنين (!!!)

۱۳۸۹/۲/۱

رهبهت

«سئ پيلان* ، سئ گري كوئيره ، سئ دهر»

جاريكي تر وورد بروانه له گوي زهوي ،
تا ئيسا به مهت زانيبوو كه زاگروس نيركي* زهمينه؟
زانيبووت كه
ئهم زنجيره چيا چره
زهوي ئهكا به دوو بهشهوه؟
زانيبووت كه له بهره به ياني ميژوووه
ئهم بهر و ئهو بهري زاگروس ليك جياواز و
بهيهكهوه ناتهبابوون؟
هميشه بهري روژههلات چاوي ههر له ئاسمان بووه و
به دايمه ههر ويستويهتي خاك به ئاسمانهوه پهيوهند با و
ههستي هيواني پيشيل كا و له بهندي ئهم خاكه رهشه خوي
دهربازكا.
هميشه له جيهاني دواي ئهم دنيا دا بو بهختهوهري گهراوه.
هميشه ژيني دنيايي به جيي كشت و كالي ژيني پاش ئهم
دنياهه داناوه.
زانستي راسته قينه ي ههر
به ئيلهام و به ئيشراق و به وهحي و عيرفان زانيوه.

بەلام بەرەكەى رۆژئاوا
ھەمىشە ھەر لەناو خاكا بۆ بەختەودى گەراوہ.
ھەمىشە ھەر ويستوويەتى _ بەرئاوہژوو _
ئاسمان بكا بە زەوينى.
ھەمىشە چراى رىنوئىنى عەقلى تەسكى مرؤو بووہ.

جارىكى تر وورد بروانە لە لاپەرەكانى ميژوو ،
تا ئىسا بەمەت زانىبوو
كە زاگرؤس وەك مەتاللىك* لە بەرد و پۇلا
لە بەرەبەيانى ميژوووہ
رۆژھەلاتى لە گەزەن* و سەدەمەى بەرى رۆژئاوا پاراستووہ؟

زانىبووت كە
رۆژھەلات لە رووى راستىوہ
لانكەى شارستانىەت بووہ و
ھەموو زانستانى مرؤو
لە بەرى رۆژھەلاتوہ گويزراوہتەوہ بۆ ئەو بەر؟

زانىبووت كە ناوچەى رۆژھەلاتى ناوين
وہكوو دەروازەيىك واىە
شەوژەنى* ئەم دەروازەىە نىر و مىيە

نيرينه كهى زنجيره كيوى زاگروسه و
ميئينه كهى بيروونه كاني * حيجاز و
دهشته كاني فهلهستين و
— پيت سهير نه بي ئه گهر بلييم —
نه رمانه كاني ليواري چومي نيله؟

جاريكي تر تي بفكره ،
ئەزانی كه پيغه مبه راني مه — زني خوداوه ندى حهق ته عالا
له ئيبراهيمه وه هه تاكو
ئەگا به موسا و عيسا و محهممه د (د.)
هه موو هه ر لهم ناوچه يه دا مه بعووس كران؟
ئەزانی كه ئەم ناوچه يه
كانگای * رۆحي رۆژه لاتە و سه رچاوه ي دين؟

جاريكي تر بير بكه وه ،
ئەزانی كه بوونه وه راني زهويني
هه ر كه تير بوون
چاو سوور ئەكه ن و در* ئەبن؟
په لاماري ئەم و ئەو و يه كتر ئەده ن؟

سەدەكانى ناوهراسىت بوو
كه ديسان بۇ جاريكى تر
بهري رۆژهه لات كهوتە بهر
پهلامارى درندانەى داعباى* ئەوبەر
رۆلەيىكى چياى زاگرۆس، سەلاحەددىن،
رۆحى دىنى بووژاندەو و
چياى زاگرۆسى جۆش دا به
دەشتەكانى فەلەستىن و كەنارەكانى نيله‌و و
ئابەم جۆره نير و ميبەى
شەوژەنەكهى دەروازەى ناوینى داخست.
كۆلى نەدا
هەتاكوو دوژمن زەلیل بوو و هات بە چۆكدا.

دوژمنى دې* كه به سەر شۆپى گەراوه،
زانى به گورگى پى ناكړى بوو به ريوى.
خوى كرد به تۆپيو و ئەوسا به ريوى پيچ*
هاتەو بۇ پىلان گيړان* و مول و مۆ*.
ئيتر هەر وا سەدە به سەدە و چەرخ به چەرخ
لە حەولا بوو
كه ئەم دەروازە پۆلاینه
بىكۆل و رهه‌نده بكا.

هەر هاتهوه و هەر راو نرا.
هەر گه پ* و پیلانی گیرا و له قاو درا.
به لام ئەفسووس
سێ پیلانی ئەم به دغه پ
ئەونه ئالۆز و به سام بوون
که جهرگی ناوچهی پیرۆزیان پێ شه قار بوو*.
ئەم سێ گه پ
بوونه ته سێ گری پووچکه* و نا کرینه وه.
په نا به خوا
به م سێ گری باری خه لکی ئەم ناوچهیه
یه کجار لار بوو.

یه کهم پیلان:
کۆله کهی گه وره ی دهر وازه رۆحی دین بوو؛
یه کهم هیرش کرایه سه ر ئەم کۆله که.
ئای له رۆحی دین ئەترسان!
ئای دل پ بوون له ریبه رانی ئایینی!
ئای شیخانی کاملی وارسته* و
مه لایانی زانا و ووریا
چ چقلیک بوون له چاویانا!

ئاي لە زانستى ئايىنى چەن ئەترسان!
ئاي پىرۋىزى مەرقەدى شىخ
ئاي ئىمام و ئىمامزادە
بار بوون بە سەر دايانەو!
ئاي تۆقىبوون لەم شەخسانە
كە مەرگ پىانى نەئەوئىرا ،
كە دواى مەرگىش ھەر زىنو بوون ،
قەبرەكەشيان ھەر رىبەر بوو!
ئاي كە جەرگيان بە فتواى جىھاد رزى بوو!
ئاي لە خوئىنى پىرۋىزى حوسەين ئەترسان
كە لە پىشتى چەند سەدەو
وەكوو جەنگەى نىوەرۋى عاشوورا
ھەر تازە بوو و ھەر ئەجۋشى و ھەر ھەل ئەچوو!
ئاي ئەلەرزىن بە ھەيىبەتى شەھىدەكانى كەربەلا؛
بە ھەيىبەتى خوئىنى خودا!...
ئەبوايە ئەم كۆلەكە گەورەى دەروازە بىرمىن* .
ئەبوايە دىن لە رۋحى خۋى بەتال بكن.
ئەبوايە دىن لە رىبەرانى دىنى دا - بىرن.
ئەبوايە دىن بگۆ - رن و ھەر قاپوورپىكى* چىكىنى لى بىلنەو.
ئەم كارە قەت بە ھىرشى راستەوخۇ سەرى نەئەگرت.
ئەم كارە قەت بە دەسى قەشە* و مىسيۋنىر* پىش نەئەچوو.

ئەبوو دورېرەگىك* پەيدا كەن.
نەتبىستووھ كە كورد ئەلئى:
«دار كە ھۆرەى لە خۆى نەبئى ناقلەلەشى.»
ھىنايان لە ھەرچى ھزر و باوھپى زىددى ئايين بوو ،
داھۆلئىكىان* لە شىوھى ئايين دروست كرد.
سۆزانئىكى بلج و سەرەرپۆ و بئىمئىشكىان
لە دەشتى نەجدا دۆزىھوھ و
لەو داھۆلە چلكنەيان مارە بپى.
پاش ماوھىيىك سۆزانى وەك دەل ترەكى و
وھابىيەت لە دا _ يك بوو!
بەو جۆرە بوو كە بىناى دىن بەرئاوھژوو كرايەوھ:
شىخ و مەلا كران بە دوژمنى دىن و
سىخوړانى* دەسەمۆى رۆژئاوايەكان
بوونە رىبەر.
زانستگەلى يەك ھەزار سالەى ئىسلامى
بە مەنتىق و بە كەلام و بە حىكمەت و بە فىقھ و بە عىرفانەوھ
ھەمووى يەكسەر بە بىدعەت لە قەلەم درا.
ئاوھرۆى عەقلى زەمىنى داعبا عەرزىھەكەى رۆژئاوا
بۆ زانستى دىن و ئايين بوو بە چرا.
ئىمام مالىك لەگەل ئىمام بووھەنىفە

هەر وا ئیمامی شافیعی و ئیبنی حنبهل
هەر چواریان به کافر دەرچوون.
خوینی شیعهش مهباح کرا.
شمر و یهزید بوون به پیاوانی پیروژ و
حوسهینی مهزلووم خهتابار.
زیارهتی قهبری ئەولیا و ئیمامانی پاکی مهعسووم
ناوی نرا بوت په رستهی.
تهماح و دنیا خوار - دن و تالانچیتی
هەر به ناوی کهسپی حهلال
پاریزگاری* و زوهدی له ریشه دهرهینا.
پاک و راستی
جیی خۆی دا به مهکر و غه - در.
نهشری دین له جیی حکمهت و پهندی چاک و موجدایله
بوو به سیخوپی* و کوشت و بر
نهینکاری* و تهقاندنهوه.
بهلام جیهاد؟
ئهوه خوشه که بزانی ئەسلی جیهاد چی به سه رها ت:
داگیرکه ری روژئاوایی
بوون به دۆست و به پال و پشتی دین.
فتوا دەرچوو:
«وهرن ئەوهل»

به یارمه تی ئەم دۆستانه
 سه‌رپاکی کۆمه‌لگای ئیسلام
 که ناپاک و بیدعه‌تگهر و به ته‌فره‌قه‌ن
 پامال ئەکه‌ین و ئەکوژین.
 خوینی ژن و منالیشیان هه‌ر مه‌باحه ،
 وورد و درشت ئەبی پیکه‌وه سه‌ربرین.»
 چی پی نه‌چوو زورپه‌تی ئەم دیوه‌زمه‌یه
 به یارمه‌تی دوژمنی دین
 ده‌شتی حیجازیان داگیر کرد؛
 ده‌سی زالیان خسته سه‌ر عه‌رزی هه‌رمه‌ین.

دووهمه‌م پیلان:
 مه‌تالی به‌ردینی زاگرووس دابه‌ش کرا.
 هه‌ر به‌شیکیان
 به ته‌نافی قه‌وم‌په‌ره‌ستی
 به‌ست به ملی شیئیکه‌وه
 ئیتر هه‌ر وا مرخیش مرخیش رایانکیشا و رایانته‌کان
 هه‌تا یه‌کجار سست و سپر بوو.
 ئەگه‌ر چی هه‌ر وا به ئاسان به‌یده‌س نه‌بوو* و کۆلی نه‌دا.
 گه‌رچی رۆحی سه‌لاحه‌ددین هه‌ر ئەهات و ئە – ژیاوه؛

گەر چی شیخ مهحمودی نهمر
هات و ئەم رۆحه پیرۆزه
له شیخ عوبهیدیللا وەر گرت.
ئەگەر چی قازی محەمەد سەرچاوهی پیلانی ناسی و
به گز پیلانگیرانا چوو.
به لام ئەفسووس تازە هیچیان
نه ئەبوون به سهلاحه ددین.
هه تاکوو پاشان زاگرۆسیش
وورده وورده رۆحی دینی له بیر کرد* و
فکری رهشی داعبا* عهزیه کهی رۆژئاوا
چوو ههستهی.

ئیتیر سههرگردان و گیل بوو.
دۆس و دوژمنی لی تیک چوو و
ئاسۆی رزگاری لی لیل بوو.

سیههم پیلان:

که دهر وازه شل بووه وه به پیلانی* چه ند سهه ساله ،
هه وای هیڕشی راسته وخۆ کهوته سهری
به لام واش هه نه یئه ویرا؛
ئه بوو ده مامکیک* له سهه کا؛
ده مامکیکی رۆژه لاتی.

ئەبوو جوړيک بېته کايه که خویشی بى و خویشی نه بى.
ئەبوو بېت به داعبا* يک
گورگيش بېت و ريويش بېت و سه گى هاريش.
ئەبوو درنده و خوینريژ بى و شیوه مه زلوم.
ئەبوو رهنکی دین له خوۍ هه لساوى و
دوژمنى سویندخواردوى دین بى؛
دوژمنى کینه له دلۍ دینی ئیسلام.

بو خولقاندنی ئەم دهعبايه*
هه موو کونج و که لینی میژووی مرووی ته واو پشکاند.
هه موو گه پ* و فیل و فريوی میشکی خوۍ به کار هینا.
له یهک به یهکی ئەزموونی شه پ و کیشهی چه ند سه د سالا
که لکی وه رگرت.
درگای له سه ر رق و کینه ی کۆن و نو یی دلۍ کرده وه.
په نای برده بهر ئیبلیس و یارمه تی خواست.
به م جوړه شه تلۍ* شه يتانی سه هیو نیسمی په روه رده کرد،
هی نای و له ده شتگه لی سه وز و به پیتی فه له ستینا
ئەم شه تلە* ناپاکه ی چه قاند.
ئیتەر هیرش له دواى هیرش،
په لامار له سه ر په لامار،

خوڭىن رىژى و بە كۆ كوش - تن و
لە مال و مەوتەن وەدەرنان.

ئىتر پىلان* لە دواى پىلان؛
زورپناى پروپاگەندەى* رەش،
رەخنە كەردنى مېشك و دل و
گۆپىن و ھەلگىرپانە ھەى راستىيەكانى مېژووى ناوچە و
چا و بەس - تن و شەپلاتانى و
تالان كەردنى مال و سامان...

سا بزانە
كلىلى ئەم سى تەلىسمە
ھەر لە گىرفانى تۆدایە؛
تۆ ئەلەيم ئەى رۆلەى ئەمپۇى چىاى زاگروىس!
تۆ ئەلەيم ئەى نە ھەى نووئى سەلاھەددىن!
ئىوھ ئەلەيم رۆلەكانى نەجد و حىجاز!
رۆلەكانى قودسى پىروژا!
رۆلەكانى كەنارەكانى چۆمى نىل!
ھەتاكوو ئەم سى تەلىسمانە نەشكىنن
رزگارى بۆ ئىوھ نابى.

بخش فارسی

«آتش جهان سوز»

چه غوغایی درون جان ز تب دارم
عجب دارم اگر جانی به لب دارم

نصییم از دنی دائم هلاهل شد
به انبان گرچه دنیائی رطب دارم

نجوید تا طیب این بارم از علّت
جهان سوز آتشی در جان سبب دارم

پوسد ماه رویت یوسف مغموم
که بند غم محاقی پر تعب دارم

بنازم او که در گورم نه تنها دید
من آن خار مم وزین را غضب دارم

نهاده بر پر عنقا دل کجرو
ز دست دل دم و ساعت به شب دارم

از آن گونه که دل بشکست وحشت‌ها
اگر جانی به لب دارم، عجب دارم

بهار ۱۳۶۹

تهران

«کاروانی»

زنی به شوقی دوان آمده،
در رخوت بیهودگی
تکیه زد
و گلاب جبین به آرامی
با انگشت شست
سترده.

مُنعمِ کاروانی
با هزاران شتر بارگوهر
زانوی افلاس بر خاک بازار انداخت.

قناری دل شکسته
با سری افکنده در پیش،
گریز را

بشکافت سینه‌ی دشت‌های روشنائی.

شمعی در آفتاب ظهر
شعله می‌رقصاند.

ای اسطوره‌ی عشق و زیبایی
به کدامین انتقام
این غربت را
آفریدی؟

یا کریم قلندر،
آواره‌ی سکوت سرد کیهان،
آنگاه که در جوار ستاره‌ای رهگذر
آواز غربت می‌دهد سر
نال‌اش نشانی دارد تا فنا
از روزی که در دستانت آرامید
و زنگوله‌ای در حنجره‌اش بستی.

هنوز قهقهه‌ی طفل دلم در گوش‌هایم می‌پیچد
آنگاه که بیهوش‌وار
تن لخت و تفتیده
به آب بازی فواره‌های نگاهت می‌سپرد.

به کدامین بها
این باغ نارس را
فروختی؟

بهار ۱۳۶۹

تهران

«دوبیتی»

گویم به دلم از چه به شوری دم نوروز
پرپر زند و لب گزد او با شَعَف و سوز
یعنی که امیدی چو یکی غنچه برآمد
تا چون شکفت، گل چه دهد، کی شود آن روز

زمستان ۱۳۷۰

تهران

«نصّه‌ی دریا»

دختر دریا!

دختر قلّه‌های سبزپوش سر درمه!

دختر آسمان گریسته به چهار فصل شاد

همچون عاشق نورس آشفته!

دختر بادهای عرق‌ریز از تب اشتیاق نوازش!

دختر پرچین‌های گل بافته!

دختر مهر! دختر نازش!

دختر نسیم‌های ترد روح افزا،

پیک سرزمین‌های دورآفتابی!

دختر ساحل‌های جان‌پرور،

افق‌های بیکرانه‌ی آبی!

دختر قهرهای کاهنده،

آشتی‌های پرفریب بی‌تابی!

دختر نگاههای مه‌آلود ابربربام!

دختر شالی‌های بی‌خُدعه،

کوشش‌های کم‌طمع خوش‌فرجام!

دختر مقصود! دختر مرام!

می‌توانی تک درخت انبوه سبزی باشی

بر قلّه‌ی سنگی سرکش آرزوهایم آیا؟...

زمستان ۱۳۷۱

تهران

«ای کاش ترا دیده بودم»

چگونه بودی

آهو بچه‌ی رموک پر خمارم

آنگاه که هله‌کنان و شلنگ انداز،

پاک و سرمست و بی‌خیر،

با آرزوهایی همچون همهمه‌ی امواج

در گرگ و میش ساحل،

با لذّت زندگی در ذائقه‌ات،

همچون طعم خامه‌های کردی و بوی سبزه

در صبحانه‌ی خنکای جوار جنگل،

می‌دویدی بر سبزه‌های انبوه

چون نگینی در حلقه‌ی دختران مدرسه؟

چگونه بودی؟

ای کاش دیده بودمت
آنگاه که در هاله‌ای روشن از غصّه و آرزو
چون مه و آفتاب،
با انگشتان بلند شکننده‌ات در بافتنی،
به درّه‌های پرسایه‌ی جنگل می‌اندیشیدی!

ای کاش دیده بودمت
آنگاه که دور شدن پروانه‌گونه‌ات
موج‌های تلخ و شیرین دلواپسی را
به قلب مادرت می‌ریخت؛
گویی که امروز من بود!

ای کاش دیده بودمت
که در گوشه‌ی خلوت گمنامی،
دور از نگاه‌های خراشنده‌ی رقیبان
کودکی بیش نبود!

ای کاش دیده بودمت!

تابستان ۱۳۷۲

مسیر ساری - تهران

«فراسو»

بنگر که مرزها چه اندازه دورند؛
از روبرو، از پشت سر، از راست، از چپ،
از جانب محو آبی،
و حتی از فروسوی زفت خاکینه.
نه به دوری اقصای مشرق،
نه تا حدود منتهای مغرب،
نه تا مرزهای متصور کیهان،
تا مرزهای آرامش ابدی.
و چه بی نور است این منزل جزیره گون
با پیوندهای بی ثباتش دردل
چنان کلبه‌ای گلین تاییده در آن فروغی از روزنی
و ساحل آرامشش در ماوراء.

«جلوه»

می آیند.

کی وز کجا می آیند؟

از ورای زمان می آیند و

از آن سوی مکان؛

از پشت این پرده ی پنداری،

از سرچشمه ی نور ساطع نامیرا،

از بیکران فراگیر رشته ی خیالینه ای

که ظاهر بینانش تکامل می نامند،

به یکسان در اعصار حجر و شتر و فضا و ترمودینامیک،

در برهه ی مهندسی ژنها

و سلطه ی مغزواره های بی جان و بی احساس می آیند.

بوده اند و هستند و خواهند بود

جلوه / ۲۴۵

هر دم و هر جا مدام.

۱۳۷۹/۷/۷

قلندر

«تحت نظر»

بر سر هر چهار راه چلیده‌ای نهاده‌اند
از چشمان جهولی، از دوربین‌های ظلومی
و مسیر گام‌هایم را می‌جویند، قدم به قدم،
چین‌های پیشانیم را می‌شمارند، یک‌به‌یک،
حرکت لب‌ها و بر هم خوردن پلک‌هایم را به ثبت می‌رسانند،
موهای سرو صورتم را سانت می‌زنند
و می‌کاوند و می‌سنجند هر آنچه را که از گلویم
فرو می‌رود و

از زبانم بر می‌آید.
بر سر هر گذر آزمایشگاهی نهاده‌اند
تا زمانی چند باز دارندم و
به تماشایم بنشینند از نزدیک.
در کشاکش نفوس مظلوم، در کش و قوس وقایع
هر ساعت از جانبی راهم را می‌زنند و
بر در و دیوارم می‌کوبند و

به دار و بندم می‌کشند.

هستند کسانی که در وحشتند از وجود من،
هستند کسانی که در حیرتند از خلقت من،
هستند کسانی که حریصند به نعش من.
هستند کسانی که می‌جویند افتخار شکست من.
هستند کسانی که در عذابند از دیدار من.
هستند کسانی که در طمعند به افکار من،
هستند کسانی که به گمانند از طینت من،
هستند کسانی که دشمنند با طریق من،
هستند کسانی که بیزارند از سلوک من،
آهای ... خلاق! ...

من نیز فردیم از نوع شما
مرا چه گناهیست که باید
در کانون ذره‌بین‌های شما بسوزم،
در زیر میکروسکوپ‌های شما تجزیه شوم،
به آهنگ سازهای ناکوک شما برقصم،

در غل و زنجیر شما پیوسم؟
 شما را چه شده است که مُصرِّد
 راز درون من را بدانید،
 رمز خلقت من را بگشایید،
 از نعل من تغذیه کنید؟
 هان... اگر ذره‌ای از جوهر صدق با شماست هنوز
 نیک گوش دارید تا خود بگویمتان:
 از قرآن مجید بخوانید،
 از کلام بلند خاتم انبیا بگیرید،
 از نهج‌البلاغه‌ی عزیز تفسیر کنید،
 مثنوی شریف را تورق نمائید،
 به دیوان مستور حافظ توسل جویید،
 از شیخ عطار نیشابوری و خواجه‌ی جام پیرسید،
 به کمینه مریدان شاه طریقت گوش بسپارید.
 چه غوغائی انگیزده‌اید که بدانید من چیستم؟
 من «در پشت هیچستان»^۱ جای گزیده‌ام
 و «خود به گمانم که هستم یا نیستم»^۲.

آری آن زمان که شما پندارید هستم، هیچم
و آن دم هستم که در واقع نیستم.

۱۳۸۰/۱/۳۱

سفز

۱- سهراب سپهری

۲- هیمن، شاعر بزرگ کرد

«فستلى»

نیستم انوری و خاقانی
که بُود حربه‌ی پرخاش کلامم.
من دریغم همه از پوست انسان است
که کشندش سرِ هر جانوری.
دور می‌گردد از گودی و تاریش سرم،
به چنین چاهی که می‌نگرم.
از حقارت و حُضیضِ بشرِ نوآیینست حدیث ،
فهم کن تو سخنم.

می‌جوَد انبان انبان کُتُب او موش صفت،
بر سرش می‌نهد آنگه دستارِ پسرِ سینا
می‌برد فانوس جادو در دست،
باری از چشم بُود نابینا.
جانش از هر عطشی خالی و بی‌آرام

می‌رود کوه به کوه از پی آب
که سقاییست بخیل او، نه زهابی پُرتاب.

دم زهجرت ز بیابان و غبارش بزند.
آرزوی باران و نم و رویدن گل‌ها بکند.
واژه‌ها مظلومند و بی‌فریاد،
هر که خواهد برشان ظلم کند.
چه بهاریست بیا و بنگر از نزدیک
تا رسی به بن و به اقطارش
نه خبر از رهش محرومان.
نه نشان از یکسانی.
نه بسوزد چون شمعی یکی آزاده.
نه به در آید کس از خود.
عشق و ایثار و تواضع مفقود.
آسمانی ز بر خاکش نیست.
شکم است و بعدش زیرشکم.
طمع است و نفع خویش همه غم

سهم هر کس قدر مگارش.
پوستینه مغزی پیشروانش همه نشخوارگران.
حاکمانش دو سه چون اویی گُربز.
به زرنگی نازند ابدالش.
تا بدانی تو بهار او ز احوالش.
عجبا تخم آزادی کارد
بی سرو بن هوسی که
طپش و مالیخولیای حقیقت جویی
به دلش راه ندارد.

پیر سیمرخ صفت، عطار روشن را
که به جز قاف حصاری نشناخت افکارش،
سکف خود کند و بازان
چینه‌های کوتاه نیشابور
حجرِ دنیای حقیر و بی‌بوی اوست.

ورد من _ گوید گستاخ _ سرودِ سرخی است آنالحق‌گونه

لیک بدتر ز همه شحنگگان
در میان رمه‌ی ماموران معذور
قصد حلاًجان صافی امروز کند
که حضور ایشان را، که وجود ایشان را
سند افشای خود می‌بیند.
تو بگو این که انالْحَقَّش خواند،
ز حسینش بشماریم، ز نمرودش یا فرعون؟

ز تبار رندان بی‌پروا
خواجه حافظ را حتیّ
افتخار شاگردی ندهد،
چه تماشاییست آن وقت
خرقه‌ی زهد و سالوس و ریاکاری نو
به تنش بو می‌گیرد.
ژست‌های متعقّن می‌ریزد ز سرپایش.
ادب و فلسفه و عرفان بفروشد با نخوت
اندر آن جرگه‌ی دانشجویان،

حلقه‌هایی ز مریدانِ نادارِ بصر،
و نهد مَنّت بر نسلِ بشر.

سرّ مانائی سعدی را تفسیر کند.
که عبادت به جز از خدمت مردم نیست.
راز والائی مولانا را شرح دهد
که رهایی در ترکِ دُنی دُون است و
ملکوتِ اعلا را زیر پر آوردن
و پی بوقِ نوازانِ نیست
که شعاری که دهد در آثارش
همه را جار زنند.
عجب آثاری! اینش بس!
و زبونه گدایی بکند شهرت را
نزد هر ناکس و کس.

شیخ نورانیِ مهنه که قدم بر سر افلاک نهاد و
ماسوا در نظرش جیفه‌ی بوناکی بود،

وز تواضع پشه دانستی خود را،
دست ناپاک او ملعبه‌ای کردش
از برای به نمایش درآوردن امیال پلیدش
که فلان جا با آن مرکز عالم گردد
و چون اوها، ز حقارت سقطان، پیشرو و راهنما،
که ز وارستگی و فرهنگ خویش بگوید.
زلف پخشان بُود و فیز و افاده و لباس چرکین
آنچه دریافته‌اند امثال او هیئات!
ز بزرگانی چون شیخ.
این مرید شیخ میهنه باشد
که بساید تیغ عربده بر هر کس
شمه‌ای از لجن و ناکسی و جهل ورا بازنماید؟
که بلرزند فقیر و مظلومان
ز دسیسه‌گری و مکر و فرییش؟

با حماسه و نوای پر شور استاد طوس
گرم می‌گردد گویا، سر او

و به گُردان، خلف صدق دلیران ایرانشهر
که سلحشوریِ گودرز و وفاداریِ زنگه،
فرّه و بُرز سیاووش و کیخسرو
می تراود از سیماشان،
می نماید نیش.
می کند قصد سر ایشان را
و دل ایشان سازد سخنانش ریش.
گو ز شهنامه بخوان
مرز آزاده کجا را گویند
و فلان جا چه قدر ارزش داشت.
نظری بر تاریخ انداز
که که بنیاد نهاد ایران را
و که پاسش داشت.
نه هم اکنون به فلان جا حاضر هستند
آن دلیران نژاده از گُردان
که برای حفظ اجداد تو
ز نهیب ترک و افغان‌ها آمده‌اند؟!

وه که احساس حقارت چه نمودی دارد
و چه اندازه شگفت و پیچیده است!

پیرو مارکس می‌داند خود را.
چه نمی‌گویم از اخلاق کارگری
و همین بس که به یک وهابی
_ دیده‌ام من _ ز سرِ دوراندیشی
نان همی داد به قرض
که بدان حفظ منافع
نزد او باشد فرض.

الغرض می‌طلبم من ز همه اقامارش
که بگویند: "مرام او چیست و هدف اطوارش؟"
برجهد، نیش زند، ناله و غوغا بکند،
بسراید، بنویسد، بچخند، زار زند.
کرم لای کتب و بی‌خبر از هر عیشی،
قفسی در بر او خرده‌ی روشنفکری،

معترض، ناخرسند از همه خلاقانِ معاصر،
متکبر، متعفن، متظاهر.

کُنه گفتارش گویم، چه غمم:

"من منم، تا که نگویید کمم!"

و چنین باشد برده که مدرن و نو باشد.

۱۳۸۴/۳/۱۹

ربط

«فریاد»

من کجایم؟
جمع کفار قریش است این
یا که دشت صفین؟
کربلا یا
جبهه‌ی نفت شهر؟
بیت اعلای نبوت در چه سویی است؟
خیمه‌ی پاک امامت را می‌گویم،
جایگاه رهبر،
سنگر فرماندهی کل؟

سخنی دارم،
پیغامی عاجل،
چیزهایی که فقط من می‌توانم گفت.
بشتابید خدا را،

ساعتی دیگر قرآن‌ها

بر سر نیزه خواهد رفت.

ساعتی دیگر لشکر ابن زیاد

می‌رسد از راه.

ساعتی دیگر دشمن تک خواهد زد.

از چه روی مرا در نمی‌یابد کس؟

خود یابند یا دشمن

اینان که من می‌بینم؟

چه قدر غافل می‌نمایند، چه گیج!

نه نه! نه غافلند و نه گیج،

مکر دشمن سنگین است.

حیله‌ی صد هزاران عمرو عاص

محو می‌گردد در این مکاری.

خوی خونریز هزار ابن زیاد

رنگ می‌بازد در این سخت‌دلی.

همه جوّ زمین از دسیسه آکنده است.

چه هیولانیست استعمار!

چه پلید است صهیونیسم!
این خودِ ابلیس است!
خون من لوٹ خواهد شد آیا
و نخواهد رسید پیغام من؟
از چه روی چنین شد؟
من چرا تنها افتادم؟
زچه بازماندم از صفِ یاران؟
دیر از خواب برخاستم
یا که گم کردم راه را؟
ای خوشا آنان که شتافتند از پیش،
آن جماعتِ ساده‌ی یک‌دل
با جبین‌های نورانی
و سینه‌های سرخ؛
السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ!

کس صدای مرا نمی‌شنود؟
چه قَدَرِ دردمندم من و چه اندازه مظلوم!

چه قَدَر تنهائیم و خونین!
من گریسته‌ام سال‌ها در دهانه‌ی چاه.
تجربه کرده‌ام ظهر عاشورا را.
بنگرید به چهره‌ی من
که نشان از جوشش خاموش شب‌های خلوت دارد
و ببینید سرِ زانوهای من را
کز جدال با صخره‌های سخت پینه بسته است.
ز چه رو دیر رسیدم؟
راه من دشوار بود آری.
هان کجایند یارانِ طبیعی من،
آن جماعتِ ساده‌ی یکرنگ؟
هیچ دوستی صدای من را نمی‌شنود خدا را؟
به مقررِ فرماندهیم راه نمائید؛
خیمه‌ی پاک امامت را می‌گویم،
بیت رهبر.
هان بگویید که شکایتی دارم،
سخنی بی‌مانند،

آنچنان حرفی که فقط من می‌توانم گفت،
پیغامی عاجل.

بگوئید ابوذر است تنها افتاده،
خسته از ضرب سرانِ قریش،
زآنکه یکبار در حالت مستی
نام محمد را فریاد زده است
در جوار کعبه.

بگوئید حسّان آمده است،
بگرفته در زیر بغل دیوانش،
جرّیان دارد بر محاسنش اشکی.
ترسم از آن است، می‌گوئید، که بعد از من
سر به نیست کنند دیوانم
و بگردانند اشعارم را.

بگوئید مجاهدی آمده است روشن جان،

می گوید

دیده‌ام من مجلسِ رایزنیِ

عمرو عاص را با اربابش.

ساعتی دیگر قرآن‌ها

بر سرِ نیزه خواهد رفت.

بگویند فردی بی نام و نشان

ز اهالی کوفه آمده است،

می گوید

من می‌دانم چه گذشت بر مسلم.

من خبر از جنبشِ لشکر ابن زیاد آورده‌ام.

بگویند یک بسیجیِ پیر

از جبهه‌ی غرب آمده است،

می گوید

نقشه‌ی تک دشمن را خوانده‌ام من.

می گوید

در پسِ جبهه نفوذ کرده است دشمن.

ای خدا را ز چه روی کس نمی‌شنود حرف مرا؟
به هم آمیخته است صفها.

مشکل شده تشخیص دوست از دشمن.

چه هیولائیست استعمار!

چه پلید است صهیونیسم!

همه جوّ زمین از دسیسه آکنده است!

چه فجیع است حالِ من!

پیغام مرا خاموش خواهند کرد

و خون من را لوٹ!

خدا را راهم بنمائید به خیمه‌ی امامت،

جایگاه فرماندهی را می‌گویم،

بیت مطهرِ ولایت.

من شکایتی دارم بگوئید،

پیغامی عاجل.

من را دریابید پیش از آنکه دیر شود.

سخنِ من را بشنَوید
پیش از آنکه مرا از دست دهید.
ای شگفتا از من،
چه بزرگم من و چه سرخم!

بگوئید حسین بن منصور حلاج است،
می گوید
پیش از آنکه خاکسترِ مرا به باد دهید،
بگذارید بر سرِ مناره های شهر
آوازی بخوانم،
سرودی سرخ،
کلامی کوتاه.
بگذارید فریاد بزنم:
«چه بزرگ مردی بودی خمینی
که توانستی
به زانو درآوری
دیو هزار چهره ی استعمار را؛

فریاد / ۲۶۷

که توانستی

بشکنی طلسم‌های تو بر توی صهیونیسم!»

۱۳۸۹/۲/۲۲

ربط

چه‌ند وەرگیران

«زستان»^١

سلاوى گهرم و پرههستت وهلام نادهن ،
گ سهر شوپرى مليوانه .

كهسى ناتوانى سهر ههلبېرى بۆ جوابدانهوه و ديدارى
ئازيزان ،

نيگا بهرپى نهبى جيپيگ بهدى ناك ،
تهمه و ريگا خليسانه .

ئهگهر دهستى ئهويندارى ئهدهيته كهس ،
بهلالووتى له باخهله دهستى دهردينى ؛
كزهى سهرماكه پرژانه .

ههناسهت گهرمهگهرمى سينه جيديلى ئهبيته مژ ، رهش و
تاريك ،

وهكوو ديوارى ههلهكهشى به بهر چاوتا .
ههناسهى خۆت كه وابى ، دهى چيه هيوات
بهكردارى ههوالانى نزيك يان دوور ؟

□

مهسيحاي دل فراوانى من ، ئهى پيرى خوداترسى كهوا چلكن !
ههوا چهند دلرهقانه توف و بهنده ، ئاى ... !

سهرت خوښ و سلامت بښت ،
سلاوم تۆ وهلام ده ، بېكه وه درگات .
منم من ، مې - همانې هه ر شهوی تۆ ، شهنگه كه ی خه مبار!
منم من ، بهردی ئازاری شهقان كېشاو ،
منم ، ناتوری* پیسی عاله می خولقان ، ههوا ی ناباو* .
نه رۆمیم* نه قوله زهنگم* ،
ئهوی بېرهنگی بېرهنگم .
وهره دهرکه وهکه ، وهیکه ده ، دلتهنگم .
حەریفی ، خانهخوئ! میوانی مانگ و ساله کانت وا
چو بیڼی ئاو ئه له رزی* له بهری درگا
نه تاوی ته رزه یه و نه مهرگ ،
ئه گهر دهنگیك ئه بیسی تۆ ،
ووت و ویژی ددانه و توف .
من ئه مشه و هاتو - وم تا قه رزه که ت دانیم .
حه سابت لای جامه ته رزه که ت دانیم .
چما* ئیژی درهنگانه ، به یان به ربوو ، گزینگی دا!
فریوی داوی ئه وسووریه ی له ئاسمان دیاره ، پیت وایه ئه وه
خۆره .
حه ریفی خۆم ، ئه وه گوئیکی سهرما بر دوه و نه خشاوی زاللهی
ساردی زستانه .
چرادانی بهر ئاسوی ته سکی مه یدان ، مردوو یان زینوو ،

له ناو تابووتى ئەستوورى شەوى نۆتۆى له مەرگ پيچراوه
پەنھانە.

حەريفي دابړۆ هەلکە چرای باده، شەو و روژ بۆ مە یەكسانە.

□

سلاوى گەرم و پڕههستت وەلام نادەن.

هەوا دلتەنگ، دەرکان کپ،

گ سەر شۆڤى مليوان

دەست له تويى گيرفان

هەناسە مژ، دالان مانوو بە خەم گيژن

درەختگەل پەيکەر ئيسکيکن* بلوورئاژن

زەوى دلمردە، ئاسمان ميجى نزم و کورت

هەتاو و مانگ تەمیان گرت

چ زستانی!

زستانی ۱۳۶۶

تاران

١ له "مێهەدى ئەخەوان سالیس"، شاعیری هاوچەرخى فارس.

«چلچلی»^۱

من له و واتا* رووته* گه راوم
پا به پای هه تاویگی بی که لک

که ئە یپیوم

به پیوانه ی روژه کانی خۆم که له کاسه دارینه ی گولان ئە چی.
من له و واتا رووته
گه راوم.
من له و واتا رووته ئە گه رییم.

پیوانه به چل گه یشته و له و یش ته پی پری ،
ئە فسانه گه لی سه رگه ردانیت

-ئە ی دلّی دهر به دهر!-

له ئاکامی* خۆی نزیک ئە بیته وه.

بیهووده مه رگ

به هه ره شه

چاو دائه پچری.

ئیمه ملمان به راسته قینه بوونی

کاتژمی ره کانا نه کردوه

به پای ئەم رهنجانه نهی
که له ئەوینه رهنگینهکانی ئادهمیزادان
بهرمان کهوتوو؛
وهک بیرهوه رییک هه رکامی
درکیندراو
له نووکی خنجیری
له لای داری.

با ئەوهش تو له بیر مه که
که ئیمه
-من و تو-
مرۆمان
ریعایهت کردوو.
(با شاکاری
خودا بووبی
یان نه بووبی) و

ئەوینمان
ریعایهت کردوو.
□
له بارانا و به شهو

لە بن گوڤچكەكانى ئىمە

لە مەودايىكى كورتى خەونوڤنى رووسوورى ئىمەدا

سۆزانيەكان

بۆ نیشان دانى لە ئارادا بوونى خۆيان

هەوا كۆنەكان

بە فیتوو

ئەژەنن.

(لەبەرانبەر كام رووداوا

ئاخۆ

مرۆت

دیوه

بە عارەقى شەرمەوه

لە سەر هەنيەى؟

□

ئەو دەمەى كە لەخت و لارى هەرە* رېك و پېك بە دراوېك

ئەكرى بېرى.

من

—داخم ئەى داخ—

ئەو كاتەى هەوه جېم*

ئەكەوئە

كىمىاي ئەوين.

هه ر ئه و دهمه يه .

هه ر ئه و دهمه يه .

□

دلَم له ناو مجريکي کونا

ئه شارمه وه

له ديويکا که دهر بيجه يکي

نيه .

له سابات هوه *

به رووي کولاني تاريکا

داديمه وه و

له باتي گشت ناهومي دان

به کول ئه گريم .

ئاخ

من

له کيس چو - وم!

□

با ئه وهش - ئه ي دلي دهر به دهر! -

له بير مه که

که ئيمه

- من و تو -

ئەوینمان ریعایەت کردووە ،

لە بیر مەکە

کە ئیّمە

- من و تۆ -

مرۆومان

ریعایەت کردووە ،

با شاکاری خودا بووبی

یان نەبووبی.

۱۳۷۰/۱/۱۲

تاران

۱ لە "ئەحمەد شاملو"، شاعیری هاوچەرخێ فارس .

«قسه‌ی تازه»^۱

ها كه قسه‌ی تازه بكه تا دوو جيهان تازه ئه‌بئ
دەرئه‌چئ له هه‌ددى جيهان، بئ‌هه‌د و ئه‌ندازه ئه‌بئ

خاكى ره‌شى به‌سه‌ر ئه‌وه‌ى كه به قسه‌ت تازه نه‌بوو
يان كه ته‌واو ئه‌بئته ره‌نگ يان قسه و ئاوازه ئه‌بئ

ئه‌وه‌ى بووه ئالقه‌يى دەر، خي‌را ئه‌با هو‌قه‌يى زەر
تايبه‌ت ئه‌گەر دەرکه وه‌که‌ى، مه‌هره‌مى دەر‌وازه ئه‌بئ

ئاو له كوئ ئه‌يزانى ئه‌بئ به گه‌وه‌رى زمان ره‌وان
خاک له كوئ ئه‌يزانى كه به غه‌مه‌زهيى غه‌ممازه ئه‌بئ

رووى كه‌سئ سوور نه‌بوو به‌بئ سوورايه‌تى له‌على له‌بت
بئ‌تۆ ئه‌گەر سوور بئ، به هو‌ى سوورايه‌تى غازه ئه‌بئ

ووشترى سال‌ج كه ئه‌بوو له ره‌وه‌زى كي‌وى، زانيم
كي‌و له بو‌ مزگي‌نى ئه‌تۆ ووشترى جه‌ممازه ئه‌بئ

سپ بي‌ۆشه و مه‌ته‌ق مه‌كه، ئه‌گه‌رچى زۆر سه‌خته سكووت

ئەوھى ھەوھەل جگەرسۆزە ، پاشى جگەرسازە ئەبى

۱۳۸۳/۱۲/۱۲

رەبەت

۱ لە "دیوان غزلیات شمس" (مولانا جلال الدین رومی بلخی)

مانای ووشەکان:

ئاوازه: ناوبانگ، لێره دا به مانای قسهی پرووت و بى ناوه روکه

هۆقه: کووپه له ییکی چکۆله که زیریان تی ئه کرد، (حلقه)

زه پ: زیپ، ته لا

گه وهه ری زمان ره وان: مهبهست «نه فسی زمان زان»، یان «نفس ناطقه» به.

له بت: لیوت

غازه: سووراو

ره وه ز: گاشه به ردی پال کیو، (صخره)

جه مرازه: ووشتری تیژ په و

«ئاكامى جوانى»^۱

ھەر كە جوانى خۆى خستە سەر مەزات
سەد قەزا و سەد بەلا رووى تى ئەكات

چاوى خىس و قىنى تىژ و ئىرەيى
دئى بەسەريا قەلبەزەي بى بەزەيى

دوژمنان لەبەر بەغىلى ئەيىرپن
دۆستانىش كات و ساتى ئە - گرن

خۆت بخەيتە بەر پەناى ھەق جا ئەبى
ئەو ھەزاران لوتف و رەحمى بۆت ئەبى

تا پەنات تۆ دەس كەوئىت و چۆن پەنا
ئاو و ئاورت بىنە پىشمەرگ و سپا

ئەي بۆ دەريا بۆ مووسا و نۆح نەبوە يار؟
دوژمنانى بۆ نەكردن تار و مار؟

بۆ برايم ئاوورئى نەبوو قەلا؟

تا کوو نمرود جهرگی یه کجار داتولّا؟

کیوئ یه حیای بانگ نه کرد بیته په نای؟
دایه بهر بهر د ئه و که سانه ی که وتنه دواي؟

پی ئه لئ: "یه حیا بهر و من رابکه
تا په نات بم من له جهنگ و ماره که"

۱۳۸۴/۲/۹

ره بهت

۱ له "مثنوی" (مولانا جلال الدین رومی بلخی)

مانای ووشه کان:

مه زات: هه راج

ئیره یی: به غیلی، (حسادت)

تارو مار کردن: بهربلاو کردن، تیک شکاندن

قهلبه زه: لیشاوی ئاو، شه پۆلی توند

داتولّا: دارزا، هه لاهه لا بوو

له کومه لاهي «باخچه‌ی موحه‌ممه‌دی»

(۱)

من چيم سه‌گي بيلالم يا مووچه‌ممهد
له عيشقى تو هيلالم* يا مووچه‌ممهد
مه‌دحي تو مه‌گهر خودا بيكا ههر بو خوي
نهك من كه زمان لالم يا مووچه‌ممهد

۸۴/۷/۲۵

(۲)

ئالوز و پەريشانم يا مووچه‌ممهد
به‌ندي دەسي شه‌يتانم يا مووچه‌ممهد
تيشكى رينووينيت بخه سهر ريي تارم*
رزگار بكه ئيمانم يا مووچه‌ممهد

۸۴/۷/۲۵

(۳)

فهرمووي نووري چاوي منه نويژ، مووچه‌ممهد
ههر نويژي ئه‌کرد شه‌وي دريژ مووچه‌ممهد
بروای به‌وه بوو غه‌فله‌ت و نويژ دواخستن
ئينساني موسولمان ئه‌كا گيژ، مووچه‌ممهد

۸۴/۷/۲۷

(۴)

به‌رگی گوئی عه‌رش، روخساری مووچه‌ممه‌د
باخی جه‌ننه‌ت، دیداری مووچه‌ممه‌د
ده‌ریایی‌که له‌حیکمه‌ت و په‌ند و نه‌سیحه‌ت
گشت ئه‌خبار و ئاکاری* مووچه‌ممه‌د

۸۴/۴/۷/۲۲

(۵)

خوایه بمکه به بولبولی مووچه‌ممه‌د
با هر بخوینم بو گوئی مووچه‌ممه‌د
سوژی بده به دنگ و سه‌دای خه‌مبارم
با در بپریم سوژ و کولی مووچه‌ممه‌د

۸۴/۸/۱۰

(۶)

پلاری* قوره‌یش با منی گرتبا محمه‌د
ئامانجی گه‌ده* با سه‌ری من با محمه‌د
نازداریکی وهک تو ببینی سارد و سووکی
قه‌لغانی* به‌لات بام، ئه‌ری، بریا محمه‌د

۸۵/۸/۱۱

(۷)

مه‌کته‌ب که نه‌چوو و نه‌یدی مامۆستا محهمه‌د
سیرپری ووجودی مۆم بوو له ده‌ستا محهمه‌د
گیانم به‌فیدای، گهرچی ئۆمی بوو، مه‌کاتب
پاک له حوزووری نه‌زان راویستا محهمه‌د

۸۵/۸/۱۶

(۸)

دیانت که شه‌هید بوو له ئوحوود دا محهمه‌د
دیان نا، کۆله‌که‌ی عیشق بوو که رووخا محهمه‌د
حه‌ققه‌هه‌لی کیشم وه‌کوو وه‌یس سیو دوو د-یان
بو جهوری له پای ئیمه‌ت کیشا محهمه‌د

۸۵/۸/۱۱

(۹)

بورپاقی بو پای عه‌رشی که تاو دا محهمه‌د
عیشقی ئه‌زه‌لی یاری له قاو دا محهمه‌د
مولکی دوو جیهانی هاته‌ پری له چه‌پ و راست
نه‌ی دی جگه‌ یار، چشتی* له ناو دا محهمه‌د

۸۵/۸/۱۵

(۱۰)

که‌وتوومه‌ته به‌ندی دنیا یا محمه‌ده
به‌ندی هه‌وه‌س و به‌ندی هه‌وا یا محمه‌ده
زال بوو نه‌فسی کافری من به‌سه‌رما
فریام بکه‌وی، ئاخ، خۆزگا یا محمه‌ده

۸۴/۷/۲۶

(۱۱)

هیوام نیه من هیچ به‌عه‌مه‌ل یا محمه‌ده
ئه‌کری له‌عه‌مه‌ل قه‌لب* و ده‌غه‌ل* یا محمه‌ده
دل خۆشی ئه‌وه‌م ئوممه‌تی تۆم و تۆ شه‌فیع
فریام بکه‌وه کاتی ئه‌جه‌ل یا محمه‌ده

۸۴/۸/۲۴

(۱۲)

له‌ولاکی* خه‌لات کرد به‌کی؟ ته‌نیا محمه‌ده
هۆی خیلقه‌ته بو ئادم و هه‌وا محمه‌ده
نۆح و ئیبراهیم و موسا و عیسا
گشت هه‌ر وه‌کوو رووبارن و دهریا محمه‌ده

۸۴/۷/۲۵

(۱۳)

گوئ بگره له ئافاق* دئ ههراى يا محمهه
هيمنيت گهره كه بگره سهراى* يا محمهه
چهرخيكه دزيو* و گهلئ تاريك و تنوك
بو ديتنى رئ هه لكه چراى يا محمهه

۸۵/۸/۷

(۱۴)

سووتام به خودا من له فیراقت محمهه
جيهان چ چۆله به هوئ مهراقت* محمهه
تهسکينم ئەدا ئاواتى ديدارى قيامهت
کۆتا که لهوئ هيجرانى شاققت محمهه

۸۵/۸/ ۱۲

(۱۵)

له دايك كه بوو ، بوت گشت به روودا كهوت محمهه
ئاوورگه له گر كهوت ، سهري دهر كهوت محمهه
شهق بوو تاقى ههيوانى ئه نهوشىروان شا
يانى ستهم و كوفر شكا ، سهركهوت محمهه

۸۵/۸/۱۶

(۱۶)

بە كۆشش و خوڧاگرى سەركەوت مەمەد
بە زەبرى خەبات پەيغامى دەرکەوت مەمەد
رەنج دان و لە خو بووردن بو دىن مەرجە
ئاسان نەبوو كە سەرودى بەركەوت مەمەد

۸۵/۸/۱۱

(۱۷)

سەودايى* تو چى داوہ لە جەننەت؟ مەمەد
مەقسوود كە تو بى ، ئاسانە مېحنەت مەمەد
دەردى ئەتو ناگۆرمەوہ بە سەد دەرمان
دەرمان كە نا ، دەردم بكە قسەت مەمەد

۸۵/۸/۱۴

(۱۸)

دابەشكەرە بو ئاوى كەوسەر مەمەد
پاكانە ئەكا* روژى مەحشەر مەمەد
غافل مەبە لە هېممەتى بى ئەندازەى
بگرە* بگۆرئ تاليع* و ئەختەر* مەمەد

۸۴/۷/۲۵

(۱۹)

نهك ههر منى عه و دال* له كه مه ندام مه مه
جيهان سه فى عاشقه له در و بام* مه مه
جيين و ئينسان و مه لك سه و داسه رن*
غه مزه ت چ ده بى گهر بدا پين* كام* مه مه د؟

۸۵/۸/۱۳

(۲۰)

سكه كى بى به هاى قه لبه* و و جو و دم مه مه
له در كى خودا زور بى نمو و دم* مه مه
له كوئى كه به كيمى* نى گايى بمكه يه زير؟
ئاورى عينا يه ت پيم بگا و و دم* مه مه د

۸۵/۸/۱۲

(۲۱)

چيم من؟ چوله كهى ووردى زه بو و نم مه مه
پاساره* هيلانهم، گه لى دو و نم* مه مه
سيمورغى ئه تو، پيش كه وه، بمبه بو قاف
باسه نكى* نه بى دان له در و و نم مه مه د

۸۵/۸/۱۴

(۲۲)

ماناي ھەموو شەيىر و گۆرانىم مەمەد
ئامانجى رۆھى يەزدانىم مەمەد
ھەوسارى ھەست و فەر و سۆ - زمى گرت
كۆتاكەرى گشت سەرگەردانىم مەمەد

۸۴/۷/۲۶

(۲۳)

دىنى كامل كىردو ھە قورئان مەمەد
زۆرى پەي و بال داو ھەئىنسان مەمەد
ھەرچى كە نەخۇشى دل و خەوشى* رۆھ
پاكى ھە زىكەر كىردو ھەرمەن مەمەد

۸۴/۷/۲۷

(۲۴)

خوازيارى ھەبوو ھەر ھەزاران مەمەد
كەمىان بو ۋى بوون، راستى، ھە ياران مەمەد
موو جاھىد و موو بارىز و پارىژگارىيان*
ناگىتە پەنەى خۇى گزىكاران* مەمەد

۸۴/۸/۹

(۲۵)

زۆر داويىه گرينگى به هه ژاران محهمه
چاكه به بېگانه و كهس و كاران محهمه
هه كهس كه وهسه ريهك بنى مال، بى به خشين
ليى كردوو له عنت به هه ژاران محهمه

۸۴/۸/۸

(۲۶)

رۆچنهى نوورى يه زدانه بۆ جيهان محهمه
رېنووينى ئەكا سه رپاكي ئينسان محهمه
كاروانسه رايكه كوون ئهم گهردووننه
گشت ئەنبيا ميوان، ساحيب خوان محهمه

۸۴/۷/۲۵

(۲۷)

بۆيى ئەخهوم، بېته خهوى من محهمه
تيفتيفه* بدا به دلى چاكن محهمه
گوشه نيگايى بخاته سهه ر ئەحوالام
به شكوو خهفتم هه كهنى له بن محهمه

۸۴/۷/۲۳

(۲۸)

هاوړازی د‌روون و یاری د‌یرین محه‌مه‌د
هه‌وری فره‌باری به‌هاری ژین محه‌مه‌د
دین‌یک‌ی هینایه گ‌وړی بو نه‌سلی مروو
نه‌سخی* هه‌موو چه‌شنی دین و ئایین محه‌مه‌د

۸۵/۸/۷

(۲۹)

خاکینه ووبی‌پوژ و د‌همار* بوو محه‌مه‌د
ریزی ئه‌نا له هه‌رچی هه‌ژار بوو محه‌مه‌د
بو حیلیم و سه‌بر ک‌ویکی یه‌کجار به‌رز بوو
راست‌پ‌رو بوو له‌گه‌ل هه‌رکه که لار بوو محه‌مه‌د

۸۵/۸/۱۰

(۳۰)

ئاگای له‌کار و کردارته محه‌مه‌د
گه‌ر تو بو ئه‌وبی، خه‌مخوارته محه‌مه‌د
تف که له‌مه‌پامی کوپی عه‌بدولوه‌هاب
داش‌داری* بکه‌ی سه‌خت داش‌داریته محه‌مه‌د

۸۴/۷/۲۶

(۳۱)

حوببى شه‌دیده، نوورى دوو دیده، محمه‌د
ریشه‌ی دلی کیشام له نه‌دیده، محمه‌د
ئارامی دلی من، هه‌موو سۆز و کوالی من
نیلی*دا کالی*من، به‌ه‌قییده، محمه‌د

۸۵/۸/۱۲

(۳۲)

من خاسه‌كه‌وم، شه‌هین و بازه‌محه‌د
من زار و زه‌بون و گه‌لی سازه‌محه‌د
چبكه‌م به‌ه‌چ فیالی بكه‌وم له‌داوی
بمباته‌وه‌بوو ناو ده‌روازه‌محه‌د

۸۴/۷/۲۳

(۳۳)

من بولبول و باخی به‌سه‌فایه‌محه‌د
من تینووم و ئاوی به‌قایه‌*محه‌د
قته‌ناهومی‌دم ناکا له‌دۆستی خو‌ی
به‌دی‌هین‌ه‌ری خواستی گه‌دایه‌محه‌د

۸۴/۸/۱۰

(۳۴)

پیش‌ه‌نگ و ش‌س‌اهی ئه‌نبیاییه‌ محه‌مه‌د
ته‌علیم‌ده‌ری خیلّی ئه‌ولیا‌یه‌ محه‌مه‌د
میر و مه‌زنی پاکی مه‌خلووقی خودا
سه‌فودت له‌ سیفاتی ئه‌سیفایه‌ محه‌مه‌د

۸۴/۷/۲۳

(۳۵)

ریبهر بو‌گه‌لی جینن و مروّیه‌ محه‌مه‌د
راست بیژه‌، نه‌هی له‌ دروّیه‌ محه‌مه‌د
هر چه‌شنه‌ گرفتیی هه‌یه‌، بیه‌یننه‌ ده‌ری
ته‌ئکید فهره‌جی* موش‌کلی توّیه‌ محه‌مه‌د

۸۵/۸/۱۰

(۳۶)

پاکانن و چاکان ئه‌ولادی محه‌مه‌د
دایم ئه‌تو‌یادیان که به‌ یادی محه‌مه‌د
له‌ فاتممه‌ را تا‌حه‌سه‌نی عه‌سکه‌ری بی
شادی ئه‌وانه‌ باعیه‌سی شادی محه‌مه‌د

۸۴/۷/۲۶

(۳۷)

کردی کاتی دۆست عەزەمی دیداری محەمەد
مەنزل قابی قەوسەین بوو بۆ باری محەمەد
بێ ناز لەوێ کەوتن نەبیان بێ دل و هۆش
جیبریل سەری سوور ما بوو لە کاری محەمەد

٨٥/٨/١٥

(۳۸)

گولزارى مه دینه ، ئه ی شاری مه مه د
وا په ر دهرئه کهم بو دیداری مه مه د
که ی بێم گوئ بگرم له سیره ی بائی مه له ک؟
که ی تی ر ببی نهم من یادگاری مه مه د؟

ΛΕ/Υ/Υ9

(۳۹)

غارى حىرا بۆن خۇشە لە عەترى مەمەد
 ھەورى حىجازى بۈنەتە چەترى مەمەد
 مەككە و مەدىنە پىر نۈورە چۈنكۈ و لەۋىنە
 بۆى ھاتۈۋە ۋەحى سەتر* بە سەترى مەمەد

ΛΘ/Λ/Υ

(۴۰)

قورئانی که ریمه ئیعجازی محمه‌ده
رزگاری له ئافهت هه‌موو نیازی* محمه‌ده
نه‌فس و شه‌یتانی جن و ئینسن دوژمن
تیک ناشکی هه‌رگیز سه‌ربازی محمه‌ده

۸۴/۷/۲۸

(۴۱)

هه‌توانی* برینانه جه‌مالی محمه‌ده
که‌شستی ری‌ی رزگارییه ئالی محمه‌ده
پرسینه‌وه نابیی له روژی قیامهت
بو عاشق و خولیا و عه‌ودالی* محمه‌ده

۸۴/۷/۲۳

(۴۲)

عالم ئه‌کا پاک مه‌دحی که‌مالی محمه‌ده
هو‌ی سه‌وزی رو‌حه وه‌سفی جه‌مالی محمه‌ده
پادشایی جیهان به هیچ دیته بهر نه‌زه‌ری
سه‌ودا سه‌ر* و خولیا* و عه‌ودالی* محمه‌ده

۸۵/۸/۱۰

(۴۳)

وهك گولشه نه* ، با سه فا ، كه لامى محمه ده
خوش به ختى مرؤوانه مه رامى محمه ده
ئهى دل تو ئه گهر قه - درشناسى تى بگه
شاهى هه موو شاهانه غولامى محمه ده

۸۴/۷/۲۶

(۴۴)

له ناو گهلى كورد بوومه هه سانى* محمه ده
بو تيغى غه زا بوومه هه سانى محمه ده
به شكوو محمه ده سيله نى نى گايى* با به كورد
مه يدانى غه زا بگرى به سانى* محمه ده

۸۵/۸/۱۵

(۴۵)

له م دنيا ئه ژيم به چهن و چۆنى محمه ده
له هه شر پائهم به عيشقى كۆنى محمه ده
پاشى هه زاران سال ئه گه وهى كه ن گۆره كه م
هيشتا له خاكم هه ل ئه سى بۆنى محمه ده

۸۵/۸/۱۳

(۴۶)

پرسـۆز و بتاویـنـه ئهـوینی محهـمهـد
یه‌کجار مه‌تین و مه‌حکه‌مه‌ دینی محه‌مه‌د
سه‌ر دا ئه‌نه‌وینن بۆ تۆ ئه‌ربابی عه‌قل
گه‌ر ده‌ست بده‌یه‌ حه‌بلی مه‌تینی محه‌مه‌د

۸۵/۸/۱۱

(۴۷)

مه‌ستم به‌ باده‌ی سافی ئه‌وینی محه‌مه‌د
رۆح ده‌رئه‌چوو خۆزگه‌ له‌ سه‌هرینی* محه‌مه‌د
له‌ رۆژی حه‌شر نه‌عه‌ده‌ته‌ییکم لی ئه‌دا
سه‌حرام ئه‌شیوان من به‌ بینینی محه‌مه‌د

۸۵/۸/۱۳

(۴۸)

هه‌رگیز نه‌بوو به‌ بی بزه‌ لیوی محه‌مه‌د
دایم گه‌ش بوو رووی وه‌کوو سیوی محه‌مه‌د
قه‌ت‌قه‌ت نه‌هاته‌ سه‌رده‌می گفتی ناحه‌ز
بۆنی ئه‌ده‌ب و ری‌ز دئ له‌ نیوی محه‌مه‌د

۸۸۵/۱۰

(۴۹)

مانگ شەق بوو بە ئىشارەى پەنجەى محەمەد
جىبرىل بە جى ما كاتى لەنجەى محەمەد
كافرى داماو كرد لە پەرەستنى گ بوتى
بۆيە بە كۆمەل ئەدەن شەكەنجەى محەمەد

۸۴/۷/۲۶

(۵۰)

كۆيە محەمەد وا عالم ئىژى محەمەد
عالم ئەسووتى، نىمى نەپىژى محەمەد
گەردوون بەدەنە و رۆحە محەمەد بە مەسلەل
رۆحى نىە، خوشى نەوى، گىژى محەمەد

۸۵/۸/۱۴

(۵۱)

هەرچى هەيە لەم گەردوونە ئىژى محەمەد
بۆووى لە كەمال پىيى بدا چىژى* محەمەد
هەر بوونەوهرى يەك كۆلەكەى حەننايە*
جىيى هيشتووہ لە لاقەدى لىژى محەمەد

۸۵/۸/۷

(۵۲)

نابـرـدری بـو مـن پـه رـژینـی مـه مـه
کاآلم، مه‌ده‌م بکه به تینی مه‌مه
ناشاره‌زام و ریگه گه‌لی پر که‌ن و کۆسپ
ده‌ستم بده ده‌ست سیراجه‌دینی مه‌مه

۸۵/۸/۱۵

فه رهه نگوک

(سهرنج : ئهو واژه و ئيسنيلاحانهی که ليژدها مانا کراونه تهوه، له ناو دهقی شيعرهکانا به نيشانهی * ديارى کراون. ئهوهی له مانا کردنه وهدا له ناو نيشانهی () دا هاتووه، مانای فارسی يان عهرهبی واژهکانه.)

ئ

ئاتهگ (٦٨): شاقهل، تهخته ييک له داوینی کهوای شوپ و بالته
ئاژوان (٢٠٥، ١٧٧): وه جهرهيان کهوتن، وه رځ کهوتن، روښتن
ئاژواندن (١٩٠): وه گهر خستن، وه پځ خستن
ئافاق (٢٨٨): ناسوکان، وولاتهکان
ئاکار (٢٨٥، ٥٤): ١- کردهوه، ئهخلاق و رهفتار، ٢- پاودان، رهوشت. ئهالين:
«لهو ئاکاره تو پاره خهرج کهی، تا ئيواره هيچت به دهسهوه ناميني.» (نمط، نسق)

ئاکام (٢٧٠، ٧٩): نهنجام، دوايی، کوڤايی، نهتيجه
ئال (٧٢، ٥١): سوور

ئان و ساتی (٢٠٥): زوو تپهپ، بئدهوام
ئاودز کردن (١٠١): ئاو کيشان و چلک کردنی برين
ئاوونگ (٧٣): شهونم

ئاومز سووتين (١٧٢): شتيکی که عهقلی پياو له بهين ببا. «ئاومز»: عهقل
ئاوی بهقا (٢٩٠): ئاوی ژيان، ئاوی حهيات، ئاویکی که ههر کهس لی بخواتهوه
قهت نامرځ

ئاويه (١٣٨): ئابيدەر، ناوی شاخیکه له پشت شاری سنه که ئهپوانی به سهه
شارا

ئاھۆ (۱۷۳، ۱۳۰): پەتا، نەخۆشی گیرۆ، نەخۆشیکی که له ناو خەلکا
ئەتەنیتەوه

ئاھەنگ (۱۱۸): (مراسم)

ئایەرە (۵۱): ئامرازی پێوانە کردن، (پیمانە)

ئەجەل ھەلتی گرتووہ (۱۰۸): کاتی مەرگت ھاتووہ و گەرەکتە خۆت بە کوشت
بدەى

ئەختەر (۲۸۹): ۱- ئەسپەرە، ۲- بەخت و ئیقبال، چارەنووس

ئەغیار (۱۵۲): ھۆشیار، لە سەر خۆ، کەسێ کە مەست و بێ ھۆش نەبێ

ئەفراسیاو (۷۵): بە پای گێرانی و ھەکانی شانامەى فیردەوسى پادشای وولتای
تووران بووہ که لە رۆژھەلتای ئێران ھەلکەوتووہ و دوژمنی ئێران بووہ.

ئەفسوون (۱۹۷): سێحر، جادوو

ئەنتیکە (۲۴): عەنتیکە، شتی کەونینە و گرانبایی کە ھى رۆژگارانی زۆر کۆنە و
زباتر لە ژێر خاکا ئەدۆزیتەوہ. (عتیقە)

ئەندازیار (۲۲): (مھندس)

ئەنوا (۱۱۲): سامان و دارایی، پال و پشٹی ژیان، «بێئەنوا»: بێئەوا، نەدار و
بێسامان، بێبەش لە ئیمکاناتی ژیان

ئەوک (۸۴): گەروو، قورقورچکە

ئەھوورا (۹۲): ئەھوورا مەزدا، خودای گەورە لە ئایینی زەردەشتی دا

ئەیان (۱۸۰): ئاشکرا، سوور، عەیان. (عیان، آشکار)

ئیکسیر (۱۷۸): کیمیا، شتیکی کە پێشینیان لی ئەگەرەن و بیان وابوو کانزا بێ-
قیمەتەکان ئەکا بە زێر و زیو.

ئێرەبی (۱۸۱، ۶۳): بەغیلی، ھەسوودی

ئیسک سووک (۷۴): خۆین شیرین، رەزا سووک، لە دلەوہ نزیک

ب

باژێر (۴۵): بازار

باشار کردن (۲۰۱): دە رۆست ھاتن، دەرەقەت ھاتن

باو (۱۸۸): شتى يان نهرىتى كه له ناو خه لكا برهوى بىي. (مرسوم ، رسم رايچ)
 بايه قوش (۱۰۱): كوند ، كونه بوو. (جغد)
 بريان (۴۴): برژاو ، گۆشتى برژاو
 برپه ند (۶۴): ئامرازى ئاسن رنين. (سوهان)
 برم برم (۱۶۹): سيم سيم ، مرخيش مرخيش
 بزاو (۷۸، ۱۰۳، ۲۰۲): جووله ، حه ركه
 بزپ (۷۲، ۱۵۴): گوم ، وون
 بزوز (۳۲): بىئارام ، شه يتان ، هار ، شلووق. زياتر بۆ منال به كار ئه بريت.
 بژووين (۹۱): زهمه ند ، زهوى پر گيا و له وەر
 بگره ... (۲۸۹): ته نانه ت له وانه يه ...
 بليمه ت (۱۸۱، ۵۶، ۲۳): مرؤوى زۆر خاوه ن به هره و ئىستيعداد ، نابيغه
 بلا (۴۶): بلا ، با ، ده با ، لى گه پئ
 بلا لوك (۲۳): ئالووبالو
 بلماندن (۲۷): بۆله بۆل كردن وهك دهنگى وورچ
 بلئسه (۱۱۸، ۸۱، ۴۳): گرپى ئاوور ، (شعله آتش)
 بناغه (۱۹، ۱۸): بنياد ، بنيات ، پايه
 بنوو (۱۲۵): بخه وه
 بنه پ (۴۸، ۳۹): له ريشه دهره اتوو ، له ناو چوو ، فه وتاو. بنه پ بوونى مه زرا
 و دارستان مه به ست له ناو چوون و فه وتانى لق به لقى گيا و داره كانيه تى.
 بووره (۲۲): زه ويىكى كه قه ت نه كي لدرابى و كشت و كالى تيا نه كرابى
 بۆته (۱۱۲): پياله يىكى قورينه بووه كه زي پيان تيا قال كر دووه بۆ تاقي كرده وه
 و دهرخستنى خه وش و خاله كه ي بۆيه بۆته وهك مه حهك به مه عنائى ئامرازى
 تاقي كرده وه يه.
 بۆره (۱۲۴): پياوى بى ناو نيشان ، پياوى ئاسايى. بۆره و كه له (۴۵): پياوى بى
 ناو نيشان و پياوى سه ره به دهره وه (عام و خاص)

بۆرە پياو (۱۰۲): پياۋى بى ئاۋنىشان و بى ھونەر و ئاسايى. «بۆر» بۇ شتى ئاسايى و بى نرخ بە كار ئەبرى وەك ئەلئىن: «بۆرە خولكىكى كرىم.» يانى خولكىكى ناتەۋاۋ و نابەدل.

بۆشايى (۱۹۸): (فضا)

بۆنى شىرت لە زارى دى (۱۰۸): ھىشتا زۆر منالى
بەبرى بەيان (۱۰۷): خەفتانى تايبەتى رۆستەم، بەرگىكى تايبەت كە رۆستەم
بۇ شەپ لە بەرى كر دوو و بە تەۋاۋى مەلۇوم نىە كە چى بوو. ھىندى كەس
ئەلئىن لە بەھەشتەۋە بۆى ھاتوۋە. بەكجار مەكەم بوو و شىر و تىر كارى لى
نەكر دوو.

بە پارىز (۱۱۸، ۴۴): بە ئىحتىيات. «پارىز» يانى خۇ دوور گرتن و خۇ لادان.

بە پۆز (۱۸۳): بەدەمار، خۇ بە گەورە زان. (متكىر)

بە تەۋوژم (۱۶۳): بە زەخت، بە تەئسىر. (شىد)

بەدەمىيە (۱۲۱): بەپۆز، بەدەمار

بەر (۵۴): بەھرە، ميوە، حاسل

بەر بەرۆچكە (۸۷): بەر خۆرەتاۋ

بەر بەرەكانى (۱۶۶، ۱۷۸): لە روۋا وئىسان، بە گۇا چوون، خەبات لەگەل كرىن،

مل لە بەر مل نان

بەر تەرى (۱۸۰): لە پىشتىر بوون، لايەقتىر بوون. (بىرتى)

بەر جەۋەن (۲۰۴، ۱۹۲): دىمەن، روانگە. ئەلئىن: «ئەم مالا بەرجەۋەن خۇشە»

يانى كە لەم مالاۋە ئەروانى بۇ دەور و بەر دىمەن و روانگەى بەر چاۋت جوان

و خۇشە. (منظر)

بەردەزەرد ھەتا... (۷۱): ئەمانە ناۋى كۆۋەكانى دەور و بەرى شارى بۇكانى

بەرفەرە (۶۲): بەريان، بەرىن،

بەرگى لى كرىن (۱۷۴): پىش لى گرتن، رىگە گرتن لە بلاۋ بوونە و رەۋاجى

شتىك يان روۋدان و ئەنجام گرتنى كارىك. ئىسا بوۋەتە باۋ كە ئەم ۋاژەيە بە

ماناى دىفاع لى كرىن و لە سەر كرىنەۋە و داكۆكى لى كرىن بە كار دىنن. بى-

گومان ئەمە ھەلەيىكى بەكجار زەق و دزىوہ و پىچەوانەى ماناى راستەقىنەى واژەكەيە.

بەرە بەرە (۶۷): وورده وورده، (بە تدریج)

بەرین (۱۱۸، ۵۷، ۳۳): پان، بەرپان، ھەراو، فرەوان

بە زەبرى كلك ئيسك شكاندن (۱۶۶): لەم مەسەلە كوردیە وەرگىراوہ كە ئەلین: «سەگ بە زەبرى كلكى ئيسقان ئەشكىنى.» ئەم مەسەلە بۇ كەسىكى خوڤى و بىدەسلات بە كار دین كە بە پشتیوانى كەسىكى تر كارىك ئەكا.

بە سانى (۲۹۸): وەكوو، بە وینەى

بەستە (۱۸۰): گۆرانى، سروود

بەستەلەك (۸۱): سەھۆلبەندان

بەستین (۲۰۴): تەختى دەرە كە چۆمى پیا ئەروا! پانایی كە كارىكى لە سەر روو ئەدا، زەمینە. (بىستر، زمینە)

بەسەزمانى (۵۳): بىدەسلاتى، فەقىرى، بىئازارى

بەشەوارە (۴۰): بە شەوارە كەوتوو، «بە شەوارە كەوتن»: ئەوہیە كە مەل لە تاریكى شەوا بە دینی شەوقى چرا ھەلفرى و دەرباز بى. مەلى بە شەوارە كەوتوو چون لە تاریکیا رى دەر ناكا ئەكەوى.

بە فەپ (۱۱۲): بە شكۆ

بەكپ (۱۲۸): مریشكك كە لە سەر ھىلكە ئەكەوى، بە كورك

بە كەوان (۳۳): ئالقه ئالقه، بە چرى.

بەلەسە (۹۵): تەرە، ئەگەر ئاژەلىك لە بەر ترسان و تۆقین لە ران دوور كەوینەوہ و ئاوارە بى، ئەلین بەلەسە بوو.

بەھا (۵۴): بايى، قىمەت

بەيار (۲۲، ۲۲): بايەر، بايىر، باھىر، كىلگەيىكى كە بېشتر كشت و كالى تيا كراوہ بەلام ئيسا كشت و كالى تيا ناكرى و بىكەلك ماوہوتەوہ.

بەيدەس بوون (۲۲۶): پىمل بوون، خو بە دەسەوہ دان، تەسلىم بوون

بەینەت (۵۰): پەيمان، عەھد

بیبیجان (۸۶، ۱۴۹): كەسايەتییكى بووكە شانۆى قەدىمى كوردى، لە زووا لۆتیه گەرۆكەكان لە كوردستان بووكە شانۆییکیان بە رێوە ئەبرد كە پیاوان ئه‌ووت «پالەوان كەچەل و بیبیجان خانم». (يك شخصیت نمایش عروسكى ستنى كردى)

بىئاومەزى (۵۱): بىعه‌قلی، «ئاومەز»: عه‌قل
بى‌بوار (۶۲): بى‌رێگەى گۆزەر، بى‌رێگەى پەڕینه‌وه، «بوار»: شوپىنىك لە ئاوا
كە پیاوى تیا نوقم نەبى و بۆ پەڕینه‌وه دەس بدا
بى‌پاریز (۱۰۵): بى‌ئىحتیات. بى‌پاروانە «پاریز»
بى‌پیز (۶۲): شل و خۆ رانه‌گر، بۆ بەرگ و پارچە بە واتای تەنك و سووك و كەم جرمە.

بى‌تەگبیر (۵۳): شتى گۆترەبى و بەهەلكەوت، شتىكى كە بە ووردى فكرى لى
نەكرابیتەوه و پلان و نەخشەى بۆ دانەنرابى، «تەگبیر»: ۱- را گۆڕینه‌وه، ۲-
چارەسازى كردن بۆ كار. (تدبیر)

بى‌چوون (۸۰): بى‌وینه، بى‌مانەند
بى‌خەوش (۴۳): خالیس، پاك، ساف. (ئاب، بى‌غش)
بى‌دەمار (۲۹۳): بى‌پۆز، خۆ بە زل نەزان. (متواضع)

بى‌روون (۲۷، ۱۷۷، ۲۰۲، ۲۲۰): چۆل و بیابان، دەشتى قاقړ و زیخە‌لان و زۆر
بەرىن، (بیابان)

بى‌سەنگ (۱۸۷): بى‌نرخ، سووك، بى‌ئەرز
بى‌شە (۳۸): دارستانی چر، بە تاییەت بە دارستانیك ئەلێن كە خۆرسك بى و
دەسچین نەبى، جەنگەل.

بى‌جەمان (۱۰۲): بى‌قەرار، بى‌ئارام. عەجمان: قەرار و ئارام
بى‌نموود (۲۹۰): بى‌سەنگ، بى‌نرخ، شتىكى كە لە بەر بى‌نرخى بەر چاوانى
بى‌نمەك (۱۶۵): سېلە، پى‌نەزان، ناسپاس
بى‌نەوا (۵۵): بى‌ئەنوا، فەقیر، هەژار، رەجائ

پاراو (۷۲): تيراو، گياي پاراو گەش و تورته. بروانه «تورت»
پاريز (۴۴): خو دوور گرتن و خو بواردن و لي لادن، توخون نهكهوتن.
پاريزگاري (۲۲۵): كردهوه و ئەخلاقي پاريزگار. بروانه «پاريزگار»
پاريزگار (۲۹۱): خاومەن تهقوا، كهسيكي كه له گوناو و خراپه خوئي ئەپاريزي و
خوئي لائەدا

پاسا (۱۳۱): پاسا دان، هو هينانهوه بو گوناو و خهتا. (توجيه)
پاسار (۲۹۰): ليواري سهريان، له زووا كه زوريهه خانووكان له گل دروست
ئەكران چيوو قوئه قوئهيان له ليواري بان ئەدا و لهگەل بانهكه سهريان
ئەگرت بو ئەوهي ئاو به ديواري خانووكهدا نهبيته خوارهوه. بهو ريزه
چيوهيان ئەوووت چيوپاسار كه چۆلهكه هيلانهي تيا ئەكرد. هەر لهبەر ئەمهش
بوو كه به چۆلهكهيان ئەوووت پاساري.

پاكانه (۵۴): تۆمەت لايردن، (تبرئه)
پرزۆل پرزۆل (۱۰۹): وورد وورد. پرزۆل: لهتي زۆر وورد
پرسۆ (۵۱): پريئيش، پريژان
پروپاگەنده (۲۲۹): راگەياندن. (تبليغات)
پزوووسك (۱۷۶): پريشكي ووردی ئاوور كه له كاتي سووتانی ئاوورا به دهوران
دهورا ئەپهري. (شراره)
پلار (۵۱): پلار، بروانه پلار
پلار (۲۸۵): دارى يان شتيكىتر كه له دورهوه له كهسي يان شتيكى هەل ئەكهن
و پيا ئەدن.

پۆلوو (۱۷۶): سكل. (ذغال گداخته، اخگر)
بهپۆكه خواردن (۱۱۹): ئالقه بهستنی مار، چه مەرە بهستنی مار
پهچه (۴۰): روويهند
پهچه (۱۴۹): شويئي خهواندنی رانه مهري له دهشت و كيو
پەرت (۴۶): بي خهپەر، كهسيكي كه پيويسته ئاگاي له شتيك بي كهچي ئاگاي
لي نيه و تي ناگا.

پەرستىنگە (۴۴): جىڭاي تايىبەتى پەرستىن و عىبادەت كىردىن. (مەبەد)
پەرۇش (۵۷): خەم و خەفەت و پەرئىشانى
پەرەم پەرەم (۱۰۷): بىرە بىرە، پارچە پارچە
پەسەند (۲۱۴): پەسەند دان، پىا ھەل ووتىن (ستايىش، ئنا، مدح)
پەسيو (۱۵۴، ۵۳): شوپىنكى كە رىڭاي ھات و چووى بە سەرەوۈ نەبى، گۆشە و كەنار
پەل ھەل خىستىن (۱۱۸): بىلاو بوونەوۈ و لەوۈپانى ھىمىن و ئاسوودى ئاژەل لە دەشت و كىۋا
پەنەپىسكى (۱۸۱): بۇ پەنا گەپان، خۇ بۇ پەنا كوتان
پەنگاۋ (۴۰): ئاۋى گەپاۋە، ئاۋىك كە بە ھۋى بەر گىرانەوۈ گەپايتەوۈ و كۆ بوۋىتەوۈ.
پەيكەر ئىسك (۲۷۲): ئىسكى يەكپارچەي بەدەن، ئىسكى سەر تا پاى لەش. (اسكىلت)
پىرۋزەيى (۲۱۴، ۸۱): رەنگى شىنى گەش. (فىروزەيى)
پىرۋزە (۱۳۱): بەردىكى شىنى بەقىمەتە كە بۇ رازاندەوۈ كەلكى لى وەر ئەگىرى، لىزەدا مەبەست رەنگى پىرۋزەيى، رەنگى شىنى گەش، رەنگى ئاسمانى
پىلان (۲۲۸، ۲۱۸): گەلەلە رشتىن بۇ كارى خراپ، كەلەك ساز كىردىن، داۋ نەنەوۈ بۇ خەلكى، گەپ. (توطئە)
پىلان گىپان (۲۲۱): گەلەلە كىشان بۇ كارى خراپ، بە نەپنى عەلەيى خەلكى كارىك كىردىن. (توطئە كىردىن)
پىن بە جەرگى خۇدا نان (۱۱۹): زات وە بەر خۇ نان، زال بوون بە سەر ترسى خۇدا
پىدا نووسان (۳۴): بە تامەزۋىي و تاسەوۈ لىۋ چەسپاندن بە شىكەوۈ بۇ ماچ كىردىن يان ئاۋ لى خوارىدەوۈ. وەك ئەللىن: «بە دەسما نووسا، دەسمى ماچ كىرد.» يان: «بەو شەرەدا نووسا تىرى ئاۋ لى خوارىدەوۈ.»
پىستى بگورۋون (۹۶): پىستى داماللىن، پىستى دەرھىنن. بىروانە «گورۋون»

پيكان (۱۷۷، ۵۲): له هه‌ده‌ف دانى گولله و تير و خنجير و شتى وا
 پين (۲۹۰): پيمان (بن زاراوى سهرده‌شتى)
 پيوان (۳۸): تهى كردن، برين. «كوستانم... پيواده» يانى كوستانم تهى
 كړدوه، كوستانم بريوه
 پيوه نووسان (۶۶): له‌گه‌ل گونجان، له‌گه‌ل حاوانه‌وه

ت

تا (۴۷): لنگه بار، هاوسه‌نگ، «تاي نه‌و بكا»: ورك نه‌و بيته‌وه، هاوسه‌نگى
 نه‌و بى.

تابشت (۵۶): تاقت، خوږاگرى
 تاپو (۲۰۴): تارمايى، رهشايى له دووره‌وه. (شبح)
 تاتكم دى (۱۸۳): له بهر كزى و بى‌حالى له‌ش و سهرم نه‌له‌قى
 تار (۲۸۴، ۱۶۴، ۶۳، ۳۸): تاريخ

تارمايى (۲۰۵): تاپو، رهشايى له دووره‌وه. (شبح)
 تاسه (۷۱): ئارده‌زوو به دل مان، ئاوات و ئارده‌زووى به دى نه‌هاتوو. «تاسه» له
 «تاسان» دوه هاتوو كه به ماناي پشوو بران و خنكانه. «تاساندن» يش به
 ماناي خنكاندنه. واژه‌ي تریش هه‌ن كه له‌م چاوگه دابراون، ورك نه‌لین: «كابرا
 كه نه‌و خه‌به‌ره‌ي بيست هه‌تا قه‌ده‌ريكي چاك له تاسه‌وه چوو و هه‌ناسه‌ي پيا
 نه‌هاته‌وه.» ياني پشووى سوار بوو، پشووى بران. يان نه‌لین: «كاتى چاوم به‌و
 شته كه‌وت، تاسى به سهرما هات، تا قه‌ده‌ريكي چاك هوشم لای خوم نه‌ما.» كه
 وايه «تاسه» خهم و خه‌فته‌ي به ئارده‌زوو و به ئاوات نه‌گه‌يشتنه و ورك هي‌ندى
 كه‌س ووتوو يانه به ماناي «ئارده‌زوو» و «ئيشتي‌اق (ئارده‌زووى سه‌خت)» نيه.
 نه‌لبه‌ت دياره كه‌سيك كه تاسه‌بارى شتيك بى هه‌ميشه ئارده‌زوو و ئيشتي‌اقى
 گه‌يشتن به‌و شته‌ي له دلایه به‌لام هه‌موو ئاوات و ئارده‌زوويك تاسه نيه چونكه
 ئاوات و ئارده‌زووى وا هه‌يه كه مرؤو ئوميدي ماوه پى بگا و هيشتا نه‌بووه به

تاسه. تاسه ئاوات و ئارەزوویكە كه مړۆ ئومیدی نهماوه پی بگا. كه وایه ره‌وا
 نیه كه «تاسه» به ئارەزوو و ئیشتیاق مانا بکړیته‌وه. «تاسه» پر به پر به
 مانای «حسرت» ی عه‌ره‌بی و فارسیه و لام وایه «عه‌زهرت» یش كه به مانای
 تاسه‌یه هه‌ر له «حسرت» موه هاتووه.

تاف (۲۰۴، ۶۵، ۴۳): هه‌ره‌ت، جه‌نگه. (موسم، عنفوان)

تالیع (۲۸۹): به‌خت و ئیقبالی، چاره‌نووس

تالووكه (۷۸): په‌له، له‌ز، عه‌جه‌له

تاو (۱۸۸): «به‌تاو بارین»: به‌گورم بارین، به‌لیشاو بارین، به‌توندی بارین،

«تاوه‌باران»: بارانی توند و له‌نه‌كاو و كه‌م ده‌وام

تاوان (۱۲): جه‌ریمه و قه‌ره‌بووی هه‌له. «تاوانبار»: به‌كه‌سیك ئه‌لین كه‌خه‌تا

و گونا‌هی له‌سه‌ر سابیت بووه و پیویسته كه‌تاوان و جه‌ریمه‌كه‌ی بدا. كه‌وایه

تاوان به‌مانای گونا‌ه و خه‌تا نیه و تاوانباریش ده‌قاوده‌ق به‌مانای گونا‌ه‌بار

و خه‌تاكار نیه.

تاوه‌ترس (۴۷): وه‌ك تاوه‌باران، تاوه‌باران به‌بارانیك ئه‌لین كه‌بۆ

ماوه‌بیکی كورت (چه‌ند ساتیک) به‌گورم و تاو ئه‌باری و پاشان لی ئه‌كاته‌وه.

تاین بوون (۱۷۳): هاتنه‌سه‌ر، كه‌وته‌نه‌گیان. ئه‌لین: «ره‌بیی گولله‌ت بۆ تاین

بی.» (تعیین شدن و نازل شدن بلا و مصیبت برای کسی از طرف خدا)

تراویلكه (۶۱): زه‌وی رمل و زیخه‌لان كه‌له‌ژیر تاوی سه‌ختا بریقه‌ئه‌دا و له‌

ئاو ئه‌چن. (سراب)

ترووكه‌ی لی نه‌كرد (۴۹): چاوی لی نه‌ترووكاند، چاوی تی بری و به‌به‌رده‌وامی

ته‌ماشای كرد.

تریقانه‌وه (۲۰۸، ۱۴۷): له‌سه‌ر یه‌ك پیکه‌نین، به‌ده‌م پیکه‌نینه‌وه‌خاو بوونه‌وه

و به‌پشتا كه‌وتن، به‌تایبه‌ت بۆ پیکه‌نینی منال به‌كار ئه‌برئ

تفت (۱۰۳): تامی گیر، تامیکی كه‌ده‌می بی كۆ ئه‌بیته‌وه

توتوتیا (۱۷۸): له‌زووا ده‌رمانیک بووه بۆ چاوه‌ئیشه

تووش (۸۹، ۸۵): سه‌خت، هه‌وای ته‌ر و قوری زۆر ناخۆش

تۆپەوانە (۲۰۶): تۆپەواخنە، يەرۋى گولۋالە كراو يان ھەر شىۋىكى تر كە بۆ
 خىنىنى درگاي دەر و ئامان يان كونى گونجە و شتى وا بە كار ئەبرى
 تۆخ (۲۱۰، ۱۶۷): توند، تىڭ، خەست، خالىس
 تۆر (۱۰۸، ۱۰۳): سەر كەش، بەيدەس، ئەسپى كە رام نەبى و سواری نەدا
 تۆژەر (۲۴): تۆژكار، لىكۆلەر، موخەققىق. «كۆرى تۆژەر»: (گروە تحقيق)
 تۆژىنەو (۱۸۶، ۱۷۱): لى كۆلینەو. (تحقيق كردن)
 تۆكمە (۲۱۰، ۲۰۸): پتەو، پىناو و قايم
 تۆمار كردن (۵۲): سەبت كردن، (ئىت كردن)
 تەبەق (۱۱۴): تەبەك، مەجۇعمەى دار، مەجمەى دار
 تەپلۇس (۴۷): گىڭ و وىڭ و سەر قورس.
 تەپلە (۹۶): كلاوى لباد
 تەپۋلكە (۲۰۹، ۱۱۶): خۇلەكەوان، جىگاي پۆ كردنى زىل، زىلدان
 تەرخان كردن (۱۹۵، ۱۷، ۱۶): وە لا نان بۇ شىۋىك يان كەسىكى تايىبەت. (اختصاص
 دادن)
 تەرە بەستىن (۴۳): بە سەر يەكا كەوتىن، كۇما بوون لە شوۋىنىكا. گەلا توتىن و
 بەرى بىسان و شتى وا لە چاللىكا بە سەر يەكا ئەكەن و داي ئەپۇش بۇ ئەوۋى
 زووتر بگا و بەوۋە ئەللىن لە تەرە دان. تەرە يانى كۆگاي بە سەر يەكا كراو و
 داپۇشراو يان لە چال نراو.
 تەرە بوون (۴۶): لە ناو دوور كەوتنەو، لە وولات دوور كەوتنەو
 تەرىقى (۱۰۴): بە خۇدا شكانەو، خەجالەتى كىشان
 تەرىك كردن (۲۰۲): لە جەمەيك جيا كردنەو، لە حىسابىك جيا كردنەو
 تەرەكارى (۲۲): بەرى بىسان و شتى وا كە لە ھاوينا پەرەردە ئەكرى و بى
 ئەگا (صيفيات)
 تەزانن (۱۷۲): ئىش و ئازارلىكى لەشى يان دەرۋونى بە كەسىك گەياندىن وابى كە
 بتاسى، ئەللىن: «قەسەيىكم بى ووت، ھەر تەزانم!»
 تەژى (۱۴۸): پى

تەسک (۱۱۵، ۱۰۳): بەر باریک ،
تەم و دوو (۲۰۶، ۴۳): ھۆل و بۆق و دووکەڭ
تەنانەت (۸۲): (حَتَّى)، «تەنانەت پیرەکانیش ھاتیوون»: (حَتَّى پیرھا ھم آمده
بودند).

تەنگز (۴۸): چالووک ، دارۆچکەینیکە کە دێکی زور سەختی ھەیە. «تەنگزە جار»:
دەشت و مەزرای پێ لە تەنگز.

تەنوورە کردن (۵۱): گێژ خواردن وەک چەرخێ گێژەلووکە
تەووژم (۱۸۲): زەخت ، تەئسیر

تەیار (۱۸۷، ۲۳): ئامادە ، ساز. (مَجْهَزَ) «تەیار کردن»: ئامادە کردن ، ساز کردن
تیتالی (۴۷): گەمە پێ کردن و تەوس تێ گرتن ، مەسخەرە کردن.

تیز (۴۷): شکاندنەو، تانە لی دان. «تیز پێ کردن» ئەودە کە کەسیکی کە لە
کاری یان لە یاریکا پێش کەوتوو، پێش کەوتنەکە ی خۆی بداتەو بە چاوی
ئەو کەسەدا کە دوا کەوتوو و دۆراوە و تیتالی پێ بکا.

تیتفیغە دان (۲۹۲، ۱۹۷): سربینەوێ ژەنگ و ساف و لووس کردن و رووناک
کردنەوێ کانزا. (صِقْل دادن)

تێک تەپین (۱۰۸): تێک رووخان ، بە سەر یەکا رووخان.

تێک پماندن (۲۰۹): تێک رووخاندن

ج

جارز بوون (۱۱۱، ۱۱۰، ۱۰۴): وەرەز بوون ، عاسی بوون ، بە سەر چوونی تاقەت و
تەحەممول

جام (۴۹): ئاوینە

جامەلووسکی (۹۷): خۆشامایی کردن ، ماستاو کردن ، کلکە سووتی

جمە (۴۵): جمین ، جمیان ، بزوتن ، جم و جوول ، زیاتر بۆ بزوتن و جم و
جوولی قەرەبالغ و پیرایی خەلک بە کار دێ وەک ئەلین: «دیوێخان جمە ی

ئەھات» يانى پر بوو له خەلك و قەرەباڭغ بوو. (جنب و جوش، اسم است از مصدر جمين و جميان كه به معنى جنبیدن است.)

جميان (۴۵): بزووتن، جوولان

جووقه (۵۳): قووقچكەى كئاو و تاج، پەلئ يان شتێكى وا كه بۆ جوانى له قووقچكەى كئاو و تاجى ئەدەن
جەماوەر (۴۵): قەرەباڭغ، پرايى خەلك،
جيهان ئالۆز (۱۸۴): كەسيكى كه له بەر جوانى دنيا ئالۆز ئەكا و ئەبێتە هۆى ئاژاوه.

چ

چاوانەى برين (۱۲۰): دەمى برين، كونی برين

چاو به دنيا دا هەلێنان (۱۷۱): له دايك بوون، هاتنه سەر دنيا

چاوچلگن (۱۲۵): چاو پيس، بەغیل، حەسوود

چې (۱۷۲، ۵۱، ۳۸): بۆ چيا به مانای سەخت و ناهەمواره يانى چيايێكى كه برين و پيا روڤشتنى سەخته، بۆ دارستان و شتى وا به مانای پرە، بۆ دووكل و تاریكى و شتى وا به مانای خەست و له سەر يەك نیشوو و مۆتەپاکیمه.

چېزان (۵۷): درز بردنى شووشه و سوالات و شتى وا

چژاندن (۵۳): ئازار دانى كه وەك داخ كردن و سووناندن به سۆ بى

چشتى (۲۸۶): شتى، شتێك (بن زاراوهى كرماشانى)

چلتیکه (۲۰۹): پارچه قوماشیک كه به له يەك دوورینی تیکه قوماشی رەنگا و رەنگ و جۆراوجۆر ساز ئەكړئ

چما (۲۷۱، ۴۸): بۆجى؟، ئامرازى پرسيار كردنه، پرسيارێكى كه رەنگى تاجب مانى پێوه بى.

چنگن (۵۲): جانهوهرى كه دەس و پای فرەى ببى. (حشره)

چنۆك (۱۹۶): ئەوسن، چاوانەتێر

چو بیینی ئاو ئەلەرزى (۲۷۱): وەك بیینی ئاو ئەلەرزى، سەخت ئەلەرزى. (بن زاراوى فەیزوللا بەگى)
چووزەرە (۶۵): ساقەتى تازە شین بووی گیا، نیرکی تازە لە زەوی دەرھاتووی گیا. (جوانەى ساقەى گیاہ)
چۆک چوونە بەست (۲۸): ئەوہیە کە چۆکی ئینسان لە ترسان یان لە بەر حیرەت و واق وور ماوی یان لە شیدەتى خەم و خەفەتا ھیزی رېگا رۆیشتنى تیا نەمیئى.
چۆلەمە (۴۳): دوو تیکە دارى باریکە کە نیری پى ئەبەسن بە ملی گاوە.
چەتوون (۴۴، ۴۱): سەخت، تووش، دژوار
چەسپاندىن (۹۴): قەسە بردنە سەر، سابیت کردن
چەقەل ئاسا (۴۳): وەکوو چەقەل، لە گوینی چەقەل
چەکەرە کردن (۱۲۳): چەقەرە کردن. (جوانە زدن)
چەمەرئى (۸۵): ئاھەنگ و ھەلپەرکى تايبەتى شیوەن و تازىەبارى
چەوسان (۴۰): رەنج دان، زەحمەت کێشان
چىژ (۳۰۰): تام
چىشەنگاۋ (۳۶): کاتى بەینى بەیانی و نیوەرۆ کە خۆر تازە بلاۋ ئەبیتەو و ھەوا روو بە گەرمى ئەچى.

ح

حەسان (۲۹۴): مەبەست «حەسسانى كورپى سابیت» شاعیرى تايبەتى پىغەمبەرى خودایە (د)
حەلامات (۵۵): عەلامات، گیان لە بەرى سەیر و سەمەرە، مرۆوى عەجایب
حەویقە (۴۸): حەویق، بەرزایى ئاسمان، ئەویپەرى بەرزایى. (اوج)

خ

خاكهسەرى (۱۸۰، ۵۴): خاكسارى، كۆللى، بەدبەختى، «خاكەسەرى كردن»: خۆ
كۆل نیشان دان، خۆ فەقىر نیشان دان، تەوازۇع نواندن
خل دان (۹۰): بە كرژى خواردن، بە خرى قووت دان
خوانى زىن (۱۰۹): مالى زىن، چالى سەر زىنى ئەسپ كە جىگاي دانىشتنى
سوارە

خوليا (۲۹۳): ۱- مەپاق و ئارەزوو، شىتى، ئاشقى، ۲- شىت، ئاشق
خوناو (۱۹۳، ۶۸): بارانى دەنك وورد، وورده باران، نەرمە باران
خۆ دارپىژان (۹۶): كامل بوونى لەش و ئەندامى لاو، بە خۇدا ھاتن و ئەستور و
پېر بوونى ئەندامى مرۆوى تازە بالىغ. (كامل شدن رشد جسمانى)
خۆ داهىتالان (۱۷۳): پروانە «داهىتالان»

خۆ کوتان بۆ شويىك يان بۆ شىتېك يان بۆ كاريك (۱۶۹، ۶۸): بە تەنگەتاوى و
تامەرزۇيى چوونە پىشەوہ بۆ شويىك يان بۆ شىتېك يان بۆ ئەنجام دانى
كاريك

خۆل لە كەسىك بە با كردن (۷۷): بە سەختى سكاڭا كردن لەو كەسە
خۆلە پۇتى (۴۳): كاپە كردن بە خۆل وەك مريشك كە لە ناو خۆلا چينە ئەكا و
خۆل بە سەر خۇيا ئەكا.

خۆ ھەلگىشان (۱۱۵): تاريىف لە خۆ كردن، خۆ زياد نیشان دان، فېر و فيشال
كردن

خۇيى (۱۲۳، ۱۲۰): ھاودل، يەكرەنگ (صيمى)

خەملىو (۵۰): رازاۋە

خەوش (۲۹۱): ناخالىسى

خەوشى خۆ بە شىتېك رژاندن (۱۳۲): بە ئارەزووى دلى خۆ لەگەل كردن،
تاسەى خۆ بە شىتېك رژاندن

خەفە (۲۰۵): پشووگر، شويىك كە ھەواى پشووگرى بىي، شويىك كە دالتەنگ
بىي، ئەلئىن: «ئەم مالا خەفەيە.» يانى دەرەوى بە تەواۋى لى ديار نيه و پياو
دلى تيا ئەگىرى

خەنیم (۱۳۶): زیدد. دوژمن (ضد)

خۆ (۲۷): ۱- خاوەن، ساحیب، (خدیو) ۲- لە باوەری عەواما بە دیوەزمەییکی ئەلێن کە خاوەنی شوپنیکە و ھەر کەس توخونی ئەو شوپنە بکەوێ، دەسی لێ ئەوەشینێ و ئازاری ئەدا .

د

دابلۆخاو (۲۰۷، ۸۳): پێس دامالائو بە سووتان

داتولاندن (۲۸): دارژاندن، زیان و ئازاریکی سەخت کە سەرما و گەرما و برینی پێس یان ھێندێ ماددە کیمیایی وشتی و بە گوشت و پیسی ئەگەیینێ.

داتەکین (۱۰۶): دارژان، بەتال بوون

دارە دارە (۸۲): ریگا رویشتنی منائی تازە پا گرتوو کە دەس ئەگرێ بە دار و دیوارەوہ بۆ ریگا رویشتن.

داشداری (۲۹۳): لایەنگری

داعبا (۲۲۷، ۲۲۱): دەعبا، جانەوہری نەناسراو

داکوکی کردن لە... (۱۲): لە سەر کردنەوہ، دیفاع لێ کردن

داگر (۱۴۹): لە بەر گر. (شامل)

داگرسان (۱۰۲): ھەل بوونی ئاوور، روشن بوونی چرا و شتی وا

دالە دان (۸۰): پەنا پێ دان

دانەوێلە (۲۲): خەلە، ئەو گیایانە کە دەنکەکیان ئەخوری و لەبەر دەنکەکیان دانەچێنن وەک نیسک و نۆک و پەرشە و گەنم و گەنمە شامی و ھتد... (غلە)

داھۆل (۲۲۴): داوہل، دوو چل دارە کە بە شکلی خاچ لە یەکی ئەبەسن و لیباسی لە بەر ئەکەن و لە ناو باخ و لە سەر خەرمان ئەبچەقینن، کاتی کە با لیباسەکی بەری ئەشەکیێ، بالندە و پەلەوہر ھۆ ئەزانن مژوودە و لی ئەترسێ و لە خەرمان و باخە کە دوور ئەکەوێتەوہ. (مترسک)

داھیلان (۱۷۳): شۆر کردنەوہ بۆ خوارەوہ. «خۆ داھیلان»: خۆ شۆر کردنەوہ و خۆ شل کردن بۆ نوقم بوون لە ئاودا

داهينان (۱۷۲): لهت كړدن به مشار
 دايښم و قايم (۲۰۴): بهردهوام، ههميشه
 دروښم (۵۳، ۵۷): نيشانه‌ي تاييېه‌تي، نيشانه‌يېك كه كور و كومل و بارتېكي
 پې ټه‌ناسرېته‌وه. (آرم، شعار)
 دره‌وشانه‌وه (۱۸۸): تيشك هاوېشتن
 در (۲۲۱، ۲۲۰): سه‌گي درنده كه ره‌گيكي وه‌حشيگه‌ري بيې و په‌لاماري مرؤو بډا
 در پې دان (۱۱۹، ۲۰۰): شېق كړدن، به زه‌خت و زور بلاوه كړدن به شتيكي وه‌ك
 ټاو يان قه‌ره‌بالغي خه‌لك و ريگه كړدنه‌وه له ناو ټه‌و شته‌دا
 درېونگ (۱۹۸، ۱۳۳): له شك‌دا. (ظنين)
 دزيو (۲۸۸): ناشيرين، ناحهز
 دژوين (۲۰۹، ۵۲): پيس، چلكن و بؤگه‌ن
 دژهاوار (۱۶۴): هاواري به سكالآ، هاواري به گله‌يي. «دژ» يان «دوژ» يان
 «دوش»: به ماناي «خراپ» و «ناشيرين» و «ناحه‌زه» و وه‌ك هيڼدې كه‌س
 تيگه‌يشتوون به ماناي زديد (ضد) نيه. ټهم جوړه كه‌سانه به روا‌لت واي بؤ چو
 – ون كه «دوژمن» به ماناي كه‌سيكه كه زيددي من بې، بويي بيان وايه «دژ» يان
 «دوژ» به ماناي زيدده. ټهم‌پوكه‌ش بووه به باو هه‌ر وا ټه‌پون و به‌م پېشبه‌نده
 واژه‌ي‌تر ساز ټه‌كه‌ن كه هه‌مووشي هه‌ل‌ه‌ن: بؤ ويڼه «دژايه‌تي» (كه به ماناي
 زيددييه‌ت به كاري دښن)، «دژيه‌ر» (به ماناي لايه‌ني به‌رانبه‌ر و زيدد)،
 «دژكردوه» (به ماناي عكس العمل) و... راستيه‌كه‌ي ټه‌ويه‌يه كه «من» [له
 فارسي‌دا: «مهن»] له ټه‌سلا به ماناي فكر و هزره، كه وايه «دوژمن» ياني
 كه‌سيك كه فكر و هزري خراپي له سه‌ردايه. له زماني په‌له‌و‌ي‌دا «به‌همه‌ن» به
 ماناي «فكري چاك» و له ټاييني زه‌رده‌شتي‌دا «به‌همه‌ن» يه‌كيكه له
 ټه‌مشاسپه‌ندان (فريشته موقه‌رپه‌كاني درگاي ټه‌هوورا مه‌زدا خوداي گه‌وره). له
 بن زاراو‌ي‌ ناوچه‌ي فه‌يزوللا به‌گي‌دا به ټاژه‌لايكي كه كه‌م‌له‌و‌م‌ري ټه‌كا و باش
 ناله‌وه‌پي، ټه‌لښ: ټه‌و ټاژه‌له‌ دژله‌و‌م‌ره، يان: دژله‌و‌م‌ري ټه‌كا. له فارسي كوڼ
 و نوښا گه‌لي واژه‌ بو – ون و هه‌ن كه به پېشبه‌ندي «دوژ» ساز كراون و «دوژ»

لە ھەموویانا بە واتای «خراپ» و «ناحەز» ھەتکە زید و موخالیف؛ بۆ وینە: «دوژنام» (ناوی خراپ، ناتۆرە، جنیو)، «دوژ برو» (ناوچاوتال، کەسیکی کە برۆی تیک ناوہ)، «دوژپەسەند» (کەسیکی کە پەسەند و سەلیقە خراپە و شتی خراپ ھەل ئەبژیرئ)، «دوژکام» و «دوژکامە» (کەسیکی کە بە کام و بە ئارەزووی خۆی ناژی، بەدکام، خەفەتبار)، «دوژخیم» (بەد سروشت، بەدزات – خیم بە مانای سروشت و تەبیەتە)، «دوژ ئاگا» (دوژ ئاگا، بەدھزر، کەسیکی کە فکری خراپی لە سەرایە، بەدخو)، «دوژ ئالوود» (بەدخو، رق ھەستاو، توورە) و «دوژوار» (سەخت)... «دوش» یش ھەر سوورەتییکی ترە لەم پێشەندە. لە فارسی ئەمرۆکەدا لە باتی «دوژمن» ئەلێن: «دوشمن» و لە جیاتی «دوژوار» ئەلێن: «دوشوار». لە کوردیشا ھێندێ واژە ھەن کە بە «دوش» ساز کراون، وەک: «دوش» بە مانای گرژ و سیس. بە خوشکی مێردیش ئەلێن: «دوش» یان «دش». ھەروەھا «دوش دامان» و «دوش دابردن» بە مانای مات و کز دانیشتنە.

دڵبەرین (۳۰): دڵفرەوان، دڵفراوان، بە گوزەشت، بە سەبر. ھەلبەت «دلفراوان» بە مانای بەخشەندەش ھاتوو.

دڵ تۆرین (۶۰): شتیکی کە دڵ بۆی نەچی و لی بیزار بێ

دڵفریج (۳۲): دڵگوشاد، شاد، دڵخۆش

دڵم لی دەدا (۱۱۳): شکم بۆی نەچی، ھەستی پێ ئەکەم

دڵمەند (۲۰۰): تۆراو، زیز، بەگلەیی

دڵھەژین (۸۶): شتیکی کە دلی پیاو راجلەکینێ و وە خۆی بێنیتەو.

دلی بیاو ھەلدەشیوینێ (۴۱): دلی بیاو ھەل ئەشیوینیتەو، دلی بیاو بە یەکا

دینێ، ئەبیتە ھۆی رشانەو، بێزی پیاو ھەل ئەسینێ.

دەمل (۱۰۱): کوان، کوغان، قونیر. (دەمل)

دەنە: ھان، ھان دان. «دەنە ژیاو» (۵۶): ھانی ژیان، شتیکی کە بیاو ھان بدا و

ئاوات و ئارەزووی بداتی بۆ مان و ژیان.

دەنە فرمیسک (۵۳): بزووتن و سەر ھەلدانی فرمیسک لە چاوا بێ ئەووی

برژیتە خوارەو.

دورپرډگ (۲۲۴): كه سپك كه دايك و باوكي له دوو رهگهزي جياواز بن
دوون (۲۹۰): بئ پله و پايه ، بئ نرخ ، پهست
دوځ (۸۹): حالت
دهربند (۱۹۵): دهره ي تنگ ، ريگه و كولاڼي كه رڼي دهرچوونه دهرهومي نهبي.
(دهره ي تنگ ، بن بست)
دهر و بام (۲۹۰): درگا و بان...
دوروو (۴۶): ريگه ي گوزهر
دوروون كهيل (۳۵): دل پر له نازار و خهفت ، يه كجار خه مبار. «كهيل» ياني پر.
دهرمتان (۱۷۳): ريگه ي دهر باز بوون ، ريگه ي رزگار بوون له تهنگانه. (مفرّ،
مخرج)
دهر ياي داگر (۱۵۳): (بحر محيط ، اقيانوس)
دهسكرد (۲۰۷): دهس ساز ، غه يره سروشتي ، شتيك كه سروشتي نهبي و به
دهسي مروو ساز كرابي
دهعبا (۴۷): داعبا ، جانه وهره نه ناسراو
دهغه ز (۵۰): ناساغي ، نه خوځشي
دهغه ل (۲۸۷): ناراستي ، به ماناي ته مبه ليش هاتووه
دهق (۴۰): (متن)
دهكارم (۴۱): نه توانم
دهلال (۱۶۸ ، ۱۴۱): جوان ، خوځن شيرين ، ره زاسووك ، سهعات سووك
دهمار (۵۳): رهگ
دهمارگرژي (۱۹۹): سهختگيري له باوه را. (تعصب)
دهمامك (۲۲۷): نيقاب. (نقاب)
دمم تي ژهندن (۱۶۶ ، ۹۰): دهس كردن به خواردني شتيك ، هم زارواه زياتر يو
خواردني سهگ و ناژه ل به كار دي.
دمم و دهس (۱۷۷): دهس به جي ، فه وړهن. (فوري ، فوراً)

دەمی تاق (۴۶): لە «دەم بە تاق ویستان» و «دەم بە تاق مان» دەو ھاتوووە کە بە واتای دەم داچەقاندن لە بەر واق وور ماویە و نیشانەیی ئەوپەڕی واق وور مانە. دەنکی ئیشیق (۳۹): دانەیی دال، خالی دال. قەدیمیان دالیان بە کانگا و سەرچاوەی خۆشەویستی و مەعریفەت زانیوە و پیاو و ابووە کە لە دایشا خالیکی رەشی وورد ھەبە کە ئەو خالە دای دالە، واتە لە چاو جیگاکانی تری دال ھەلبژاردە و سەتۆپە و سەرچاوەی مەعریفەت و ئەویە.

دەنگ (۱۸۱): (رای)

دھۆ (۲۱۵): گزی و فیل و پیلان

دیرەگ (۲۷): ئاسۆی سەر کیو و بلیندایی، (خط الرأس کوہ) (بن زاراوەی فەیزوللایەگی)

دیار (۷۸): ئاشکرا، بەرچاو، بێوانە «ھەرد و دیار»
دیم (۴۵): دیمەن، دیدار، روالەت، روخسار

ر

رادان (۵۰): وەبەر خۆ دان، بە بێ ریزی لە خۆ دوور خستەووە.

راقە (۱۶۵): مانا لای دانەو، واتا شی کردنەو، شەرح و تەفسیر

راکە (۵۷): «سەرت راکە»: سەرت ھەلینە، سەرت بەرز بگرە

رامان (۴۴، ۴۹): تێ فکری، بە قوولی فکر کردنەو

راویرس (۹۷): پیرس و را کردن، را گۆرینەو. (مشورت) «راویژ» کە بەم مەعنايە بە کاری دین ھەلەییکی زەقە

راھین (۵۵): (مربی)

رچ دان (۲۰۳، ۱۹۴، ۸۳): بەستن و بە سەھۆل بوونی ئاو بە تەوژمی سەرما.

رچە (۱۹۶): باریکە ری، شوینە پاییک لە ناو بەفر و شتی وا دا کە بووبیتە ریگە

رسکان (۲۰۹، ۲۰۱، ۱۳۱، ۹۱، ۵): روان، شین بوون و لە خاک دەرھاتن، ھەلادان و

گەورە بوون. (رویش، رشد)

رکە (۴۴): قەفەس

رماندن (۲۲۳): رووخاندن

رنران (۴۸): رنرانهوه، به دەس لى كرانهوه، به دەس هه لكه ندران

روانگه (۳۶): چىگه‌ى روانين، مه نزمه، مه نزمه

رووت (۲۷۰): خاليس، بى‌خهوش. (ناب)

رووى زهوى هه لگرت (۴۵): هه موو زهوى داپوشى، له بهر زورى زهوى به ئامان هينا.

روخ سووك (۷۳): گوئى رادير و بى پوز و دهمار، كه سىكى كه به دم خه لكه وه

ئه چى و كار و بارىيان بۆ جى به جى ئه كا

روخ (۷۹، ۷۳): قه راغ، ليوار، كه نار

روژت به سه ر چوه (۱۱۲): تافت نه ماوه، دمورت نه ماوه، عومرت ته واو بووه

رومى (۲۷۱): مه به ست سبى پيسه له به رانه ر زهنگى دا كه رهش پيسه

ره پسته (۷۴): ئاوه نيا، ده غلتيك كه له زهوى ئاودراوا داچينراوه.

ره تاندن (۱۷۲، ۱۴۶): رادان، غار پى كردن، مانوو كردن

رهزا سووك (۸۶): خوئين شيرين، له دله وه نزيك، له بهر دالان. دژى رهزاگران و خوينا.

ره سه د كردن (۲۰۴): گرته ئير نه زهر و چاوه ديرى كردنى ئه سيزه له ئاسمان به

ئامرازى تاييه ت

ره قانده وه (۳۲): ريك گوشين، زهخت خستنه سه ر ئه نداميكى له ش و شتى وا.

«شان و مليان ره قانده وه» يانى شان و مليان به سه ختى ريك گوشيم. «قسه

ره قانده وه» ده هيه يانى به پى داگرتن و ته ئكيدوه قسه كردن، زياتر بۆ

قسه‌ى ناخوش به كار دى. (بن زاروده‌ى فه يزوللا به گى)

رهنگ (۷۸): جوړ، شيوه. «به چ رهنگى؟» به چ جوړى؟، به چ شيوه يى؟

ره وهز (۷۹، ۶۲): چين چينه به ردى ناو قه د و سه رى كيو. (صخره)

ره وهك (۷۸): سل، سرگ، توړ

رهوى (۵۰): روئى، هه لات

ريجه كردن (۱۸۲): ديانه چيره، ديان نيشان دان بۆ ده ربړينى رق و قين

رېنوما (۱۸۹، ۱۸۷): رېنۆيُن، رى نىشان دەر
رېوى پېچ (۲۲۱): رېگا رۆيشتن و ھەلانتى تايبەتى رېوى كە قەت راست ناروا
بەلگەو لە كاتى رۆيشتن و ھەلانتا بۆ شوين گوم كردن بە پېچ و دەور ئەپوا

ز

زالەتەرەك (۲۰۹): كەسېك كە لە ترسا وەختە بمرى. (زەرەترک)
زانستگە (۱۸): (دانشگاه) من وام پى چاكە بۆ دانشگاه واژەى زانستگە بە كار
بېنين، ئەو دەم ئەتوانين واژەى «زانكۆ»ش بۆ كۆليژ بە كار بېنين.
زاووماك (۶۵): تېك بەردانى بەرخ و مەر، بەردانى بەرخ لە مەر بۆ مژين و شير
خواردن
زايەلە (۱۰۳، ۸۴): دەنگى مۇسقىاى نەرم و خۆش، دەنگى ئاوى خور و زەنگ و
گۆرانى ووتنى ئارام و لەبەر خۆو و شتى وا. (زەزمە)
زرت (۴۶): نىگای تېژ، تەماشاشا كردنى بە ناتەبايى و درېونكى. جياوازی نىگای
زرت لەگەل زەق رەنگە لەوهدا بى كە زرت زياتر بە نىگايىك ئەووترى كە رەنگى
ناتەبايى و ناكۆكى پېوہ بى.
زرى (۹۶، ۱۱۴): زرە، سەرکەواى لە ئاسن ھۇنراو كە بۆ شەر لە بەر ئەكرا
زىگۆ (۳۴): بليندگو، (بلندگو)
زلەھىز (۲۴): (أَبْرَقْدَرْت)
زناو (۱۸۷): زنە، ئاويك كە لە زەوى ھەلئەقوالى و تەووژم و خىرايى و دەوامى
بە قەد كانى نيە، كانياوى چكۆلە
زنە كردن (۱۰۳): ئاودەلاندنى زەوى، «زنە»: كانياوى چكۆلە، ئاويىكى كە لە
زەوى ھەل ئەقوالى
زوقم (۲۰۳): توپژى ناسكى وورده بەفر و سەھۆل كە لە سەرمای سەختا لە سەر
شت ئەكەوى
زولمات (۱۸۷): تاريكان
زوويەر (۴۴، ۵۰): زويز، زيز، تۇراو

زەرد (۳۹): زەرد و ماھ، تيشە شاخى زۆر بلند و ساف، ھەلدېر. (پرتگاہ كنار كوھ)

زەردباو (۱۰۳): مەيلەو زەرد. (رنگ مايل بە زرد)

زەردە (۵۲): زەردە خەنە، بژە، (لبخند)

زەردەپەر (۷۱): زەردەى خۆر لە كاتى ئاوا بوونا

زەردەى خۆر ھات (۳۲): خۆر دەرکەوت، خۆر بلان بووموھ، بۇ كاتى بەيانى بە كار دى.

زەرووناسا (۵۴): وەكوو زەروو، لە گوینی زەروو. «زەروو» يان «زاروو»: كرمىكى پان و گەورەيە كە لە ناو ئاو و لە جيگای تەر و نما ئەژى و ئەنووسى بە لەشى ئاژەل و مرؤوموھ و خوینەكەى ئەمژى، (زالو)

زەرپ (۱۹۹): زەرەر، زيان

زەمەند (۱۰۰): زەمەن، زەمىنى سەوزەلانى و پرگيا

زەنا (۴۵): ھەرا ھەرا، «زەنا زەنا» يانى ھەرا ھەرا، قائمە قائم، بگرە و بەردە.

زەوند (۲۴): زۆر، ئەلین: «ئەو شتە زۆر و زەوندە.»

ژ

ژیکەوانە (۶۴): ژيى كەوان، چەرمى كەوان، بەنى كەوان. (زە كمان)

ژیوار كردن (۳۴): ژيان، بەرى چوون.

س

سابات (۲۷۶): كەپر، ھەيوانى بەر پەنجیرەى نوھۆمى سەروو

ساج (۱۲۱): دارىكى رەشى سەخت بووھ كە تەخت و كورسى و كەرەسەى

رازاندنەوھى ناومايان لى دروست کردوھ.

سام (۵۱، ۱۴۸): ترس، ھەيبەت

سامال (۱۱۱، ۱۴۸): ئاسمانى بىھەور

ساويلكە (۵۶): سافيلكە، دل سادە و خوش باوهر و زوو فریو خۆر. (سادە لوح)

سپەر (۱۶۶): قەلغان، مەتال

سپیدار (۱۸۷): داریکە وەک چنار کە لە ناوچە کۆیستانییەکانی کوردستان زۆرە
ستار گرتن (۵۱): سرەوتن، ویسان، هەدا دان، ئارام گرتن
سرگ (۱۳۲): رەوێک، تیژ، گیاندارییکی کە دەسەمۆ و لە سەر خۆ و هیمن و
ئارام نەبێ

سریشک (۴۰): فرمیسک

سریو (۲۱۱، ۱۳۱، ۶۷، ۴۵): نەرمە با، سروو. (نسیم) «سریوێ زەمان»: هاتنی
زەمان، گوزەرانی زەمان، تێ پەڕینی زەمان. (وزش زەمان)
سکاڵا (۱۸۱): شکایەت. (شکایت)

سڵ بوون (۵۰): رەو کردن، رەوین و دوور کەوتنەووە لە ترسان

سڵ کردن (۷۸): رەوین و دوور کەوتنەووە لە ترسان

سووچ (۱۹۹): گوناھ، خەتا، هەڵە

سوورفل (۲۹): مڕۆوی سوور و رەنگ کال و موو زەرد. «فل بوون» یانی خاو
بوونەووە لە بەر خۆر. چون مڕۆوی کال و کرچ و رەنگ سوور تاقەتی بەر خۆری
نیە و لەبەر خۆر زوو خاو ئەبێتەووە و دائەھێزێ بۆیە بەم چەشنە مڕۆوانە
ئەلێن سوورفل.

سوێ (۵۱، ۴۴): ئیش و ئازاری دەروونی

سوێ هاتنەووە (۱۳۱): مردن لە خەم و خەفەتا

سۆراب (۹۵):

کورتە ی چیرۆکی پۆستەم و سۆراب وەک فیردەوسی تووسی ئەیگێریتەووە:

پۆژێ پۆستەم دالەنگ ئەبێ، هەوای راپو ئەکەوێتە سەری و بە تەنیا رۆووە
سنووری تووران ئەپوا. کە ئەگاتە نزیک سنوور ئەبیین ئەووە بێروونیکە پێ لە
گۆر. بە بینینی ئەو روانگەییە شاد ئەبێ و دای ئەگەشیتەووە. رەخش تاو ئەدا و
بەکرژی دوو سی کەلاک ئەخا. ئەوسا، ئاورییکی خۆش ئەکاتەووە و هەر وەکوو
پیشەیی گ کاتیکیەتی، داریک لە ریشەووە هەلەکەنێ و ئەیکا بە شیش و لاشەیی
نێرەگۆرێکی بەسەگی پێوە ئەکا. گۆرەکە ئەبرژینێ و بەئیشتیا هەتا ئاخ
ئەخو و تۆزی ئەبا بە هەوادا. کە تیری خوارد، بۆی ئەخەوێ. خەوێکی

قورسى بە سەرا دى. رەخشىش لەو چىمەن و مېرغوزارەدا بۇخۇ بەئازادى ئەسووپتەو و ئەلەوئەي. لەو كاتەدا چەند سوارى تورك (توورانى) بەوئدا تېئەپەن. رەخش سەرنجيان راڭەكېشى. بە كەمەند ئەيگرن و لەگەل خۇيان ئەيىبەن: بە نيازى ئەوئى كە تووى لى بگرنەو.

رۆستەم كە لە خەو ھەلئەسى و ئەيىنئ ئەسپەكەى نەماو، يەكجار دلتەنگ و پەرۇش ئەبى و گەلى خۇى سەركۆنە ئەكا. پاشان بە ناچار زىن و جل و بەرى رەخش ئەدا بە شانىدا و بە شوئىنى پاي ئەسپەكەدا رېگەى تووران ئەگرېتە بەر. وەھايە رەسمى يانەى بەدرەوشت

گا لە بانى زىن، گا زىن لە بان پشت

ئەروا تا ئەگاتە شارى سەمەنگان. ئەم شارە شارى سەرسنوورى وولتاي توورانە. پاشاي ئەم شارە فەرمانبەرى ئەفراسياو، شاى توورانە. شا كە ھەوالى ھاتنى رۆستەم ئەزانى، لەگەل ھەموو گەورەيانى درگاي خۇى ئەچى بە پېشوازيەو و زۆر بەگەرمى بەخېرھاتن و دلتەوايى ئەكا. رۆستەم ئەلئ: «ئەسپەكەم لە راوگە لى گوم بوو و تا ئېرە شوئىنم ھىناو بەلام لەمە بەلواو قامىشەلان و زۇنگاو. ئەگەر ھەولېك بەدى بۇ دۆزىنەوئى، زۆرت سىاسمەند ئەبم: ئەگەرېش نەدۆزىتەو، ئەوا سەرى گەلى سەرۇكان ئەبى بېردى.» شا ئەلئ: «تۆ جارى وەرە بحەسپو و ئەمشەو مېوانى من بە، دلتيا بە جېھان بە ئارەزووى تۆ ئەگەرى.»

ئەو شەو شاى سەمەنگان گەورەيانى درگاي خۇى بانگېشتن ئەكا و بەخۇشى رۆستەمەو مېوانى و بەزمىكى گەورە پىكەدېنى. درەنگانئ رۆستەم ھەلئەسى و بە مەستى ئەچى لە دىوېكى تايبەتى ئەخەوئ. نېوئەشەو لەناكاو دەنگى سرتە و چەپى بەر گوئ ئەكەوئ. سەر ھەلئەبېئ، ئەيىنئ ئەوا كېژىكى ناسك و نازدارى بېرەقل و ھونەر نۆكەرېكى پېش خۇى داو، بە ھېمنى درگا ئەكاتەو و دېتە ژوورەو: ئەچىتە ژوورسەرى رۆستەم. رۆستەم لى ئەپرسى: «كېيت و بەم شەو چىت ئەوئ؟» كېژە ئەلئ: «ناوم تەھمىنەيە و كچى پادشاى سەمەنگانم. دەمىكەيە ناوبانگى نازايەتى و پالەوانەتى و قەد و بالاي تۆم بېستو و كەتوومەتە داوى ئەوئىنى تۆو. ئارەزووم ئەكرد كە جارىك

لەنزیكەووە بتيينم. بئجگە لەمەش بە ئاواتەوم كورپكم له تۆ ببی كه وەك تۆ پالەوان و ناودار بئ. ئیساس ئەگەر لە پووی نەریت و ئایینەووە بمخوازی، هی تۆم. پۆستەم هەر ئەو شەووە خوازبێنی تەھمینە لە باوکی ئەکا و مارەئە بێ. ئەو شەووە تا پۆژ پیکەووە ئەبن. دەمەو بەیان پۆستەم موورووئیک لە بالی خۆی ئەکاتەووە و ئەیدا بە تەھمینە و پی ئەلی: «ئەگەر کچت بوو ئەم مووروووە بدە لە قۆی و ئەگەریش كورپت بوو ببەسە بە باسکیەووە. ئەمە نیشانەئە باوکیەتی.»

بەیانێ پەخش بە پۆستەم ئەدەنەووە و لی ئەدا ئەگەر پیتەووە بۆ ئیران. دواي نۆ مانگە و نۆرۆژە تەھمینە كورپکی ئەبێ وەك مانگی تیشكھاویژ. راست لە ویتەئە پۆستەم و سامی نەریمان. لە بەر ئەوێ كه گۆناکانی ئال ئەبێ، تەھمینە ناوی ئەنی «سۆراب»؛ واتە: «سوورا». بە یەك مانگانەیی وەك یەكسالانە ئەبێ. لە سی سالانەیی دا دەس ئەکا بە چەوگان بازی. لە پینچ سالانەیی دا تیر و کەوان هەلئەگرئ و ئەچیتە پاو و شکار. كه ئەبێ بە دە سالان، لەو ناویدا كەس نابێ بویرئ پەنجە بخاتە پەنجەئە و زۆرانی لەگەل بگرئ.

پۆژئ ناوی باوك و بابیر و بنە و بنەجەکی خۆی لە دایکی ئەپرسئ و هەپەشەئە لی ئەکا كه ئەگەر پی نەلی، ئەیکوژئ. دایکی، ئەووەل زۆر لی ئەپارپیتەووە كه واز لەم پرسبارە بێنی و پی ئەلی بیت و باوكت ببیسیتەووە كه تۆ ئاوا بە خۆدا هاتووی و گەورە بو – وی، ئەتبا بۆ لای خۆی و من بە هەناسە ساردی ئەمپنمەووە. پاشانیش كه ئەزانی دەس هەلناگرئ، پی ئەلی: «تۆ كورپ پۆستەمئ؛ نەوێ زالی و لە بەرەئە نەیرەم (نەریمان)ی».

سۆراب كه ئەمە ئەزانی، ئەلی: «جا من لە بەرەییکی ئاوا ناودار بم، ئیتەر شارەدەوێ بۆ چیه. ئیساس كه پۆستەم باوك بئ و من كورپ، بۆ ئەبێ كەسیكی- تر لەم جیھانەدا خاوەنی تاج و تەخت بئ؟ لەشكریكی بئ ئەژمار لە توركان كۆ ئەكەمەووە و هیرش ئەبەمە سەر كەيكاووس، شای ئیران. لەسەر تەخت هەلی ئەسپنم و تاج و تەختەكی ئەدەم بە پۆستەم. پاشان دیمەووە و سەری تەختی ئەفراسیاییش ئەگرم.

زوو به زوو له شكړيكي گرانى لى كۆ ئه بېته وه. هه وال ئه گا به ئه فراسياو. ئه فراسياو ئه مه به هه ليكي باش ئه زانئ بۆ له ناو بردنى پوښتم. دوازه هه زار جهنگاوهرى هه لئزارد هه دا به دوو پاله وانى گه وړه خوى، «هوومان» و «بارمان»، و له گه ل ديارى و پيشكه شيكى زورا ئه ينيئ بۆ سؤراب. نامه يه كيشى بۆ ئه نيرئ و تيايا ئه نووسئ: «ئهم له شكره له ژير فهرمانى تودايه و چه نى تريش بلئى بۆت ئه نيرم. ئه گه ر بتوانى تاج و تهختى ئيران به دس بئى، دنيا له شهر و كيشه رزگارى دئ و ئه حه سيته وه.» له بنيشه وه هوومان و بارمان فير ئه كا كه كاتى دوو له شكړى ئيران و تووران به رانبه رى يهك ئه وئيسن، نه هيلن پوښتم و سؤراب له يهك ئاشكرا بن و يه كترى بناسن. ئه لئ: «به شكوو پوښتم به دسى ئهم لاهه دلير ه بكوژئ. ئه و دم شه ويك له خه واده ن به سهر سؤراب و ئه وئيش بكوژن.»

تهه مينه دواى ماوه ييك شيوه و خو رنين كه ئه زانئ سؤراب له سهر پوښتن سووره و ههر ئه روا، ئه و موورووهى كه پوښتم بى داوه، ئه يبه سئ به بالئ سؤرابه وه و ناو نيشانى پوښتمى پئ ئه دا: وايئ كه تووشى بوو، بيناسيته وه. بيجگه له مهش كه سيكى جئ متمانهى خوى كه پاله وانى كه به ناوى «زهندرمزم» و پيشتر پوښتمى ديوه و ئه يناسى، ئه خاته تهك سؤراب تاكوو له كاتى خويا پوښتمى بئ نيشان دا.

سؤراب به له شكره وه دئ ئه گاته سهر سنوورى ئيران. ئيرانيان له م شوينه دا، له سهر سنوور، دئ (واته: قه ل) بيكيان هه يه به ناوى «دئى سبى». فهرمانده رى ئهم دژه پاله وانى كه به ناوى «هوجير» كه كورئ «گوده رزه». هوجير دئته مهيدانى سؤراب و سؤراب له چاو ليك نانئكا له سهر زين هه لئ ئه گري و ئهيدا به عمرزا و دس و پاى ئه به سئ. پاشان كچيكي دلير به ناوى «گوردئافريد» به بهرگى پياوانه و زبئى شهروه له دئ دئته دهره وه و مهيداندارى سؤراب ئه كا. ئه وئيش كه تئ ئه گا له گه ل سؤرابى پئ ناكري، پوو ودرئه گيرئ و هه لئ. سؤراب تئ هه لئ هه كا و به كه مه ند ئه يگرئ. دس ئه با كلاوخوده كهى له سهر لا ئه با، قزئ پهخش ئه بېته وه و سؤراب ئه زانئ كه كچه. گوردئافريد كه ئه زانئ پيوه بووه، په نا ئه باته بهر عيشه وه و مهكرئ ژنانه. به دم سؤرابه وه پئته كه نئ

و ئەلئى ھى تۆم، بەللام ئەگەر بەم جۆرە بىمگىرى و بىمبەيتەوہ ناو لەشکرگا، ھەم ئابرووی من ئەچى و ھەم ھى خۆت: ئەلئى سۆراب لە مەیدانا لەگەل کچىک نەبەردى کرد. بەرم دە با بچمەوہ ناو دژەکە. ئەوسا درگات لى ئەکەمەوہ و کە ھاتیتە ناو دژ، دژ و خاوەن دژ و مال و سامان ھەمووی ھى خۆتە. بەم جۆرە سۆراب فريو ئەخوا و بەرى ئەدا. گوردئافەرىد کە ئەچیتەوہ ناو دژ درگا دائەخا و دیتە سەر دیواری دژ و گەلى گالتە بە سۆراب ئەکا. سۆراب سەخت پقى ھەلئەسى بەللام چون کات درەنگ ئەبى و تارىکان دادى، ھىچى پى ناکرى. ھەرپەشەى لى ئەکا بۆ پۆژى داھاتوو و ئەگەرپیتەوہ بۆ پەردەسەراکەى خۆى.

ھەر ئەو شەوہ ئىرانىان ئەپچنەوہ و دژ چۆل ئەکەن. گەژدەھمى پىر، باوەکى گوردئافەرىد، نامەنىک بە پەیکى تىژپەوا بەرى ئەکا بۆ کەیکاووس، شای ئىران، و ھەوالى ھاتنى ئەم لەشکرە و ئەم پالەوانە تازە پىگەبىشتووہ بىجەرفەى پى ئەدا. ئەنەوسى: «مەگەر پۆستەم ئەگىنا لە سپای ئىرانا پالەوانىک پى شک نایى کە بوئى بچیتە مەیدانى ئەم لاو.»

کەیکاووس کە نامەکەى پى ئەگا، پالەوانان و گەومەرەپىاوانى درگا کۆ ئەکاتەوہ و پرس و رایان لەگەل ئەکا. تىکرا بىيار ئەدەن کە بنىرن بە دواى پۆستەما. کەیکاووس «گىو»ى کورى گۆدەرز، پالەوانى گەورەى ئىرانى، بۆ ئەم کارە ھەلئەبژىرى و پى ئەلئى وەک دووکەل لوول بە و بچۆ بۆ زابول بە دواى پۆستەما. نەکەى لەو پشوو بەدى و بىمىنیتەوہ. نامەنىکىش بۆ پۆستەم ئەنەوسى و پى رانەگەبىننى کە حال و وەزە ئاوايە و ھەر کە ئەم نامەت پى گەبى، چ پۆژ بوو چ شەو، قسەت لە دەما بوو تەواوى مەکە و وەرە خۆت بگەبىنە ئىرە.

پۆستەم کە ئەم ھەوالەى پى ئەگا، سەرى سوور ئەمىننى لەوہى کە لەبەرەى تورکان (توورانىان) پالەوانىکى وا ھەلکەوتووہ. ئەلئى: «ئەمە لە بەرەى سەرەبەستان دوور نىە بەللام پىاوى وا تا ئىسا لە ناو تورکانا نەبىنراوہ.» ئەوہەل شکى بۆ کورەکەى خۆى ئەچى بەللام پاشان ئەلئى: «ئەو ھىشتا زۆر مەنالە و نەبووہ کەس لە تەمەنىکى وادا بىتە مەیدانى شەپەوہ.» بە گىو ئەلئى:

«دابەزە، رۆژى ئەمىنەنە، پىشوو ئەدەين و لىيى تەر ئەكەين، ئەوسا رى ئەكەوين. مەگەر بەختەم خەوتىن، ئەگىنا ئەمە كارىكى ئاستەم نىە.»

ئەو رۆژە بە خوارىنەنە رائەبوئىن. بۇ رۆژى دوايى رۆستەم خومار ئەبى؛ ھەر لە ئەوئەلى بەيانىنەنە تى ھەلئەچىتەنە، دەس ئەكا بە مەى خوارىنەنە. مەست ئەبى و ئاگى لە دىنيا نامىنى. كاووسى ھەر وە بىرىش نايىتەنە. رۆژى سىپھەمىش ھەر وا. سەرى چوارەى گىو ساز ئەبى و بە رۆستەم ئەلى: «كاووس تۆندەتەبىيەتە. كاتى توورە ئەبى، ئاگى لە لاى خۆى نامىنى. ئەم كارەشى زۆر لەبەر چاۋ گرېنگ و گەورەيە. بىت و ئەونە درەنگ بچىنەنە بۇ درگا، دىنيا ئەدا بە يەكا.» رۆستەم ئەلى: «باكت نەبى. كەس نىە بوئىر لە ئىمە توورە بى.» ئەو رۆژە بە كاوخۆ رى ئەكەون و دىن بۇ درگاى شا.

كە ئەچنە بەردەم شا و كورنوشى بۇ ئەبەن، جوابيان ناداتەنە. ئەوئەل لە گىو توورە ئەبى و ئەگورپىنى بەسەرىدا. پاشان ئەلى: «رۆستەم كىيە كە فەرمانى من لە ەرزىدا؟ بىبەن لە دارى دەن! لاى بەن لەبەر چاۋم! نەى بىنم!» رۆو ئەكاتە تووس (پالەوانى ھەرە مەنى ئىران لە دواى رۆستەم) و پى ئەلى: «بچۆ ھەر دووكيان بەرە بە زىنووى ھەلىانواسە.» تووس بە نىازى ئەوئەى كە رۆستەم بەرپتە دەرەو تا كاووس ھىور ئەبىتەنە، ئەچى دەسى رۆستەم ئەگرى. پالەوانان ھەموو لەم كارەى تووس سەرسوۋ ئەمىن، پىان واىە كە بە راستى ئەيەوى بىگرى. رۆستەم توورە ئەبى و ئەگورپىنى بەسەر كاووسا و ئەلى: «بەسىيە ئەم نىلە نىل و ئاگر بەرپا كرىنە! تۆ كەى پادشايت! ھىچ كارىكت نىە كە بەجى بى. ئەگەر راست ئەكەى، بېق سۆراب بە زىنووى ھەلئەواسە.» ئەمە ئەلى و بە پىشتەدەس ئەدا بە دەسى تووسا. تووس وەك ئەوئەى كە فىلى مەست خۆى لى دابى لەتر ئەبا و بەسەرەو ئەپوا. رۆستەم بە لاىدا تى ئەپەرى و دىتە دەرەو. سوارى رەخش ئەبى و لىئەدا ئەپوا.

ناۋاداران ئىش بە دالىان ئەگا. گۆدەزى پىر ئەنئىر بۇ لاى شا. گۆدەرز گەلى بە سەر شادا دى و ئامۆزگارى ئەكا. شا پەشىمان ئەبىتەنە و گۆدەرز ئەنئىر بەدواى رۆستەما. پالەوانان و گەورەپىاۋانى درگا لەگەل گۆدەرز ئەچن بەدواى رۆستەما. كە پى ئەگەن، ھەرچى لى ئەپارپىنەنە، ناگەرپىتەنە. سەرئەنجام

گۆدەرز بە سىرتە پى ئەلئى: «پىياۋى چاك بە، بىم كارە ناۋى خۆت نەۋى مەكە: بىت و ئىسا بېۋى، عالم ئەلئى لە ترسى سۆراب ھەلات.» بە بىستى ئەم قىسەيە پۇستەم خاۋ ئەبىتەۋە و ئەگەپىتەۋە. كە دىتە درگا، شا بە پىزەۋە لەبەرى ھەلئەسى و داۋاى لىبوردنى لى ئەكا و ئاشتى ئەكاتەۋە. ئەو پۇژە بە شادى و بەزم و خواردنەۋە پائەبۇيرن و پۇژى داۋىى لەشكر ئەپازىننەۋە و پى ئەكەون.

لەشكرى ئىران دى ئەگاتە دژى سېى و بەرانبەر بە دژ پىز ئەبەسى. ئەو شەۋە پۇستەم بەرگى توركان لە بەر ئەكا و بۇ بىنىنى سۆراب و لەشكرەكەى بە پەنامەكى ئەچىتە ناۋ لەشكرگى توركانەۋە. خۆى ئەگەپىننە مەجلىسى سۆراب و لە سوۋچىكى تارىكا ئەۋىسى. سۆراب لەگەل پالەۋانانى توۋرانى گەرمى ئۇشانۇشە. پۇستەم لە سەيرى قەد و بالالىدا نوقم ئەبى. لەو دەمەدا زەندەرم بە كارى دىتە دەرۋە و چاۋى بە پۇستەم ئەكەۋى. چۈن لەشكرى توۋران كەسى تيا نىە قەد و بالا و قەلەفەتېكى واى بېى، لى دىدۇنگ ئەبى و دەنگى ئەدا. پۇستەم بۇ ئەۋەى كە ئاشكرا نەبى، مېشتى لە مىلى زەند ئەدا. زەند ئەكەۋى و ئىتر ھەناسەى پىا ناپىتەۋە.

پۇژى داۋىى سۆراب ھوجىر لەگەل خۆى ئەباتە سەر تەپكىك بەرانبەر بە لەشكرگى ئىران. لەۋىۋە يەك بە يەك خەيمە و سەراپەردەى پالەۋانان و گەۋرەيانى لەشكرى ئىرانى پى نىشان ئەدا و ناۋيان ئەپرسى. ھوجىر ناۋى ھەموۋيانى پى ئەلئى تا ئەگاتە پۇستەم. كە سۆراب سەراپەردەى پۇستەمى پى نىشان ئەدا و ئەپرسى: «ھۇ پالەۋانە خاۋەن قەپ و شكۆيە كىيە كە لەو سەراپەردە سەۋزەدا لەسەر كورسېك دانىشتەۋە و بە دانىشتەۋە لە ھەركام لەو كەسانەى كە لە لاي وىساۋن بە ئەندازەى نىۋەبالتىك بەرزترە؟» ھوجىر ئەلئى: «ئەۋە پالەۋانېكى چىنيە. تازە ھاتوۋەتە لاي پاشا و ناۋى نازانم. من لەم دژە بووم كە ئەۋ ھاتە لاي پاشا.» سۆراب لەۋەى كە سۆراغى پۇستەم پەيدا ناكازۇر دالتەنگ ئەبى و پاش ئەۋەى كە لە پىرس و جۆى لەشكرى ئىران ئەبىتەۋە، جارىكىتر ناۋى ئەۋ پالەۋانە مەزنىەى سەراپەردە سەۋزەكە كە لە لەشكرەكەس بە بالالى ئەۋ نىە و ھىچ ئەسپىن ۋەك ئەسپەكەى ئەۋ نابى، لە

ھوجير ئەپرسىتەۋە، بەلام ھوجير راستى پى ئاللى. سۆراب ھەپەشەلى لى ئەكا كە ئەگەر پۇستەمى پى نىشان ئەدا ئەيكوژى و بەلئىنىشى پى ئەدا كە ئەگەر ئەۋى پى بناسىنى، ھەرچى لە مالى دنيا و پلە و پاىە و ئاسايشت بىەۋى، پى ئەدا. ھوجير لە دلى خۇيا ئەللى: «ئەگەر پۇستەمى پى بناسىنىم، لە ناۋ ھەموو لەشكرا روو لەۋ ئەكا و ھەر شەپ لەگەل ئەۋ ئەكا و بۆى ھەيە كە بەم شان و باھۇ ئەستوورە و بەم ناوسىنگە پانەۋە كە بەم لاۋە دلئەۋەدەپە پۇستەم بە دەسى بكوژرى و تاج و تەختى ئىران بگەۋىتە دەس دوژمن. نا، من بكوژرىم چاكتەرە.»

سۆراب ھەرچى لەۋ پالەۋانە مەزنە ئەفكرى، ناۋنىشانەكانى دايكى تيا ئەبىنى و لە ھوجير دىدونگتر ئەبى. پى ئەللى: «پۇستەم پى نىشان ئەدام. چۇن ئەكرى پالەۋاننىكى ۋەك پۇستەم لەم لەشكرەدا بى و بەر چاۋ نەكەۋى؟ تۆ خۆت نەتووت سەرۆك و مەزنى ھەموو لەشكرە؟» ھوجير ئەللى: «لئە نىە و نايبىنىم. پەنگە ئىسا لە زابولستان خەرىكى رابواردن بى.» سۆراب ئەللى: «ئەمە ھەر مەللى. شتى ۋا چۇن ئەبى، شا شەپكى ئاۋا سەختى لە پىش بى و پۇستەم لەگەللى نەبى؟» ھوجير بۆ ئەۋەى وورە بە سۆراب بەر بىدا، ئەللى: «پۇستەم كەسى نىە شىۋەى ئەم جۆرە پالەۋانانە بىدا. خۇدا ئەكا لە مەيدانا بەرەنگارى پۇستەم بىبى...» و لەم بابەتە زۆر بە سەر پۇستەما ھەلئەللى. سۆراب قەللى ئەبى. بە پىشتەدەس لى ئەدا و بە عەرزىدا ئەدا و بەتاۋ دىتەۋە بۆ سەرەپەردەى خۆى. بەرگى نەبەرد لە بەر ئەكا و دىتە مەيدان.

لە مەيدانا ئەگورپىنى و داۋاى ھاۋنەبەرد ئەكا. پالەۋانانى ئىران بە بىنىنى سۆراب بەجارى ئەتۆقن و شىپزە ئەبن. ھەر ناۋىرن تىشى بىروان چ بگا بەۋەى كە بچنە مەيدانى. سۆراب ھەرا لە كاۋوسشا ئەكا و جىئوى پى ئەدا و پاشان ئەنئە لەشكرى ئىران. لەشكر ۋەك پەۋەيەك گۆر كە شىر تى نابى لەبەر سۆراب ئەكشپتەۋە و بلاۋە ئەكا. سۆراب پەلامارى سەرەپەردەى كاۋوس شا ئەدا و لايىكى بە نىزە ھەلئەكەنى. كاۋوس بانگ ئەكا: «دا كەسى ھەۋال بەرى بۆ پۇستەم. بلى پالەۋانانى ئىران بەجارى لەم توركە تۆقىون و مىشكىيان داتەكپە. كەسم نىە بىنئىرمە مەيدانى. خۆى بگەيىنى.» تۈوس ھەۋال ئەبا.

رۆستەم لە جوابا بە دلمەندى و گلەيەوہ ئەلئى: «پادشايانى پېشوو كە ئەيانناردە شوپىم، جارى بۆ شەپ بوو و جاريكيش بۆ بەزم و شادى بەلام لە كاوسشا جگەد لە رەنجى شەپ ھىچم نەدى.» فەرمان ئەدا رەخش زىن كەن. پالەوانانى ئىران لە ھەيەتا ھەموو بە شپرزەيى تىئەوورووگىن، رەخش زىن ئەكەن. رۆستەم كە ئەم پەشوكاويە پالەوانانى مەزنى ئىران ئەبىنى، سەرى سوور ئەمىنى. لە دلئى خۇدا ئەلئى: «چۆن ئەم قيامەتە ھەر بۆ تاقە كەسيك بەرپا ئەبى؟ وا نىيە، ئەمە كارى ئەھرىمەنە.» سوار ئەبى و دىتە مەيدان و بەرەنگارى سۆراب ئەبى. پاش ھىندىك بە خۇدا ھەلووتن و تەوس و پلار لە يەك ھەلكرەن، لەگەل سۆراب برپار ئەدەن كە ھەر دوو بە دوو بجەنگن و نەھىلن كەس بىتە يارمەتيان. لە لەشكر دوور ئەكەونەوہ و نەديوئ بۆ نەبەرد ھەلئەبژىرن.

پاش ئەوہى كە لە سەر داب و نەريتى مەيداندارى، زۆر بە خۇيانا ھەلئەلئىن و ھەول ئەدەن كە يەكتر بىشكىننەوہ، سۆراب ئەلئى: «من پىدموايە تۆ رۆستەمى. رۆستەمىش نەبى، ھەر لە بەرەى نەيرەمى.» رۆستەم ئەلئى: «نە رۆستەمەم و نە لەبەرەى نەيرەمىشم. رۆستەم پالەوانە و من يەندەى ئەوہ. ئەو لە كوئى و من لەكوئ!» سۆراب بە يەكجارى ناھومىد ئەبى و دىيائى لە بەر چاو تاريك ئەبى. تىك ھەلئەچن.

ئەو رۆژە ھەتا ئىوارە لە مەيدانا بەرانبەرى يەك ئەگەرپىن و بە چەكى جۆراوجۆر لە يەك ئەدەن و لە بىشتوئنى يەكتر ئەنەن، ھىچيان دەسيان ناكەوئتە سەر ئەوى دىكەيانەوہ. چەند جار لە جەنگەى نەبەردا لە بەر مانوويى لە كار ئەكەون و دوورەپارىز ئەوئىسن ھەتا ئەھسەيئەوہ و ديسان تىك ھەلئەچنەوہ. جاريكيش وا لە دەس نەبەزى يەكتر وەرەز ئەبن، پوو لەيەك وەرئەگىرن و پەلامارى لەشكرى يەكتر ئەدەن. رۆستەم لە كاتىكا كە نىشتووہتە ناو لەشكرى تووران و خەرىكى خوئىن پىشتنە، خورپە ئەكەوئتە دلئى كە نەكوو سۆراب زيان بە گيانى كاوس بگەيەنئى و تاج و تەختى ئىران بكەوئتە مەترسييەوہ؛ بۆيى بەكرژى ئەگەرپىتەوہ و بەرەنگارى سۆراب ئەبىتەوہ. بەمجۆرە ھەتا ئىوارە لە يەك ئەدەن. ئەسپ و سواران لە كار ئەكەون

و زرى و بهرگوستوان شېر ئەين بەلام بى ئەنجامە. كە ھەوا تارىك ئەكا، لە يەك جيا ئەبنەو و بېيار دائەنن بۇ زۇرانى پۇژى دوايى.

ئەو شەو سۆراب ديسان بە ھومان ئەلئى «ئەم پالەوانەى ھاتووتە مەيدانى من ئەبى پۇستەم بى. قەد و بالا و قەلافەتى ئەونە شىووى من ئەدا ئەلئى بە تەناف بە ئەندازەى يەك گىراوين. ناونىشانەكانى دايكىمى تيا ئەبينم و دليشم زۇر بۆى دىنى. شتى وا ئەبى، من لە پووى ناڭاگاداريەو لەگەل پۇستەم دەسەو ئىخە بوويىتم!» ھومان دلىناى ئەكا و ئەلئى: «من لە مەيدانى شەرا تووشى بو – وم و چاكى ئەناسم. ئەمە ئەو نىە. رەخشەكەى ئەو شىووى ئەم ئەسپە ئەدا بەلام ئەم ئەسپە تاو و گورى رەخشى نىە.»

پۇژى دووھەم كە ئەچنەو مەيدان، سۆراب بە پووخۇشى و بېكەننەو لە ھالى پۇستەم ئەپرسى و ديسان پى ئەلئى: «ومرە ئەم چەكى شەپە فرى دە، با دانىشين پىكەو و بە مەى پووى خۇمان بگەشنىنەو. لىگەپى با كەسىكىتر بىتە مەيدان. دلم زۇر بۇ تۆ دىنى و شەرمت لى ئەكەم.» بەلام پۇستەم لە وەلامدا ئەو ئەداتە بەر تەشەر و توانچ و پى ئەلئى: «واديارە لە ھەلاتنى يان چونكە خۆت منالى پىت واپە منىش ئەونە خاوم كە بە دوو قەسى و فريو ئەخۆم و دەست لە كۆل ئەكەمەو. دوينى بېيارمان لەسەر زۇران بوو نەك بەزم و مەى خواردنەو.»

ئەسپەكانيان دوور ئەبەسنەو و بە قەدى يەكا ھەلئەچن. سۆراب دەمودەس پۇستەم لە ەرز ئەدا و خنجىر ھەلئەكشى كە بىكوژى. پۇستەم پەنا ئەباتە بەر مەكرىكى پىرانە و ئەلئى: «داب و نەرىتى ئىمە واپە كە ھەركات بۇ يەكەم جار پالەوانىكەم لە ەرز دا، نايكوژىن. ديسان زۇرانى لەگەل ئەگرىنەو و كە دووھەم جار لە زەويمان دا، ئەمجار ئەيكوژىن. سۆراب فريوى ئەم قەسىە ئەخوا و دەسى لە كۆل ئەكاتەو بەرى ئەدا. ئەوسا بىخەم سوار ئەبى و پوو ئەكاتە دەشتەكە بۇ راو. پاش ماوەيىك ھومان دى بە سۇراغىو. سۆراب پووداوەكەى بۇ ئەگىرپىتەو. ھومان سەرسوور ئەمىنى و پى ئەلئى: «وا ديارە لە گيانى خۆت بىزار بو – وى! داخەكەم بۇ ئەو دەس و بازو و شان و باھۆ و ناوسىنگەت! شىرىكى وات خستە داو، كەچى بەرت دا و كارەكەت لە خۆت

تیکدا. جا بزانە لە نەبردیکیکەدا چیت بەسەر دێنی و چۆن سەزای ئەم
هەڵەییەت ئەداتەو.»

رۆستەم کە رزگار ئەبی، حیساب دیتە دەسی. لە ترسی گیانی خۆی و لە رقا
وەک تیغییکی پۆلا رەق ئەبی. هۆ ئەزانی مردوو و زینوو بووەتەو. بە شینەیی
پوو ئەکاتە کانی و ئاوی. ئاو ئەخواتەو و خۆی فینک ئەکاتەو. ئەوسا پوو
لە درگای خودا ئەکا و زۆر ئەپاریتەو و داوای دەسلەتات و سەرکەوتنی لێ ئەکا
و هەلئەسی، خەمبار و رەنگزەرد، دیتەو بۆ مەیدانی نەبەرد.

سۆراب سەرگەرمی پاو و غارغاریتە و نەبەردی هەر لە بیری نەماو. بیخەم
لەو دەشتەدا غارنەدا و هەو لە گۆران ئەکا. کە چاوی بە رۆستەم ئەکەوی،
پێئەکنی و بە تیتالیەو پێ ئەلی: «ها، چۆنی نەچیری لە دەس شیر
پاکردوو؟»

ئەمجار کە تیک هەلئەچنەو، رۆستەم بە پەقەو دەس ئەبا شان و ملی سۆراب
ئەگرێ و سووری بۆ دینیتەو. سۆرابی بەهیز و دلیر وەکوو رۆژگاردەسی
بەستێ، ئەنوشیتەو و ئەکەوی. رۆستەم ئەزانی هەلی وای بۆ
هەلئەکەوتەو، دەرڤەتی نادا؛ دەمۆدەس خنجیر هەلئەکیشی و بەرسینگی
هەلئەدری.

سۆراب ئاخیک هەلئەکیشی و ئەلی: «خۆم بە خۆم کرد. گوناھی تۆی تیا نیە.
پۆژم تەواو بووبوو. مەرگم بە دەس تۆ بوو. هەوالانی من هیشتا لە کووچە
و کۆلانا خەریکی کایە کردن؛ من چی و مەیدانی شەپ چی؟ دایکم ناوینشانی
باوکمی پێدا، لە ئارەزووی دیداری ئەوا وەختەبوو گیانمەدرچی. ئیساس تۆ
کە ئاوا بە خۆین تینوویت و ئەو دەس و خنجیرت لە خۆین هەلکیشاوە، و
بزانە پۆژگار بە خۆینت تینوو. ئەگەر ببی بە ماسی و بجیتە دەریاوە یان ببی
بە هەور و بکەویتە رووی ئاسمان، باوکم پەیدات ئەکا و تۆلە منی لێ
ئەکاتەو. کەسی ئا لەم پالەوانانە هەر پەیدا ئەبی کە هەوال بەری بۆ رۆستەم
و بلێ سۆراب کۆژاوە و لە مەیداندا بیناز کەوتوو...» رۆستەم کە ئەمە
ئەبیس، سەری سوور ئەخوا و لە تاسەو ئەچی. کە دیتەو هۆش

خۇي، ئەلئى: «چ نىشانەيىكى رۇستەم بىيە: خۇدا رۇستەم لە ناو پاك كاتەوہ؟»

ئەلئى: «ئەگەر رۇستەم تۆيت وا بزانە بە بەدخوويى خۆت كوشتمت. بە سەد جۇر پىنوئىنىم كرى، رىزەيى مەيلىت نەبزووت. دايكم پالەوانىكى خستبووہ تەكم كە رۇستەم پى نىشاندا: ئەو كوژرا، بەختى منىش وەرگەرا. موورويكىشى بەستووە بە بالەموہ. ئەوا ئىسا بە كارى دىنم كە تازە بە كارم نايى. بەندى زرىكەم بكەوہ و بىيىنە.» رۇستەم كە مووروہكە ئەيىنى، ئەدا بەسەر خۇيا و دەس ئەكا بە قور پىوان.

لە لەشكرى ئىرانەوہ بىست كەسى دىن بۇ ھەوالى رۇستەم. كە ئەيىن ئەسپەكەى بىخاوەن لەو دەشتەيە و خۇشى ديار نىە، ھۇ ئەزانن كوژراوہ. كرژ ئەگەرپىنەوہ و ھەوال ئەدەن بە كاووس. كاووس فەرمان ئەدا تەبىل و شەببوور لى دىن و لەشكر بەتىكپايى سوار بىن. ئەلئى: «بىت و رۇستەم كوژرايى، تازە كەسى وام نىە بچىتە مەيدانى سۇراب، مەگەر لەشكر يەكجى بىكەوہ ھىرش بەرن.» كە ھەرا و غەلەبە پەيدا ئەبى، سۇراب بە رۇستەم ئەلئى: «ئەم لەشكرى توركانە لەبەر من ھاتو – ون بۇ ئەم شەرە. ئىساس كە رۇژى من تىپەرى، بارى ئەوان پاك گۇردراوہ. ھەموو مېھرەبانىكى خۆت بە كار بىنە و مەھىلە شا شەريان لەگەل بكا و مەھىلە زىانپان بى بگا.» رۇستەم كرژ سوارى رەخش ئەبى و دى بە فەرماندەرانى لەشكرى ئىران ئەلئى: «نايى شەر لەگەل لەشكرى توركان بىكەن.» ئىرانپان كە ئەيىن رۇستەم زىنووە، ھەموو بە روودا ئەكەون و كورنووشى بۇ ئەبەن و زۆر سپاسى خۇدا ئەكەن. رۇستەم ئەمە ئەلئى و بە تاو ئەگەرپىتەوہ بۇ ژوورسەرى سۇراب.

گەورەيانى ئىران لەگەلى دىن. رۇستەم شىوہن ئەكا و قور ئەپىئى و يىخەى خۇى دائەدرى و لە خۇى ئەدا و خنجىر ھەلئەكىشى كە خۇى بكوژى. دەسى ئەگرن و دالخورشى ئەدەنەوہ. گۆدەرز زۆرى بەسەرا دى و ئامۇڭگارى ئەكا. رۇستەم بە گۆدەرز ئەلئى: «بچۇ بۇ لاي كاووس و پى بلى كە من چىم بەسەر ھاتووە. لە زمانى مەوہ پى بلى ئەگەر ھىچ كار و كردارى منى لە بەر چاوە، لەو ئۆشدارووە كە لە خەزىنەىدايە و ھەموو برىنىك خۇش ئەكاتەوہ،

هیندیکم لەگەڵ جامی مە یۆ بنیرئ. گۆدەرز ئەچئی و پەییغامەکە ی رۆستەم بە کاووس شا ئەگەییئ. کاووس لە وەلامدا ئەلئ: «کاری وا ناکەم. ئەگەر بیئ و ئەم فیلەتەنە بمینی، رۆستەم پی پشت ئەستوور ئەبی و ئەونە ی تر دەسلەت پەیدا ئەکا و تازە جوابی من ناداتەو و بیگومان سەری من تیا ئەبا. ئەگەر رۆستەم تەنیا خۆی بی، خراپەمان لەگەڵ بکا بە خراپە جوابی ئەدەینەو بەلام ئەم فیلەتەنە:

«کجا گنجد او در جهان قراخ بدان قَر و آن بُرز و آن یال و شاخ»

واتە: «کوا ئەمە لە دنیای بەرینا جیگای ئەبیتەو بەم فەر و شکۆ و بەم شان و باهو و هەییەتەو!»

گۆدەرز خیرا ئەگەریتەو و ئەم وەلامە ی کاووس بە رۆستەم ئەگەییئ و ئەلئ: «بەدخوویی ئەم پادشایە وەک داریک وایە کە هەمیشە بەبەر بی. خۆت بجۆ بەشکوو لی بسینی.» رۆستەم ئەم ئەکا بە خزمەتکاری: راخەریک لە گوئی جۆگە ئاوێک رانەخا. سۆراب رانەکیشی و سوار ئەبی کە بی بۆ لای شا. هیشتا دوور نەکەوتووەتەو کە کەسیک بە دوا ی دئ و ئاگاداری ئەکا کە سۆراب تەواو بوو.

رۆستەم ئەگەریتەو، دائەبەزئ و دەس ئەکا بە قور پیوان و ماویدیکی زۆر بە سۆزەو سۆراب ئەلاوینیئەو و سەرکۆنە ی خۆی ئەکا و نزا لە خۆی ئەکا. پاشان لە تابووتی ئەخا و ئەییاتەو بۆ پەردەسەرای خۆی. ئاور لە پەردەسەرا بەر ئەدا و هەموو لەشکرەکە ی سەر لە قور ئەنین. کاووس شا و گەورەییانی ئێران لەگەڵ رۆستەم لەسەر خاک و خۆل دائەنیشن و دلخۆشی ئەدەنەو. رۆستەم لەشکری تووران بەرمو دوا ئەنیریتەو و تابووتی سۆراب ئەباتەو بۆ سیستان.

سەتر (۲۹۶): دیئ نووسراو، خەتی نووسراو

سەد تۆکل (۵۳): کەسیکی کە روالەت و دەروونی یەکجار لە یەک جیاواز و لە یەک دوور، کەسیکی کە یەکجار ریا باز و فیلاویە و دەروونی خۆی ئەشاریتەو

سەرا (۲۸۸، ۲۱۱): مال

سەربىزئۆي (۱۰۷): سەربىزئۆكى، ياخى بوون
 سەر چەقاندن (۵۶): سەر تيا بردن، لە ناو بردن
 سەرسام (۱۶۶، ۹۱): سەرگىژە، تىك چوون و بىخود بوون و وپىنە كردن و
 قسەى ھەلىت و پلىت كردن بە ھۆى نەخۆشپەو
 سەرسامى (۸۴): گرتنى نەخۆشى سەرسام، برۋانە «سەرسام»
 سەرسووپ (۱۶۴، ۱۲۱): واق ووپ ماو، تاجب ماو. (متعجب، حيران)
 سەركوئىر (۱۸۷): تى نەگەيشتوو، كەسىك كە بە ھۆى جاپز بوونەو ھەلە ئەبى
 و لە فېر بوونا دانەمىنى
 سەرمردوو (۴۷): كەرسەگ، لە بنەو بې، روالەت فەقىرى بەدجسن.
 سەرناسى (۵۳): سەر بە دەرەوھى، شۆرەت و ناوبانگ
 سەر نانەو (۱۱۱): خەوتن، بە خەم و خەفەتەو خەوتن. بە ماناى مردنیش
 ھاتوو، وەك ئەلەين: «ئاخرى تۆ بەو ئاواتەو سەر ئەننپتەو.» يانى ئەمرىت
 و بەو ئاواتە ناگەى.
 سەرە رۆيى (۹۱): بىن فەكر كەرنەو كار كردن
 سەرىن (۲۹۹): ژوور سەر
 سەرسەپ (۱۷۱، ۶۴): باى ساردى بە تەوژم
 سەقامگىر (۵۵): بەرقەرار، جىگرتوو. (مستقر، پايدار)
 سەگ خاوەنى خۆى نانسى (۹۷): يەكجار ئاژاوە و ھەركى ھەركىيە، يەكجار
 چپە و گۆرەپە
 سەنگ (۲۹۰): ۱. قورسايى، ۲. نرخ، ئەرزىش، لىرەدا ماناى دووھەم مەبەستە.
 سەواد (۳۹): رەشايى، ئەو رەشايىيەى كە دواى داجوون و ئاوا بوونى خۆر لە
 ئاسۆى بەرى خۆرئاوا پەيدا ئەبى.
 سەوداسەر (۲۹۷، ۲۹۰، ۱۰۴): زۆر ئاشق و ئەويندار، كەسىكى كە لەبەر ئاشقى
 خەرىكە شىت بى.
 سەودايى (۲۸۹): ئاشق، شىتتى ئيشق

سەوہ (۴۵): سەوہتە، بۆ تۆ گەیشتن لە مانای شیعردەکە پێنویستە خوینەر
بزانی کە لە دیھاتی کوردەواری بۆ نینگاداری و پاراستنی جووجەلە و بەرخ و
کاژیلە ساوا سەوہتە ئەکەن بە سەریانا.

سیخوار (۵۹): وورده سەھۆلی نەرم کە لە ھەوای زۆر سارد لە ئاسمان ئەبارێ
سیخوڕ (۲۲۴): جاسووس

سیرێژ (۶۳): سیراج، شتیکی وەک پەنیر کە لە دۆی کوڵاو ئەگیرێ و کەشکی لێ
ساز ئەکری. بەتەنیا یان لەگەڵ کەرە و پەنیر تێکەڵ ئەکری و بە نانەوہ
ئەخورێ.

سیرە (۸۱): جوړئ دەنگ وەک دەنگی بالی بالندەدی گەورە لە کاتی راخۆشینا
یان دەنگی کەوش لە کاتی ڕیگا ڕۆیشتن بە سەر بەفر و سەھۆلا.

سیزیف (۱۶۳): لە ئوستوورە کۆنەکانی یوناندا کەسیک بوو کە خودایان
قەھریان لێ بەستوو و مەحکوومیان کردوو بەو کە بەردەوام گاشە بەردیگی
گەورە بە پالە پەسێ بەریتە سەر دوندی کێویک. بەردەکش ھەر کە ئەگەیشتە
سەر کێوێکە دائەتلاو و ئەھاتەو داوینی کێوێکە و سەر لە نوێ کاری سیزیف
دەسی پێ ئەکردەوہ.

سیلە ی نینگ (۲۹۸): گۆشە ی نینگ

سیمر سیمر (۱۰۰): مرخیش مرخیش، خۆ کوتان و شانەچرکی کردن.

سیمورغ (۴۵): لە باوەری قەومە ئێرانیەکانا لە رۆژگاری کونا بالندەییکی
ئەفسانەیی بوو کە زۆر گەورە و بەھیز و زانا و خاوەن فەر و غەیب زان بوو.
ھیلانە ی سیمورغ بە برۆی پێشینیان لە کێوی قاف بوو. (بروانە «قاف».)
«عەنقا»ش لە فەرھەنگی عەربا بە نزیکە ھەر بالندەییکی وەک سیمورغ بوو.

سی ووشک بوون (۱۳۱): سی ووشکە گرتن، مردن لە توونیان، سی ووشکە
نەخۆشیکی کوشەندەبە کە ئاژەل بە ھۆی توونییتی بەردەوامەوہ تووشی ئەبێ
سی (۳۳): سا، سیبەر

سی و دوو کردن (۱۵۹): فکر کردنەوہ لە ئاکامی کار و قسە، ھەلسەنگاندنی قسە
پیش ووتن

سیوک (۲۲): ھێرەلماسی، یێرەلماسی، سیف زەمین

ش

شار به دەر (۳۵): كەسكى كە لە شار دەرگراوه.

شار (۵۷): تاك هەلكەوتوو، بئوینە

شاژن (۱۲۷، ۴۰): ژنی شا، ژنێك كە پادشا و فەرمانرەوا بێت، (مەلكە)

شپرزە (۲۱۶): پەڕیشان، تێك چرژاو، پەڕیشان حال

شكەستە (۱۲۹): شكاو، مڕۆڤك كە روالەت و روخساری تێك چرزاوه و رەنگی

پیری و چرچی لی نیشتوو

شلوی (۱۳۹): لیلا

شۆخ (۳۲): جوانی رێك و پێك

شۆخی (۸۰): جوانی، لەباری، رێك و پێکی

شەبهق (۳۹، ۲۰۷): رۆشنایی بەری ئاسۆی رۆژەلات و رۆژئاوا لە کاتی

دەرھاتن و ئاوا بوونی خۆرا. (شفق)

شەبیخوون (۷۵): هێرشێ لە ناکاو و خافگیرانە، شەبیخوون زیاتر لە تاریکی

شەوا بەرپۆه جووه.

شەپۆل شەپۆلی ناگەزێ (۱۳۹): شەپۆلی بە شەپۆلی ناگا، شەپۆلی لی

دەرناکەوی، شەپۆل نادا.

شەتاو (۱۸۸، ۱۸۷): چۆماوی وەرزی، چۆماوی بەھاری

شەتل (۲۲۸): بنجی گیا کە لە شوینیکا ئەپروینن و پاشان هەلی ئەکنن و

ئەیبەن لە شوینیکی ترا بە دەس ئەچینن. (نشا)

شەهق (۱۸۳): شەبهق، پروانە «شەبهق»

شەقار (۷۸): شەق بردن، شەق بوون، قەلەشی گەورە تی کەوتن، لەت بوون،

شەقار بوون (۲۲۲): شەق بردن، شەق بەستن، دوو لەت بوون، لەت لەت

بوون،

شەقه مشار (۱۷۲): مشاری دوو کەسی کە بۆ داھێنان و برپنەوادی داری گەورە بە

کار دی

شه‌که‌ت (٨٠): مانوو، زۆر مانوو

شه‌لال (٣٦، ٥١): ته‌پ، ته‌پساوه، خووساو. به‌تایبه‌ت بۆ ته‌پ بوون به‌خوین و ئاره‌ق به‌کار دئ.

شه‌لاو (٣٩): شالاو، په‌لامار، هه‌لمه‌ت

شه‌نگه (٧٥): مه‌به‌ست شه‌نگه‌ی شاروێران یان «زنگه‌ی شاوران» ه‌که‌ به‌ پای گێرانه‌وه‌ی شانامه‌ی فیرده‌وسی یه‌کێک له‌ پالاه‌وانان و ده‌سه‌لات دارانی گه‌وره‌ی ئێران بووه‌. من وای بۆ ئه‌چم که‌ زه‌نگه‌ فه‌رمانه‌وای کوردستانی موکوریان و کورد بووه‌. بۆ زانیاری زیاتر ب‌روانه‌ کتیبیک که‌ من له‌م باره‌وه‌ به‌ زمانی فارسی نووسیه‌مه‌. هه‌ر وه‌ها ب‌روانه‌ ووشه‌ی «گۆدهرز» له‌م فهره‌ه‌نگه‌دا.

شه‌واره (٤٠): ب‌روانه‌ «به‌شه‌واره»

شه‌وژهن (٢١٩): شه‌وبه‌ن، تیکه‌ دارێ که‌ له‌ ناوه‌وه‌ درگا و ده‌روازه‌ی پێ داڤه‌خه‌ن. (کولون)

شه‌وه‌زنگ (١٨٧): تاریکه‌ شه‌وه‌، شه‌وی ئه‌نگوسته‌ چاو

شه‌هین (١٣٣): شاهین، بالنده‌ییکی راوه‌که‌ره‌ که‌ له‌ باز چکۆله‌تره‌. (شاهین)
شیاکه‌ گلین (٢٠٦): قالدۆنچه‌ییکی ره‌شه‌ که‌ له‌ ده‌شتا ئه‌ژی و به‌ بۆنی شیاکه‌ و پیسیه‌وه‌ دئ و کۆ ئه‌بیته‌وه‌ و شیاکه‌ و پیسی خ‌پ هه‌لا ئه‌دا و ئه‌یبا بۆ کونی خۆی. (ج‌عل)

شیر (٢١٦، ٢١٣): شمشیر

شیلوک (٢١٤): تیکه‌ گۆشتیکه‌ له‌ ناوسکی ئاژه‌لا که‌ ووشکی ئه‌که‌نه‌وه‌ و هه‌وینی په‌نیری پێ دروست ئه‌که‌ن. (شیردان)

شیلگیر (١٧٣): به‌رده‌وام له‌سه‌ر ئه‌نجام دانی کار و دوا که‌وتنی مه‌به‌ست، ده‌س هه‌لا نه‌گر له‌ کار و مه‌به‌ست. (دارای پشتکار)

ع

عاملان‌دن (٥٥): راهینان و ته‌علیم دان و رام کردنی گیان له‌ به‌ری تۆر و وه‌حشی

عوود (۲۸۶): دارىكى بۆن خۆشه كه بۆ بههرمه ندى له بۆنهكهى ئهيسووتين
 غەزەرت (۵۰): تاسە. لام وايە كه ئەم واژەيه له حەسرەتەوه هاتووه. (حسرت)
 عەلەم (۴۶): عەيب، ئيراد، نەخۆشى، ناساغى. «عەلەم دەرھيّن» (۴۶): عەلەم
 لى دەرھيّن يانى عەيب و ئيراد لى گرتن. عەلەم دەرھيّن واتە بە عەيب و
 ئيراد، كەسكىي كه بۆ عەيبى خەلك ئەگەرى. (عيبجو)
 عەودال (۲۹۷): دەرۆيشى گەريدهى رەبەن،
 عەودالى (۱۸): رەبەنى و بىمەئا و مەكانى و دەر بەدەرى

غ

غەدرە ئازار (۱۶۷): ئازار دان بە غەدر لى كردن و قىل و فريو و ناپياوى و
 خوڤيگەرى

ف

فرە (۵۳): زۆر، گەلى
 فريزوو (۹۲): هەريز، گيايىكى ناسكه كه بنجهكهى به سەر عەرزاً پان ئەبىتەوه
 و ئاژەل زۆرى بى خۆشه. ئەم گيايه له هەر شوينىكا بى رەگاژۆ ئەكا و
 ئەتەننەوه تا وولات دائەگرى. ئەلەين «فلانە شت وەك تووى هەريز بلاوه»
 يانى له هەموو شوينىك هەيه.
 فەرەج (۲۹۵): گوشايش، کرانهوى دژوارى
 فیتەنەئاکار (۴۵): كەسكىي كه ئەونە جوان بى يان ئەونە شاز و بىوینە و سەير
 بى كه دیدار و ئاکار و رەفتارى بىتە هوى فیتەنە و ئاژاوه.
 فیز (۷۸): بۆز، دەمار، بارى هەوايى، دەعيە
 فیشال لیدان (۵۳): خۆ هەلكيشان، خۆ نواندن
 فیلەتەن (۱۰۸): زەبەلاح، كەسكىي كه جەستە و ئەندامى زۆر زله

ق

قاپووپ (۱۲۳): رووکەشی یان قابلیکی رەق کە شتیکی لە بەر گرتوو. (پوستە، پوکە)

قاخلی (۲۲): شملی، گیاپیکە لاسک درێژ کە گۆلەکە ی ریشالیکی زەردی پێوەیە وەک زەغفەرەن وایە و بۆ جوانی ئەیکەن بە رووی کولێرەو
قاشوو (۳۵): قاشوولە، قاشوولکە، لەتە شووشە کە منالی فەقیر کایە ی پێ ئەکەن.

قاف (۱۰۹، ۴۵): کۆپکی ئەفسانەییە کە پێشینیان باوەریان پی بوو و بیان وابوو لە کۆتایی و دوایین هێلی زەوی هەلکەوتوو و ئەوێ بەرزە کە بالا پیاویک مەودای لەگەڵ ئاسمان هەیە و ئەوانی بە سەر هەموو زەوی دا.

قامک پیکان (۲۰۶): قامک کردن بە گەرودا بۆ رشانەوی بە زۆر قائمە (۱۲۰): چەقە و هەرا

قاوەلتوون (۷۴): کاتی بەیانی، نانی بەیانی

قاریو (۱۴۹): هەرا و هوریا لە خۆشیان

قەر و قەپ کردن (۱۱۱): مەق نەکردن، دهم قووچاندن، قسە نەکردن
قنگەلاشک (۱۶۲): درووی کنگر کە گەرە ئەبی و ووشک ئەبیتەو و ئەبیتە بابەردە

قنە قن (۸۳): رویشتنی کۆتر و کەو، لیژەدا بە مەعنا ی هەلبەز هەلبەزی گری مۆمە کە وەک ریگا رویشتنی بە قنە قن وایە.

قنیات کردن (۳۴): رابواردن بە رادە ی کەمی بژیو و ددان بە خۆدا گرتن.

قوتە (۴۰): قوتە کردن، سەر کێشان و تەماشای دەور و بەر کردن

قورقوشم (۱۰۳): کانزاییکی رەنگ بۆری قورسە. (سەرب)

قوله زەنگ (۲۶۸): قوله رەشە، مرۆوی رەش پیس

قولینچک (۱۳۶، ۷۳): گۆشە، سووچ

قۆز (۱۸۴، ۵۰): جوانچاک و ریک و پیک، بۆ پیاوان بە کار ئەبێ.

قۆزی (۱۸۳): جوانچاک و ریک و پیک

قەبارە (۱۷): بارسایی، بارستایی، قیلەت. (ضخامت)

قەبە (۵۳): نارېك، ناقولا

قەپۇز (۱۰۱): لمۇزى سەگ و ئاژل و شتى وا، دم و لووتى سەگ و شتى وا.
(پوزە)

قەتماغە بەستەن (۱۲۰): تويژ خستى برين، رەق بوونى سەرى برين.
«قەتماغە»: تويژى رەقى سەرى برين

قەتيس (۴۰): بەر لى گيراو، بەند كراو. (محبوس)

قەشمەر (۱۴۷، ۷۴): قەشمەرە، چكولانەى قوت و ووريا و بە گالته و پېكەنين

قەشە (۲۲۳): پياوى ئايىنى خاچ پەرەستان

قەقنەس (۸۵): قاقەناس، قوقنوس. بالندەيىكى ئەفسانەيە كە ئەلەين ھەوت
كون لە دەنووكى دايە و كاتى ئەخوينى ھەوت جۇر مۇسقىا لە دەنووكى
دەرئەجى. ئەلەين قەقنەس كە پير بوو و كاتى مردنى ھات، ھىندى پووش و
پلاش كۆ ئەكاتەوہ و لە سەرى ھەلئەنىشى و بە ھەوت مۇسقىا ئەخوينى تا
ئاوور ئەگرئ و ئەسووتى. ئەوساكە لە خۆلە مېشەكەى جووجكە قەقنەسىك
پەيدا ئەبى و ئەژيئەوہ. لە كوردەوارى دا قەقنەس مەسەلە بۆ سووتان، ئەلەين:
«ئەو نانە كەوتە تەنوورەكە و بوو بە قاقەناس.» يانى تەواو سووتا و بوو بە
خەلووز.

قەلاتە (۱۶۱): گېشە، تايەى چكۆلە، كۆمەلى باقە گيا و شتى وا كە بە نيزام لە
سەر يەك ھەلچنرابى. «تايە» لە قەلاتە گەورەترە و چەند قەلاتە كە لە سەر
يەك دابنرى، ئەبىتە تايەيىك

قەلب (۲۸۷، ۲۹۰): ناخالىس، خەوشدار، نارەسەن، ناجىسن

قەلبەزە (۲۰۲): شەپۆلى گەورە و توند، گورمى ئاو

قەلغان (۲۸۹، ۱۰۷): مەتال، سېەر

قەيران (۱۸): جەنگەى توند و تيزى نەخۇشى. ئيسا بۆ جەنگەى ھەموو جۇرە
گرفتېك بە كارى دېنن. (بحران)

كاڭيىشان (۱۲۲، ۷۳): رووناكايىكە لە ئاسامانا كە لە شەۋى سامال و تاريكا ئەدرەوشىيەتە ۋە ۋەك جادەدە وايە. (كەكشان)
كالا (۵۶): كووتال، شتى كرين و فروشتن
كام (۲۹۰): ئاۋات، ئارەزوو. «پېن بدا كام» يانى بە ئاۋات و ئارەزوومان بگەيىنى.
كامپەۋايى (۲۰۸): بە ئارەزوۋى دل ژيان، بە ئامانج و ئارەزوو گەيشتن.
(بېروانە «كام»)
كانزا (۱۰۳): (فلز)
كانگا (۲۲۰): كان. (معدن)
كردەم كۆ ئەگرى (۲۱۳): كارم سەقامگىر ئەبى، كارم بە ئاكام و نەتىجە ئەگا.
كسپە كسپ (۱۵۹): تۆزانەۋەى پېس بە سەرما
كفارە (۲۴): (فوارە)
كفت (۷۱): شەكەت
كل (۲۹۴، ۱۸۰، ۳۸): كۆگايىك ئاوردوۋ كە بۇ ئاور كىرەنەۋە بە شيۋەيىكى تايبەت لە سەر يەك ھەللى ئەچنن وابى ژىرەكەى بۇش بى و باى پيا بچى بۇ ئەۋەى ئاورەكە جوان بسووتى، كۆگاي ئاوور. «كللى كۆيرەۋە بوو» يانى كللىكى كە بە سەر يەكا رووخاۋە و بۇشايى بىنەكەى نەماۋە و جوان ناسووتى و دوۋكەل ئەكا.
كلپە (۱۶۴، ۳۰): دەنگى بلېسەى ئاگر، بلېسەى ئاگر، دەنگى بە تەۋژم سووتانى دار و پەردوو
كوتان (۳۵): بە توندى ھەلپەرىن، بە توندى پا لە عەرز دان لە كاتى ھەلپەرىنا.
كوت و مت (۴۷): عەينەن، بە عەينى ۋەك...
كوت و كوتىر (۲۰۶، ۱۹۸): چاۋ چكۆلەى ناشيرين، كەم بين، كەسىكى كە بە تەۋاۋى نابىنى
كوتەى خوئين (۵۲): (نبض)
كوچك (۳۹): بەرد

كۆركۈر (۷۴): بالئەندەيىكە لە پېدەشتەكانا ھېلانە ئەكا و لە كەو گەورەترە. قەتئى.

كۆرە ھەيران (۱۰۴): كۆرۈ ئاشق و ئەويندار و بەندەوار

كۆلەبالتە (۶۲): ئۆۈپر كۆت. (اوركت)

كۆيرەوۈە بوو (۳۸): بىروانە «كل»

كۆ (۱۰۵): قالۇنچەيىكى سەوزى گەورەيە كە لە دەشتا ئەژى و ھەل ئەفپى. ھەلفرىنەكەى زۆر لە ناكاو و بى ئامانچ و كۆيرەنەيە بۆيى خۆى بە چاۋى ئازمەل و مرقوا ئەدا و كۆيرى ئەكا.

كۆ (۱۸۱): جەم، جەمە. (جمع)

كۆ بە كۆ (۱۴۳): كۆلان بە كۆلان

كۆ بە كۆ (۱۶۵): كۆ بە كۆ

كۆپان (۶۰): كورتان، جل و بەرى كەر، كۆل كىشان بۆ پاراستنى پىشتى خۆيان لە سوان و بىرىندار بوون و بۆ راست راۋىسانى كۆلەكەيان جلىك لە پىشت ئەبەستەن كە ئەۋەش كۆپانى پى ئەلەين.

كۆپە (۱۰۸): كۆپارە، گرى پىشت مىلى گا و كەل. گەورە بوونى كۆپارە نىشانەى بەھىزى كەل و گايە.

كۆخ (۱۸۲): زىنج، چارداخ، چادراخ، مالى چكۆلە و ناخۆش

كۆليل (۴۳): چارەپىشى زەليل و جىگى بەزەيى.

كۆليلى (۱۸۰): چارەپىشى و زەليلى و جىگى بەزەيى بوون

كۆلەكەى ھەننەنە (۳۰۰): كۆلكە دارىك بوو كە پىغەمبەرى خودا (د) كاتى كە بۆ ئەسحاب ئەدووا پاللى پىئوۈ ئەدا. كاتى كە مېنبەرىكىيان بۆ پىغەمبەر (د) دروست كرد و ئەو دارەى بە جى ھىشت، دارەكە ھاتە زمان و لە دوورى پىغەمبەر ھاۋارى لى ھەلسا.

كەپۆ (۵۵): لووت

كەتيرەپ (۱۶۹): ئەو كەسەى كە كەتيرە ئەگرى. (كەتيرە شىلەى گەۋنە. بىروانە گوينى)

كەرویشكە (۳۳): نووچ دان و شەپۇل دانى كۆرە گىيى بليند بە دەم باۋە كە لە راكردىنى كەرویشك ئەچى.

كەژال (۲۰۴): چاۋ كال

كەساس (۵۰): كز و كەنەفت، بىۋەزە

كەسك (۷۲): سەۋز

كەشم و نەشم (۱۲۳): ناز و عىشۋە، بە ناز رۇيشتن

كەفچىن (۴۰): كەف كىدو، ئاۋ ئەگر بە گورم و بە ھىز بى كەف ئەكا. «كەف-

چىنە چۆماۋى رەگم» يانى رەگەكانم ۋەك چۆماۋىكى بە گورم و بە ھىز وايە.

كەلك (۷۹): پىۋىستى، ئىحتىياج. «كەلكم تىت ئەكەۋى»: ئىحتىياجىم تىت

ئەكەۋى، پىۋىستىم پىت ئەبى. «بى كەلك»: يانى شىتىكى كە قەت ئىنسان

پىۋىستى پى نابى، بىۋىسود. لىرەۋە ھاتۋە كە كەلك بە ماناى سوۋىش بە

كار ئەبەن.

كەلە: گەۋرە. «بۆرە و كەلە» (۳۹): بىۋى بى ناۋ و نىشان و بىۋى سەر بە

دەرەۋە (عام و خاص)

كەمەن (۱۸۶): كەمەند. (كەند)

كەن و كۆسپ (۴۰): كەند و كۆسپ، چالى و بەرزى سەر رىگا، لەمپەر و بەرگرى

سەر رىگا كە بەرگرى لە گەيشتن بە ئامانچ ئەكا.

كەنەفت (۶۰، ۵۲): كەلەلا، زۆر حال پەرىشان

كەۋانە (۱۷۱): بىروانە «كەۋانە كىدن»

كەۋانە كىدن (۴۸): گەرانەۋە و لادانى گوللە باش دەرچوۋنى لە تەفەنگ بە ھۋى

كەۋتن لە شىتىكى رەق. گوللەى كەۋانە كىدو كوشەندەيە.

كەۋشەن (۱۴): سىۋور. (حد، مرز)

كەۋشەن تەنگ (۲۰۵): سىۋور تەنگ. (محدود)

كەۋنارا (۶۵): كۆنىنە، زۆر كۆن. (باستانى)

كەۋە (۴۵): كەۋۋو، رەنگى شىنى تارىك. «كەۋەى ئاسمان»: رەنگى شىنى

ئاسمان. (كبود)

که وه پرووبه ند (۳۹): رووبه ندى که ووو، رووبه ندى شینی تاریک. «که وه پرووبه ندى سه وادی شه به ق» یانی ره شایی به ری شه به ق که وهک رووبه ندیکی که ووو وایه. (بپوانه «سه واد»)

که یل (۹۳): پ. «دهروون که یل» (۳۱، ۹۳): دل پر له نازار و خهفت، یه کجار خه مبار.

کیمیا (۲۹۰): شتیکی که پیشینیان بۆی گه راون و بیان وابوو کازا بی نر خه کان ئەکا به زیو و زیو، ئیکسیر

کیشوهه کردن (۱۹۶): په یتا په یتا و به دواى یه کا کیشان، په یتا په یتا گو یزانه وه کپوپ (۱۲۱): که سیکی که به کیوا ئەروا، که سیکی که به کیوا سهر ئەکه وئ، (کوهنورد)

گ

گاشه به رد (۱۰۳): به ردی گه ووه

گراوی (۱۴۱، ۱۰۴): دل بهر، ماشقه، یاری میوینه

گردوولکه (۷۱): گردی چکۆله، تهپک، تهپی چکۆله

گرژ هه لپوون (۵۰): کووپ بوونه وه و ویک هاتنه وهی لهش به هوئ نازاریکه وه.

گرم (۵۰): فهرزم کرد، وام دانا

گرئ پووچکه (۲۲۲، ۱۳۰): گرئ کویره، گرئییکی که له بهر توندی و ئالۆزی ناکرێته وه.

گرپکان (۲۰۵): بۆرکان، ئاگرپۆین. (آتشفشان)

گزیر (۱۱۱): بیشکار، بهرده سی کوپخا له دئ دا

گزیکار (۲۹۱): فیل باز

گژه گز (۲۰۷، ۴۳): دهنگی با به تاییهت کاتیکی که بهرده وام دئ و بیاو به دهنگه که ی وهره ز نه بی.

گغه (۳۲): دهنگیک وهک دهنگی با یان دهنگی به رد و گولله ی هاو یژراو یان دهنگی پوووه ههنگ

گلینەى چاۋ (۱۶۷): بېلىلەى چاۋ، گۆى چاۋ

گلگۆ (۸۲): گۆى، قەبر

گلەخۆركە (۱۹۵، ۴۳): كرمى بن گل كە ئەلەين خۆل ئەخوا و بە خۆل بەرى ئەچى.

گورزى گاسەر (۱۰۷): گورزى تايىبەتى رۆستەم كە گوايە لە شىۋەى سەرى گا بوو

گوروون (۹۶): «گوروونى پىس» يانى دەرھىنانى پىسى لاشە بە بى برىن، دامالەينى پىسى لاشە.

گورم (۱۸۸): تەوژم، تەكان. زەبر (شەت، تكان، ضربە)

گولى (۴۱): خۆرە، خۆركە، نەخۇشپىكە كە ئەندامى لەش ئەخواتەو و لە بەينى ئەبا. (جدام)

گولشەن (۲۹۸، ۴۳): گولزار، گولجار

گونجە (۲۰۶): كونى ئاۋەپۇ

گوپقولاخ (۷۴): لە سەر ھەست، گۆى تىژ كردو

گوپنى (۶۲): گەون، دېۋوپىكى ناسكە كە بە رووى عەرزى پان ئەبىتەو و ووشكەكەى زوو ئاۋور ئەگرى و خۆش ئەسووتى و لە رابوردودا بۆ ھەل كردنى ئاۋور كەلكيان لى ۋەر ئەگرت. شىلەى گەون كە «كەتيرە»ى پى ئەلەين لە پىشەسازىدا زۆر كەلكى لى ۋەر ئەگىرى.

گۆ (۲۰۵، ۲۱۱): تۆپ. (كرە)، «گۆى زەوى»: (كرەى زمين)، «گۆى خۆلەين»: زەوى، زەمىن

گۆدەرز (۷۵): بە گۆيرەى گىپرانەۋەى شانامەى فېردەۋسى يەككى لە پالەۋانان و پىياۋ ماقوۋلانى گەۋرەى ئىران بوو كە عەشېردار و بە دەسەلات و ھەروا زانا و دىيادىو بوو و سەرۋكى ئەنجومەنى مېھستان (مېھستان) بوو و لە ھەلبژاردن و لابردنى پادشايانا دەسى بوو. لە شەرىكا كە لەشكرى ئىران تىك شكاو و فەرماندەى گشتى لەشكر كە تووس بوو، راي كردوو، گۆدەرزىيەكان پايان چەقاندوو و دوژمنيان تەس داۋەتەو. لەو شەپەدا ھەفتا و ھەشت كەس لە بەرەى گۆدەرز كوژراون. تەنانەت لىكۆلەرانى غەيرە كوردېش دىيانان بەمەدا ناو كە گۆدەرز كورد بوو. گۆدەرز يەككىكە لە پالەۋانانى سەردەمى كيانى، من

له سەر ئەم باوەڕم کە بێ‌گومان پادشایانی زنجیره‌ی کيانی و پالەوانانی ئەم
سەرده‌مه هه‌موو کورد بوون چونکە ئەم پادشایانه و ئەم پالەوانانه ئەگه‌ڕێنه‌وه
سەر پارتەکان و پارتەکانیش کورد بو- ون.

گۆرۈپان (۶۵): زەۋى تەخت

گوگه رۆک (۹۵) : (سیاره)

گۆنگە (٦٤): لوولەى سۋالەت

گەدە (٢٨٥): نامازدە بەو رووداوە کە جاریک بۆ ئازار دانی پێغەمبەری نازدار (د) گەدە و گیپایی ئازەلێک لە سەر بانەووە بەر ئەدەنەووە بە سەریا.

گهرا (۹۰): تووی چنگنه و میّش و مه‌گهز و مار و میروو، هیلکه‌ی نارہس کہ له ناوسکی مریشکدایه.

گەردوون (۱۱۴، ۸۱): جەھان، جىھان، عالەمى ووجود. فەلەك، رۆزگار
(كىهان، گىهان، جهان، فلک، سپهر، روزگار)

گهرده لوول (۴۳): گيڙه لووکه

گھر (۲۲۸، ۲۲۲): فیّ، پیلان

گهروک (۱۴۹): کهسی که دایمه به وولاتا نه گهری. (دوره گرد)

گہری ھہلپہرکی (۳۵): خولی ھہلپہرکی

گهزه دان (۱۱۳): گهزه گهزه، کایه کردن به منال، قامک بؤ دهمی منال بهری که بیگهزی و نه شهیدی بیگهزی.

گہزہن (۲۱۹): زیان و زہرہر، ئافہت

گەشكە (۱۵۸): فئ، لە خو بوونەو لە خوشیان

گه لحو (۵۶): زهلامی ده بهنگ و ناتیکه یشتوو

گه‌لّاله (۴۰): (طرح)، «گه‌لّاله کیشان»: (طرح ریختن)، «گه‌لّاله کردن»: (طرح کردن، طراحی کردن)

«گه مارؤ دان» (٧٨) يان: «گه مارؤ دادان» (١٦٨، ١٣٨): په لامار دان و هڅش كړدنه سهر به جوړي كه دهر فتي هه لاتن و راكړن له تهره ف بښني، لا لي برينه وه.

گيڙاو (۱۱۹، ۸۴): گهرداو. (گرداب)

گیڑھن (۵۹): گیڑ و خول، سوور و دھور

ل

لات بۆشل كەم (۱۱۳): رېگەت بدم، لات بۆچۆل كەم
لاترازكەي لى ئىبەست (۵۵): يانى خۇي لى لا ئىدا و دوورى لى ئىكرد.
لاسار (۲۳): گۆئ نەبىس
لاك (۴۳): كەلاك، لاشەي مردارەوہ بوو
لالانەوہ (۹۷): لال و پۆ بوونەوہ، بە زەللىلى پارانەوہ
لانكەدز (۱۳۰): دزىكى كە لە بەر دلرەقى لە دزىنى هېچ شتىك لا نادا، ئەلەين:
«منال بە لانكە و بيشكەوہ ئەدزى» يانى لە دزىنى هېچ شتىك لا نادا
لف (۱۲۵، ۴۹): ھاوتا
لكەي بەر چاو (۵۵): كەسى يان شتىكى زۆر ناخۆشەويست كە پياو بە بىنىنى
ژيانى لى تال بى و چاوى بەرايى نەدا كە بىبىنى.
لوو (۱۲۰): گرېي سەخت لە بن پىسا. (غەدە)
لووت داۋەندن (۱۱۹): سەر بەردانەوہ و مات بوون كە نىشانەي بىدەماخى و
ئازارە.
لووسكە (۴۸): لاوى بىموو، لاوى شىۋە ژن و حىز،
لە باتى (۱۶۴): لە جياتى
لە بىر كران (۱۸۸): لە بىر چوونەوہ
لە بىر كردن (۲۲۷): فەرامۆش كردن، لە بىر بردنەوہ
لە كىس چوون (۱۷۷): لە دەس چوون. (از كىس رفتن، از دست رفتن)
لە گوڭنى (۴۶، ۳۲...): وەكوو، چەشنى، لە چەشنى.
لەمپەر (۴۰): بەرگر، كۆسپ، مانع. «لەمپەرى باخ»: دىوارى باخ، پەرژىنى باخ
لەنگەر (۱۰۷، ۴۵): «لەنگەر گرتن»: ويستان و خاو بوونەوہ لە كاتى رۆيشتنا.
«بە لەنگەر»: بە رۆيشتنىكى ئارام و لە سەر خۇ، بى پەلە، بە ھىمنى.

لهولاك (۲۸۷): ئاماژەيە بەو ھەدىسە قودسىيە كە روو بە پيغەمبەرى خودا (د) ئەفەرمى: «لَوْلَاكَ لَمَّا خَلَقْتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ» واتە ئەي موحەممەد ئەگەر تۆ نەبوايىي ئاسمانەكان و زەويم نەئەخولقاند.

ليخن (۱۰۵): ئاويك كە لە بەر زۆر مانەو ەخلتە و قەوزەي گرتبى و شلوئ و بۆگەن بووبى.

لى بران (۱۶۸): ساغ بوونەو ە لە سەر كردنى كاريك. (تصميم گرفتن)

ليپەوار (۱۸۷): دارستان، جەنگەل

ليشاو (۱۸۷): جەريانى ئاوى زۆر

ليئايى (۱۸۰): كويزى، «ليئايى داهاتن»: كويز بوونى چاو

لى ەلكران (۱۳): لى بە دەس ھاتن، لى دەس كەوتن

م

مالۇس (۴۷): بەرازى مۆ

مالۆچكە (۶۲): مالى چكۆ لە

ماوەرا (۲۰۶): ئەو ديوى شتيك، ئەو لای شتيك

مايداس (۱۶۳): لە ئوستوورە كۆنەكانى يوناندا كەسيك بوو كە زۆر ھۆگرى

مال و سامان بوو، بۆيە خودايان قەھريان لى بەستوو و ھيزيكيان پى داو ە دەس لە ھەر شتيك بدا ئەو شتە ببى بە زى. مايداس پاش ماوھييك كە بەم ھيزەو ە ئەڤى، جاپز ئەبى و پەشيمان ئەبىتەو ە چونكە دەس لە ھەر خواردەمەنيك ئەدا ئەبى بە زىر و چىتر خۇراكى پى ناخورى و تەنانەت دەس لە لەشى كچكەشى ئەدا كچكەى ئەبىتە پەيكەريكى زيرين.

مجرۆ (۲۱۶): كەسى كە بە ھوى بريندارى يان ناتەواوى لەش و كەمئەندامى بكەوئتە زەوى. (زمينگير)

محال (۵۷): ناوچە، كۆمەلە ئاوايىكى سەر بە يەكتەر، وەك ئەلئين: محالى شارويزان، محالى مەنگورايەتى

مخابن (۴۱): مەخابن، مخابەند، ەيف، بەداخەو ە، ئەفسووس

مخابەند (۱۰۰): مخابن، مەخابن، حەیف، بەداخەو، ئەفسوس
مەدە (۳۹): مودەت، درێژایی. «بە مەدە عومرم» یانی بە درێژایی تەمەنم.
مراز (۴۶): نیازی دڵ، مراد.
مشتوو (۲۱۳): دەسکی شیر و خنجیر و شتی وا
مشقە مشق (۳۰، ۱۰۰): هەژان و هەلچوون لە خوشیان، (بن زاراوێ
فەیزوللەبەگی)
مقۆمقۆ (۹۶): مشت و مێ، چەقە و گۆرە
ململانی (۳۹): رکەبەری. (رقابت)
ملەما (۳۸): بابویر، کەلین و کولۆریک کە بای پێدا بیت. (منفذ)
مول و مۆ (۲۲۱): ئەوێه کە سەگ و شتی وا بە بۆن کردن بۆ شت ئەگەرێ،
چنۆکە چنۆک
مۆر (۱۰۱): قاویدی رەنگ، خۆلینە رەنگ
مۆلگە (۱۳۲): شوینی مۆل خواردن، شوینی مانەو و حەسانەو. (محل اتراق
کردن)
مۆم (۱۸۲): شەم. (شمع)
مۆن (۴۷): رووگرژ، مێ و مۆچ، ناوچاو تال،
مەتال (۲۱۹): قەلغان، سپەر
مەراق (۲۱۰، ۲۸۸): حەز و ئارەزوو
مەرھەم (۱۷۸): دەرمانی تێ هەلساوی، هەتوان. (مرهم)
مەستە خەسار (۱۸۵): کولۆل، بەدبەخت، مالدویران
مەعازەللا (۱۵۰): هەر هیچ، ئەسلەن، یەک زەرپەش
مەعجoom (۱۷۸): ماجووم، تیکلاو کراوی چەند دەرمان بۆ مەلەم. (معجون)
مەکیە (۲۴): ماشین، (ماشین)
مەلا (۴۷): مەللا، سەردەسەلی مەللان لە کاتی کایە کردنا.
مەلار (۱۰۶، ۱۲۲): خۆ بە زەمینەو چەسباندن و چاوەروانی دەرەت بوون
مەلەبەند (۳۵): ناوچە، مەنتیقە، سەرزەوی، شوینی ژیان
مەندی (۱۹۴): نارامی، پشوو لە سەر خۆیی، بێ هەلپە و پەلەیی، بێبزاوی

مه‌ودا (۱۰۰): ماوه‌ی به‌ینی دوو شت. (فاصله)
 مه‌یسەر (۵۵): جئ به جئ، مومکین. ئه‌لئین: «فلانک‌ه‌س مه‌رامی مه‌یسەر بوو.»
 یانی ئه‌وه‌ی که ئه‌یویست پی گه‌یی. (میسر)
 مه‌یین (۱۶۰، ۸۳): گرسان وه‌ک گرسانی ماست و په‌نیر، سفت بوون و له
 جه‌ره‌یان که‌وتنی شله‌مه‌نی
 مه‌یوو (۱۶۰، ۱۰۰): گرساو، له جه‌ره‌یان که‌وتوو
 میسۆنیر (۲۲۳): راگه‌یینهر و پروپاگه‌نده‌چی ئایینی خاچ په‌رستی (مبلّغ
 مسیحی)
 مینا (۷۴): شووشه که له زوودا بۆ رازاندنه‌وه که‌لکی لی وهر گیراوه و به قییمه‌ت
 و نایاب بووه.
 میرغوزار (۳۶): شوینی سه‌وزه‌لانی و پر گیاو و له‌وه‌ر، میرگ
 می مه‌کری (۱۶۷): حیل و مه‌کری میانه، حیل و مه‌کری ژنانه

ن

ناباو (۲۷۱): کرده‌وه و ئاکاری که له ناو خه‌لکا داب نه‌بی و بره‌وی نه‌بی
 ناتۆر (۲۷۱): ناوینیکه، له‌قه‌می خراپ
 نات‌ه‌با (۱۹۹): بیکه‌وه نه‌سان، موخالیف،
 ناخ (۱۰۴، ۴۰): ده‌روون، قوولایی ناوه‌وه‌ی شتیک، قوولایی ده‌روون
 ناسۆر (۵۱): برینی ته‌شه‌نا کردوو، برینی کۆن که‌وتوو و خو‌شه‌وه نه‌بوو
 نامۆ (۱۰۲): بیگانه، غه‌ریب، خو و پی نه‌گرتوو
 ناله‌شکینه (۷۱): ناوی کیوی که به‌ناوبانگه که به ته‌نیش‌ت شاری بۆ‌کانه‌وه‌یه و
 ئه‌پوانی به‌سه‌ر ئه‌م شاره‌دا.
 نامۆیی (۷۸): غه‌ریبی، بیگانه‌یی، خو و پی نه‌گرتوویی
 نزا (۷۷): دووعای خراپ، نه‌فرین. (نفرین). ئه‌و کسانه‌ی که واژه‌ی نزا به‌مانای
 موته‌له‌قی دووعا یان به‌مانای دووعای چاکه به‌کار دین س‌ه‌خت هه‌له‌ ئه‌که‌ن.
 (بۆ روون بوونه‌وه‌ی زیاتر بپروانه «هه‌ره».)

نیشیو (۳۶): نزمایی

نفووس (۱۸۷، ۵۵): وودمی دیدار و قسه‌ی کهسیک، به‌ره‌کەت یان شوومی دیدار و قسه‌ی کهسیک. ئەلێن: «فلانکەس نفووسی پاکە ھاتە لام نەخۆشیەکم چاک بوووە». یان: «فلانکەس نفووسی خراپە ھاتە لام کارەکم تیک چوو.»

نوازی (۴۷): روانی

نوغرۆ بوون (۲۰۹): نوقم بوون، رۆ چوون

نوچ دان (۴۹): نووشتانەو، چەمانەو، چەمانەو وەک چەمانەو، دار و درەخت یان چەمانەو، کهسیک کە بە سەر پاوویە و لە حاالی رینگا رۆیشتنایە.

نوینگە (۹۱): شوینی دەرکەوتن، (مظر)

نەبەرد (۷۸): دلێر، ئازا، جەنگاوەر

نەبەرد (۱۷۳، ۱۲۴، ۱۲۲، ۱۰۵): لیک دان، جەنگ، شەپ، خەبات

نەرم و نیان (۷۳): بنیادەمی ئەھوون و ئارام و لە سەر خۆ و دلگەر

نەسخ (۲۸۹): باتل بوونی ئایینە کۆنەکان بە ھاتنی دینی پیرۆزی ئیسلام

نەغمەخوانی (۱۹۴): ئاواز خوانی، گۆرانی ووتن

نەگریس (۱۲۰): بەدەفە، خراپ

نەینکاری (۲۲۵): مەخفی کاری

نەینیی (۵۷، ۱۰۰): راز، سیرپ، شتی شاردراو و کەس پێ نەزان. «بە نەینیی»

(۶۵): بە پەنامەکی، مەخفیانە

نیان (۲۹۳): قەست، مەبەست (قصد)

نیر (۴۳): دارێکی کە ئەیخەن بە سەر ملی دوو گادا و ئامووری جووت کردن و شتی وای پیو ئەبەسن.

نیرک (۱۹۸، ۲۱۸): لاسکی سەرەکی و توندی ناوەراستی گیا، تەوەرە دی دەسار و چەرخێ ئەپراپە و شتی وا

نیرینە (۷۹): «نیرینە ئاو»: جیگەیی ھەرە قوولئ ئاو، ناوەراستی ئاو

نیل دان (۲۹۰): بېوانە «نیل»

نیلە (۳۰): گری بە تەوژمی ئاوور، گری خۆش کراوی ئاوور. «نیل دان»: خۆش کردنی ئاوور، بۆش کردنەو، کلی ئاوور بۆ ئەو، با بجێ بە ژیریا و خۆشتر

بسووتى. «نيل» يان «نويل»: دارىكى دريژ يان شتيكى وا كه ئەيكەن به ژير كلئى ئاورا بۇ ئەوەى بۇش بېئەو و خۇشتر بسووتى يان ئەيكەن به ژير شتيكا بۇ ئەوەى له عەرزى بەرز كەئەو.

نئوبردە كردن (۱۰۶): به ناو و ناوونيشان جنيو به كەسيك دان نئوجيىي كردن (۱۱۰): نئويژى كردن، له يەك جيا كردنەوئى ئەو كەسانەى كه پيكةو شەپ ئەكەن

و

واتا (۲۷۳، ۱۳۲): مانا، مەفهووم. (بۇ باريك كردنەو و ديققەت دان به واژەكان چاك وايە به «معنى» بليين مەعنا يان مانا و به «مفهوم» يش بليين واتا. ئەم ديققەت دانە له زۆر واژەى تريشا پئويستە، بۇ ويئە وا چاكە واژەى «هؤنراو» يان «هؤنە» بەرانبەر به «نظم» و واژەى «شيعر» بەرانبە به «شعر» به كار بئنين.

وارەستە (۲۲۲): دەس له دنيا بەرداو، كەسئ كه دلئەندى به دنياو نيه

واريس (۱۸۷): ميراتبەر، ميراتگر

واق ووپ مان (۱۰۷): سەر سووپ مان، تاجب كردن، حەيران بوون

ووت و ويرە (۲۱۳، ۴۶): له دالى خۇدا قسە كردن، نوقمى فكر و ووت و ويژى دەروونى بوون.

ووتە داکەوت (۵۵): دەنگۆ ساز بوو، شايەعە ساز بوو، ووتى ووتى پەيدا بوو

ووړە بەرداو (۱۸۲): کولکە بەرداو، ليباسيک كه له بەر کۆنى پرزە و ريشالى

هەلدابئى. (لباس نخنما)

ووژە (۲۰۲): تاقەت، توانا

ووژە هەلنەگر (۵۳): له ووژە و تاقەت بەدەر. «ووژە»: تاقەت، توانا.

هان (۱۳۱): پال پېتو نەر، ھەستېك كە پال بە ئىنسانەو ھەنئ بۆ كوردنى كارتېك. (انگیزە، داعیە)

ھانا (۲۰۴، ۸۱): تین، گەرمایی. «ھانا بردن» بە مانای ھاوار بردن و پەنا بردنیش ھاتوو، ئەلین: «ھانای برد بۆ فلانكەس لەو رولمە رزگاری كا.» ھاوئەبەرد (۱۰۶): ھەریف، لایەنى شەر

ھەر (۱۲): فكر. «بیر» بە مانای فكر نیه بەلكو بە مانای یادە. ئەگەر «بیر» بە مانای فكر بەكار بێنین، ئەى بۆ مانای یاد چى بكەین و چە واژەییك بە كار بېنین؟ كە وایە بە كار ھێنانى «بیر» لە جیگای «فكر» غەلەتى مەشھوورە و لە زمانى ئەدەبا تا ھەو جیگەى ئەكرى ئەبى خۆى لى لادەى. ھەلەتە لە زمانى خەلكا ھەيە كە ئەلین: «ئەوئە سەپۆیى مەكە، تۆزى بۆخۆت بیر لە دنیا بكەو، بزانە دنیا چۆنە.» ئەگەر بە ووردی سەرنج بدەى ئەبىنى «بیر» لێردەا لە مانا سەردەكەى خۆى زۆر نزیكە: «بیر لە دنیا بكەو.» یانى بېرەورەبەكان و ئەزموونەكانى خۆت یاد بكەو و بپهینەو بەر چاوت. ئائەوئە كە لە زمانى خەلكا ھاتوو، بە كار ھێنانى رەوايە بەلام رەوا نیه لە ھەموو جیيكا «بیر» لە جياتى «فكر» بە كار بېنى. بۆ بە «عقیدە» ئەللى «بیر و باوەر» ھەر بللى «باوەر» و ئا. بۆ ئەللى «بە بیر و راي من» ھەر بللى «بە راي من» و تەواو.

ھورووژم ھێنان (۸۹): روو تى كردن و پەلامار دانى بە كۆمەل

ھۆلم (۱۹۴): ھەلم، بۆق، بوخار

ھۆدە (۶۵): دیو، ژوورى مال

ھەپروون (۵۱): وورد و خاش، لەت و كوت

ھەتوان (۲۹۷، ۱۷۸): مەلھەم، مەلھەم، دەرمانى كە لە برینى ئەساون. (مرهم) ھەتەر كردن (۲۰۳، ۱۵۰): بېنین، تەشخیس دان، بر كردنى سۆمای چاو. «چاوم ھەتەرى لى ناكا»: یانى نایبېنم، بۆم تەشخیس نادری. «ھەتا چاو ھەتەر ئەكا»: ھەتا ئەو جیگای كە چاو ئەبىنى و بە چاو تەشخیس ئەدرى. وای بۆ ئەچم كە ھەتەر مانایىكى تايبەتى بى. لە ھەلاوھ مەلاوھى نەورۇزا ئەلین:

«ههتهرئ مهتهرئ، شتتكم بؤ بڅه نه بن چهپهرئ...» رۆشن كردنه وهى مانای دهقیقى ئهم واژه پښویستی به لى كۆلینه وهیكى زیاتر ههیه.

هه دا دان (۵۱): ئارام گرتن، سرهوتن، داسهكه نین

ههرا (۴۵): بانگ، بانگ كردن، هاوار كردن. (ندا)

ههرد (۴۱، ۲۴): ههرد، ههرز، ئهرز، زهوى، زهمین

ههرد و دیار (۷۸): ههرد و مهكان، وولات، دهور و بهر تا ئهونهى كه دیار بى یان تا ئهونهى كه ئاگای لى بكرئ

ههرهپیاو (۹۵): كهسئ كه له ههموو كهس پیاوتره. (أبرمرد)

ههره (۲۷۲):

هوشیار كردنه وهیكى: «ترین» كوردی نیه. مههستم ئه پاشبهندهیه كه

ئاوهلئاو یان سیفهتى عالی بى ساز ئه بى. ئاوهلئاو یان سیفهت سى دهرهجهى

ههیه: ئاسایی، تهفزیلى، عالی. سیفهتى ئاسایی نیشانهیكى تایبهتى نیه.

نیشانهى سیفهتى تهفزیلى له كوردی دا «تر» و له فارسى دا «تهر» ه. بؤ وینه له

كوردی دا ئه لاین: «ئهمه چاكه بهلام ئهمه چاكتره.» یان له فارسى دا ئه لاین: «این

بد است ولى این بدتر است.» ئهم وهك یهك چوونهى زمانى كوردی و فارسى له

نیشانهى سیفهتى تهفزیلى دا بووه ته هوى ئه وه كه نووسه رانى كورد ههلهیكى

گهوره بکهن. ئه وه ههلهیهش ئهمهیه كه پیاو وایه نیشانهى سیفهتى عالیش له

كوردی دا هه وهك فارسى وایه بهلام وا نیه. نیشانهى سیفهتى عالی له

فارسى دا «تهرین» ه، وهكوو ئه لاین: «این بدترین است.» یانى له ههموان

خراپتره. بهلام له كوردی دا ئه لاین «ئهمه خرابترین.» ئه لاین: «ئهمه ههره

خراپهكه یانه.» یان ئه لاین: «ئهمه خراپه خراپهكه یانه.» سیفهتى تهفزیلى له

كوردی دا به «تر» ساز ئه كرى بهلام سیفهتى عالی به «ترین» ساز ناكرى

به لكوو بهم دوو شیوه ساز ئه كرى: به «ههره» یان به دووباره كردنه وهى

سیفهته ئاساییهكه، كه وایه ئه لاین: «ههره خراپ» یان ئه لاین: «خراپه

خراپهكه.» سه رنج بده پیره پیاویكى نه خویندهوارى لادى كورد وهوارى هه رگیز

سیفهتى عالی به «ترین» ساز ناکا. چاك وایه نووسه رانى كورد ووریای ئهم

مهوزووعه بن چونکه ئەگەر ههزار واژەى لاوهكى بخزیتە ناو زمانهوه به قەد ئەوه زیانی نیه که قاعیده و پێرهویکی رێزمانی بێگانه بێتە ناو زمانهوه.

ههله‌ی‌تریشمان له زمانى ئەدهبى کوردیدا زۆره که به هۆى کهم ته‌رخه‌مى نووسه‌رانى رابوو‌ردوو‌مانه‌وه که‌وتوو‌نه‌ته ناو زمان. ئێره جیگه‌ی باسى ئەم مه‌وزووعه نیه و خودا یار بێ و ئەجەل دەر‌فەت بدا له جیگه‌ی خۆ‌یدا باسى ئەم شتانه ئەکەم. ئەم مه‌وزووعه هه‌لگرى ئەوه‌ی هه‌یه که کتیبیکى سه‌ربه‌خۆ‌ی له سه‌ر بنووسرێ. له‌م فهرههنگۆکه‌دا له‌ چەن شوێنا باسى هێندێ له‌م هه‌لانه‌م کردوو و ئەوا لی‌ره‌شا بۆ نموونه سێ چوار دانە‌ی‌تر باس ئەکەم: بووه‌ته باو ئە‌لێن: «فلانکەس سه‌بارەت به‌و شتە دووا.» ئەمه هه‌له‌ی‌یکى زۆر زه‌قه. بۆ نالێی «له‌ بارەى ئەو شتەوه دووا.»؟ «سه‌بارەت» یانی «به‌ خاترى»، «له‌ به‌ر خاترى» گۆران‌ییکى به‌ ناوبانگ هه‌یه ئە‌لێن: «سه‌بارەت به‌و چاوانه من له‌م دێیه‌ میوانم.» یانی له‌ به‌ر خاترى ئەو چاوانه. هه‌له‌بەت له‌م مانا سه‌ره‌کيه‌وه مانا‌ی‌یکى‌تریش بۆ ئەم واژه‌ هاتوو‌ه که نزیکه له‌ ماناکه‌ی هه‌وه‌ل، وه‌ک ئە‌لێن: «بۆ رێزى فلانکەس ناگرى؟ بزانه ئەو سه‌بارەت به‌ تۆ چه‌نى چاکه کرد.» یانی نيسبەت به‌ تۆ چه‌نى چاکه کرد. دهره‌ق به‌ تۆ چه‌نى چاکه کرد. کوا، که‌ی نه‌خوینده‌وارى لادى کورده‌وارى ئە‌لێن: «سه‌بارەت به‌و شتە دووا» یان: «سه‌بارەت به‌و شتە گف‌ت و گۆیان کرد.»؟

هه‌له‌ی‌یکى‌تر ئەوه‌یه که «نزا» به‌رانبه‌ر به‌ «دووعا» به‌ کار دێنن. بۆ نموونه ئە‌لێن «نزا و پارانه‌وه له‌ درگای خودا» سه‌رنج بده نه‌خوینده‌وارى لادى کورده‌وارى ئەگەر مه‌به‌ستى دووعای چاکه بێ، قەت نالێ «نزام کرد.» یان «دووعا و نزام کرد.» به‌لک‌وو نزا ته‌نیا بۆ دووعای خراپ به‌ کار دێنێ، وه‌ک ئە‌لێن: «ئە‌و ژنه‌ هه‌ر دووعا و نزا له‌ مناله‌کانى ئە‌کا.» که‌ وایه «نزا» به‌ مانای دووعای خراپ یان «نه‌فرین» ه.

هه‌له‌ی‌یکى‌ زۆر زه‌قى‌تر ئەوه‌یه که «راویژ» به‌ مانای مه‌ش‌وه‌رەت و را‌ گۆرینه‌وه به‌ کار دێنن. پیا‌ن وایه «را» لی‌ره‌دا به‌ مانای فکر و بۆ چ‌وو‌نه و راویژ یانی ئە‌وه که‌ رای خۆت بێژى و رای خۆت دهر بې‌رى که‌چى وا نیه. «راویژ» واژه‌ی‌یکى‌ کۆنه و له‌ بن زاراوه‌ی‌ خه‌لکى‌ ناوچه‌ی‌ فه‌یزوللا‌به‌گى‌دا به‌ مانای شی‌وا‌ز و ته‌رزى‌ قسه‌

كردن به كار ئه‌بڕی. ئه‌لێن: «فلانكه‌س راوێژی دهمی ئه‌ونه‌ خۆشه‌، بپاو هه‌ر
حه‌ز ئه‌كا گۆی له‌ قسه‌ی بگڕی.» كه‌ وایه‌ «را» لێرده‌ا به‌ مانای رێگه‌ و ره‌وشه‌ و
راوێژ یانی چوونه‌یه‌تی و شیوازی قسه‌ كردن و قسه‌ وێژان و دووان. ئهم واژه‌ پڕ
به‌ پڕ بۆ ئه‌وه‌ باشه‌ كه‌ به‌ مانای «سبك» له‌ ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی و هونه‌ری‌دا به‌
كار بهێنرێ. له‌ كوردی ره‌سه‌نا به‌ مه‌شهوره‌ت كردن ئه‌لێن «پرس و را كردن».
كه‌ وایه‌ بۆ مه‌شهوره‌ت چاك وایه‌ له‌ جیاتیی راوێژ بلیین: «راپرس» یان
«راوپرس». ئه‌كرێ واژه‌ی لێكدراویشی لێ ساز كه‌ی، بۆ نموونه‌ ئه‌كرێ بلیی
«راپرسكاری» یان «راوپرسكاری». له‌وه‌ ئه‌چێ ئه‌و كه‌سانه‌ی كه‌ واژه‌ی
«راوێژ» یان به‌ مانای مه‌شهوره‌ت داتاشیوه‌، نه‌یانزانیبێ كه‌ ئهم واژه‌ پێشتر به‌
ماناییكی‌تر له‌ زمانی كوردی‌دا هه‌بووه‌ یان هه‌ر ئه‌و واژه‌ كۆنه‌یان بیستوووه‌ و
به‌ هه‌له‌ تی گه‌یوون.

هه‌له‌یه‌كی زۆر زه‌قی‌تر ئه‌وه‌یه‌ كه‌ «ئهرک» به‌ مانای «وظیفه‌» به‌ كار دێنن.
«ئهرک» له‌ زمانی ره‌سه‌نی كوردی‌دا به‌ مانای «زه‌حمه‌ت» ه. كورد ئه‌لێ:
«فلانكه‌س هه‌موو ئه‌ركیكێ به‌ سه‌ر منه‌وه‌یه‌» یانی هه‌موو زه‌حمه‌تیكی. یان
ئه‌لێن: «به‌ خودا فلانی ئه‌ركی گرانه‌.» یانی زه‌حمه‌تی زۆره‌.

كاتێ كه‌ هه‌ر كۆله‌ نووسه‌ریكی ناشاره‌زا له‌ جیگای خۆیه‌وه‌ ده‌س ئه‌كا به‌ واژه‌
داتاشین، زمانی ئه‌ده‌بی تووشی ئهم چه‌شنه‌ ئافه‌تانه‌ ئه‌بێ. نووسه‌رانی
شاره‌زا و ئه‌دیبانی زمانناس ئه‌بێ به‌رده‌وام پاسه‌وانی زمان بکه‌ن و ئهم هه‌لانه‌
بپالێوون. خۆزگه‌ له‌قه‌مه‌ندانێ زمان و ئه‌ده‌بی كوردی له‌ جیاتیی ئهم حیرسی
واژه‌ داتاشینه‌ كه‌ تووشی بو - ون و به‌ شانازی ئه‌زانن، لاییکیان له‌ زمانی
خه‌لك بگردایه‌ته‌وه‌ و به‌تایبه‌ت روویان له‌ ئاواویه‌ دووره‌ شاره‌كان بگردایی و
واژه‌ی ره‌سه‌نی كوردییان له‌ زمانی خه‌لك وهرگرتایی.

هه‌ژگل (١٢٣): هه‌ژگه‌ل، له‌قه‌داری ووشك، بپووش و پلاش

هه‌ژین (٩٦، ٢٧): راژان، راته‌كان

هه‌سیان (٤٦): وه‌ ئاگا هاتن، هۆشیار بوونه‌وه‌، به‌ هه‌ست هاتن.

هه‌قی پێ كرد (٤٤): دهره‌قه‌تی هات، چاری كرد.

هه‌گبه‌ (٨٤): هه‌مانه‌

ھەلئاو (۴۰): ھالئاو ، تینی گەرما ، تینی ئاوور
ھەلئوئیزران (۸۹): ۋە لا نران ، لە ریز دەرکران. (مستثنی شدن)
ھەلپساندن (۴۷): کیشان بۆ سەرەوھ و پساندن
ھەلپە (۴۵، ۳۲): پەلە پەل کردن لە کارا، بێ ئارامی و لە سەر خۆ نەبوون لە
کاتی ئەنجام دانی کارا. (دستپاچگی ، شتابزدگی)
ھەلپەرتاوتن (۳۴): ھەلپین ، قەلەم کردن ، پەراندن.
ھەلپیکان (۳۳): تیک خستن ، لە یەک بەستن ، لە یەک گری دان.
ھەلتووتان (۱۰۱): لە سەر پاشوو دانیشتنی سەگ و شتی وا
ھەلچۆقان (۱۲۷): قەرچە و برژەیی دەروون لەبەر ئیش و ئازاری لەش یان دەروون
ھەلدان (۲۰۲، ۱۲۲): گەشە کردن ، زیاد کردنی لەشی گیان لەبەر. (رشد)
ھەلشیواندن (۴۸): بڕوانە «دلی پیاو ھەلدەشیوینی»
ھەل کردنی ئاو (۱۷۸): گۆرینی رێبازی ئاو و ئاژین کردنی بۆ شوینیکی تایبەت
ھەلکران (۱۳): بڕوانە «لی ھەلکران»
ھەلکراندن (۱۲۰): خوراندن ، خوران
ھەلکورمان (۷۲): خۆ گرمۆلتکە کردن لە کاتی دانیشتنا بە ھۆی کزی و بێ
دەماخیەوھ.
ھەلگرتن (۴۵): بڕوانە «رووی زەوی ھەلگرت»
ھەلئوھدایی (۱۸): تەرە بوون ، ئاوارە بوونی دەشت و کۆ
ھەموار (۱۹۲): ریک و پیک
ھەناسەچن (۱۳۱): ھەناسەبێ ، پشووگر ، خەفەکەر
ھەناو (۷۷، ۱۷۱): دەروون
ھەنيسک (۱۱۹): نزگەرەیی بە گریانەوھ ، لە نەکاو پشوو دانی کەسێک کە بە
ھۆی زۆر گریانەوھ پشووی سوار بووھ.
ھەنیە (۳۶): ناوچاو ، ناوچاوان ، تەوێل
ھەوارگە (۱۳۱): شوینی مانەوھ کاتی ھاوین لە کوێستان ،
ھەودا (۸۸): تال ، تالی دەزوو و موو و شتی وا
ھەوھجی (۲۷۲): پێویستی ، ئیحتیاج

هیلال (۲۸۴): مانگی نوئی که کز و لاواز و زمرده

هیما (۴۵): ئیشاره

هیور (۱۱۷): هیمن، هیدی، ئارام

ی

یاو (۲۰۴، ۱۹۴، ۶۴): تاو و لهرز، گهرم داهاتنی لهش به نهخووشی. (تب)

یهکرا (۹۷): هاو باومر. (همفکر، موافق)

ئەۋبەرھەمانەى نووسەر كە پىشتەر چاپ كراون:

۱ - «فرىشتەى كۆلىل» (كۆمەلە شىئەرى كوردى)، بىلاۋكەرەۋە: نووسەر، چاپى يەكەم: تاران ۱۳۷۴.

۲ - «عروض نوین فارسى» (كتىبىكى دەرسى زانستگايىيە لە سەر عەرۋوزى فارسى)، بىلاۋكەرەۋە: انتشارات «ققنوس»، چاپى يەكەم: تاران ۱۳۸۱.

۳ - «قلەى زنگە و قلمرو بغداد يان شەنگەى شاروئىران_ بحثى در شاهنامه شناسى» (لى كۆلئىنەۋەيىكە لە بارەى پالەۋاننىكى شاهنامەۋە كە كورد بوۋە)، بىلاۋ كەرەۋە: نووسەر، چاپى يەكەم: بۇكان ۱۳۸۵.

۴ - «بەيانى كوردى»، بىلاۋكەرەۋە: نووسەر، چاپى يەكەم: بۇكان ۱۳۸۶.

۵ - «بيان» (كتىبىكى دەرسى زانستگايىيە لە سەر بەيانى فارسى)، بىلاۋكەرەۋە: انتشارات «كتاب زمان»، چاپى يەكەم تاران ۱۳۸۷.

۶ - «وزن شعر كردى و تطبيق آن با وزن شعر فارسى» (كىشى شىئەرى كوردى و بەراۋەردى لەگەل كىشى شىئەرى فارسى)، بىلاۋكەرەۋە: انتشارات «كتاب زمان»، چاپى يەكەم تاران ۱۳۸۷.

۷ - «مەرگى سۆراب» (كۆمەلە شىئەرى كوردى)، بىلاۋكەرەۋە: نووسەر، چاپى يەكەم: بۇكان ۱۳۸۷.

ئەۋبەرھەمانەى نووسەر كە ئامادەى چاپىن:

۱ - «حماسەى تحقيق: زندگى، اندیشه ها و مبارزات دكتر عبدالخالق پرهيزى به قلم

خودش» (ژياننامەى نووسەر كە خۆى بە زمانى فارسى نووسىۋىيە).

۲ - «سير علوم بلاغى در ادب فارسى» (مىژۋوى بەلاغەتى فارسى: نامەى دوكتوراى نووسەر بە زمانى فارسى)